

چون باشتر له قوربان بهرهمه ند دین ؟ !

نوسینی

عه لی با پیر

منتدی اقرأ الثقافی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابهزاندنی جۆرهها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

چون باستر
له قورئان
به رهمه ند ده بين ؟!

نوسيني

عملي باپير

چاپي دووهم

1430 ک - 2009 ز

بۆ زیاتر ژيان له سایه‌ی قورئان دا ئەم کتێبه بخوێنهوه

ناوی کتیب: چۆن باستر له قورئان بههره‌مه‌ند ده‌بین؟!

نوسەر: عه‌لی باپیر

پیداچوونه‌وه‌ی: ده‌سته‌یه‌ك له مامۆستایانی سه‌نته‌ری حیکمه

تۆره و سالی چاپ: چاپی دووهم / 1430ک - 2009ز

تیراژ: 2000 دانه

ژماره‌ی سپاردن: (1893) سالی (2008) له به‌رپۆمه‌ه‌رایه‌تی

گشتی کتیبخانه‌گان

چاپخانه‌ی شه‌هاب - هه‌ولێر

(مافی له چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه بۆ سه‌نته‌ری حیکمه)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكُفُّهُم مَّوْعِظَةً مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءً لِّمَا فِي

الْصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ ﴿يونس﴾

پیشکش بی

به هموو نهوانه ی:

- وهك بو كتیبی خوا شایسته یه ، ریزی دهگرن و
 - به جوانیی دهیخویننه وه و گویشی بو دهگرن و
 - باش لیبی ورد ددبنه وه و تیی دهفکرن و
 - کاریگه ریبی چاکی له سه ریان هه یه و به هردو په ندی لیوه رده گرن و
 - بو پیاده کردنی له ژبانی تاکیی و خیزانیی و کومه لایه تیاندی هه ولی
- بی وچان ددهن و هه تا برستیان هه یه پی داددهگرن.

نهم کتیبه

خویننهری به ریژا!

نهم کتیبه کوی حموت وانیه که له خول (دوره) نیک دا گوتراونه و دو پاش هینرانه سر کاغه زیان¹⁾ و پینداچوونه و دو کهم و زیاد تیدا کردنیکی باشی خوم. بهم شیودیان نیهاتوه.

شایانی باسیشه که دستهی ماموستایانی سه نتهری (حکمه) به چاکیان زانی که خویمان نهم کتیبه چاپ و بلاو بکه نه و ده. بویه به پیوستی ده زانم پر به دل سویاسیان بکه م و دستخوشیشیان لی بکه م. خوا عزوجل پیت و پیزی زیاتر بخاته کارو چالاکییه کانیانه و دو. هه موو لایه کیشمان توفیق بدات بو هه رچی زیاترو چاکتر خزمهت کردن به کتیبی به ریژو به پیزی خوی و له و که سانه مان بگیری که به هوی قورثانه و ده به رزیبی دنیاو دواروژیان به قسمهت ده بی. وهک پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكَلَامِ أَقْوَامًا) رواه مسلم، واته: بیگومان خوا به هوی نهم فرمایشته و ده که سانیک به رز ده کاته و ده.

هه رو ده ها فرموویه تی: (إِنَّ أَفْضَلَکُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) رواه البخاری برقم: 5028. واته: بیگومان چاکترینتان نه و که سه یه که شاره زای قورثان ده بی و خه لکی لی شاره زای ده کات.

سبحانک اللهم و بحمدک أشهد ألا إله إلا أنت، أستغفرک و أتوب إلیک

9 جمادی الثانية 1429

2008/6/13

هه ولیر

(1) شایانی باسه سه ره تا برای به ریژم کاک (نومید مصطفی) هینانیه سه ر کاغه ز و ، پاشان برای به ریژم کاک (عمر حه مه تال) دو باره به خه تیکی خوش نووسینی وه، خوا پادا شتیان بداته وه.

پیشہ کی

الحمد لله الذي علم بالقلم، علم الإنسان ما لم يعلم، والصلاة والسلام على من وهبه الله الحكمة وفصل الخطاب، وجعله سيد الأولين والآخرين، وآتاه ما لم يؤت أحداً من العالمين.. وعلى آله وصحبه أجمعين، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

کاتیک به رزی و پیروزی و گورہی قورپانمان بو دہر دہ کہ ویت کہ به دل و دہروون باوہری تہ واومان دہ بیت و دینینہ بہرچاومان کہ ئہم قورپانہ وتہی پەرور دگاری کاریہ جی پیہ، باشترین سہر دہمیش کہ ئہوہی تیدا ہاتبیتہ دی سہر دہمی ہاوہ لانی پیغہ مہر بووہ خوایان لی رازی بیت. بویہ ئہ وان لہ ہہموو کہس زیاتر قورپان کاری تیکردوون، وہکو لہ ئہ سمای کچی ئہ بوبہ کر پرسیار کرا خوا لییان رازی بیت: ئایا حالی ہاوہ لان چون بوو کہ گوئیان لہ قورپان دہ بوو؟ ووتی: (تدمع أعینہم وتقشعر جلودہم کما نعتہم اللہ)، واتہ: چاویان فرمیسکی پیدا دہ ہاتہ خوارہوہو موچرکیان بہ پیستیاندا دہ ہات، ہہر وہکو خوا وہسفی کردوون.

ئہمہ لہ بہرئہ وہ بوو چونکہ ئہ وان کہ قورپانیمان دہ خویندہوہ باش لہ مانای ئایہ تہ کان حالی دہ بوون و بیریان لی دہ کردہوہو لی ورد دہ بوونہوہو دہ یانزانی قورپان چ داوایہ کیان لی دہ کات، ہہر بویہ عہ لی کورپی ئہ بوتالیب (خوا لی رازی بیت) دہ لیت: (لا خیر فی قراءۃ لا تدبر فیہا)، واتہ: خویندہوہی قورپان بہ بی بیرکردنہوہو و لیوردبوونہوہو سووڈیکی وای نیہ.

ہہر وہا ئہ وان خوایان لی رازی بیت بہ تہ واوی کاریان بہ قورپان دہ کرد، وہکو عہ بدوللای کورپی مہ سعوود خوای لی رازی بیت دہ لیت: (إن أحدکم ليقراً القرآن من فاتحتہ إلى خاتمہ ما یسقط حرفاً وقد أسقط العمل بہ)، واتہ: بہ کیک لہ ئیوہ

قورئان ده خوینیتته وه له سه ره تا وه تا کۆتایی به که ی پیتیکی لی ناپه پینیی، که چی به ته وای کاری پی ناکا.

جا به دریزایی میژووی پر له سه ره وه ری ئیسلام، زانایان و شاره زایان له بواری شه ریه تدا هه لساون به خزمهت کردنی قورئان، به خسته نه پووی مانای تایه ته کان و رافه کردن و لیۆردبوونه وه ی و پوونکردنه وه ی بۆ خه لکی، ئه مه ش به رده وام ده بیته چونکه ئه م قورپانه زانایان هه رگیز لئی تیر نابن و به دووباره کردنه وه شی کۆن نابیی و سه رسامکه ره کانیشی کۆتایی نایهت، ئه م په پرتوکه ی مامۆستاش (چۆن باشتر له قورئان به هره مه مند ده بین ۱؟) دریزه پیده ری هه ول و کۆششی زانایانی پیشینه بۆ خزمهت کردنی که لامی خوا.

به لئی له م کتیبه دا مامۆستا عه لی باپیر چۆته ناو قولایی ده ریای زانست و مه عریفهت، چه ندان مرواری و مه رجا ی به نرخ ی ده ره ئیناوه و پیشکه شی کردوین، بۆ ئه وه ی هه رچی زیاتر سه رده مند بین له کتیبی خوا. وه زۆر چه قیقه تی بۆ ده رخشووین و زۆر گوسانی په واندۆته وه و چه ندان تیگه یشتنی هه له ی راست کردۆته وه و بویره نه را و بۆ چوونه کانی خۆی خسته تته پوو.

ئنجای ئیمه وه کو (ده سته ی مامۆستایانی سه نته ر) ئه م کتیبه ی مامۆستامان خویندۆته وه و پینیدا چووینه ته وه و سووو مان لی بینیوه، خوا پاداشتی مامۆستا به چاکترین شیوه بداته وه له سه ر ئه م کاره پیروژه ی.. ئامۆژگاری هه موو مامۆستایان و قوتابایانی قورئانیش ده که یین که بیخویننه وه، بۆ ئه وه ی بزانه ئه رکی سه رشانیان به رامبه ر به قورئان چه ی، تاوه کو جیبه جیبی بکه ن و، ئه و چه وت هه نگاوانه ی مامۆستا باسی کردوون بیکه نه ملوانکه یه ک و خۆیانی پیی براژیننه وه و هه میشه له گه لی دا برژین.

له خواى گوره ده پاپښنه وه بهر كه ت بخاته تهمه ن و كاره كاني ماموستاي
به ريز و سر كه وتن و سهر فرازي پي ببه خشي له دنيا و دواړوژدا و پاداشتي
چاكي نه و هموو خزمه تانه ي بداته وه كه ماوه ي چاره گه سده يه كه به رده وام
پيشكش به خوينه راني ده كات.

نه بوبه كر قادر موسته فا

به رپوه بهري سه نته ري (حكمة)

2008/9/13 – 1429/9/13

مه ولير

پيشه کی چاپی دووہم

الحمد لله والصلاة والسلام والبركات على رسول الله محمد وآله المهتدين بهداه.

له پيشه کی چاپی دووہمی ئەم کتیبہ بہ چاکى دەزانم ئاماژە بەچەند شتىک بەکم:

بەکم: هېچ گومانى تىدانىه که مسولمانان له هەرچاخ و رۆژگارێک و له هەر گۆشه و قورئانىكى دنيا دا. به ئەندازەى ئاشناىى يان به قورئان و تەفاعولکردن يان له گەلیدا. روهو دیندارى به کی راست و دروست و بى خلتە و خال دەچن. وه له راستى دا تەوژمى ئىسلامى به هه موو کۆمەل و پیکهاته کانى به وه تاکه پارىزه ريان و دەسته به رکەر (ضامن) ی سه لامه تى و لانه دان يان. برىتیبه له چاک تىگه یشتنى قورئان و باش پىوه پابه ندبوونى. ئاشکراشه که به بى گرتنى رى باز (سنه) ی پىغه مبه ر صلى الله عليه وسلم یش چاک تىگه یشتن و باش پىوه پابه ندبوونى قورئان مه یسه ر نابى.

دووهم: بۆیه پىو یسته کردو کوشىكى زۆر بکه ین له بواری خویندن و لىكۆلینه وه دی کتیبى به پىزى خوادا و هه ولبه دین له هه موو ئاسته کان دا هه رچى زیاتر له قورئان وردبینه وه و پىیدا قول بینه وه و سه رجه م چىن و تو یژه کانى گەل و کۆمه لگاکه شمان هانبه دین بو زیاتر نزیکبوونه وه له و رووناکى و هیدایه ته خواییه که له هه موو روویکه وه حه قىقه ته رده ی تىدایه و زه رده یه ک تاریكى و لىللى و هه له و په له ی تىدا نیه: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا

مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ فصلت.

سىنەم: ھەر لىردىشەۋە جارىكى دىكە سوپاس و دەستخۇشى خۇم بۇ سەنتەرى
(حكمتە) دووبارە دەكەمەۋە بە بەرپىرس و ستاف و مامۇستا و قوتابيان و
ھەموو ئەو خىرخوازانشەش كە بە شىۋەيەك لە شىۋەكان ھاوكارىبيان دەكەن.
خۇا بەچاكتىرىن شىۋە پاداشتى ئەۋان و سەرجم ئەو كەس و نىۋەند و دەزگاۋ
لايەنانشەش بداتەۋە كە سەرگەرمى خزمەتى فەرمايشتى موبارەكى خۇاى
پەرۋەردگارن.

شايانى باسىشە كە ئىمە لەم چاپى دوۋەمەۋە ناۋى ئەم كىتەبەمان گۆرى بۇ:
(چۇن باشتەر لە قورئان بەھرەمەند دەبىن؟!)، خۇا بەكەردەم و بەزەبى بى
سنوورى خۇى لەۋ كەسانەمان بگىرى كە چاكتىرىن بەھرە و سوود لە قورئانى مەزن
و بەرىزى وردەگرن.

عەلى باپىر

دووشەممە 2/جمادى الأولى/1430

27/نيسانى/2009

ھەۋلىر

نیوہرۆک

بابت	لاپەرہ
پیشکش بی	4
ئەم کتیبە	5
پیشەکی	6
پیشەکی چاپی دووہم	9
نیوہرۆک	11
دەستیپیک و پێخۆشکردن	14
وانەہی یەکەم	
ھەنگاوی یەکەم: ئەدەب نواندن و بەگمورەگرتن (التأیّب والتعظیم)	19
چەند وەسفیکێ گرنکی کتیبی خوا	32
وانەہی دووہم	
ھەنگاوی دووہم: خۆپندنەوہ و گوی بۆ گرتن (التلاوۃ والإستماع)	37
چەند ئایەتیک لە بارەہی خۆپندنەوہ و گوی لیگرتنی قورپانەوہ	38
چەند فەرموودەیک لە بارەہی خۆپندنەوہ	41
1- قورپان خۆپندن لە سەر ئینسانی مسولمان فەپزە	45
2- قورپان دەبی بە (ترتیل) بخوینری	47
3- چەند ئەدەبیکێ قورپان خۆپندن	50
4- بیدەنگ بوون و گوی پاگرتن لە کاتی خۆپنرانی قورپان دا	56

وانه‌ی سییه‌م	61
هه‌نگاوی سی‌یه‌م: بیرلیکردنه‌وه و تیوه‌پامان (التفکر والتدبیر)	
پیناسه‌ی بیرکردنه‌وه و تیوه‌پامان	63
چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه و تیوه‌پامان له قورپان	67
گرنگی چه‌کاربوونی عه‌قل به زانیاری و شاره‌زایی بو تیگه‌یشتنی قورپان	78
دوو هۆکاری دیکه‌ی گرنگی تیگه‌یشتنی قورپان	81
یه‌که‌م: ئیمانیکی باش به خوا و په‌یوه‌ندییه‌کی چاک له‌گه‌ئیدا	
دووه‌م: بزگاریبوونی عه‌قل و عاتیفه له کۆت و به‌ندی بیروبۆچوون و داب و نه‌ریتته هه‌له‌کانی کۆمه‌لگا	84
وانه‌ی چواره‌م	90
هه‌نگاوی چواره‌م: کارتیکران و په‌ندوه‌رگرتن (التأثر والتذکر)	
پیناسه‌ی کارتیکران و په‌ندوه‌رگرتن	91
چۆنیه‌تی کارتیکران و په‌ندوه‌رگرتنی بابای مسولمان به‌هۆی قورپانه‌وه	96
وانه‌ی پینجه‌م	113
هه‌نگاوی پینجه‌م: شوینکه‌وتن و گهردنگه‌چکردن (الإتباع و التسليم)	
پیناسه‌ی شوینکه‌وتن و گهردنگه‌چکردن	113

چەند ئايەتتەك لە بارەى پىويست بوونى شوينكەوتن و گەردنكە چىبوونى مسولمانان بۇ كىتئىبى خوا و بەرنامەكەى	117
چار مەرجى سەرەكى بۇ ھاتنەدى شوينكەوتن و گەردنكە چىبوون	131

وانھى شەشەم

ھەنگاوى شەشەم: تەزكىيە پىكرىدن و فىرگىردن (التزكىيە و التعليم)	134
---	-----

چار ئەرکە سەرەكىيەكەى پىئغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم چەمك و واتاى (كتاب و حكمة)	141
چاكتىر شىوازى چاكسازى كۆمەلگا	145
	149

وانھى ھەوتەم

ھەنگاوى ھەوتەم: چاكسازى و ھوكمپان كىردن (الإصلاح و التحكيم)	153
--	-----

پىناسە و چۆنىەتى (إصلاح)	158
پىناسە و چۆنىەتى (تحكيم)	168
پىادەكردنى شەرىعەت: پەلەپلەبى و نەخشەدانان و واقع بىنى پىويستە	178

بەرھەمەكانى نووسەر

183

دهستپيك و ريخوشكردن

— الله الرحمن الرحيم

أحمد لله رب العالمين وصلى الله تعالى وسلم وبارك على حبيبنا محمد وآله أجمعين
من الصحب والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

خوشك و برايانی به ریزو خوشه ویست!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

خو پشتیوان بی زنجیره وانه یه کتان پیشکش ده کم که حوت وانه له ژیر
ناوونیشانی (چون باشر له قورئان به هرهمه ند ده بین؟!).

شایانی باسیشه هم باسه هیله سهره کییه کانی و هه وینه که یه کیکه له باسه کانی
نیو کتیبی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) که کاتی خو ی له زیندانی
همه ریکادا نووسیومه.

سهره تا ده لیین:

بیگومان ئیمان به کتیبی خوا - که مه به ستمان پی قورئانه، که دوایین کتیبی
خوای پهروه ردگارو تاکه کتیبی خوای پهروه ردگاریشه که به ساغی و
دهستکاری نه کراوی له دهستی به شهردا ماوه ته وه - به لی ئیمان به کتیبی خوا،
یه که مین ههنگاوی به هرهمه ند بوونه له کتیبی خوای پهروه ردگار، به لام من لیره دا
بویه باسی ته وه ناکه م، چونکه ئیمه هم دهرسانه بو خه لکی مسولمان ده خه یینه
روو، دیاره ئینسانی مسولمانیش که سیکه پیشر ئیمانی به کتیبی خوا هیناوه،
دهشتوانین بو پیناسه ی ئیمان هینان به کتیبی خوا عزوجل، هر به کورتی بلیین:

ئيمان به كتيبى خوا به راست زانينى قورئانه كه فرمايشتى خوايه و بۇ پينغه مبهرى
كۆتايى (محمد) عليه الصلاة والسلام ناردوويه تى، پاشان هه لس و كهوت كردنه
له گه ل كتيبى خوادا بهو شيويه يه كه خوا فرموويه تى. واته: به راست زانينى
كتيبى خواى پهروه دگار و هه لس و كهوت كردنكى راست و دروست له گه لى
دا، دوو پينكه يته رى سه ره كى ئيمان به كتيبى خوا پيك دينن.

جا ئيمه له م زنجيره وانه يه دا ته نيا باسى پينكه يته رى دووه ميان ده كه ين:
(چۆنيه تى هه لس و كهوت كردن له گه ل كتيبى خواى پهروه دگاردا)، چونكه وه كو
گوتمان ئينسانى مسولمان له وه بۆته وه كه ئه وه كتيبى خوايه و به راستى ده زانى و
ده زانى كه فرمايشتى خوايه و بۇ پينغه مبهرى كۆتايه (عليه الصلاة والسلام).
دياره ئيمه له كهوت ههنگاودا باسى چۆنيه تى هه لس و كهوت كردن له گه ل
كتيبى خواى پهروه دگاردا ده كه ين، وه بۇ ههركام له وه كهوت ههنگاوانه وانه يه ك
ته رخان ده كه ين، به م ناوونيشانانەى خوارى:

ههنگاوى يه كه م: ئه ده ب نواندن و به گه و ره گرتن (التأدب والتعظيم) .
به لى به ريزان! يه كه مين ههنگاوى (هه لس و كهوت كردنى راست و دروست
له گه ل قورئاندا) بۇ ئه وه ي چاكتر لىي به هره مهنه بين، ئه ده ب نواندن و
ريزگرتن و به گه و ره گرتنيه تى.

ههنگاوى دووه م: خو يندنه وه و گو ي بۇ گرتن (التلاوة والإستماع)
دووه مين ههنگاويش بۇ ئه وه كه ئينسان له كتيبى خوا شاره زا بيت، ئه وه يه كه
يان بۇ خوى بيخوينيته وه، يان گو يى بۇ بگرى له كه سانيك كه به سه ريده
ده خو يتنه وه.

ههنگاوی سییه م: بیر لی کردنه وه و تیوه رامن (التفکر والتدبر)

چونکه بیگومان نینسان چ بو خوی قورشان بخوینی، یان به سه ریدا
بخوینریته وه، نه گهر بیر لی نه کاته وه و تییه وه رانه مینی، تی نی ناگات.

ههنگاوی چواره م: کارتیکران و په ند وهرگرتن (التأثر والتذکر)

واته نینسانی مسولمان ده بی به کتیبی خوی په روه ردگار کارتیکراو (متأثر)
بی و کاریگه ریی له سه ری هه بی، وه ده بی په ندی لی وهرگری و نه و راستییانه ی
که قورشان ده یانفه رموی هه زم (استیعاب) یان بکاو وهریان بگری و په ندو
عیبه تیان لی وهرگری.

ههنگاوی پینجه م: شوینکه وتن و مل بو که چ کردن (الإتباع والتسليم)

به لی که سیک بیه وی له کتیبی خوا عزوجل به هره مه ند بی، پیویسته
شوینکه وتنی بوی هه بی: بو رینماییه کانی، بو یاساو ده ستوره کانی، وه ده بی
ملکه چیش بی و پابه ند بی به و شتانه وه که کتیبی خوا ده یان فه رموی و
له سه ری پیویست ده کات.

ههنگاوی شه شه م: ته زکیه پی کردن و فیترکردن (التزکیة والتعلیم)

شه شه مین ههنگاوی هه لس و که وتی راست و دروست له گهل کتیبی به ریز و
به پیزی خوادا تاکو چاکتر لینی به هره مه ند بی، نه وه یه که هه م خوی پی
ته زکیه بکات و خوی ناشنا و شاره زا بکات به راستییه کانی قورشان، وه هه م
ده وروره ریشی پی ته زکیه بکات و فیتری راستییه کانی قورشان یان بکات.

هەنگاوی حەوتەم و کۆتایی: چاکسازی و حوکمران کردن (الإصلاح والتَّحکیم)
 چونکه قورئان بۆیه هاتوه، هەم تاکەکان و هەم کۆمەلگاش پاك و چاك بکات،
 وه هەم حوکمرانیی بە سەر تاک و کۆمەلدا بکات و ئەو شەریعەتەى کە
 گرتوووەتە نێو خۆى، خەلک پێوهى پابەند بى و لە ژيانى تايبەتەى و کۆمەلەى
 خۆيان دا پيادهى بکەن.

جا بەرێزان!

شایانى باسیشە کە:

ئەم حەوت هەنگاوانەى بۆ چۆنیەتەى هەلس و کەوت کردن لەگەڵ کتیبى
 خوادا خستماننە روو، وهك ئالقهكانى زنجيرىك به دواى يەكدا دین، واتە پلە بە
 پلە بەدواى يەكدا دین، چونکه هەنگاوى يەكەم كە بریتىە لە ئەدەب نواندن لە
 بەرامبەر کتیبى خوادا و، بە گەرەگرتن و ریز لى گرتنى، ئەو دەیارە يەكەمى
 هەنگاوهو، هەركەسى بە راستى ئىمانى بە قورئان هەبى، لە بەرامبەرىدا بە
 ئەدەب دەبى و بە دەرو دەروون (ظاهر و باطن) و بە روالەت و بە ئاشكرا لە
 بەرامبەرىدا بە ئەدەب دەبى، و بە دلش بە گەرەى دەگرى و بە بەرزو پىروۆزى
 دادەنى.

ئنجە دواى ئەوێ كە باباى موسلمان، كتیبى خواو فرمايشتى بى وینەى خوا
 عزوجل بە گەرە دەگرى و بەرز رادەگرى و، لەبەرامبەرىدا بە ئەدەب دەبى،
 دیارە ئەو جۆرە هەست و شعورە پالى پێوه دەنى كە بىخوینیتەوه، چونکه خواى
 پەرورەدگار هەر بۆ ئەو ناردوووەتەى و وشەى (قرآن) واتە: (خویندنهوه) یان
 (خویندراوه). بەلى قورئان بۆ ئەو هاتوه بخویندریتەوه و گوێى لى بگىرى.

بۇيە ھەنگاۋى دوۋەم بۇ ئىنسانى مەسۇلمان كاتىك كە دەيەۋى ھەلس و
كەۋتىكى بەۋ شىۋەيەي كە خوا پىنى خۇشە لەگەل كەلام و فەرمايشتەكەي دا
بكات، ئەۋەيە كە بىخوئىتتەۋە، يان گوۋى لى بگرى كاتىك كە بەسەرىدا
دەخوئىندىتتەۋە.

پاشان بەدۋاى ئەم ھەنگاۋەشدا يەكسەر ھەنگاۋى سىيەم دىت، چونكە ئىنسان
كاتىك شتىك بەلايەۋە گەۋرە و گرنىگ بى و بىخوئىتتەۋە، ديارە بىرى لى دەكاتەۋە
تى رادەمىنى و پىيدا قوول دەبىتتەۋە، ۋە ئەۋ ھەنگاۋەي سىيەم ھەنگاۋى
چۈرەمىشى بەدۋادا دى، چونكە كاتىك مروڧ بىر لە كىتپى خوا بكاتەۋە و تىۋەي
رامىنى، بىگومان كارى تى دەكاۋ پەندى لى ۋەردەگرى.

ئىجا لە دۋاى كارتىكران و پەند لى ۋەرگىرانىش، يەكسەر شوئىن كەۋتن و مل
بۇ كەچكردن (الإتباع والتسليم) دى، چونكە ھىچ كەس نىە لە كىتپى خوا تبارك
ۋتعالى تىبگات و كارى تىبكات، شوئىنى نەكەۋى و بۇ ئاراستە و ئەمر و
نەھىيەكانى ملكەچ نەبى!

پاشان ھەر كەسىكىش مى بۇ قورئان كەچ كرد و شوئىنى كەۋت، ئەۋە بىگومان
ھەم خۇى پاك و چاك دەبى و بە راستىيەكانى قورئان شارەزا دەبى و، ھەم
خەلك و دەۋرۋەرىشى لەۋ تەزكىيە بوون و شارەزابوونەدا بەشدار دەكات. ۋە
سەرەنجام ھەر كەسىكىش بە قورئان تەزكىيە بوو و فىرى راستىيەكانىشى بوو،
ھەول دەدات دەۋرۋەرىشى پاك و چاك بكات، ۋە ھەول دەدات كە ئەۋ قورئانە و
ئەۋ شەرىعەتە لە دەۋرۋەرىدا رەنگ بداتەۋە و بەسەر كۆمەلگای دەۋرۋەرىدا
بىچەسپىنى.

ئىستاش با بىئىنە سەرۋانەي يەكەم، كە ھەنگاۋى يەكەمە:

وانه‌ی یه‌که‌م

هه‌نگاوی یه‌که‌م: ئه‌ده‌ب نواندن و به‌گه‌وره‌گرتن (التأدب والتعظیم)

خوای په‌روه‌ردگار له‌و رۆژه‌وه‌ که ئاده‌می له‌سه‌ر زه‌وی دانا، به‌لیننی به‌خۆی و وه‌چه‌که‌ی دا، هه‌روه‌ها به‌لیننی به‌ (جن) یش دا، که ئه‌وانیش وه‌چه‌ی ئیبلیس، که له‌ هیدایه‌ت و به‌رنامه‌ی خۆی به‌هره‌مه‌ندیان بکات و حه‌واله‌ی خۆیانیان نه‌کات، بۆئه‌وه‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ژبانی دونیای سه‌ر زه‌وی دا ده‌رچن و موژده‌ی پیدان که: به‌رنامه‌ی خۆمتان بۆ ده‌نیرم ﴿فَأَمَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا هُدَايَ فَلَا يَضِلُّوْا وَلَا يَشْقَوْا﴾ طه. واته: جا کاتیک له‌ منه‌وه هیدایه‌تتان بۆهات، هه‌ر که‌سینک وه‌دوای هیدایه‌تی من بکه‌وی، ئه‌وه مسۆگه‌ر نه‌ون ده‌بی و نه‌ری ی لی تیک ده‌چی و، نه‌ ژینتالیش ده‌بی، (چونکه ئینسان که ری‌ی لی تیکچوو ژینتال و چاره‌ره‌ش ده‌بی).

جا دوایین کتیبی خوای به‌به‌زه‌یی بۆ مروّفایه‌تی قورئانه و هه‌ر که‌سینک به‌راستی ئیمانی به‌وه هه‌بی که ئه‌و قورئانه خوا نارده‌ویه‌تی و فه‌رمایشتی خوایه و خوا بۆخۆی فه‌رموویه‌تی، ئه‌وه بیگومان ئه‌و ئیمان و قه‌ناعه‌ته‌ی پالی پیوه ده‌نی که ئه‌وپه‌ری ئه‌ده‌ب و ریز و به‌گه‌وره‌گرتنی له‌ به‌رامبه‌ریدا هه‌بی.

جا دیاره ئیمه‌ نازانین خوا عَزَّوَجَلَّ چۆن فه‌رمایشت ده‌کات و قسه‌ ده‌فه‌رموی، به‌لام به‌ ته‌ئکید ده‌زانین که قورئان فه‌رمایشتی خوایه، چونکه خوای کاربه‌جی بۆ خۆی ناوی له‌ قورئان ناوه: (کلام الله) وَهَكَذَا فَهَرْمُووِيهَتِي: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ

ئەدەب نواندن و بە گەورەگرتن

الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ ﴿التوبة (6)﴾. واتە: ئەگەر يەكئێك لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان پەنای بە تۆگرت — ئەى (محمد) عليه الصلاة والسلام— تۆ پەنای بدە بۆ ئەوێ كە فەرمايشتى خوا ببیستى. كەواتە: قورئان فەرمايشتى خوايە و لە رېنى پېتغەمبەرەو مەروفايەتى پى دواندو و قسەى پى لەگەل سەرجهەم ئىنسان و جند دا كردو.

بەلى بەرپزان!

ئەدەب نواندن لەگەل فەرمايشتى خوادا و بەگەورە گرتنى و رېزى لى گرتنى، لەراستى دا بەرھەمى راستەوخوى ئيمان پى بوونىيەتى و كەسئێك بەراستى بزانى ئەم قورئانە فەرمايشتى خوايە و خوا ناردووويەتى و فەرموويەتى، بېگومان ئەگەر ئيمانى بە خوا ھەبى و بەو ھەبى كە قورئان خوى فەرموويەتى، رېزى لى دەگرى و بە گەورەى دەگرى و لەگەلى دا بە ئەدەب دەبى.

ئنجە ئەدەب نواندنى ئىنسانئيش لەبەرانبەر كتيبى خوادا و رېزى لى گرتنى و بە گەورەگرتنى، بە ئە ندازەى ئيمان پى بوونىيەتى، كەواتە كەسئێك بىھوى كتيبى خوا بە گەورە بگرى — كە ئەو ھەسەرى فەرزە بەلكو برىتئە لە كاكلى ئيمان پى بوونى و كەسئێك رېزى لە كتيبى خوا نەگرى بېگومان ئيمانى پى نى — بەلى كەسئێك بىھوى باش رېزى لە كتيبى خوا بگرى و لەگەلى دا بە ئەدەب بى و بە بەرزى بگرى، دەبى ھەول بدا ئيمانەكەى بە خوى پەرورەدگار قوول بكاتەو، چونكە ھەتا ئيمانى زياتر بى ئەدەب و تەعظىم و بەبەرز گرتئيشى بۆ قورئان زياتر دەبى و، ئەو كەسەش كە رېزى لە قورئان ناگرى، لە راستى دا رېزى لە خاوەنەكەى ناگرى و ئيمانى پى نى و، كەسئێك رېزى و تەقدىرى قورئان نەزانى، ئەو بەرلەو

چون باشر له قورئان بهر مه‌مند ده‌بین؟!

ریزی له خاوه‌نه‌که‌ی نه‌گرتوه و ئیمانی پینی نه‌هیناوه، به‌لی ره‌نگه بزانی که خوا فره‌موویه‌تی، به‌لام ئیمانی پینی نیه، چونکه ئیمان پی بوون جیایه له زانین، هی وا هیه ده‌زانی خوی په‌روه‌دگار هیه، به‌لام ئیمانی به‌خوا نیه، بو نمونه: ئیبلیس ده‌زانی که خوا هیه، به‌لام ئیمانی به‌خوا نیه؛ هه‌روه‌ها فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ده‌یانزانی (موسی) علیه‌السلام پیغه‌مبه‌ری خوی به‌خوا و وحی له خواوه بو دی، به‌لام ئیمانیاں پینی نه‌بوو، وه‌کو خوا عزوجل ده‌فرموی: ﴿وَحٰدُوا بِهَا وَاٰتٰیقَنَّتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظَلَمًا وَّعُلُوًّا﴾ النمل (14)، واته: فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی یه‌قینیاں هه‌بوو به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی (موسی) علیه‌السلام و به‌ موعیزه‌کانی، به‌و په‌یامه‌ی که بو فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی هینابووی، دنیا بوون که له خواوه‌یه، به‌لام دانیان پیدا نه‌هیناوه نکو و لیبیاں لی ده‌کرد، بوچی؟! خوا فره‌موویه‌تی: (ظَلَمًا وَّعُلُوًّا) له‌به‌رته‌وه‌ی چاویان له زولم و ستم بوو، چاویان له خو به‌زلگری بوو، بو یه فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی مل که چ نه‌ده‌بوون بو ئه‌و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ی که (موسی) علیه‌السلام له خواوه‌ هیناویه‌تی، چونکه ئه‌گه‌ر ملکه‌چ بوونایه بو ئایین و په‌یامه‌که‌ی (مووسا)، ده‌بووایه‌ واز له فیرعه‌ونایه‌تی بینن! که‌واته جاری وا هیه که‌ابرا ده‌زانی خوا قورئانی نارده، به‌لام ئیمانی پینی نیه.

ئیمان به‌وه که خوی دانا و شاره‌زا قورئانی نارده، ئه‌وه‌یه وه‌کو گوتمان که: به‌راستی بزانی و به‌ شیوه‌یه‌کی واش هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل دا بکه‌ی که بو ی شایسته‌یه، هه‌روه‌کو ئیمان به‌خواش (جل شأنه) ئه‌وه‌یه که تو بزانی و دنیا بی که خوا عزوجل تاکه به‌دیهینه‌رو په‌روه‌دگارو په‌رستراوه، وه به‌ شیوه‌یه‌ک هه‌لس و

ئەدەب نواندن و بە گەورەگرتن

كەوتى لەگەل بکەى كە بۇ خوا شايستەيە: لە ھەموو كەست خۇشتر بوى. لە ھەموو كەس و شتىك زياتر لىيى بترسى، لە ھەموو كەس زياتر شەرمى لى بکەى، لە ھەموو كەسى بە گەورەتر بگرى، بوى ملكەچ بى، پشتى پى ببەستى، بە بەرنامەكەيەو پابەند بى، ئەو ھەمووى دىتە نىو چەمكى ھەلس و كەوت كرنىك لەگەل خواى پەروەردگار كە بوى شايستەيە، ئەگەر نا ئەو ھى دەلى دەزانم خوا ھەيە، بەلام ئەو شتانەى تىدا نەبىت كە باسما كرن، ئەو ھىممانى بە خوا نىە، بۇچى؟! چونكە بە شىوہەك ھەلس و كەوتى لەگەل خوادا نەكردو كە بوى شايستەيە⁽¹⁾، ھەروەھا كەسكىش كە دەلى دەزانم قورئان خوا ناردوووتى، بەلام پىنەو پابەند نابى، يان بە گەورەى ناگرى و بەرامبەرى بە ئەدەب نابى و ... ھتد، ئەو لە راستى دا ھىممانى پى نىە.

كەواتە كورتەى قسان:

ھىمان ھەبوون بە كتىبى خواو بە راست زانىنى، دەبىتە ھوى ئەدەب نواندن بەرامبەرى و بەگەورە گرتنى و بەبەرزو پىرۆز گرتنى، و ھەتا ھىممانى ھىممانى زياتر بە خوا ھەبى، ھىممانى زياتر بە قورئان دەبى، ئنجا ھەتا ھىممانىشى زياتر بە خوا سبحانە و تعالى و كتىبەكەى ھەبى، ئەو لەگەل كتىبى خوادا بە ئەدەب تر دەبى، وە زياتر بەبەرزو گەورەى دەگرى.

(1) لە بەرگى يەكەمى (ھىمان و عەقىدەى ئىسلامى لەبەر پۆشنابى قورئان و سوننەت دا) بە درىژى باسى ھىمان و پىكەنەرەكانىمان كردو و پوونمان كردۆتەو كە ھەركام لە: زانىنى عەقل و قبوولكردنى دل و دانپىداھىتەنى زمان و كردەو ھى ئەندامەكان، پىوستان بۇ ھاتەدى ھىمان.

چون باستر له قورئان بهر مه مند دمبين؟!

ئنجای ئینسان ئەگەر بیربکاته‌وه له قورئان، که چون خوی به‌رزو گه‌وره شه و قورئانه‌ی فه‌رموووه به‌به‌رزترین و چاکترین و پاکترین فریشته‌ی خوی دا که (جبریل) هه‌بو گه‌وره‌ترین پیغه‌مبهری خوی دایبه‌زاندوه، زیاتر به‌رانبهری به‌ئهدب ده‌بی و به‌به‌رز و گه‌وره‌ی داده‌نی.

چونکه هه‌موو زانایان له‌سه‌ر شه‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌روه‌کو چون سه‌روه‌ی پیغه‌مبهران (محمد) هه‌ علیه‌ الصلاة والسلام، وه گه‌وره‌ی کتیبه‌کانی خوا قورئانه، گه‌وره‌ی هه‌موو فریشته‌کانیش (جبریل) هه‌ علیه‌ السلام، که خوی په‌روه‌ردگار سی‌ ناوی بۆ به‌کاره‌یناون: (الروح) و (الروح‌ الامین) و (جبریل).

جا خوی زانا و شاره‌زا له‌و باره‌یه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿١١٣﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١١٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١١٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١١٥﴾﴾

الشعراء. واته: بینگومان ئەم قورئانه دابه‌زینراوی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه، گیانی ئەم‌میندار (الروح‌ الامین) دایبه‌زاندوه بۆ سه‌ر دلی تۆ، بۆ شه‌وه‌ی تۆ له‌ وریاکه‌روه‌کان بی، (خوی په‌روه‌ردگار ناوی له‌ پیغه‌مبهرانی خوی ناوه‌ ئاگادارکه‌روه‌کان چونکه هاتوون که مرو‌فایه‌تی هوشیار بکه‌نه‌وه‌و ئاگاداری بکه‌نه‌وه‌ که دونیا شاری بی‌ خاوون نیه‌ و ئاگاداری بکه‌نه‌وه‌ که ژیا‌نی دونیا جینگای تاقی کرانه‌وه‌یه‌و ئینسان به‌ره‌للاً نه‌کراوه، به‌لکو لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کری و سزاو پاداشتیک چاوه‌رپی ده‌کات) وه شه‌و قورئانه به‌ زمانیکی عه‌ره‌بی روون و ئاشکرایه، وشه‌ی (عربی)ش واته: روون، وه وشه‌ی (اعراب) واته‌ روون کردنه‌وه، (أعرب) واته‌ رو‌شنی بکه‌وه.

جا بەراستی خۆی کاربەجی بۆیە زمانی عەرەبی ھەلبژاردووە بۆ دوایین کتیبی خۆی، کە دیارە کتیبەکانی دیکەش بە زمانەکانی دیکە ی مروفاپەتی بوون: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ﴾ (إبراهيم (4)). بەلێ سەرجم ئەو کتیبانە ی دیکە ی خوا بە زمانەکانی دیکە ی مروفاپەتی بوون، کە خەلک قەسیان پێکردوون بە درێژایی میژوو، بەلام دوایین کتیبی خۆی کە گەورەترینیانە زمانی عەرەبی بۆ ھەلبژاردووە، چونکە کۆمەلێک تاییبەتمەندیی لە زمانی عەرەبی دا ھەن، کە لە زمانەکانی دیکە دا نین، کە دیارە ئەوانە ی پسپۆرو شارەزان، دەزانن چۆن چەندان وردەکاریی و لایەنی رەوانیژیی و چاک تەعبیرکردن لە مەبەست، لە زمانی عەرەبی دا ھەن، کە لە زمانەکانی دیکە دا بەو شێوەیە نین، جا ئینسان کاتیک بێر دەکاتووە کە چۆن خۆی بەرز و مەزن لە سەرۆکی ھەوت ئاسمانانەو (جبریل) ی بانگ کردووە کە گەورەترین فریشتە ی خۆپەتی و سەرۆکی فریشتەکانە و، ئەو فرمایشتانە ی خۆی پی فەرموووە و قورئانی فیرکردووە، ئەویش بە (عەمد) ی راگەیاندووە بەبی کەم و زیاد، چۆن وەرێگرتووە ئاوا دایبەزاندۆتە سەر دلی پاک و پیروزی پیغەمبەر (علیہ الصلاة والسلام)، چونکە خۆی پەروردگار جیبریلی بە (الروح الامین) وەسف کردووە، واتە (جبریل) ئەمیندارە و یەک وشە و یەک پیتی تیدا زیاد و کەم نەکردووە. بەلێ کاتیک ئینسان بێر لەو مەسەلە یە دەکاتووەو دەبھیئیتە بەر ئاویئە ی عەقل و خەیالی خۆی، ئەوجار تیدەگات قورئان چەند بەرز و مەزن و بەرپز و بە پێزە.

ئنجأ پنیویستە ئەوہش بگوتری کە (جبریل) سەلامی خۆی لی بی، وەک چۆن لە سەرەتاوہ بە فرمانی خوا عزوجل قورئانی بەرپزی دا بەزاندۆتە سەر دلی

چون باشر له قورئان بهر مه نند دمبين؟!

موباره کی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، مانگی ره مه زانی هه موو سالیکیش له گه ل پیغه مبهردا به قورئانی دا چوته وه و له گه لیدا دهور کردوته وه، وهك (أبو هريرة) خوالئی رازی بی له و باره وه گوتوویه تی: (كان يعرضُ على النبي صلى الله عليه وسلم القرآنَ كُلَّ عامٍ مرَّةً، فَعَرَضَ عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ فِي الْعَامِ الَّذِي قُبِضَ..). رواه البخاري (برقم: 4998). واته: جیبریل هه موو سالیك جارنك قورئانی له گه ل پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) دهور ده کرده وه، به لام شه و ساله ی که تییدا گیانی کیشرا دوو جار له گه لی پیدا چوه.

به لگه ش له سه ر شه وه که جیبریل له مانگی ره مه زانی هه ر سالیك دا قورئانی له گه ل پیغه مبهردا دهور کردوته وه، شه قسه یه ی (ابن عباس) ه خوا له خو ی و بابی رازی بی: (كانَ النبيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَأَجودُ ما يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضانَ، لأنَّ جبريلَ كانَ يَلقاهُ في كُلِّ ليلَةٍ في شَهْرِ رَمَضانَ حَتى يَنْسَلِخَ، يَعرِضُ عَلَیهِ رَسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ القُرْآنَ...). رواه البخاري (برقم: 4998). واته: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هه موو که س به خشنده تر و سه خیتر بوو، به تایبه ت له مانگی ره مه زان دا، چونکه جیبریل هه تا مانگی ره مه زان به سه رده چوو هه موو شه و نك پییده گه یشت، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) قورئانی له گه ل دهور ده کرده وه.

به لی به ریزان!

ئینسان که بیر له و مه سه له یه ده کاته وه، قسه لی کردن و ته عبیر لی کردنی ناسانه، به لام که ده بیئیه بهر چاوی عه قل و خه یال یه کجار شتیکی گه وره و سه رسوره یته ره!، خوا به و هه موو گه وره ییه ی، که مولکه که ی هینده فراوانه هه

ئەدەب نواندن و بە گورەگرتن

خۇى دەزانى سنوورى لە كويىه؟، وه ئەوئەندە وردەكارىي تىدايه كه زاناينان هەركەسە لە بواری خۇیداو كامەيان زۆر پىسپۆرە دەلى: ئەو وردەكارىيهى كه خواى پەرورەدگار دایناوه لە دروستكراوهكانى خۇیدا، سنوورى نیه! وهك فەرموويه تى: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ النمل (88) واتە: دروستكراوى خوا كه هەموو شتىكى زۆر بە وردەكارىي دروستكردوه، هەروها دەفەرموى: ﴿مَاتَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ الملك (3)، واتە: لە دروستكراوى خوادا نارىكى نابىنى. وه دەفەرموى: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ السجدة (7)، واتە: ئەو خوايه هەر شتىك كه دروستى كردوه، بە چاكترين شىوه دروستى كردوه.

دياره زاناينيش ئەو شاهىدييه دەدەن و زۆر بە راشكاويى دەلین: هەرچى كه خوا دروستى كردوه، دەبوو هەر بەو شىوهيه بووايه كه هەيه، هەموويان كتيبي گەورەيان داناوه لەسەر وردەكارىيهكانى دروستكراوهكانى خوا، بەلام دەلین: ئەو گۆشهيه كه لەو رىك و پىكىي و وردەكارىيهى كه خوا لە دروستكراوهكانى خۇیدا دایناوه، جا كاتىك ئەو خوايه عزوجل قسە بكات لەگەل گەورەترين فرىشتهى خۇى دا و ئەويش بە ئەمانەتەوه بو پىغەمبەرى كۆتايى (عليه الصلاة والسلام) بيهينى، بەراستى ئينسان هەرچەندى دەكات مەسەله كه هينده مەزنه بە زەحمەت لە عەقل و خەيالدا جىگەى دەبىتەوه، جا ئايا قورئانىكى ئاوا چۆن نابى ئينسان لە بەرانبەرى دا بە ئەدەب بى، وه چۆن نابى هەتا ئەوپەرى بە گەورەى بگرى و بە بەرزى بگرى؟!، بۆيه خواى بى وينه لە سوورەتى (الحشر) دا دەفەرموى: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وَيَلَاكَ الْأَمْتَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ دياره ليرەدا خواى

چۇن باشر له قورئان بههرمهند دهبين؟!

پهروهردگار دهيهوى ئيمه تينگهيهنى و لهقهدهر عهقلى ئيمه قسه دهكات، نهگه نا گهورهى قورئان لهوه زورتره وهك پيويست پيمان ئيستيعاب بكرى، دهفرموى: نهگهر ئهم قورئانهمان ناردبايه سهر چيايهك تو ئهو چيايهت دهبينى زور به ملكهچىي پارچه پارچه دهبوو. (چيا (جبل) كه له ههموو دروستكراوهكانى خوا لهسهر زهوى گهورهتر و سهخت ترو پتهوتره، دهتبينى له ترس و سام و ههيبهتى خوا زور ملكهچ دهبوو، وه پارچه پارچهش دهبوو!) پاشان دهفرموى: (وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ)، ئهم وئنانه بو خهلكى دئينهوه بو ئهوهى بير بكهنهوه، واته: بيرى لئيكهنهوه؛ قورئان چهند بهرز و مهزئه!

ههروهها خواى پهروهردگار ستايشى خوى كردوه لهسهر ئهوه كه قورئانى ناردوه، دهفرموى: ﴿لَتَجِدَنَّ فِي ذَلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (١) قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَكَانٍ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ الكهف، واته: ستايش بو خوايهك كه قورئانى ناردوه بو سهر بهندهى خوى وه هيچ لارىي و نارىكيبهكى تينهخستوه، ريك و راسته (يان سهريهرشتياره)، بويهش ناردويهتى تاكو خهلكى له كارهساتىكى گهورهو سامناك بترسينى كه له لايهن ئهو—خوا—هوهديتهدى (دياره مهبهست پيى رۇزى دوايى و لپرسينهوهو سزاو پاداشته)، وه بو ئهوهش كه موژده بدات بهو كهسانهى ئيمانيان هيناوهو كردهوه باشهكان ئهنجام ددهن، كه پاداشتيكى زور باشيان هيه، به ههميشهئى تييدا دهميننهوه (كه دياره مهبهست پيى بههشته).

ئەدەب نواندن و بە گەورەگرتن

شایانی باسیشه ئەو لاریبی (عوج)یەى که خوا سبحانە و تەعالی لە کتیبی خوئی دووری خستۆتەو هەموو جوۆرە هەلەو پەلەو ناتەواویبەك دەگرتەو، چ پەبێوەندی بە روالەتی قورئانەو هەبێ، چ بە نیوەرۆکیبەو.

وە وشەى (قِیَم) بە مانای رِیك و راست و بێ گری و گۆل دى، هەر وەها بەمانای (سەرپەرشتیار و مشوورخۆر)یش دى، هەر وەها ئەو وشەبە (قِیَم)یش خوینراو تەو که مانای بەکەمى خویندەنەو (قراءة) ی پێشوو دەگەیهنى.

بەلێ لێرەدا خوای پەرورەدگار ستایشی خوئی دەکات که قورئانی ناردو، کهواتە قورئان شتیکی زۆر بەرز و گەورەبە، خوا دەفەرموی: ستایش بو من که قورئانم ناردۆتە خواری، دیارە گەورەبە و مەزنیتی و بەرزبە قورئانیش ئەو دەخوازی که ئینسان لە بەرامبەریدا زۆر بە ئەدەب بێ و بە گەورەبە بگری.

و بەلگەبەکی دیکە لە سەر پێویست بوونی بە گەورە گرتن و ریزلیگرتنی قورئان ئەو بێه که خوای بەخشەر لە سەرەتای سوورەتی (الرحمن) که سەرژمیری زۆرێك لە چاکە و نعیمة تەکانی تیدا کردو، نعیمةتی فیرکردنی قورئانی کردۆتە سەررشتهی سەرجهەم نعیمةت و چاکەکانی و پێش هەموویانی خستو؟! وەك

دەفەرموی: ﴿الرَّحْمَنُ ۙ (۱) عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲) خَلَقَ الْإِنْسَانَ (۳) عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (۴)﴾ واتە: (خوای) خاوەنی بەزەبە. قورئانی فیر (ی مرؤف و جند) کردو. مرؤفی دروست کردو. دەربرین و قسەکردنی فیرکردو.

پاشان خوای بەخشەر پاش خستەرووی ژمارەبەك لە چاکە و نعیمة تەکانی لەسەر مرؤف و جند، بو بەکەمجار روویان تیدەکات و دەفەرموی: ﴿فِي آيَاتِ الْآءِ

چون باستر له قورئان بههرمه‌مند ده‌بین!

رَبِّكُمْ أَتَكْذِبَانِ؟! ﴿ الرحمن (13) واته: بروا به کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ناکه‌ن و به راستی نازانن؟! واته: کام له چاکه و نیعمه‌ته‌کانی خوا هه‌یه که بتوانن پالی دهنه لای غه‌یری خوای په‌روه‌ردگار، وه چ نیعمه‌تیکی خوا هه‌یه که بتوانن نکۆلی لئ بکه‌ن؟!، شایانی باسه ئه‌م رسته‌یه ﴿ فَيَأْتِيَهُمْ آيَاتُ رَبِّهِمْ كَذِبَانِ ﴿١٥﴾ (سی و یه‌ک) جار دووباره بۆته‌وه، (15) جاریان له‌کاتی باس کردنی نیعمه‌ته‌کانی دونیادا به‌رووداوه‌کانی قیامه‌تیشه‌وه، (16) جارانیس له‌کاتی باس کردنی نیعمه‌ته‌کانی دواروژدا، که نیعمه‌ته‌کانی به‌ه‌شتن، جا سه‌ره‌تای هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی چی باسی کردوه؟! دواي ئه‌وه‌ی که خۆی ناساندوه به‌وه که خاوه‌نی ئه‌و په‌ری به‌زه‌ییه و خاوه‌نی ئه‌وپه‌ری به‌خشنده‌ییه، ئه‌وه‌ی به‌ر له‌هر شتی‌ک باس کردوه که که قورئانی فی‌ری ئینسان و جند کردوه، (عَلَّمَ الْقُرْآنَ)! دیاره جینی سه‌رنجه که خوای کاربه‌جی فی‌رکردنی قورئانی پیش دروستکردنی ئینسانیش خستوه، چونکه دواي ئه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: (خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۖ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾) واته: ئینسانی دروستکردوه و روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانی خۆی فی‌رکردوه. (بیان) یش ئه‌وه‌یه که ئینسان بتوانی ته‌عبیر له‌وه بکات که له‌دلی دایه، له‌رئی قسه یان نووسین، یان هه‌ر شیوازیکی دیکه‌ی دهربرینه‌وه.

جا لی‌رده‌دا بۆمان هه‌یه بی‌رسین: بۆچی خوای به‌خشر فی‌رکردنی قورئانی له‌لایه‌ن خۆیه‌وه بۆ ئینسان و جند، پیش هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی خستوه؟!، چونکه له‌راستی دا به‌بی ئیمان و شاره‌زایی له‌قورئان ئینسان و جند له‌سه‌ر ئه‌سلی دروستکرانی خۆشیان قه‌رزدار ده‌بنه‌وه و که‌سی‌ک له‌نیعمه‌تی قورئان به‌هرمه‌مند

ئەدەب نواندن و بە گەورەگرتن

ئەبىت لەسەر ئەسلى بوونەكەيشى، كە گەورەترىن و بئەرەتى تىرىنى ھەموو نىعمەتەكانە، قەرزدار دەبىتتەو، چ جاي نىعمەتەكانى دى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۗ﴾ (۴۱)

وَتَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِّن طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْآخِزِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿۴۲﴾ الشورى، لىزەدا خواى پەرەردگار دىمەنى كافرەكان لە رۆژى دوايى دا دەخاتە بەرچاوى و دەفەرموى: تۆ كافرە ستەمكارەكان دەبىنى لە رۆژى دوايىدا كاتىك كە ئازارو ئەشكەنجەى خوا دەبىنن دەلەين: ھىچ رىيەك نىيە و ناتوانىن بگەريئەو ھە بۆ دونيا و جارنىكى دى تاقى كەردنەو ھە بدەين و خوا تاقىمان بكاتەو، (داخۆ ئەو جارە چ بەندەيەك دەبىن و چۆن فەرمانبەرى خوا دەبىن و پابەند دەبىن بە شەرىعەتى خواو)، دەبىنى كافرەكان كە رادەنوئىترىن لەسەر ئاگرى دۆزەخ، زۆر ملكەچ و زەلەل و بى دەسلەتن، بە سىلە چاويك سەير دەكەن، (واتە بە چاويكى كز تەماشە دەكەن، ئىنسان كە ترسىك دەبىنى ناوئىرى زۆر چاوى تى بېرى بە چاويكى كز سەيرى دەكات)، جا لىزەدا شوئىنى مەبەست (بىت القصيد) ئەوئەيە كە دەفەرموى: (وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا) ھە ئەوانەى بىروايان ھىناو، گوتيان: (إِنَّ الْآخِزِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ)، واتە: بىگومان زىانباران تەنھا ئەو كەسانەن خۆيان و كەس و كارىان لە دەست چووو لە رۆژى دوايىدا، (چونكە كابرەى كافر خۆى لە دەست چووو، واتە لەسەر ژىنەكەى خۆى و لەسەر دروستكرانەكەشى قەرزدار بۆتەو، سەربارەش كەس و كارىشى لە دەست دەچى، چونكە ئەگەر كەس و كارەكەى كافر بن ئەو ديارە لەيەك دا

چۆن باشتەر له قورئان بههرمه مند دهبين؟!

دهبرين و، ئەگەر موسولمانيش بن ديسان هەر له يهك دادهبرين، ئەگەر كافر بن ههريهكه له جيى تايبهتى خويدا سجنه و، كهس له گهلا مال و خيزانى خوى نابى، وه ئەگەر كهس و كارهكهى موسولمان بن ئهوه دهچنه بهههشت و يهكجاريى نهيهك دهترازين!).

بهلام باباى موسولمان خوى و مال و خيزان و وهچه و مندال و دايك و بابى و خزم و كهسى بۇ كو دهكرتتهوه، بۇ ئهوهى كه زياتر دللى خوش بى، وهك خوا فەرموويهتى: ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ .. ﴾ الطور (21) واته: وه ئهوانهى ئيمانيان ههبووه و وهچهكهيشيان به ئيمانوه شوينيان كهوتوون، وهچهكهيانيان پيدهگهيهنين..

جا دهفەرموى: ئەهلى ئيمان لهو رۆژهدا دهلين: خهسارهتمهاندانى راستهقينه ئهوكهسانهك خويان و كهس و كارى خويانيان لهدهست داوه له رۆژى دوايى دا. مهبهستمان ئهوهيه كه خواى پهروهردگار بويه نيعمهتى فيركردنى قورئانى پيش ههموو نيعمهتهكانى دى خستوه له سوورهتى (الرحمن)دا كه سوورهتى باسكردنى نيعمهتهكانى خوايه، چونكه بهبى بههرمه مند بوون له نيعمهتى قورئان كه بههويهوه ئينسان له ئيمان حالى دهبى و ئيمان دينى و هيدايهت وهردهگرى، بهبى ئهوه نيعمهته ئينسان لهسەر ههموو نيعمهتهكانى ديكه قهرزدار دهبيتتهوه ئەگەر مال و سامان بى، لهش ساغيبى بى، دهسلات بى، دهولهمهنديى بى، ههرشتيك بى، بهلكو هەر لهسەر ئەسلى بوونهكيشى قهرزدار دهبيتتهوه، واته هەر نهبووايه باشتەر بوو، بويه خواى كاربهجى باسى ئينسانى كافر دهكا و دهفەرموى:

﴿... وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝﴾ النبا، واته: وه كافر دهلى خوزگه گل

بوومايە، واتە خۆزگە دەخوایى كە ببیتە گل و خۆزگە دەخوایى كە وەكو ئازەل و مالات چۆن دواى ئەوێ حەشر و حیسابیان لەگەل دەكرى، دەبنەو بە خاك و خۆل و سزاو پاداشتیان نیە، ئەویش خۆزگە بە چوار پێیان دەخوایى، بەلام دیارە ئەو خۆزگەیهشی بۆ نایەتە دى؟!

چەند وەسفیکى گرنكى كتیبى خوا

بەرپێزان !

خوای پەرورەدگار باسى كتیبى بەرپێزو بەپێزى خوێ دەكات بە چەند وەسفیک، كە هەر كام لەو وەسفانە ئەو دەخوایى كە ئیمە لەگەل كتیبى خوادا بە ئەدەب بین و بە گەورەى بگرین:

1. یەكێك لەو وەسفانەى كە خوای پەرورەدگار بۆ كتیبى خوێ بەكارى هیناوه بریتیه لە مەزنى (العظمة) وەك فەرموویەتى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَنَافِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾﴾ الحجر، واتە: وە ئیمە حەوت لەوانەى كە دووبارە دەكرینەو، وە قورئانى مەزنان بەتۆ بەخشیوه (ئەى (محمد) عليه الصلاة والسلام!)، ئەو حەوت دووبارەكراوانەش زۆر بە زانایان دەلین مەبەستى پى حەوت ئایەتى سوورەتى (الفاتحة) یە كە نوێژكەران دووبارەى دەكەنەو.

2. وە خوای تاك و پاك قورئانى بە: (كریم) ناوهیناوه: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿١﴾﴾ الواقعة، (كریم) یش هەم بەواتای بەرپێز دى، هەم بەواتای بەخشر دى، دەلین: فلان كەس (كەرىم)ە، واتە: بەرپێز و بە حورمەتە، وە بەخشنەیه و دەبەخشى و سەخییە، دیارە قورئانىش هەم بەرپێز و هەم بەخشنەیه... جا چ فەرمايشتیک لە فەرمايشتى خوا بەرپێزترە؛ وە قورئان بەخشنەیه و ،

چون باشر له قورئان بهر مه‌مند دمبين؟!

هه‌ر كه سِيك به راستی روو له قورئان بكات و تیی بگات، قورئان هه‌موو خيرو چاكه‌يه‌كي پي ده‌به‌خشي، شاره‌زايي پیده‌به‌خشي، مه‌عريفه‌تي پي ده‌به‌خشي، ئيماني پي ده‌به‌خشي، هيدايه‌تي پي ده‌به‌خشي، ئه‌ده‌بي پي ده‌به‌خشي، ئه‌خلاقى پي ده‌به‌خشي، عيززه‌ت و حيكمه‌ت و هه‌ر چى خيرو چاكه‌يه له دونياو قيامه‌تدا قورئان پي ده‌به‌خشي.

3-4. وه‌ خواى زانا و توانا قورئانى خوى به به‌رزى و به حيكمه‌ت وه‌سف كرده، وه‌ك ده‌فه‌رموى: ﴿وَلَنَنْزِلُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝٤﴾
الزخرف، واته: ئه‌م قورئانه له لاي ئيمه له كتیبي بنه‌ره‌تیی (لوح المحفوظ) دا، هه‌م به‌رزه و هه‌م كاربه‌جییه.

5. هه‌روه‌ها خواى به‌به‌زه‌یی قورئانى به زال (عزیز) وه‌سف كرده: ﴿...وَلَنَنْزِلُ لَكُمْ عَزِيزٌ ۝١٤ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝١٤﴾
فصلت، واته: وه‌ ئه‌م قورئانه كتیبيكى بالاده‌ست و زاله. هه‌له‌و ناهه‌قیی له هه‌چ لایه‌كییه‌وه رپی تی نابات. نیرراوه‌خواری خوايه‌كى كاربه‌جیى ستايش‌كراوه. به‌لى، قورئان كتیبيكى بالاده‌ست و زاله، هه‌چ كه‌س و به‌رنامه‌يه‌ك نيه كه له به‌رامبه‌ر قورئاندا بوه‌ستى و مونافه‌سه‌ی بكات يان كیبه‌ركیى له‌گه‌لدا بكات! هه‌روه‌ها به‌گه‌لێك وه‌سفی ديكه خواى په‌روه‌ردگار وه‌سفی كتیبي خوى كرده، جا ئايا ئه‌مه چى لى وه‌رده‌گیری؟! قورئانیک خوا به‌فه‌رموى: (عظیم) و، (کریم) و، (علي) و، (حکیم) و، (عزیز) و، يه‌كه‌م: پئويسته ئيماني به‌و كتیبه مه‌زن و به‌رێز و به‌رز و...هتده هه‌بى و ئه‌و په‌رى رېزو

ئەدەب نواندن و بەگەورەگرتن

ئەدەب و حورمەتى بەرانبەر بنوینى، ئەو لەلایەك و لەلایەكى دیکەشەو دەبى بزانی ھەر كاتىك بەراستى ئىمانى بە قورئان بوو و بەو شیوہیە مامەلەى لەگەلدا كرد كە خوا فەرموویەتى، ئەو ئەو قورئانە مەزنىی پى دەبەخشى و عیززەتى پى دەبەخشى و، حورمەت و ریزی پى دەبەخشى و حیکمەت و بەرزى پى دەبەخشى، و بەھرمەندى دەکا لەو وەسفانەى خوى، چونكە ئەگەر لەگەل ئىنسانى بەرپزدا بەرى دا برۆى ریز پەیدا دەكەى، و ئەگەر لەگەل بابای زانادا مامەلە بەكەى، زانیارى وەدەست دەخەى و، ئەگەر لەگەل ئىنسانى باش بیت باشییت بو دى و، لەگەل ئىنسانى خراب بى، خراپییت بو دى، وەك پىغەمبەر (علیه الصلاة والسلام) لە فەرمايشتىكى دا فەرموویەتى: (إِنَّمَا مَثَلُ جَلِيسِ الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمَسْكِ وَنَافِخِ الْكَيْسِ...) متفق عليه⁽¹⁾ واتە: وینەى ھاوہلى چاك و ھاوہلى خراب وەك ھەلگری میسك و كوورەچىی وایە، بابای عەتر فرۆش یان لىی دەكړى، یان دەتداتى، وە ئەگەر نەشتداتى بۆنى خووشى ئەوت بو دى، بەلام كابرای ئاسنگەر و كوورەچى ھەر لىی نزیك بیەو ئەگەر بەرگ و پۆشاكیشت نەسووتینى، بۆنى ناخووشى لى دەكەى. كەواتە: كەسىك لەگەل قورئاندا ببیتە ھاوہل و لىی نزیك بى، بیگومان سیفەت و شوینەوارەكانى قورئانى تیدا دەردەكەون، بەمەرچىك بەراستى لەگەل قورئاندا ھاودەنگ بى.

بەلى: ئەدەب نواندن لەگەل قورئان دا و بەگەورە و بەرز و پیرۆز گرتنى، بیگومان وا لە ئىنسان دەکا كە سیفەتەكانى قورئانى تیدا بیئە دى لە مەزنىی و بەرزىی و

چۆن باشر له قورئان بههرمه‌ند دهبين؟!؟

عيززهت و حيكهت و كه‌ره‌م و رپز و... هتد، وه به‌راستي به دريژاي ميژووش
ئه‌وانه‌ي كه له‌گه‌ل قورئاندا به راستي ئه‌ده‌بين هه‌بووه به گه‌وره‌يان گرتوه و
له‌گه‌لي دا هاوه‌ل و هاوده‌م بوون، ئه‌و سيفه‌تانه‌يان له قورئان وه‌رگرتوه، دياره
هه‌ر كه‌سه له قه‌ده‌ر خوي.

هاوه‌لاني پيغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) خوا لايان رازي بي ته‌مasha
ده‌كه‌ي پيش ئيسلام و قورئان له‌وپه‌ري نه‌زانين و نه‌خوينده‌واري دابوون،
به‌لام به‌هوي هاوه‌لي و هاوده‌ميين له‌گه‌ل قورئاندا، بوون به ماموستاي
مرؤفايه‌تي له زانست و شاره‌زايي دا، وه له‌وپه‌ري بي سه‌رو به‌ري سياسي و
ئابووري و كومه‌لايه‌تبييه‌وه، بوونه سه‌رقافله‌ي مرؤفايه‌تي له ده‌وله‌تداري و
چاكه‌كاري و دادگه‌ري و پاكي و چاكي و ره‌وشت به‌ري و له هه‌موو
شتيكي باشدا، وه گه‌ل عه‌ره‌ب به گشتي به‌ر له ئيسلام و قورئان، له هه‌موو
ميلله‌تان دواكه‌وتووتر و بي سه‌روبه‌رتر بوون، به‌لام دوايي مرؤفايه‌تي هه‌موو
شتيكي چاك له‌وان فير ده‌بوون، بوجي؟! چونكه ماموستايان قورئان بوو، وه
سه‌رجه‌م سيفه‌ته به‌رزه‌كانيان له قورئانه‌وه به‌ده‌ست هينا بوو!

له كوتايي ئه‌م ده‌رسه‌شماندا ده‌ليين:

يه‌كه‌مين هه‌نگاوي هه‌لس وكه‌وتي راست و دروست له‌گه‌ل قورئاندا،
ئه‌وه‌يه كه ده‌بي له‌گه‌لي دا به ئه‌ده‌ب بين و به به‌رزو گه‌وره‌ي بگري،
كاتيكيش كه له‌گه‌ل كتيبي خوادا به ئه‌ده‌ب ده‌بين و به گه‌وره‌ي ده‌گري، ئه‌وه
بيگومان ئه‌و وه‌سفانه‌ي قورئان كه خوي په‌روه‌ردگار كتيبي خوي بي مه‌دح
كردوون، كه‌م و زور، به ئه‌ندازه‌ي ئيمانمان و به ئه‌ندازه‌ي ئه‌ده‌ب نواندمان و

نه‌دهب نواندن و به گه‌وره‌گرتن

رینز له قورئان گرتنمان و به گه‌وره گرتنی و تفاعول له‌گه‌لدا کردنیمان، له
ئیمه رنگ ده‌دهنه‌وه.

خوای په‌روه‌ردگار له‌وه‌که‌سانه‌مان بگپیری که به‌راستی شه‌دهب ده‌نویندن
له‌گه‌ل کتیبی خواو له‌گه‌لی دا به‌رینز ده‌بن و، به گه‌وره‌ی ده‌گرن و به‌وه‌ شینوه‌یه
هه‌لسو که‌وتی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن که بو کتیبی خوا، بو فه‌رمایشتی به‌رز و پیروزی
خوای په‌روه‌ردگار شایسته‌یه، تا‌کو هه‌رچی زیاترو چاکتر لینی سوودمه‌ند و
به‌هرمه‌ند بین.

وصلی الله علی محمد و علی آله و صحبه أجمعین
والحمد لله رب العالمین

وانه‌ی دووهم

هه‌نگاوی دووهم: خویندنه‌وه و گوی بۆ گرتن (التلاوة والإستماع)

به‌ریزان!

له‌وانه‌ی یه‌که‌مدا باسما‌ن کرد که بۆ هه‌لس و کهوت کردنی راست و دروست نه‌گه‌ل قورپان دا بۆ ئه‌وه‌ی با‌شتر لینی به‌هره‌مه‌ند بین، یه‌که‌مین هه‌نگاو و قون‌اغ، بریتیه له (ئه‌ده‌ب نواندن و به‌گه‌وره‌ گرتنی کتییی خ‌وای په‌روه‌ردگان). به‌لئێ یه‌که‌مین هه‌نگاو و قون‌اغ بۆ هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل قورپاندا – هه‌لس و کهوت کردنیکی راست و شه‌رعییانه – ئه‌وه‌یه که ئینسان ئه‌و کتیبه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار که فه‌رمایشتی خ‌وایه، به‌گه‌وره‌ی بگ‌ری و ئه‌ده‌ب و ریزو حورمه‌تی پ‌یوستی له‌گه‌لدا بنوینئێ.

ئینستاش با‌سی هه‌نگاوی دووهم ده‌که‌ین که بریتیه له: (خویندنه‌وه و گوی بۆ گرتن).

یه‌که‌مین شتیك که ئینسان ده‌یکات، د‌وای ئه‌وه‌ی که ب‌روای هینا که ئه‌و قورپانه کتییی خ‌وایه (سبحانه و تعالی) و به (جبریل) دا (علیه السلام) بۆ پ‌یغه‌مبه‌ری ک‌وتایی خ‌وی (محمد) (علیه الصلاة والسلام) نار‌د‌وو‌یه‌تی، وه د‌وای ئه‌وه‌ی که ئه‌ده‌ب و به‌گه‌وره‌و به‌رزگرتن و و ریزی شایسته‌و پ‌یوستی له به‌رانبه‌ردا د‌هنوینئێ، بریتیه له (خویندنه‌وه‌ی) یاخ‌ود (گ‌وی لیگرتنی)، د‌یاره خ‌وای کاربه‌جئ بۆیه فه‌رمایشتی خ‌وی بۆ ئیمه نار‌د‌وه، تا‌کو لینی تی بگه‌ین و

خویندنه وه و گوی بو گرتن

کاری پی بکهین و، به دلنیا ییشه وه ئینسان نه له فه رمایشتی خوی پروهردگار و نه له قسه ی هیچ که سی دیکه ش ناتوانی تیگاو پاشان کاری پی بکا، هه تا نه یخوینیتته وه، یان به سهری دا نه خویندریتته وه، هه ر بویه ش خوی به رز و مه زن له قورئاندا فه رمانی کرده به خویندنه وه ی قورئان، وه به گوی لی گرتنی خویندرانه وه شی.

جا ئیمه سه ره تا چه ند ئایه تیکی خوی بی وینه، وه چه ند فه رمایشتیکی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دینینه وه و باس ده کهین که فه رمانیان کرده به خویندنه وه ی قورئان، یان گوی بو گرتنی و پاشان چه ند خالیکی گرتنگ له و باره وه که له و ئایه ت و فه رمایشتانه ده فامرینه وه ده خه ی نه روو:

چه ند ئایه تیک له باره ی خویندنه وه و گوی لیگرتنی قورئانه وه:

خوی به خشنده له سووره تی (الکھف) دا فه رموویه تی: ﴿وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ

كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ، وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَحَدًّا﴾ (٢٧)

دیاره خوی بی هاوتا لیزه دا راسته و خو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده دوینی و فه رمانی پی ده کا که کتیبی خوا بخوینیتته وه، به لام زانایان وه ک بنچینه یه کی شه رعیی له سهری رینکه و توون که هه موو دواندنه کانی خوا عزوجل له قورئاندا بو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام)، بریتین له دواندنیش بو ئومه ته که یشی، وه نه گه ر دواندنیک تایبه ت کرابی به پیغه مبه ره وه (علیه الصلاة والسلام) به به لگه یه کی تایبه ت، نه گه ر نا هه رچی خوی پروهردگار ئاراسته ی (محمدی) کرده، ئاراسته ی ئومه ته که یشی کرده له دوی نه وه.

چون باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

جا لیره‌دا که ده‌فهرموی: (وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ..)، وه‌کو چون له‌گه‌ل (محمد)یه‌تی (علیه‌ الصلاة والسلام). له‌گه‌ل ئوممه‌ته‌که‌شیه‌تی، چونکه‌ خوا سبحانه‌ و‌تعالی هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌ناردوه‌ مه‌گه‌ر بو‌ ئه‌وه‌ی په‌یره‌ویی لی بکری: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ... ﴾ النساء (64)، واته: هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردوه‌، مه‌گه‌ر بو‌ ئه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ریی لی بکری و به‌ فه‌رمانی خوا گو‌یرایه‌لیی بو‌ بکری. هه‌روه‌ها‌ خ‌وای بی‌ هاوه‌ل ده‌فهرموی: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ﴾ (٥١) الأحزاب، واته: بیگومان له‌ پیغه‌مبه‌ری خ‌وادا بو‌ ئیوه‌ سه‌رمه‌شقییه‌کی باش هه‌یه‌، بو‌ هه‌ر که‌سی به‌ ئومیدی خوا، (واته‌ ئومیدی ره‌حمت و به‌زه‌یی خوا) و دواروژ بی، وه‌ یادی خوا زور بکا. واته: هه‌رکه‌سی که‌ ئیمانی هه‌بی و مسولمان بی، موحه‌مه‌د (علیه‌ الصلاة والسلام) سه‌رمه‌شق و پیشره‌ویه‌تی، وه‌ ماموستا و چاوساغیه‌تی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ وه‌کو بنچینه‌یه‌ک با له‌ میشکماندا بچه‌سپی، که‌ هه‌رچی خوا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خ‌وی فه‌رزی کردوه‌ له‌ قورئان و له‌ سوننه‌تدا، ئه‌وا ئوممه‌ته‌که‌یشی پنی مولزه‌مه‌ و ده‌بی پابه‌ندی بی، مه‌گه‌ر شتیک تاییه‌ت کرابی به‌ پیغه‌مبه‌روه‌ه‌ (علیه‌ الصلاة والسلام) به‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کی دیاریکراو و روون.

جا خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموی: ﴿ وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ. وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مَلْتَحَدًا ﴾ (٢٧) الکهف، واته: وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ بو‌ت ره‌وانه‌ کراوه‌ له‌ کتیبی په‌روه‌ردگارت بیخوینه‌وه‌، بیگومان به‌ هیچ جو‌ریک گو‌یرین و ده‌ستکاریی کردن بو‌ وشه‌کانی نیه‌، وه‌ جگه‌ له‌ویش په‌نایه‌کی دیکه‌ت نیه‌.

خویندنه وه و گوئی بو گرتن

ههروهها خوای زاناو کاربه جی له ئایهتی ژماره (45) ی (العنکبوت) دا فرمان به پیغه مبه ره که ی (علیه الصلاة والسلام) و له پشت ئه ویشه وه به تیکرای ئوممه ته که ی دهکات و دهفهرموی: ﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ .. ﴾، واته: ئه وه ی که له کتیب بو ت ره وانه کراوه بیخویننه وه. دیاره ئه لیف لایمی سه ر (الکتاب) ئه لیف و لایمی (عهد) ه، واته: ئه وه کتیبه که زانراو و، (معهود) ه، که قورئانه.

وه له سوورهتی (المزمل) دا دیسان خوای بهرز و مهزن فرمان به پیغه مبه ری پیشه و امان دهکات که قورئان بخوینی و دهفهرموی: ﴿ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ۝٤١ ﴾، واته: قورئان بخویننه وه به خویندنه وه به کی روون و چاک و پوخت. دوایی باسی ماناو چه مکی وشه ی (ترتیل) دهکه یین.

وه له ئایهتی (98) ی سوورهتی (النحل) ی شدا خوای بالادهست فرمان به پیغه مبه ری خوی دهکات و دهفهرموی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝٩٨ ﴾، واته: وه کاتیک قورئانت خویند، په نا بگره به خوا له شه ی تانی دوور خراوه له رهحه ته ی خوا. (رجیم) واته (مرجوم)، واته ئه وه که دوور خراوه ته وه و نه فره تی لی کراوه، سوننه ته ئینسان بلی (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) پیش ئه وه ی که قورئان بخوینی، وه کو دوایی باسی دهکه یین.

وه له ئایهتی (204) ی سوورهتی (الأعراف) دا دهفهرموی: ﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ، وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝٢٠٤ ﴾، واته: هه رکاتی قورئان خویننرایه وه گوئی بگرن و بیدهنگ بن، به لکو رهحمتان پی بکری و به زه بیتان له گه لدا بنوینری.

چۇن باشتر له قورئان بههرمهند دهبين؟!

چەند فەرموودەيەك له بارەي خويندنهوه:

پيغمبەري خواش (عليه الصلاة والسلام) دياره فەرمايشتي زۇرن دەر بارەي قورئان خويندن و گەورەيي قورئان خويندن، يان گوئ بۇ گرتني:

1- يەكئيك لهو فەرمايشتانه ئەوهيه كه (الترمذي) و غەيرى ويش له عەبدوللای كورې مەسعوودەوه خوا لئى رازى بى گير او يانەتەوه كه پيغمبەري خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى⁽¹⁾: (مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ (الم) حَرْفٌ وَلَكِنْ (ألف) حَرْفٌ و (لام) حَرْفٌ و (ميم) حَرْفٌ).

واته: هەر كه سيك پيتيەك له كتیبي خوا بخوينتەوه، چا كه يەكى بۇ دەنوسرى، وه چا كه ش يەك به دەيه، ناليم (الم) هەمووی پيتيەك، به لكو ئەليف (أ) پيتيەك، لام (ل) پيتيەك، و ميم (م) پيتيەك.

به لى هەر پيتيەك له كتیبي خوا بخوينتەوه، چا كه يەك هەيه، چا كه ش يەك به دەيه، تاكو يەك به حەوت سەديش دەروا، وهكو له ئايەتى (261) سورهتى (البقرة) دا له بارەي مال بەخشين (إنفاق) هوه، خواي بەخشنده دەيگە يەنيە يەك به حەوت سەد: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ...﴾. واته: وي نهى ئەوانه ي له رپي خوادا مال و ساماني خويان دەبهخشن، وهك دەنكه تۆويك وايه كه حەوت گولان دەر دەكات هەر گولەي سەد دەنكى تيدايه...

خویندنهوه و گوئی بو گرتن

2- وه فەرموودهیهکی دیکهش که (بخاری) و (مسلم) له دایکی برواداران (عائشة) هوه خوای لیبی رازی بی دهیگیرنهوه، پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) تینیدا دهفهرموئی⁽¹⁾: (المَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ). واته: که سینک شارهزا بی له خویندنی قورئاندا، ئەوه له گەل ئەو فریشتانه دایه که نوینهری خوان، که زور بهریز و چاکه کارن، (سفرة) کوی (سفینه) که به مانای نوینهر دی، وه (کرام) کوی (کریم) واته: بهریز، وه (بررة) یش کوی (بره)، واته: چاکه کار..

به لی وهک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رایگه یاندوه که سینک له قورئان شارهزا بی، له خویندنی و تیگه یشتنی شارهزابی، ئەوه له ریزی ئەو فریشتانه دایه که (وحی) یان بو پیغه مبههران هیناوه، ئەدی که سینک که تینیدا کارامه و شارهزا نه بی؟

(والذي يقرأ القرآن ويتتعتع فيه وهو عليه شاقٌّ له أجران) که سینک قورئان بخویننی به لām له سهری قورس بی و به زهحمهت بو بی، یان هه له بکاو بگه ریتهوه، به لām له سهری قورس بی، به بی ئەوهی که هه له که به دهست خو بی، واته هه ره ئەوهندهی لی بزانی و به زهحمهت بو بخوینتری، ئەوه ئەو که سه دوو جووره پاداشتی ههیه، پاداشتی خویندنهوه که وه، پاداشتی نارهحه تیبیه که که دیته ری.

که واته: هه رچونیک بی قورئان خویندن ئەجرو پاداشتی هه ره ههیه، دیاره به پینی توانا بابای موسلمان ده بی هه ولیدات قورئانه که ی بهو شیوهیه بخویننی

چون باستر له قورشان بههره مهند دهين؟!

که خوای زانا فهرموویه تی و پیغه مبهه (علیه الصلاة والسلام) فیری کردوین و بنچینه کانی چاکخویندن (تجوید)ی تیدا ره چاو بکات، به لام له بهرته وه که چاک نازانی بیخوینی، نابی دهستی لی هه لگری و ئەم فهرمووده یه به راشکاوایی پنی دهلی که ههه چون بی ههه خویندنی باستره، چونکه ئەگهه ئینسان به ههلهش بیخوینی و خرابیش بیخوینی، به لام ورده ورده بیخوینی، ههه چاکی دهکات، به لام له بهرته وهی که به ههله دهیخوینی، وازی لی بینی، ههه رگیز فیرنابی.

3- ههروهه (عقبه بن عامر) خوا لئی رازی بی گپراویه ته وه که پیغه مبهه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رووبه روو به هاوه له کانی فهرموویه تی: (أَيْكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمٍ؟! فقلنا يا رسول الله كلنا نحب ذلك، قال: أفلا يغدو أحدكم إلى المسجد فيعلم أو يقرأ آيتين من كتاب الله عز وجل خير له من ناقتين، وثلاث خير له من ثلاث، وأربع خير له من أربع ومن أعدداهن من الأبل) رواه مسلم برقم: 803.

واته: کامهتان چه زدهکات هه موو روژنیک زوو بچی بو (بوطحان) یان (عه قیق) و دوو حوشتری دونگدار بینی بیئته وهی گوناها بیت و پچراندنی خزمایه تی تیدا بی؟ گوتمان: هه موومان چه زدهکین نهی پیغه مبهه ری خوا، فهرمووی: نه دی بو یه کیکتان ناچیتته مزگه وتی و دوو ئایه تان له کتیبی خوا عزوجل بزانی یان بخوینی بو چاکتره له دوو حوستر، سیانیش له سییان و چواریش له چواران و زیاتریش له ژماره ی خویمان له حوستران.

خویندنه وه و گوئی بؤ گرتن

4- ههروهه (أبو أمامة الباهلي) خوا لینی رازی بی گیزاویه ته وه که گوئی له پینغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بووه فهرموویه تی: (اقرأوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعا لأصحابه...) رواه مسلم برقم: 804.

واته: قورئان بخوینن چونکه رۆزی هه لسانه وه تکا بؤ هاوه له کانی دهکات.

5- وه پینغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (يقول الله سبحانه وتعالى: من شغله القرآن وذكرني عن مسألتي أعطيته أفضل ما أعطي السائلين، وفضل كلام الله سبحانه على سائر الكلام كفضل الله تعالى على خلقه) رواه الترمذي وقال حديث حسن.

واته: خوا سبحانه وتعالی ده فهرموی: هه که سینک له بهر قورئان و یادی من نه پیه رژیته سه ر داو الیکردنم، چاکتر له وهی ده ده می که دهیده مه داواکه ران، وه پله و گه وره بی فهرمایشتی خوا به سه ر قسه ی دیکه دا وه ک پله و گه وره بی خوی به رزه به سه ر دروستکراوه کانی دا.

6- ههروهه پینغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (يقال لصاحب القرآن اقرأ ورتل كما كنت ترتل في الدنيا فإن منزلتك عند آخر آية تقرأها) رواه أبوداود والترمذي والنسائي، وصححه الترمذي.

واته: به خاوه نی قورئان ده گوتری بخوینه و بهرز به وه و بهرینکی بیخوینه وه ک چۆن له دونیادا ده تخویند، چونکه پله ت له لای کۆتا ئایه ته که ده بخوینی.

جا له ئایه ته به پیزه کانی خوی پهروه ردار و فهرمایشته شیرینه کانی پینغه مبهری پیشه وادا (علیه الصلاة والسلام). چه ند شتیکمان ده ستگیر ده بی که ئیمه له م چه ند خاله دا کورتیان ده که یه وه:

1- قورئان خویندن له‌سه‌ر ئینسانی مسولمان فه‌رزه:

وه‌كو چون نوێزی له‌سه‌ر فه‌رزه، هه‌روه‌ها رۆزووی له‌سه‌ر فه‌رزه، جا وێرای ئه‌و ئایه‌تانه‌ی هینامانه‌وه، ئه‌م رسته قورئانییه‌ش به‌لگه‌یه له‌و باره‌وه، خوای کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿فَاقْرَأْ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ...﴾ المزل (20)، واته: ده‌جا ئه‌وه‌ی که بۆتان ئاسان ده‌بی و به‌ده‌ستانه‌وه دی له قورئان، بیخوینن.

زۆربه‌ی زانایان ده‌لێن مه‌به‌ست له (مَا تَنْزِلُ)، سووره‌تی (الفاتحه)یه، (أبر حنیفة)ش ره‌حمه‌تی خوای لی بی ده‌لی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه چه‌نده‌ت بۆ ده‌گونجی و ده‌توانی فیزی بی، بۆیه ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی فیزی سووره‌تی (الفاتحه) بی، به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و سووره‌ته، ئایه‌تی دیکه‌ش فیزی بی، هه‌ر دروسته که له نوێژدا له جیاتی سووره‌تی (الفاتحه) بیانخوینن، ئه‌مه‌ش ته‌نیا قسه‌ی (أبر حنیفة)یه، چونکه ئه‌و رایه‌ی دیکه زۆربه‌ی زانایانی له‌سه‌رن و پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) چه‌ند فه‌رمووده‌یکه هه‌ن که ئیسه‌پاتی ئه‌وه ده‌که‌ن، رای زۆربه‌ی زانایان راسته، بۆ نموونه: (لا صلاة لمن لم يقرأ بفاتحة الكتاب) متفق علیه عن عبادة بن صامت، واته: هه‌ر که سیک فاتحه‌ی کتیبی خوا (که سووره‌تی (حمد)ه)، نه‌خوینن، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی دروست نیه. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (ومن صلى صلاة لم يقرأ فيها بآم القرآن فهي خداج، ثلاثاً، غير تمام) رواه مسلم. واته: هه‌ر که سیک نوێژیک بکات سووره‌تی دایکی قورئانی تیدا نه‌خوینن، ئه‌وه ناته‌واوه، ناته‌واوه، ناته‌واوه، که‌م و کورته.

جا به‌رپێزان! ئه‌وه‌ی که له سه‌رجه‌م ئایه‌ته‌کانی قورئان که فه‌رمان به قورئان خویندن ده‌که‌ن، وه‌رده‌گیری، ئه‌وه‌یه که قورئان خویندن له‌سه‌ر

خویندەنەو ە و گوئ بۇ گرتن

بەكەيەكەي مەسولمانان فەرزە، واتە نەك ھەر لەسەر ئەوانە كە شارەزاي قورئانن، بەلكو لەسەر ھەموو مەسولماننيك فەرزە كەم و زۆر كتيبي خوا بخويني. و لەسەر ئوممەتي پيغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) فەرزە، ﴿فەرزى (كفاية) يە﴾ كە كەساننيكي تيدابن، ھەموو قورئان بخويننەو ە لەبەريان بي و ليي شارەزا بن، ھەر بۆيەش ھەموو زانايان بە پەسەنديان زانيو، كە بەلای كەمەو ە سالانئە جاريك قورئان خەتم بكرى و بەگوئي مەسولماناندا بدرى، و ە زۆربەريان بە سوننەتيان داناو ە كە لە نوئەكانى (تراويح) مانگى رەمەزاندا، ھەموو شەويك (جزء) يك بخوينرى، بۇ ئەو ەي كە بەلای كەمەو ە ھەموو ساليك جاريك مەسولمانان بەگشتى كەلامى خوايان ھەموو بەگويدا بچيت.

جا ئينسان چ كتيبي خواي پەرورەدگار بۇخوئى بخويني و ە چ گوئيبيستي بي، واتە ئەو ەي بۇي دەكرى بيخويني، ئەو ەش بۇي ناكري لەسەرى پيويستە كە گوئيبيستي ھەمووي بي، چونكە ئامانچ لە خویندەنەكەشى ئەو ەيە كە تۇ تيببگەي و شارەزاييت ھەبي لە فەرمايشتى خوا، جا چ بۇ خوت بيخوينيتەو ە، چ بەسەرتدا بخويندريتەو ە، ئامانجەكە ديتە دى، ديارە كە مەسولماناننيش نوئىز دەكەن و خواي زانا لەسەرى فەرز كەردوون كە كەم و زۆر قورئانى تيدا بخوينن، ئەو فەرزە جي بەجي دەكەن، چونكە بەلایەنى كەمەو ە سوورەتى (الفاتحة) دەخوينن، و ە چەند سوورەتى ديكەش ئەگەر كورتيش بن، يان چەند ئايەتيك لەدواي سوورەتى فاتيحەو ە دەخوينن، واتە ئەو ەي كە لەسەر بەكەيەكەي مەسولمانان فەرزە، بەھوى نوئىزكەردنەو ە ديتە دى، كە خویندەنەو ەي بە شيكى قورئانە بەلام ئەو ەي كە بەگشتى لەسەريان فەرزە (واتە فەرزى كىفایەيە و بەكردنى لەلایەن ھەندىكيانەو ە گوناھ لەسەر ھەموويان لادەچى)

چون باستر له قورئان بههرمه مند دهين؟!

ئوه دياره كه به هۆي هندیكيانهوه- كه بریتین له خوینهران و له بهرکه ران و
شاره زایانی هه موو قورئان- جیبه جی ده بی.

شایانی باسیشه كه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) عاده تی وا بووه له نویژه
فرزه كاندا به تایبه تی له نویژی به یانی و خه وتناندا هه ولی داوه هه موو قورئان
به گوپی مسولماناندا بدات، به لكو زور جارن له وتاری (جمعه) دا وه له وتاری
جه ژنه كاندا سووره تیک یان چهند سووره تیکی قورئانی خویندوه. وه له راستی
دا نه گهر سهیری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بکهین وتاره کانی،
نویژه کانی، ناراسته کانی، هه موو بریتی بوون له قورئان و هه موویان له قورئان
هه لهینجراون.

كه به داخوه ئه وه ئیستا تا رادهیه کی زور له نیو مسولماناندا كال بوته وه،
مسولمانان له قورئان دوورن و ئه و دووریه شه له قورئان كه مسولمانانی تووشی
زور بیدعت و هه له و لادانی فیکری و ئه خلاقیی و عه قیده یی و کومه لایه تی و
سیاسی کردوه.

2- قورئان ده بی به (ترتیل) بخوینری:

له چهند شوینی کدا خوی شاره زا فرمانی کردوه كه قورئان ده بی به
تهرتیل بخوینری، جاری خوی به رزو مه زن فرموویه تی: كه ئیمه قورئانمان
به ته رتیل خویندو ته وه - له رپی جیبریل وه - وه ك فرموویه تی ﴿وَرَتَّلْنَاهُ
تَرْتِیلًا﴾ الفرقان (32)، به لی به ریزان! خوی به رزو بی وینه عزوجل قورئانی
به سه ر موحه ممه د دا (صلی الله علیه وسلم) خویندو ته وه وه به (ترتیل) هوه و

خویندنه وه و گوئی بۆ گرتن

فهرمانیشی پی کردوه، ئەویش به (ترتیل) بیخوینتی وهك دهفهرموی: ﴿وَرَتِّلْ
الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ المزمّل، جا ئایا به (ترتیل) خویندنه وهی قورئان یانی
چی؟!

وشه ی (رتل) له زمانی عه ره بی دا به مانای رېك و پېکی دی، هه ر بۆیه ش
زار (دهم) ی كه سېك ددانه كانی رېك و پېك و به ریزو جوان بن، واته شاش و
باش نه بن، پینی دهگوتری: (تغرُ مُرْتَلٌ) واته زاریکی رېك و پېك و جوان⁽¹⁾.
به لئى ئەصلی (ترتیل) واته: رېز کردن و پوخت و رېك و پېك کردنی
شتیك، لیره دا دیاره مه به ست له خویندنی قورئان به (ترتیل) ئەوهیه كه
پیته كانی به رېك و پېکی گۆ بكرین و وشه كانی به رېکی به دواى یه كدا بین و
وهكو خواى زانا و شاره زا چۆن قورئانی ناردۆته خوار بهو شیوهیه بخوینتری و
هه ر پیت و وشه یهك مافی خۆی پی بدری.

له باره ی چاك و رېك و پېك خویندنه وهی قورئانی شه وه ده توانین ئامازه بهم
چه ند فهرمووده و شوینه واران به كهین:

1. پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ) رواه البخاري، واته: قورئان به دهنگی خۆتان جوان بکهن. كه دیاره مه به ست به دهنگی خۆش و به رېك و پېکی خویندنیه تی.
2. ههروهها فهرموویه تی: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ) رواه البخاري، واته: هه ر كه سېك قورئان به دهنگ و سه دای خۆش نه خوینتی، له ئیمه نیه.

(1) رتل رتلاً: استوی وانتظم وحسن تأليفه، ويقال رتل الثغر أو الأسنان ورتل الكلام... ورتل الشيء: نسقه ونظمه، والكلام: أحسن تأليفه و جود تلاوته... المعجم الوسيط ص 327.

چون باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

3. عائیشه خوای لی رازی بی له وه‌سفی قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم گوتوو‌یه‌تی: (کان یقرأ السورة فیرتلها حتی تكون أطول من أطول منها) رواه مسلم، واته: ئەو سوورەتیکی قورئانی به رینک و پینکی و به ری و جی ده‌خویند، هه‌تا دریزتر ده‌بوو له سوورەتیکی له‌خوی دریزتر- ئەگەر که‌سیکی دیکه خویندبای-.

4. هه‌روه‌ها (أنس) خوای لی رازی بی که له باره‌ی قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌روه‌ه (صلی الله علیه وسلم) پرسیا‌ری لی کراوه‌ گوتوو‌یه‌تی: (کانت مداً، ثم قرأ: (بسم الله الرحمن الرحيم) ید (بسم الله) و ید (الرحمن) و ید (الرحيم) رواه البخاري، واته: قورئان خویندنی وی (صلی الله علیه وسلم) لیک کیشراوه و به‌کاوه‌خۆ بوو، پاشان: (بسم الله الرحمن الرحيم) ی خویند هه‌رکام له (بسم الله) و (الرحمن) و (الرحيم) ی له‌یه‌ک کیشایه‌وه.

5. هه‌روه‌ها (ثوممو سه‌له‌مه) خوا لینی رازی بی کاتیک له‌باره‌ی قورئان خویندنی پیغه‌مبه‌روه‌ه (صلی الله علیه وسلم) پرسیا‌ری لی کرا گوتی: (کان یقطع قراته آیه آیه: (بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمین. الرحمن الرحيم. مالک يوم الدين...)) رواه أحمد وأبوداود والترمذي، واته: پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) عاده‌تی وابوو ئایه‌ته‌کانی جیا جیا ده‌خویندن: (بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمین. الرحمن الرحيم. مالک يوم الدين) که دیا‌ره مه‌به‌ست به هیواشیی و رینکوپینکیی خویندنی ئایه‌ته‌کانه..

دیا‌ره هه‌ر قسه‌یه‌کیش چ فه‌رمایشتی خوای په‌ره‌وه‌ردگا‌ر بی، چ هه‌ر قسه‌یه‌کی دیکه، ئەگەر به راست و دروستی نه‌خویندریته‌وه، به راست و

خویندنه‌وه و گوئی بۆ گرتن

دروستیش فام ناکرێ و وه‌رناگیرێ، ئنجا قورئانیش که قسه‌ی خوایه، ده‌بی راست و دروست و وه‌کو خۆی فام بکرێ، ئه‌وه‌ش کاتیک ده‌بی که وه‌کو خۆی بخویندریته‌وه‌و، هه‌ق بدریته هه‌موو پیت و وشه‌کانی، دیاره زانیان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته زانیارییه‌کی تایبه‌تیان داناوه که پینی ده‌گوتری (علم التجوید) (تجوید) واته: چاککردن، چونکه (جید) واته چاک، واته زانیارییه‌ک که فی‌رت ده‌کات چاک قورئان بخوینی.

جا دیاره ئیستا بواری ئه‌وه‌مان نیه باسی (تجوید) بکه‌ین، به‌لام بیگومان له‌سه‌ر مسولمانان، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی که ئه‌هلی (زانستن) و خه‌لک دینیان لێ وه‌رده‌گرێ و بانگه‌وازیکه‌رن و، به‌ تایبه‌تی تر ئه‌وانه‌ی که ئیمامان و پیشنوویژی بۆ خه‌لک ده‌که‌ن، له‌سه‌ریان فه‌رزه بایی ئه‌وه‌نده (تجوید) بخوینن که فه‌رمایشتی خۆی په‌روه‌ردگار به‌ راست و دروستی بخویننه‌وه، چونکه زۆر جار که هه‌له‌ بکرێ له‌ خویندنه‌وه‌دا، هه‌له‌ ده‌بی له‌ ماناشدا، که‌واته ئه‌وه ده‌بی وا له‌ ئینسان بکا که به‌ راست و دروستی قورئان بخویننه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش جاری وا هه‌یه که یه‌کیک قورئان به‌ راست و دروستی ده‌خوینی، باشت‌ر سه‌رنجت راده‌کیشی و باشت‌ر تی ده‌گه‌ی.

3- شتیکی دیکه که له‌م ئایه‌تانه‌وه‌وه‌وه‌گیرێ ئه‌وه‌یه که قورئان خویندن چه‌ند نه‌ده‌بێکی هه‌ن؛ یه‌کیک له‌و ئه‌ده‌بانه‌ که خۆی په‌روه‌ردگار له‌ ئایه‌تی (98)ی سووره‌تی (النحل) دا فه‌رمانی پیکردوه ئه‌وه‌یه که پیش ده‌ست پی کردنی قورئان، ئینسان (استعاذه) بکات، واته په‌نا به‌ خوا بگرێ له‌ شه‌یتانی ره‌جم کراو: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿١٨﴾ ، جا خویندنه‌که چ له‌ سه‌ره‌تای سووره‌ت بی، یان له‌ نیوه‌راستی سووره‌ت.

چۆن باشتَر له قورئان بهرمه‌مه‌ند دمببن؟!

دیاره هه‌ندی له زانایان ده‌لین ئەمه سوننه‌ته، به‌لام وا پێ ده‌چی که فه‌رز بێ، چونکه خوای عزوجل فه‌رزێ کردوه: (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، بۆیه ئەو رایه به‌هێزتره که هه‌ر کاتیک قورئان خویندرا، پێش ده‌ست پێ کردنی قورئان، ئینسان بلی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) که ئەمه یه‌کیکه له (صیغه)کانی یان بلی: (أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم من هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْسِهِ)، ئەو سێ (صیغه)یه هه‌رسیکیان له پێغه‌مبه‌روهه (عليه الصلاة والسلام) هاتوون و ئەمه‌ش ده‌قی ئەو فه‌رمایشتانه‌یه که تێپایاندا هاتوون:

1. عن أبي سعيد الخدري قال: كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا قام من الليل فاستفتح صلاته وكبر، قال: (سبحانك اللهم وبحمدك وتبارك اسمك وتعالى جدك ولا إله غيرك، ثم يقول لا إله إلا الله ثلاثا - ثم يقول - أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم من هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْسِهِ) رواه أحمد وأهل السنن الأربعة، وقال الترمذي: وهو أشهر شيء في هذا الباب.

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) که له شه‌ویدا هه‌له‌ده‌ستا — بۆ شه‌ونوێژ— و نوێژه‌که‌ی ده‌ست پێ ده‌کرد (الله اکبر) ی ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: ئەى خوايه پاکیی و ستایش بۆ تۆ، وه ناوت به‌رز و پایه‌ت بلنده جگه له تۆ هێچ په‌رستراو نین، ئنجا سێ جارن ده‌یفه‌رموو: جگه له خوا هێچ په‌رستراو نین، پاشان ده‌یفه‌رموو: په‌نا به‌ خوای بیسه‌ر و زانا ده‌گرم له شه‌یطانی نه‌فرین کراو، له خوتخوته‌ی و قووی خو به‌زلگه‌ری به‌به‌رداکردنی و شיעر و قسه‌ی خراب فێزکردنی.

خویندنه وه و گوئی بؤ گرتن

2. عن ابن مسعود عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (اللهم إني أعوذ بك من الشيطان الرجيم وهمزه ونفخه ونفثه) رواه ابن ماجه.

3. عن سليمان بن صرد (رضي الله عنه) قال: استب رجلان عند النبي صلى الله عليه وسلم ونحن عنده جلوس فأحدهما يسب صاحبه مغضبا وقد احمر وجهه فقال النبي (صلى الله عليه وسلم): (إني لأعلم كلمة لو قالها لذهب عنه ما يجد، لو قال أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي.

وهك دهبينين پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) بابايه كي رقي هه لساوي له لايه ن شهيطانه وه زه فهر پينبراوي، رينمايي كردوه كه بلي: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم). جا (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، واته: په نا به خوا ده گرم له شهيتاني ره جم كراو، ثايا نه وه ده به بؤچی فهرز كراوه؟

چونكه شهيتان له كاتيكددا كه نينسان سه رگه رمي نه نجامداني كاريكي خير، دهيه وي ليني تيكددا، هيچ كاريكي خيريش له وه گه وره تر نيه كه نينسان فه رمايشتي خواي په روه ردگار بخوينيته وه، وه بزاني چي پي فه رموه و خوا عزوجل نه وه كه لامه ي كه نار دوويه تي چي تيدايه؟!، نه وه له هه موو كرده وه يه كه گه وره تره، بويه زانايان ده لين گه وره ترين (ذكر)، خویندنی كتيبي خودايه، چونكه قورثان خویندن هه موو جوړه زيكره كاني تيدايه، وهك خوا به يه كگرتن (توحيد) و داواي لنيوردن كردن (استغفار) و به پاكگرتن (تسبيح) و ستايش كردن (تحميد) و به گه وره گرتن (تعظيم) و... هتد، وه زور شتي ديكه ش كه له ويرد و زيكره كاندا نيه.

چون باشر له فورشان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

جا بویه پیویسته ئینسان په‌نا بگری به‌ خوی بالاده‌ست له شه‌یتانی ره‌جم کراو، بو‌ئه‌وه‌ی شه‌یتان نه‌توانی‌ ئه‌و خواپه‌رستییه‌ی لی تیک‌ بدا، دیاره‌ ئیمه‌ش هه‌ر رواله‌ت ده‌بینین، ئه‌گه‌رنا کاتیک‌ ئینسان ده‌لی (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) له‌ راستی دا‌ خوی ده‌خاته‌ نیو‌قه‌لایه‌که‌وه‌، وه‌ قه‌لغانیک‌ له‌سه‌ر سه‌ری خوی دروست ده‌کات له‌ به‌رانبه‌ر وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتاندا، به‌ مه‌رجیک‌ له‌ دل و ده‌روون و ناخییه‌وه‌ بیلی، ئه‌وا شه‌یتانی لی دوور ده‌خاته‌وه‌، وه‌کو خوی په‌نه‌انزان له‌ سووره‌تی (المؤمنون) دا‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ اعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ (٤٧) ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (١٨) واته‌: (تو‌ بلی‌ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌نا ده‌گرم به‌ تو‌ له‌ وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کان، وه‌ په‌نا به‌ تو‌ ده‌گرم که‌ لیم‌ نزیک‌ ببینه‌وه‌وه‌ له‌لام ئاماده‌بن).

(همزات) کۆی (همزه)، که‌ بریتییه‌ له‌ دنده‌دان و هاندان به‌ره‌و خراپه‌ و تاوان، شایانی باسیشه‌ که‌ شه‌یطان وپیرای دنده‌دان و خوتخوته‌ی خراپی توانای ئاماده‌بوونی‌شی له‌لای مرؤف‌هه‌یه‌، وه‌ک‌ له‌م دوو‌ فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ردا‌ صلی‌ الله‌ علیه‌ وسلم‌ دیاره‌:

4. عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: إن عفريتاً من الجن تفلت عليّ البارحة - أو كلمة نحوها - ليقطع عليّ الصلاة فأمكنني الله منه فأردت أن أربطه إلى سارية من سواري المسجد حتى تصبحوا وتنظروا إليه كلکم فذکرت قول أخي سليمان عليه الصلاة والسلام: (رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لأحد من بعدي) رواه مسلم.

خویندنه وه و گوی بۆ گرتن

واته: دوینی شهو عیفریتیکی جند لیم به له سه بوو- یان وشه یه کی وهك شه وهی فهرموو- تاكو نوێژه كه م لى بېرى، خواى بهرزو پایه داریش بۆی بهردهست كردم، جا ویستم به كۆله كه یهك له كۆله كه كانى مزگه وته وه بیبه ستمه وه، تاكو به یانى هه مووتان ته ماشای بکهن، به لام قسه كه ی سوله یمانى برام علیه الصلاة والسلام بیركه وته وه كه ده لى: (پهروه ردگارم ده سه لاتیكم پێبده كه پاش من بۆ هیچ كهس نه شی).

5. عن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: قام رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فسمعناه يقول: أعوذ بالله منك ثم قال: ألعنك بلعنة الله - ثلاثا، وبسط يده كأنه يتناول شيئاً، فلما فرغ من الصلاة قلنا يا رسول الله قد سمعناك تقول في الصلاة شيئاً لم نسمعك تقوله قبل ذلك ورأيناك بسطت يدك، قال: صلى الله عليه وسلم: (إن عدو الله إبليس جاء بشهاب من نار ليجعله في وجهي فقلت: أعوذ بالله منك ثلاث مرات، ثم قلت: ألعنك بلعنة الله التامة فلم يستأخر ثلاث مرات، ثم أردت أن أخذه، والله لولا دعوة أخينا سليمان لأصبح موثقا يلعب به صبيان المدينة) رواه مسلم.

واته: پێغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) هه لسا نوێژی كرد، گویمان لیبوو سى جارن فهرموو: په نات لى به خوا دهگرم، پاشان فهرموو: به نه فرینى خوا نه فرینت لى ده كه م، وه ده ستى درێژ كرد وهك بیه وى شتیك بگرى، كاتیک له نوێژ بۆوه گوتمان ئه ی پێغه مبهرى خوا له نوێژدا بیستمان شتیكت فهرموو پێشتر شتى وامان لیت نه بیستبوو، وه بینیمان ده ستت درێژ كرد، ئه ویش (صلى الله عليه وسلم) فهرموو: ئه وه ئیبلیسى دوژمنى خوا بلێسه ناگریکی هیئا كه به ده م و چاومیه وه بنى، منیش سى جارن

چۆن باشتەر له قورئان بههرمههند دببین؟!

گوتم: په‌نات لی به خوا ده‌گرم، پاشان سی جار ان گوتم: به نه‌فرینی ته‌واوی خوا نه‌فرینت لی ده‌گرم، کهچی هه‌ر نه‌کشایه‌وه، ئنجا ویستم بیگرم، به‌خوا ئه‌گه‌ر داوای سوله‌یمانی برام نه‌بووایه به‌یانی به‌ده‌ست مندالانی مه‌دینه‌وه ده‌بوو، به په‌لبه‌ستکراوی یارییان پینده‌کرد!

که‌واته: ئه‌و په‌نا به‌خواگرتنه له شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو له‌کاتی قورئان خویندنندا، بویه پیوسته، چونکه ده‌بیته قه‌لاو په‌رژینیک و بابای قورئان خوین و نوێژکه‌ر له شه‌یتانی ده‌پاریزی.

دیاره‌خوای په‌روه‌دگاریش ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی داو‌ته شه‌یتان بو‌ئه‌وه‌ی ئینسانی مسولمانی پی‌تاقی بکاته‌وه، که‌واته په‌نا به‌خواگرتن مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره و گرنگه و دیاره‌ئه‌ویش هه‌رئه‌وه نیه به‌دهم بلی (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، به‌لکو ده‌بی‌حاله‌تی خوی و ئاماده‌بکا که ئه‌وه فرمایشتی خوا ده‌خوینیته‌وه، هه‌ر بویه هه‌ندی له زانایان ده‌لین و باشتره قورئان خوین به‌ره‌و قبیله دابنیشی⁽¹⁾، وه زۆربه‌ی زانایان ده‌لین به ده‌ست‌نوێژه‌وه نه‌بی‌په‌سندنیه قورئان بخوینتری، به تاییه‌ت قورئان که ده‌ستی لی‌به‌هیت، ئه‌گه‌رنا مادام له‌به‌ر بیخوینی دیاره به‌بی‌ده‌ست‌نوێژیش دروسته، به‌لام ئه‌ویش دیسان هه‌ر به‌ده‌ست‌نوێژه‌وه باشتره⁽²⁾، ئنجا

(1) وهك (نوبی) له (التبيان في آداب حملة القرآن) دا میناویه‌تی.

(2) (نوبی) گوتیه‌تی: (يستحب أن يقرأ وهو على طهارة فإن قرأها محذًا جاز بإجماع المسلمين). بروه‌نه (التبيان على هامش مفردات القرآن) ص 563. واته: واپه‌سنده به ده‌ست‌نوێژه‌وه بیخوینی، به‌لام زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که ئه‌گه‌ر ده‌ست‌نوێژی نه‌بی‌هه‌ر دروسته. شایانی باسیشه که له‌لای هه‌نه‌فیه‌کان دروسته ئافره‌تی بی‌نوێژو زه‌یستان مادام وشه وشه بی و بو‌ فی‌ریبون بی‌قورئان بخوینن، مالیکیه‌کانیش موله‌تیان داوه که ئافره‌تی بی‌نوێژو زه‌یستان قورئان بخوینن و ده‌ستی _

خویندنه‌وه و گوئی بو گرتن

بیگومان نه‌گه‌ر ئینسان ده‌ست‌نوژی هه‌بی و به‌رزبی و گه‌وره‌یی کتیبی
خوای په‌روه‌ردگار له دلی خویدا ئاماده بکاو، په‌نا به خوا بگری له
شه‌یتان، نه‌وجار ده‌ست پی بکات، نه‌وه بیگومان یارمه‌تی ده‌دات که
چاکتر له ئایه‌ته‌کان تیبگات و لییان به‌هرمه‌ند بی.

4. مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه که ئایه‌ته‌کان ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌مکن نه‌وه‌یه که له‌سه‌ر بابای
مسولمان پیویسته له کاتی‌کدا که قورئانی به‌سه‌ردا ده‌خوینری، بیده‌نگ بی و گوئی
بو رادپیری: چونکه خوای بی وینه و هاوتا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (٢٤١) ﴿الأعراف﴾، (انصات) بریتیه له
بیده‌نگی و خو بی هه‌ست کردن. (استماع) یش بریتیه له گوینگرتن به بیر لی
کردنه‌وه و گرنگی پیدانه‌وه.

شایانی باسیشه به‌شیک له زانایان ده‌لین: لیره‌دا مه‌به‌ست گوپراگرتنه بو
قورئان خویندن به‌گشتی و له هه‌موو حالیک دا، به‌لام زوربه‌ی زانایان ده‌لین
مه‌به‌ست لیره‌دا قورئان خویندنی ئیمامه، کاتیک ئیمام له نوپزه دهنگ تیدا
به‌رزکراو (جهری) هکاندا قورئان ده‌خوینی، له‌سه‌ر (مأموم) هکان فه‌رزه گوئی بو
رابگرن.

هه‌ر بو‌یه‌ش هه‌ندیک له زانایان ده‌لین (مأموم) هکان نابی له کاتی‌کدا که
ئیمام قورئان ده‌خوینی، قورئان بخوینن، به‌لکو ده‌بی گوئی بو بگرن، به‌لام
ئه‌دی ده‌بی چوون و که‌ی سووره‌تی فاتیحه بخوینن که خویندنی فه‌رزه؟!!

چۆن باشتى له قورئان بههرمه مند دهبين؟!

دهبى ئەو ھەلە بقۆزئەو ھەلە ئىمام بېدەنگ دەبى، لەو كاتەدا ئەوان ھەول بىدەن سوورەتى (الفاتحة) ى خۇيان بخوينن، يان دەبى سوورەتى (الفاتحة) لەگەل ئىمام بخوينن، يان ئەگەر ئىمام بېدەنگ بوونىكى ھەبوو، لەو كاتەدا سوورەتى (الفاتحة) بخوينن، بۇ ئەو ھى فاتىحە خویندەنەكە دژ نەو ھەستى لەگەل ئەو فەرمانەى خۇاى پەرورەدگاردا كە دەفەرموى: (كاتىك كە قورئان خوینرا بېدەنگ بن و گوئى بۇ رادىرن). بەلى باباى نوژكەر دەبى بېدەنگ بى و گوئى بۇ قورئان خویندەنەكەى ئىمام رابگرى، و ھە زانىارى زياترىشتان: گوئى راکرتن بۇ قورئان خویندەنى ھەركەسىك، و ھەكو ئەو ھە وایە كە بۇخوت بىخوینى، بۇبەش پاش فەرمان كەردن بە گوئى راکرتن، فەرموویەتى: (لعلکم ترحمون)، واتە: كاتىك كە قورئان دەخوینرى، گەر گوئى بۇ رادىرن و بېدەنگ بن، ئەو دەبیتە ماىەى ئەو ھى كە خۇاى بەبەزەبى بەزەبى پیتاندا بېتەو ھە رەحمتان پى بکات.

بەلام ھەكو گوتمان ئەو ھەموو ھالەتەكان ناگریتەو ھە، بۇ نمونە: تۇ بە رېگادا دەرۆى گوئى لە رادىویەك دەبى لە مزگەوتىكەو ھە يان لە تەسجیلیكەو ھە، قورئان دخوینرى تۇ لەسەرت فەرز نىە بېدەنگى و رابو ھەستى، بەلكو ھەك زۆربەى زانیان گوتوویانە: مەبەست قورئان خویندەنى ئىمامە يان قورئان خویندەنى مەجلیسىكى تاییەت كە دادەنىشى یەكێك قورئان دەخوینى، لەو كاتەدا فەرزە گوئى لى بگرى و نابى ئىنسان خۇى بە شتىكى دیکەو ھە مەشغول بکا، و ھە واباشە ھەركاتىك كە قورئان دەخوینرى، ئەگەر تەسجیلە يان رادىویە، يان بېدەنگى بکەى، يان دەبى گوئى بۇ بگرى، چونكە ھىچ مەعقول نىە خۇاى پەرورەدگار فەرمايشت بەفەرموى. خەلكى دیکەش لەكاتى

خويندەنەۋە ۋە گوئى بۇ گرتن

قسە كىردى خۇاى بەرز ۋە مەزن دا، قسەى بېنىتە نېۋان !! بەلكو ئەۋە
بېئە دەبىيە، بۇيە ئامۇزگار يېمان ئەۋەيە ھەر كاتىك لە مالمەۋە بە تەسجىل يان
بە رادىو قورئان لىدرا، دەبى ئىنسان بېدەنگ بى، ئەگەر نا بكوژىندىر تەۋە
ئەۋجار قسە بكات، ئەك قورئان بخوئىنرى ۋە دەنگە دەنگ ۋە غەلبە غەلب ۋە
قسەى دىكە بىرى، چۈنكە ئەۋە پېچەۋانەى ئەۋە فەرمانەى خۇاى كار بە جىيە
كە دەفەرمۇئى: (كاتىك قورئان خوئىنرا بېدەنگ بن ۋە گوئىرادىرن) ۋە بە راستى
جۈرىكىشە لە بېئە دەبىيە نواندن لەگەل كەلامى خوادا.

ئەمجار لە كۇتايى دا دەلېم: قورئان خوئىندن ۋە گوئىگرتن بۇ قورئان
خوئىندى خەلكى دىكە، ھەردووكيان پېويستن ۋە فەرزە مەسۇلمان بۇخۇى قورئان
بخوئىنى ۋە كاتى قورئاننىشى بەسەردا خوئىنرا گوئى بۇ بىرى، ديارە لە حالەتە
تايبە تىببە كاندا ئەك بەگشتى، چۈنكە ئەۋە مايەى سەغەلە تىببەكى گەۋرەيە.

ئىنجا ۋەكو باسېشمان كىرد قورئان خوئىندن دەبى بەۋ شىۋەيە بى كە شايانى
فەرمايشتى خۇايە، واتە جوان ۋە چاك بخوئىندى، بەلام لىزەدا ئامۇزگار يېتان
دەكەم كە گىنگى دان بە چاك خوئىندن (تجوئىد)، با ھەرئەۋەندە بى كە ئىنسان
قورئان بە راست ۋە دروستى بخوئىن تەۋە، بۇ ئەۋەى بە راست ۋە دروستى
بتوانى تىبى بگات، كە واتە: ھەندى كەس كە دېنى ھەموۋ ھەۋلى خۇى
چىرە كاتەۋە لەسەر چۈنئەتى قورئان خوئىندن ۋە بەۋەندە ۋازدېنى، بابزانى كە
ئەۋ جۈرە ھەلس ۋە كەۋتەى ھەلس ۋە كەۋت كىردىكى رۋالەتى ۋە رۋوكە شىيە
لەگەل قورئاندا!، بەلى تۇ دەبى قورئان بە راست ۋە دروستى ۋە بە پىى
بەنەماكانى (تجوئىد) بخوئىنى ۋە، ياساكانى (تجوئىد) تىدا رەچاۋ بىكەى، بەلام

چون باشر له قورئان بهرهمه ند دهين؟

نابى هموو ههولى خوت له وهدا چر بکه یه وده هه خه ریکی نه وه بی که چون پیت و وشه کان راست بلئی وسه رهنجام بنه مایه کانی ته جوید به سه ر قورئان خویندنه که تدا جیبه جی بکه ی و ئاگات له ماناکه ی نه مینی!! واته نابى ره چا وکردنی چاک خویندنی قورئان، بیناگات بکا له تیوه رامان (تأمل) و وردبوونه وه (تدبر)، که نه وه ئامانجی سه ره کی (بیت القصیدی) قورئان خویندنه، چونکه خوای پهروه رگار ده فره رموی قورئان بخوینه، بو نه وه ی تیوه ی رامینی و لینی تینگه ی و کاریگه ری له سه رت هه بی: ﴿كَتَبْنَا لَهُ الْاَنْزِلَٰةَ اِلَيْكَ مُبْرَكًا لِّذِكْرِ اٰیٰتِنَا وَلِتَذَكَّرَ اُولَآءِ الْاَلْبَابِ ﴿۱۹﴾ ص.

ئاشکراشه که پیت و وشه کانی هه ر قسه یه ک له جینی بهرگ و توئکل و، مانا و مه به سه ته که یشی له جی رووح و کاکلن، بویه زور شتیکی هه له به له سه ر حیسابی نیوه رۆک، زنده رۆیی بکری له سه ر گه رمیوون به روا له ته وه.

که واته: به لی قورئان فره رزه ده بی بخوینری، وه کاتیک خویندرا، فره رزه گوپی بو بگیری، به تایبه تی له نوێژدا، کاتیک که ئیمام قورئان ده خوینی، یان که له کۆرئیکی تایبه تدا قورئان ده خوینری، به لام وه کو گوتمان قورئان خویندن و چۆنیه تی قورئان خویندن و چاک خویندنیشی، نابى له سه ر حیسابی لایه نه کانی دیکه ی بی، به تایبه تی لایه نی لئحالی بوون و پندا قوول بوونه وه (التدبر والتأمل).

چونکه ئامانجی خوینرانی قورئان و به سه ردا خوینرانه وه ی نه وه یه که لئی تی بگه ی، نه وه شمان بو مه یسه ر نابى به بی لئ ورد بوونه وه و پندا قوول بوونه وه ی و تیوه رامانی، بویه نه وانه ی هه ر خه ریکی وشه و پیته کانی قورئان و

خویندنهوه و گوی بو گرتن

خهریکی فیربوونی (تجوید)ن و بیئاگان له تیگه‌یشتنی قورئان، له راستی دا ته‌نیا ئه‌رکیکیان له چه‌ندان له‌به‌رانبهر قورئاندا جیبه‌جی کردوه. به‌لام راست ئه‌وه‌یه که هه‌لسو که‌وتیکی هاوسه‌نگانه بکه‌ین له‌گه‌ل قورئاندا و ، هه‌م به‌رانبهر به‌رواله‌ته‌که‌ی که خویندنیه‌تی، ئه‌ده‌ب ره‌چاو بکه‌ین. به‌و شیوه‌یه‌ی که شه‌رع ده‌فرموی بیخوینین، وه هه‌م به‌رانبهر به‌نیوه‌رۆکه‌که‌ی که مانا و مه‌به‌ستیه‌تی و، هه‌م به‌رانبهر به‌ئیش پی کردنه‌که‌ی وه‌کو له وانه‌کانی داهاتوودا باسی ده‌که‌ین.

خوای به‌به‌زه‌یی به‌که‌ره‌م و لوتفی خو‌ی ته‌وفیقمان بدات به‌و شیوه‌یه قورئان بخوینین، که بو‌خو‌ی پی خۆشه و به‌راست و دروستی به‌ شیوه‌یه‌کی جوان و په‌سند و رێک و پێکی‌وا که شایسته‌ی کتیبی به‌رزو به‌رێزو پیروزی خوا عزوجل بی‌بخوینین و، بو‌خویندنه‌وه‌ی گوی رادیرین و له‌هه‌ردوو حاله‌تی خویندنه‌وه‌و به‌سه‌ردا خویندنه‌وه‌دا، ئه‌و ئه‌ده‌ب و ریزو حورمه‌ته له‌گه‌ل که‌لامی بی‌وینه و ناوازه و به‌رزو مه‌زنی خوای تاك و پاك دا بنوینین، که شایسته‌یه‌تی.

وصل الله تعالى على محمد و على اله المهتدين بمدية المين.

و الحمد لله رب العالمين.

وانه‌ی سییه‌م

هه‌نگاوی سییه‌م: بیر لی‌کردنه‌وه و تیوه‌رامان (التفکر والتدبیر)

حمد لله والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله المهتدين بهداه.

عریزان!

هه‌وانه‌یه‌مان وانه‌ی سییه‌مه له زنجیره وانه‌ی (چۆن باشتر له قورئان به‌هره‌م‌ه‌ند
عیین؟!)، وه‌ له‌م وانه‌یه‌ماندا باسی هه‌نگاوی سییه‌می چۆنیه‌تی هه‌لس و کهوت
کردنی راست و دروست ده‌که‌ین له‌گه‌ل قورئاندا.

نه‌وانه‌کانی یه‌که‌م و دووه‌مدا باسی نه‌وه‌مانکرد که یه‌که‌مین هه‌نگاو نه‌وه‌یه‌ که
ئینسان له به‌رانبه‌ر کتیبی خوادا نه‌و په‌ری نه‌ده‌ب و به‌ گه‌وره‌گرتن و ریزی
هه‌بی. هه‌نگاوی دووه‌میش نه‌وه‌یه‌ که ئینسان هه‌ول بدا قورئان بخوینی و گوی
و خوینرانه‌وه‌ی قورئان بگری، ئیستاش باسی بیرلی‌کردنه‌وه‌و لیوردبوونه‌وه‌ی
قورئان ده‌که‌ین که به‌بی نه‌م هه‌نگاوه‌ی سییه‌م، دیاره‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان یان
گۆیگرتن بۆ خوینرانه‌وه‌ی، نه‌و مه‌به‌سته‌ی خۆی نایه‌نیتته‌ دی که بریتیه‌ له‌:
تیگه‌یشتنی قورئان).

دیاره‌ خوا تبارک و تعالی کتیبی خۆی بۆیه‌ ناردۆته‌ خوار، وه‌کو لی‌رده‌دا باسی
ده‌که‌ین، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک لی‌ی تیگه‌ن و دوای تیگه‌یشتنیش کاری پی‌ بکه‌ن. جا
یه‌ بی‌ بیرکردنه‌وه‌و قوول بوونه‌وه‌و تیوه‌ رامان، دیاره‌ ئینسان له‌ قورئان تینگا،

بیرلیکردنه وه و تیوه پرامان

بویه ههنگاوی سینه می ههلس و کهوتی راست و دروست له گهل کتیبی خوادا بریتیه له :

بیر لی کردنه وه و تیوه پرامان، یان لیوردبوونه وه و پیدا قوول بوونه وه، (التفکر و التدب) دیاره ئیمه مه به ستمان نه وه نیه که که سیک نه خوینده وه وه ده زانی قورئان بخوینی، به لام توانای تیگه یشتنی نیه له به ره وه ی که شاره زای زمانی عه ره بی نیه، با قورئان نه خوینی. چونکه خویندنی قورئان بوخوی یه کیکه له عیبادته کان، واته قورئان وه کو زانایان گوتوو یانه: (تلاوته تعبد)، هه ره خویندنی قورئان بوخوی جوریکه له جوره کانی عیبادته، وه گوی لی گرتنیشی هه ره جوریکه له جوره کانی خوا په رستی.

بویه خوای به خشه ره رمانی به هه ردووکیان کردوه، فه رمانی کردوه که قورئان بخوینری، دیاره جیبه جی کردنی، فه رمانی خوای په روه ردگاریش خوا په رستییه، وکو فه رموو یه تی: ﴿ وَأْتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ كِتَابِ رَبِّكَ ﴾ الكهف (27)، هه روه ها فه رمانیشی کردوه که گوی بو خویندنی قورئان بگیری، وه که فه رموو یه تی: ﴿ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ (٢٠٤) الأعراف، واته هه م خویندنه وه ی و قورئان هه م گوی لی گرتنی جوریکن له جوره کانی خوا په رستی، جا تیگه یشتنی له گه لدابی یان له گه لدا نه بی، به لام له راستی دا کاتیک نه وه عیبادته که بریتیه له خویندنه وه و گوی لی گرتنی قورئان، نامانجی خوی چاک ده پیک، که بیرکردنه وه و لی ورد بوونه وه و تیوه پرامانی له گه لدا بی، که نه وه ش عیبادته تیکی دووه مه، نه صلی قورئان خویندن عیبادته، نه صلی گویلی گرتنی عیبادته، وه بیرلیکردنه وه و تیوه پرامان و لی ورد بوونه وه و پیدا قوول

چۈن باشتر له قورئان بهرمه مند دهبين؟!

بوونه وهشى جۇرىكى ديكهى خوا په رستيبه، كه له گهل كتيبى خوادا نه نجام ده درى.

جا پيش نه وهى بچينه نيو قوولاىي باسه كه مان، با بزائين مه به ستمان له نيورد بوونه وه و بير لى كردنه وهى قورئان كاتيك ده يخوينى، وه يان به سهرتدا ده خوئيرتته وه، چيبه ؟!

پيناسهى بير كردنه وه و تيوه رامان

وشهى (تفكر) كه خواى زانا له قورئاندا به كارى هيناوه، له سهر كيش (وزن)ى (تفعل)ه، واته جوولاندى فيكر، فيكريش به ره مى عه قلّه، خواى شاره زا عه قلى به ئينسان داوه كه برپتبه له هيزيك ئينسان شتى پى دهرك دهكات، جا جوولاندى عه قل و ئيش پى كردنى پى ده گوترى: (فكر)، وه نه صلى پرؤسه كه ش پى ده گوترى: (تفكر) يان (تعقل). (تعقل) نه وه يه تو عه قلى خوت به كار بينى له زانينى شتدا، له نه نجامى به كار هينانى عه قلى شدا شتيك به ره م دى كه پى ده گوترى (فيكر)، وه كرداره كه ش پى ده گوترى: (تعقل) يان (تفكر). كه واته (تفكر) واته: به كار هينانى عه قل، دياره كه ده ليين (تفكر) له قورئاندا، واته به كار هينانى (عه قل) بو لى تيگه يشتنى قورئان.

(تدبر)يش ههر به ماناى ليورد بوونه وه و تيوه رامان دى، به لام به ئيعتبارى نه نجامى كوتايى، واته ئايه تيك لىي ورد ده بيه وه داخو مانا كهى، نه نجامه كهى چيبه ؟

چونكه (تدبر) واته: بير كردنه وه له شت بو نه وهى نه نجامه كهى بزاني، دياره ههر بير كردنه وه يه كيش بو نه وه يه كه نه نجاميكت ده ست بكه وى، بو نمونه:

خوای پهروه ردگار فره موویه تی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، نهم رسته یه که
 نایه تیکه له نایه ته کانی سوورته ی (الإخلاص) مه به ست پی چییه ؟
 دیاره نه گهر لی ورد نه بیه وه و پیندا قوول نه بیه وه، نازانی مه به سته که ی چییه ؟
 واته نامانجیکت ده ست ناکه وی.

که واته هه ردوو وشه ی (تَفَكَّرُ) و (تَدَبَّرُ)، مه به ست پینان به کارهینانی عه قل و
 وه کارخستنیه تی، بو نه وه ی که ورد بیه وه له نایه ته کانی خوا، داخو خوای زانا و
 شاره زا مه به ستی پینان چییه ؟ که نه نجامه که شی بریتیه له (فقه) ی قورئان، واته
 تیگه یشتنیکی ورد و قوول.

له زمانی عه ره پیدا وشه ی (فهم) مان هه یه، هه روه ها (فقه) یشمان هه یه، خوای
 کار به جی له قورئاندا وشه ی (فقه) ی له جیاتی (فهم) به کارهیناوه، دیاره
 (فهم) یش بریتیه له تیگه یشتن، به لام (فقه) بریتیه له ورد تیگه یشتن!

جا: (تَفَكَّرُ) و (تَدَبَّرُ) له قورئاندا نه نجامه که ی بریتیه له (فقه) ی قورئان، واته:
 چاک لی تیگه یشتنی و ورد تیگه یشتنی، جا با سهیری نه و نایه تانه بکهین که
 خوای پهروه ردگار باسی نه وانه ی هه موو تیدا کردون:

1) خوای بی وینه فره موویه تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿النحل، واته: وه زیکرمان بو لای تو ناردوته خوار
 تاکو نه وه ی بو خه لکی نیرواوه ته خوار بو یان روون بکه یه وه، وه به لکو بیر
 بکه نه وه و له قورئان ورد بنه وه، وشه ی (ذکر) یه کیکه له ناوه کانی قورئان،
 خوای پهروه ردگار چوار ناوی بو قورئان به کارهیناون: (قرآن)، (کتاب)،
 (فرقان)، (ذکر).

چۆن باشر له قورئان بههرمه‌ند دمبين؟!

جا خوا عزوجلّ فەرمووێتی: ئیمە ذیکرمان بۆ تۆ ناردۆتە خوار، بۆچی خوای بێ هاوێل ناوی له قورئان ناوه (ذکر)؟! چونکه قورئان راستییەکان بیری ئینسان دەخاتەوه، خوای تاك و پاکی بیری دەخاتەوه، سەرەنجامی خۆی بێردەخاتەوه، حەقیقەتی خۆی بیری دەخاتەوه، حەقیقەتی شتەکان و ژیانی دونه‌ی بیری دەخاتەوه، ئەو حەقیقەتانه‌ی که خوا له فێرپه‌رتی دا دایناون.

جا دەفەرموی: زیکرمان بۆ تۆ ناردوه: (لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) بۆ ئەوه‌ی بۆ خەلکی روون بکەیه‌وه ئەوه‌ی که بۆیان نێراوته خوار.

ئەرکی پێغه‌مبەر (عليه الصلاة والسلام) بریتی بووه له روونکردنه‌وه (تَبْيِين)ی قورئان، جاوه‌کو جاری دیکه‌و له شوێنی دیکه‌دا باسما‌ن کردوه، روونکردنه‌وه‌ی پێغه‌مبەری خوا بۆ قورئان دوو شیوه‌ی هەن: روونکردنه‌وه به‌ فەرمايشتی خۆی، وه روونکردنه‌وه به‌ کرده‌وه و هه‌لوێسته‌کانی.

پێغه‌مبەری ئیمە (عليه الصلاة والسلام)، هەم به‌ فەرمايشتی خۆی و هەم به‌ کرده‌وه کتیبی خوای روون کردۆتەوه، که ئایا مه‌به‌ست له‌فلان ئایه‌ته‌ چیه‌؟! وه مه‌به‌ست له‌ فلان حەقیقەته‌ چیه‌؟! که خوای په‌روه‌ردگار فەرمووێتی، وه چۆن جی به‌جی ده‌کری؟! وه چۆن ده‌بی مامه‌له‌ی له‌گه‌دا بکری؟!!

دوایی ده‌فەرموی: (وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ)، وه بۆ ئەوه قورئانمان ناردوه بۆ لای تۆ ئە‌ی موحه‌ممەد (صلى الله عليه وسلم) بۆ ئەوه‌ی بیری بکەنه‌وه، ئەرکی پێغه‌مبەر (عليه الصلاة والسلام) بریتییه له‌ روونکردنه‌وه‌ی قورئان، به‌ قسه‌و به‌ کرده‌وه‌ی خۆی بۆ ئوممه‌ته‌که‌ی روون بکاته‌وه، قورئان چی ده‌وی؟ ئەو

بىرلىك ئىكەنلىكى ۋە تىۋە پىرامان

ياسايانەى كە قورئان ھىناۋنى چى و چىن و چۈنن؟ راستىيەكانى قورئان كامانەن؟! ۋە ئايا قورئان چۈن پىادە دەكرى؟! ئەركى ئۈممەتىش ئەۋەيە بىر بىكەنەۋە، بىر كىردنەۋە ھەم لە خودى قورئان، ھەم ئەۋ شەرح و تەفسىرەى كە پىغەمبەر عليه الصلاة والسلام لەسەر قورئانى كىردو، رىستەى: (وَاعْلَمَهُمْ بِفِكَرُوتِ) ھەردووكيان دەگرىتتەۋە، واتە دەبى ھەم بىر لە خودى قورئان بىكەنەۋە و بۇ خۇيان عەقلى خۇيان بەكار بىنن، ھەم لەۋ شەرح و بەيان و تەفسىرەش كە پىغەمبەر عليه الصلاة والسلام كىردوۋىتەتى لە چوار چىۋەى سوننەتى خۇيدا (سوننەتى قەۋلىبى و عەمەلىبى) و بىرى لى بىكەنەۋە، كەۋاتە: ئەۋەى كە پىغەمبەر عليه الصلاة والسلام كىردوۋىتەتى بۇ روونكىردنەۋەى قورئان بە تەنىيا بەس نىبە بۇ ئەۋەى كە ئىمە ئىش بە قورئان بىكەن، ئەگەر بىر كىردنەۋەى خۇشمانى نەخەپنە پال، بەلكو ئەگەر بىر كىردنەۋەى خۇمانى نەخەپنە پال، ھەر لەۋەى پىغەمبەرىش خالى نابىن، يان لەۋانەيە بە ھەلە لىنى خالى بىن!!

2) ھەروەھا خۋاى بەرزو مەزن دەفەرموى: ﴿ كُنْتُ أَنْزَلْتُهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا لِيَذَبَّ رُؤَا ءَايَتِهِ وَلِيَسْتَدَكِّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ (۱۹) ص، شارەزاۋ زانايانى زمان دەللىن: (كىتاب) (خبرى) (مبتدأ) يكى (عذوف)ە، واتە: (ھذا كتاب)، كەۋاتە ماناى ئايەتەكە ئاۋايە: ئەم قورئانە كىتەبىكە ناروومانە بۇ لاي تۇ - ئەى موخەممەد - پىر بەرەكەتە و بە پىزە، بۇ ئەۋەى لە ئايەتەكانى ورد بىنەۋە و دىققەتى بدەنى، ۋە بۇ ئەۋەش ئەۋانەى عاقلەندىن پەندى لى ۋەرگىرن.

چۆن باشتر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

که‌واته تیوه‌پامانی قورئان و بیرلی کردنه‌وهی، به‌کی ده‌کری عه‌قلان ده‌کری، ئینسان هه‌تا عه‌قلی زیاتر بی، زیاتر ده‌توانی له قورئان بره‌بیته‌وهو لینی تیپگا‌و په‌ندی لی وه‌رگری و ئه‌و زانیاری و حه‌قیقه‌تانه‌ی که تیندان، وه‌ریان بگری.

ئنجانه‌جمی (تفکر) و (تدبر) یش بریتیه له (فه‌ی قورئان و لی تیگه‌یشتنی وه‌ک خ‌وای زاناو شاره‌زا له‌و بازه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ (الأ‌م‌ام 98) واته: به‌راستی ئایه‌ته‌کانی خ‌ومانمان روونکردوته‌وه بو که‌سانیک که لینی تیگه‌ن.

(تفصیل) له‌به‌رانبه‌ری (إجمال) دایه، (إجمال) واته: گوتنی شتیک و باسکردنی به‌کورتی، (تفصیل) یش ئه‌وه‌یه که به‌روونی و به‌دریژی بی، جا خ‌وای بی هاوتا ده‌فه‌رموی: ئایه‌ته‌کانی خ‌ومانمان (تفصیل) داوه، بو که‌سانیک که لییان تیگه‌ن، ئنجا ئایا له ئه‌نجامی چی دا ئینسان تی ده‌گا؟ له ئه‌نجامی بیرکردنه‌وهو پاماندا ئینسان ده‌توانی له‌کتیبی خوا تیپگا، لی تیگه‌یشتنیکی وردو قوول.

چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه و تیوه‌پامان له قورئان

وه چۆنیه‌تی بیر لی کردنه‌وهی قورئان له کاتی‌کدا که ده‌یخوینی، یان به‌سه‌رتدا ده‌خوینریته‌وه، ئه‌وه‌یه که ئینسان بیر له پیته‌کانی قورئان بکاته‌وه، چونکه هیچ پیتیک له قورئاندا به‌بی ه‌وو حکمه‌ت دانه‌نراوه، وه‌بیر له وشه‌کانی بکاته‌وه، بیر له رسته‌کانی بکاته‌وه، بیر له ئایه‌ته‌کان بکاته‌وه، وه‌بیر له سیاق و ریزبه‌ندیی ئایه‌ته‌کان بکاته‌وه، ئه‌وه هه‌مووی به‌ته‌رتیب، هیچ

پیتیک له قورئاندا به خورایی دانه نراوه، حیکمه تیکی تیدایه، دیاره لیردها بوار نیه نموونه ی زور بخهینه روو و یهک نموونه دینینه وه: خوای پهروه ردگار ده فرموی: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۰﴾﴾ الأعراف، واته: هه والی ئەو که سه یان به سه ردا بخوینه وه که ئایه ته کانی خومانمان پیدابوو، به لام ئەو له خوئی دایرین و یه کسه ر شیطان شوینی کهوت و گرتی و چووهریزی سه رگه ردانانه وه. ئایا لیردها بوچی فرمووی ته تی: (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ) و بوچی نه یه فرمووه: (فَتَّبِعَهُ الشَّيْطَانُ) یان (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ)؟ چونکه وشه ی (أَتَّبَعَ) ئەوه یه که که سیك به دوای شتیک بکهویت و بیشیگری، واته: ئەو که سه ی که ئایه ته کانی خوا له خوئی دادرپی و ئیشیان پی ناکا، شه یقان شوینی ده که وی و ده شیگری، واته: لیردها بویه وشه ی (أَتَّبَعَ) به کاره ی نراوه له جیاتی وشه یه کی دیکه چونکه (فَاتَّبَعَهُ) واته به دوای کهوت و گرتیشی، که واته: که سیك بیه وی له راز و نهینیه کانی قورئان تیبگات، پیویسته بیر له هه موو پیت و وشه و پرگه و رسته کانی بکاته وه و سه رنجی وردیان لی بدات.

وه پاشان بیر بکاته وه له ریزبه ندیی و سیاقی ئایه ته کانیش، ئەو ئایه ته بوچی به دوای ئەو ئایه ته دا هاتوه؟ بوچی ئەو ئایه ته له پیش ئەو ئایه ته وه هاتوه؟ دیاره هه مووی نهینی و حیکمه تی له ژیردا هه یه.

به لی به ریزان!

ده بی بیرلیکردنه وه که ئاوابی، ده بی بیر له پیته کانی قورئان بکه یه وه و بیر له یهک به یه کی وشه کان بکه یه وه، بیر له رسته کان بکه یه وه، وه سه ره نجام بیر له

چۇن باشتر له قورئان بههرمهند دمبين؟!

موناسه بهتى هاتنه خواری ئايه ته كانیش بکه یه وه! ، ئنجا بیگومان له شه نجامی هه موو شه و جوره بیر کردنه وه و راما نانه دا وردتر له قورئان حالی ده بی و نهینی و حکمه تی زورت ده ست ده که وی، با نمونه یه ک بینینه وه:

یه کیك له بنچینه کانی (أصول الفقه) شه وه یه که زانایان ده لئین دواندنه کان (خطابات) ی قورئان، بۇ وینه که خوی کار به جی ده فه رموی: (یا أيها الذین آمنوا) شه ئه وانه ی ئیمان تان هینا وه! ، مه به ستی پی ئافره تانی شه، به لام ئایا بۇچی ئاوا هاتوه؟! چونکه له زمانی عه ره بی دا یاسایه ک هه یه که هر کاتیک کومه لیک پیاو و ئافره ت پیکه وه دوینران، بۇ ئاسانکاری قسه کان، قسه که به صیغه ی نیرینه (مدگر) ده گوتری، به لام مه به ستی پی هه ردووکیانه⁽¹⁾، شه وه یه کیکه له و بنچینه نه ی که زانایانی (أصول الفقه) له سه ری یه ک ده نگن، جا شه گه ر ئینسان له قورئان ورد بیته وه، راستی و ته واوی شه و بنچینه یه ی بۇ ده رده که وی، بۇ نمونه: (بخاری و مسلم) له (عبدالله بن عباس) وه خوا لئیان رازی بی گپراویانه ته وه که شه ویک (عبدالله) له لای (میمونه) ی هاوسه ری پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که پووری (خوشکی دایکی عه بدوللا) بووه، ماوه ته وه و شه و له باری پانی جیگای خه وتنه که یاندا و پیغه مبه رو هاوسه ریشی له باری درئیزیه که یدا خه وتوون، ئیدی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه تا شه وگار به نیوه بوو یان تۆزیک پیشترا یا خود تۆزیک دواتر، بیدار بوته وه و دانیشته وه شوینه واری خه وی له دم وچاوی سرپوه، پاشان ده (10) ئایه تی کۆتایی له

(1) شه یاسا زمانه وانیه پی ده گوتری (تغلیب الذکور علی الإناث) زالکردنی نیرینه به سه ر میناندا.

بیرلیکردنەوه و تیۆهرامان

سوورەتی (آل عمران) دا خویندوون و، دوایی هەلساوه له کونده ئاویکی هەلواسراو دەستنوێژیکی چاکی گرتوه، پاشان هەلساوه شهونوێژی کردوون...⁽¹⁾

جا دیاره ده ئایه‌ته‌کانی کۆتایی (آل عمران) به‌م دوو ئایه‌ته‌ ده‌ست پێ ده‌که‌ن: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١٩١﴾ وَهُنَّ ثَلَاثُ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (آل عمران: ١٩٠-١٩١) و به‌م ئایه‌ته‌ش کۆتاییان دی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾﴾

جا هه‌رچه‌نده وه‌ک ده‌بینین هه‌م دوو ئایه‌ته‌که‌ی سه‌ره‌تاو هه‌م ئایه‌ته‌که‌ی کۆتایی، ته‌نیا سیغه‌ی نیرینه‌یان تیدا به‌کاره‌اتوه: (لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ ..)، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا)؛ به‌لام کاتیک به‌ وردیی سه‌رنجی سه‌رجه‌م ئایه‌ته‌کان ده‌ده‌ین و هه‌موویان وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیری‌ک پیکه‌وه گرێی ده‌ده‌ین، ده‌بینین که‌ دوینراو (مُخَاطَب) له‌م ئایه‌تانه‌دا ته‌نیا نیرینه‌کان (الذکور) نین، به‌لکو میننه‌کان (الإناث)یشن! چونکه‌ له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (195) هه‌مان کۆمه‌له‌ ئایه‌ت و سیاق دا خوا عَزَّوَجَلَّ فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَن تَبْغَضُوا مِنْ بَعْضٍ ...﴾ (آل عمران، واته‌: جا په‌روه‌ر دگاریان وه‌لامی دانه‌وه‌ که‌ من کرده‌وه‌ی هه‌ج ئیشکه‌ریک به‌ زایه‌ ناده‌م له‌ نیریان می، هه‌ندیکتان له‌ هه‌ندیکتان...

(1) صحیح البخاری برقم 4572، وه‌ پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له‌ باره‌ی بیرلیکردنەوه‌ی ئەم ده‌ ئایه‌تانه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: (وَيَلِّ لِمَنْ قَرَأَهَا وَلَمْ يَتَدَبَّرْ فِيهَا) رواه ابن مردويه عن عطاء، واته‌: سزای سه‌خت بۆ که‌سه‌یک که‌ ده‌یانخوێنێته‌وه‌ و لێیان ورد نابێته‌وه‌، به‌وانه‌ (المصباح المنیر فی ته‌ذیب تفسیر ابن کثیر). ص 266. 267.

چون باشر له قورئان بهرمه مند دهبين؟!

که واته مه بهست له وانه ی که خوا ی په روه رډگار عزوجل له و نایه تانه دا مه دحیان دهکات و به عاقلمه ندان (أولي الألباب) وه سفیان دهکات و پاشان به نه هلی زیکرو فیکر دهیانناسیني (یذکرون الله... وی تفکرون...)، وه دوایی چه ندان دووعاو پاران هوه و کرووزانه وه ی به کولیان لی ده گیریت هوه: په روه رډگار مان هم بوونه وهرت به هه وه نته دروست نه کرده، پاکیی بو تو، له نازاری ناگر چه پاله مان بده: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾... هتد، به لی مه بهست له و بنده چاک و به شه مه کانه ی خوا، پیاوان و نافرته تانیکن که خاوه نی شه و خه سلته و هه لویتست و جوړه بیرکردنه وه یه ن که پیی مه دح کراون.

دیاره به قیاس بو سهر هم شوینه ش له هر جییه کی دیکه ی قورئانیشدا به و شیوه یه و به صیغه ی نیرینه (صیغه المذکر) باسی بنده کانی خوا عزوجل کرابی، یان رووی دواندن (خطاب) یان تیکرابی، شه وه مه بهست پیی هه ردوو ره گه زی نیرو مییه به بی جیاوازی، مه گه ر به به لگه و نیشانه یه کی روون و بی چه ند و چوون تایبته کرابی به یه کیکیانه وه (واته پیاوان یان نافرته تان).

ننجا نایا له نه نجامی چی دا شه وه مان دهست ده که وی؟! بیگومان له نه نجامی بیر لی کردنه وه و په یوه سترکردنی شه و نایه ته ی دوایی له گه ل شه وانی پیش خویدا، چونکه هه مووی یه ک سیاقه، به لام شه گه ر ئینسان بیرى لی نه کاته وه شه و راستیی ه ی بو دهرناکه وی و ره نگه چه ندان جارئینسان بیخوینیت هوه، به لام هر به خه یالیشیدا نه یه ت که شه و بنچینه یه ی زانایانی (أصول الفقه) ی تیدایه که زوریان هه ولداوه له قورئاندا به لگه ی بو بیننه وه، واته شه وه که دواندنه کان (خطابات) ی

بیرلیکردنه وه و تیوه پرامان

قورئان له گه له هردوو رهگهزه که یه، هه چهنده به (صیغه ی (مذکر) هاتبن، به لام مه به ست ته نها پیاوان نیه، به لکو مه به ست پنی ئافره تانیسه.

به لی له ئه نجامی تیفکرین و بیر کردنه وه وه، ئینسان ده گاته ئه و ئه نجامه و ئه گهر بییری لی نه کاته وه و لی ورد نه بیته وه و رانه مینی و هه ر سه رکیلانه بیخوینیته وه، یاخود ئایه ته کان پیکه وه گری نه دات، ئه و ئایه تانه ی پیشی به جیا حالی بی و ئه وی ذوای ویش به جیا، ئه وه ی که باسمان کرد، ئه وه ده ستگیری نابی.

که واته: چونیه تی بیرلیکردنه وه که ئه وه یه که ئینسان بیر له هه رکام له پیتته کان بکاته وه، هیچ پیتیک له قورئاندا به خورایی دانه تراوه، وه ئه گهر له شوینیک پیتیک کهم کراوه ته وه به خورایی نیه و حیکمه تیکی له ژیر دایه، ههروه ها له شوینیک دا پیتیک زیادکراوه، یان گوردراوه به پیتیکی دیکه، دیاره حیکمه تیکی له ژیر دایه. ههروه ها هه ر وشه یه ک و هه ر رسته یه ک له قورئاندا به هه مان شیوه، وه ریزه بندی ئایه ته کان و سیاقیان له بهر چاو بگری، ئیستاش بو زیاتر روونکردنه وه ی با وینه یه کی دیکه بینینه وه:

زورجاران بو ئیسه پاتی ئه وه که مسولمانان له سه ریان پیویسته چاو له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکه ن و بو هه موو شتیک بیکه نه سه رمه شقیان، ئه م ئایه ته به به لگه و ده لیل ده هینریته وه: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ .. آل عمران (31)، واته: - ئه ی موحه ممه د- به ئومه ته که ت به فه رموو ئه گهر ئیوه خواتان خوئده وی، شوینم بکه ون تاکو خواش خوئشی بوین. ههروه ها ئه م ئایه ته ش هه ر به به لگه ده هینریته وه: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ

چون باستر له هورئان بهرمه مند دمبين؟!

حَسَنَةٌ ﴿الأحزاب (21)﴾، واته: بیگومان له پیغه مبه‌ری خوادا بو ئیووه سهرمه شقییه کی باش هه‌یه.

به‌لی زور جارن ئهم دوو ئایه‌تانه به به‌لگه دینینه‌وه، له‌سهر ئه‌وه‌ی که مسولمان له‌سهری پڼویسته به‌دوای پیغه مبه‌ر بکه‌وی و بیکاته سهرمه‌شق، به‌لام وه‌دواکه‌وتنی پیغه مبه‌ر علیه الصلاة والسلام زوریه‌ی خه‌لکی زیاتر به مه‌فه‌وومینکی شه‌خسی و ئه‌خلاقیی لیبی حالی بووه، به‌لام ئه‌گهر سهرنجی هه‌رکام له‌م دوو ئایه‌ته بده‌ین و سیاقی ئایه‌ته‌کان ته‌ماشاش بکه‌ین، شتی دیکه‌مان ده‌ست ده‌که‌وی! بو وینه ئایه‌تی یه‌که‌م خوای به‌رزو مه‌زن له پڼشیه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تَحْفَظُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَسْلَمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَّانٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْتَضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾﴾ آل عمران.

واته: با برواداران کافران له جیاتی برواداران به‌دوست نه‌گرن و هه‌ر که‌سینک ئه‌وه بکات، مه‌گهر خو‌تانیان لی بیاریزن، ئه‌وه هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌خواوه نه‌ماوه، وه‌خوا له‌باره‌ی (سزای) خو‌یه‌وه ده‌تانترسینی، وه‌سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بو‌لای خوایه.

پنیا ن بلی: ئه‌گهر ئه‌وه‌ی له‌سینه‌کانتان دایه‌په‌نهانی بکه‌ن یان ناشکرای بکه‌ن خوا هه‌ر ده‌یزانی، وه‌هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویش دایه‌ده‌یزانی وه‌خوا له‌سهر هه‌موو شتی‌ک توانایه. رۆژنیک دی که هه‌ر که‌سینک چی له‌چاکه‌کردبێ

بیر لیکردنه وه و تیوه پامان

به ناماده کراویی دهیبینی وه شه خراپه یه شه که کردوویه تی هه زده کات ماوه یه کی زوری لی دوور بی، وه خوا له (سزای خویتان ده ترسیتی، وه خوا به رانبر بهنده (چاکه) کانی زور میهره بانه.

ئجنا پاش شه دوو نایه ته شه و جار فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ...﴾ آل عمران (31). جا شه نایه تانه که پیکه وه ته ماشایان ده که یین بومان دهره ده کوی که به لی مسولمان ده بی وه دوی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بکه وی، به لام نایا شه وه له چ سیاقیکدا هاتوه؟!، وه ک خستمانه روو له سیاقی باسی دوستایه تی کردن (الموالاة) دا، که واته: ده بی له دوستایه تی کردن و دوژمنایه تی کردندا وه دوی پیغه مبه ر بکه وی، چونکه سیاقی نایه ته کان شه وه یه، نایه ته کان ناوا ده ست پی ده که ن: با پرواداران کافران له جیاتی پرواداران به دوست نه گرن (واته پشتیان پی نه بهستن و په یوه ندیی و خوشه ویستی تایبه تییان له گه لیان نه بی) وه هه ر که س دوستایه تی بگری له گه ل شه هلی کوفردا له جیاتی شه هلی ئیمان، شه وه هیچ په یوه ندی به خوی پهروه دگار وه نامینی!

پاشان دوی شه وه ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي﴾ واته: له دوستایه تی کردندا ته نیا شه هلی ئیمان به دوستی خوتان بزنان، نا شه وه شوینکه وتنی پیغه مبه ره علیه الصلاة والسلام. مه به ستمان شه وه یه ئیستا بابایه کی مسولمان دهیبینی ته ماشا ده که ی رهنگه له رووی سیاسییه وه گوی نه داتی سه ر به چ حیزبیکه، به لام زور بیر له وه ده کاته وه پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام سیواکی کردوه، شه ویس سیواک بکا، شه ویس ریشی وه کو ریشی وی بی، شه خلاقی شه خسی وه ک هی وی بی، به لام له رووی سیاسییه وه سه ر به کی بی و سه ر به کی

چون باشر له هورئان بههرمه‌ند دهبين؟!

نه‌بې و، دؤستایه‌تی له‌گه‌ل کی بکا و دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل کی بکا؟!، ره‌نگه‌ گویي له‌وه نه‌بې، به‌لام له راستی دا ته‌ماشا ده‌که‌ی خوای کاربه‌جی که باسی شوین که‌وتنی پیغه‌مبه‌ر علیه‌ الصلاة والسلام ده‌کات وای باس ده‌کات که نه‌و له‌گه‌ل کی دؤست بووه، توش له‌گه‌ل نه‌و دؤست بی، وه دوژمنایه‌تی کیی کرده‌ توش دوژمنایه‌تی بکه‌ی.

ننجا نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الأحزاب) یش که ده‌فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ۗ﴾، واته: به‌راستی ئیوه سه‌رمه‌شقییه‌کی چاکتان هه‌یه له (هه‌لوئیست و ناکاری) پیغه‌مبه‌ری خوادا، بو‌هر که‌سیک که به‌هيوای (به‌زه‌یی) خواو (پادا‌شتی) رؤزی دوا‌یی بیت و زوریش یادی خوا بکات.

سیاقی پیش و دوا‌ی نه‌ویش هه‌مووی باسی جه‌نگ و جیهاده و، له‌م نایه‌تانه‌وه ده‌ست پی ده‌کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ (الأحزاب (9)، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه یادی چاکه‌ی خوا به‌سه‌ر خوتانه‌وه بکه‌نه‌وه، کاتیک که سوپایه‌ک به‌سه‌ری دادان ئیمه‌ش (با) و سه‌بازانیک که نایانبینن ناردمانه سه‌ریان.

ئیدی لی‌روه که باسی جه‌نگی (خه‌نده‌ک) یان (نه‌حزاب) ده‌کات خوای بالاده‌ست باسی ده‌کات و ده‌یه‌ینی و هه‌مووی باسی جه‌نگ و جیهاده و باسی هه‌لوئیستی مونا‌فیه‌کان ده‌کات. دوا‌یی ده‌فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب (21)، واته: له‌راوه‌ستان له به‌رامبه‌ر نه‌هلی کوفرداو له دی‌فاع کردن له دینی خواو له حورمه‌تی مسولمانان، له‌و بواره‌دایه که له پیغه‌مبه‌ری

خوادا سهرمه شقییه کی باش هیه بو ئیوه، چونکه دواى ئه ویش یه کسه ر ده فرموی: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾﴾ الأحزاب، ته مه شا ده که یین سیاقه که هه مووی باسی جهنگ و جیهاده، که واته شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام له دیفاع کردن له دینی خوادا، لیزدها ئه وه مه بهستی هه ره که ورده یه، به لام ته ماشا ده که ی رهنگه زور که س ئه و نایه ته بخوینیتته وه هه ر ئه سلن ئه وه ی به بیردا نه یه ت که مه بهست پی کاتی جهنگ و جیهاده و دیفاع کردن له دینی خوا و راهه ستان له به رامبه ر ئه هلی کوفرو پیرو تا قمه کافره کانه، ئه وانه ی کاتی خو ی و یستوو یانه و ئیستاش ده یانه وی گه له کومه کی له ئیسلام بکن! ، ئا له وه دا ده بی به دوا ی پیغه مبه ر بکه وی! ، ئنجا ئیا ئه و تیگه یشتنه ت چون چونی ده ست ده که وی؟! ، دیاره به وه که نایه ته کان به یه که وه به به ستیه وه و بیریا ن لی بکه یه وه، ده نا ئه گه ر به یه کیانه وه گری نه ده ی و ته نیا ئه م نایه ته بی نی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ)، کابرا وا ده زانی مه به ست پی نی ته نیا له رووی ریش هیشتنه وه وه که پیغه مبه ر بکه ی علیه الصلاة والسلام، یان ته نیا له سیواک کردندا! ، که ئه سلن لیزدها مه بهستی سه ره کی ریش و سیواک نیه و مه بهستی جیهاد کردن و دیفاع کردن له دینی خوا و راهه ستانه له به رانبه ر ئه هلی کوفرو به چوک دانه اتن و ، سه نگه ر چول نه کردنه، له وه دا ده بی وه که پیغه مبه ر بکه ی.

چون باستر له قورئان بهرهمه‌ند ده‌بین!

چاوتان لییه به‌ریزان! که‌واته: راسته ئە‌گەر بیر نه‌که‌ینه‌وه له قورئان، به‌ حه‌قیقه‌ت هه‌ر تیگه‌یشتنیکی رووکه‌ش و سه‌رکیلمان ده‌بی، ئە‌گەر ئایه‌ته‌کانی پیکه‌وه نه‌به‌ستینه‌وه و به‌یه‌که‌وه‌یان گری نه‌ده‌ین و ته‌ماشای سه‌ره‌تاو کو‌تایی نه‌که‌ین، زور (شت) که‌ خوای په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستی بووه و زور راستییان، ده‌ستناکه‌ون.

هه‌لبه‌ته هه‌ر بویه‌شه که‌ خوای کاربه‌جی هینده به‌ جه‌ختکردنه‌وه فه‌رمانی کردوه به‌ تیفکرین و لیوردبوونه‌وه و سه‌رنج دانی قورئان، چونکه به‌ راستی ته‌نیا له ئە‌نجامی سه‌رنج دان و تیفکرینی قوول دا به‌ شیوه‌یه‌کی راست و دروست له کتیبی خوا تبارک و تعالی تیده‌گه‌ین، ئە‌گه‌رنا هه‌ر قسه‌یه‌ک بی‌نه باچاکترین و راستترین مه‌به‌ستی گرتبته‌ خوی، کاتیک که‌ هه‌ر به‌ سه‌رکیلی ته‌ماشای ده‌که‌ی ولی ورد نابیه‌وه، یاخود له‌جیاتی پیکه‌وه به‌ستنه‌وه‌ی بره‌گه‌کانی له‌ یه‌کیان ده‌چرینی، ئە‌وه ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر که‌لامی راست و بی وینه‌ی خواش بی، ماناو مه‌به‌ستی که‌ هه‌له به‌ده‌سته‌وه ده‌دات، بۆ نموونه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ النساء (43)، واته: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بروتان هیناوه به‌سه‌رخویشی توخنی نویژ مه‌که‌ون، تاکو بزنان چ‌ی ده‌لین.

ئێستا ئە‌م رسته قورئانییه که‌ به‌سه‌ر یه‌که‌وه باسترین مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ره تو لیک‌ی بی‌چرینه، رسته‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾ بلی و رسته‌ی ﴿وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ لی بقرتینه مانا که‌ی هه‌له ده‌رده‌چی، یان ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ ﴿٦﴾ الماعون، واته:

سزای سهخت بؤ نوپژکه رانیك، كه له نوپژه كانیان بی ئاگان، ئهوانه ی رووپامایی دهكهن. ئه گهر یه كسه ر ئایه ته كه ی دوا ی خو ی له گه ل نه خوینییه وه هه له دهرده چی و ده بیته (سزای سهخت بؤ نوپژکه ران) به لام بیگومان خوا ی زانا وای نه فهرمووه، به لكو فهرموویه تی (سزای سهخت بؤ نوپژکه رانی كه مته رخه می ریابان).

گرنگی چه كدار بوونی عه قل به زانیاری و شاره زایی بؤ تیگه یشتنی قورئان

ئجنا ئه وهش پپو یسته بگوتری كه تیگه یشتنی قورئان پپو یستی به زانیاری و شاره زایی دهكات و ته نیا به وه مه دارمان ساز نابی عه قل به كار بی نین، به لكو ده بی ئه و (عقل) ه چه كدار (مُسَلَّح) بی به زانراوه كان (معلومات) و هه تا ئه و عه قله دهوله مه ند تر بی به زانیاری و شاره زایی، زیاتر ده توانی له قورئان ورد بیته وه. ئه گه رنا كه سیک كه هیچ شاره زای زمانی عه ره بی نه بی، هه زار سال بیر له قورئان بکاته وه لپی تی ناگا، چونکه کلپله كه ی به ده سته وه نیه كه بریتیه له زمان، بویه ده بی له زمانی عه ره بی شاره زا بی و هه تا زیاتریش له زمانی عه ره بی و له ره وان بیژی شاره زا بی، زینتر له نهینییه کانی قورئان تی ده گات، به لی بؤ حالی بوونی قورئان شاره زایی له زماندا پپو یسته، ده نا ئه گه ر عه قل به ته نیا به کار بی نی و به چه کی شاره زایی چه كدار نه بی، ئه وه بیگومان به ته نیا هیچی پی له گه ل قورئان نا کری، ئه وه یه ك، دووه می ش زانراوه كان (معلومات)، جا له هر روویه كه وه به وه ی له قورئان تی بگه ی ده بی شاره زایی له و بواره دا هه بی، ئه كهر به وه ی له رووی فیزییا و گه ردووناسییه وه له قورئان تی بگه ی، ده بی شتیك دهر باره ی فیزییا و گه ردووناسی بزان ی، وه ئه گه ر به وه ی دهر باره ی لایه نی پزیشکی له قورئان

چون باستر له قورئان بهرهمهند دهبین؟

تیبگه‌ی، ده‌بی شتیك دهرباره‌ی زانستی پزیشکی (علم الطب) بزانی، وه نه‌گه‌ر بته‌وی دهرباره‌ی کۆمه‌لناسیی و یاساکانی خوای په‌روه‌ردگار له ژبانی به‌شهردا شاره‌زا بی، ده‌بی شاره‌زای کۆمه‌لناسیی بی، وه نه‌گه‌ر بته‌وی دهرباره‌ی راستییه‌کانی میژوو له قورئان تیبگه‌ی، ده‌بی شاره‌زای میژوو بی... وه هه‌روه‌ها.

به‌لی به ئەندازه‌ی ئەوه که ئینسان مه‌علووماتی فراوانی هه‌یه، چاکتر و قوولتر له قورئان تیبده‌گات، بۆیه خوای زاناو په‌نه‌انزان فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (٤٣) العنکبوت، واته: ئەم وینانه دینینه‌وه بۆ خه‌لکی، به‌لام ته‌نیا زاناکان لیبیان تی ده‌گه‌ن.

دیاره له ئایه‌تی پیشتردا باسی جالجالۆکه ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٤١) العنکبوت، واته: وینه‌ی ئەوانه که جگه له خوا دۆست و پشتیوانانی دیکه ده‌گرن، وهك جالجالۆکه‌یه که ماک دروست ده‌کات و بیگومان بیهیزترین مالیش مالی جالجالۆکه‌یه نه‌گه‌ر بزنان.

دوای ئەوه ده‌فه‌رموی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (٤٣) العنکبوت، جا ئیستا ده‌رکه‌وتوه که ژبانی جالجالۆکه زۆر جینی په‌ند و عیبه‌رته و خوای کاربه‌جی بۆیه که سیک که په‌نا ده‌باته به‌ر غه‌یری خوا، وه غه‌یری خوا به دۆست ده‌گری، ته‌شبییه‌ی کردوه به‌و زینده‌وه‌رانه‌ی که په‌نا ده‌به‌نه به‌ر مالی پیره‌مۆته، چونکه وهك زانایانی زینده‌وه‌رناس پاش لیکۆلینه‌وه‌یان له ژبانی جالجالۆکه ده‌لین: مالی جالجالۆکه کانگایه‌کی بیره‌زای هه‌راو، گیزاویکی سامناکی بی سه‌ره‌وه‌به‌یه‌ی (فوضی‌یه)، چونکه شوینی سه‌ر تیدا

بەفەتارەت چوونە، نەك تەنیا بۆ ئەو مێش و مەگەزانەى هەلەخە لەتین و پرووی تى دەكەن، بگرە بۆ ئەندامانى مالى جالجالۆكە خۇشيان.

كەواتە: ئەم نموونەى قورئان كاتىك لىي تىدەگەى كە بزانی ژيانى جالجالۆكە چۆنە، بۆيەش خواى زانا دەفەرموى: ئەوهى زانا (عالم) نەبى و شارەزانەبى لە (ضرب المثل) هەكانى قورئان، لە وینە هینانەوهەكانى قورئان، تىناگات.

وه خواى بەرزو بى وینە هەر لەو بارەوه دەفەرموى: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ سبأ، واتە: ئەوانەى زانيارىيان پىدراوه دەزانن كە ئەوهى بۆ تۆ نىرراوه لە پەروەردگار تەوه، ئەوه حەقە، وه خەلك رىنمابى دەكات بۆ رىبازى خوايه كى زالى ستايش كراو. به گۆيرەى ئەم ئايەتە:

كى دەزانى كە قورئان حەقە؟ ئەوهى كە زاناو شارەزايە، كەواتە ئىنسان تا زانيارى زياتر بى، باشتر راستىتى قورئانى بۆ دەردەكەوى، واتە بەبى زانيارى (علم) ئىنسان لە قورئان تىناگاو لە نەينيهەكانى قورئان حالى نابى، وه لە حىكمەت و راستىيهەكانى بەهرەمەند نابى.

ئىجا دوو شتى دىكەشمان پىويستن بۆ چاك لى تىگەيشتنى قورئان وىراى ئەو شتانەى كە رابردن، كە دەتوانين بەم جۆرە تەعبىر لە هەموويان بكەين و كۆيان بكەينەوه: عەقلىكى چالاكى دەولەمەند بە زانيارى و شارەزا دەربارەى ئەو دەوروبەرو واقىعەى كە تىيدا دەژى، چونكە خواى بەبەزەبى ئەو كتیبەى بۆيه ناردوه تاكو ببىتە بەرنامە بۆ ئەو ژيانە، بۆ ئەو دەوروبەر و كۆمەلگا و واقىعە، جا ديارە هەتا لەو واقىعە شارەزاتر بى، چاكتر لەو ئايەتانە تىدەگەى كە خوا

چۆن باشتر له قورئان بههره‌مه‌ند ده‌بين؟!

ناردوونى بېنە به‌رنامه‌ى ژيان بۆ خەلكىك كه له‌و واقيعه‌دا ده‌ژين، به‌لى جگه له‌وه، دوو شتى ديكه‌شمان پيويستن:

يه‌كەم: ئيمانىكى باش به‌خوا و په‌يوه‌ندييه‌كى چاك له‌گه‌لیدا، كه له‌ عيبادهت و ته‌قوا و ته‌زكیه و... هتد دا به‌رجه‌سته ده‌بى، بۆچى؟! چونكه:

هه‌تا ئينسان له‌ كه‌سيك نزيكتر بى، چاكتر له‌ قسه‌ى تيده‌گا، واته‌ جگه‌ له‌ فه‌رمايشتى خواى به‌رز و مه‌زنيش، كه‌سيك ئه‌گه‌ر زور شاره‌زاي بى و لىي نزيك بى و تيكه‌لاوى ژيانى بى، چاكتر له‌ قسه‌ى تيده‌گه‌ى، له‌ كه‌سى كه‌ نايناسى و پىي ئاشنا نى، چونكه‌ ئه‌وه‌ى ده‌يناسى پيكه‌وه‌ راهاتوون و كومه‌لنىك زاراهه‌تان به‌كاره‌يئاوه‌، يان له‌ سروشتى يه‌كدى شاره‌زاترن و له‌وانه‌يه‌ هه‌ر له‌ ئيشاره‌تيكى يه‌كدى حالى بن!

كه‌واته (ولله‌ المثل الاعلى) ئينسانيش تا له‌ خوا نزيكتر بى، چاكتر له‌ فه‌رمايشته‌كه‌ى تيده‌گات، جا نايا چۆن ئينسان له‌ خوا نزيك ده‌بىته‌وه‌؟!، خو خوا (جلّ شأنه) هيج نه‌سه‌ب و په‌يوه‌ندييه‌كى له‌گه‌ل خه‌لكى نيه‌، جگه له‌وه كه‌ به‌ندايه‌تى بۆ بكه‌ن، ئه‌گه‌رنا خه‌لك هه‌مووى بۆ خوا وه‌كو يه‌كه‌ و هه‌مووى دروستكراوى خوايه‌ و كى به‌نده‌ى چاكتر بى بۆ خوا، له‌ خوا نزيكتره‌، وه‌ك فه‌رموويه‌تى: ﴿إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ...﴾ (الأنفال 34)، كى دۆستى خوايه‌ و له‌ خوا نزيكه‌؟ ئه‌وه‌ى كه‌ زياتر پاريزكار بى، زياتر پابه‌ندى به‌ شه‌ريعه‌تى خواى په‌روه‌ردگار هه‌، بنچينه‌ى پاريز و عيباده‌تيش برىتبه‌ له‌ ئيمان به‌ خوا (جلّ شأنه)، وه‌ عيبادهت و ته‌قوا له‌ راستى دا هه‌ردوو كيان به‌ره‌مه‌ى ئيمانن.

بهر لیکردنه وه و تیوه پامان

که واته نه گهر ئینسان بیهوی باش له قورئان تی بگا، به راستی ده بی هه ولدا ئیمانیکه باشی هه بی، به واتیه کی دی په یوه ندیه کی توندو تون و گرم و گوری له گه ل خوی په روه ردگاردا هه بی، هه تا په یوه ندیمان له گه ل خوا قایم تر بی، په یوه ندی عه بدایه تی له گه ل خوا، ئیمان به خوا، ته قوا بو خوا، ته زکیه ی نه فس، بو خوا سولخان، نه وا بیگومان چاکتر له که لامی خوی په روه ردگار تیده گه ی.

لیره دا ده مه وی پیتان بلیم ئیوه وا تینه گه ن نه و هاوه له به ریزانه ی پیغه مبه ر خوا لییان رازی بی، نه وانیش هه ر به قه ده ر ئیمه له قورئان تیگه یشتوون. چونکه ئینسان جاری وا هه یه حاله تیکی رووحی وای هه یه که سووره تی (الفاتحه) ده خوینی، هینده ی مه علومات و نه یینی و رووناکي دینه عه قل و دلوه، پی سیره، که پیشتر هه ر به فیکری دا نه هاتوون، جا ده بی نه و هاوه لانه خوا لییان رازی بی، که ئیمانیکه زور چاکیان هه بووه، ته قوای زور چاک و عیباده تی زور چاک و ئیخلاصی زور چاک، وه زور خاوه نی نه فسیکی ته زکیه کراو بوون، چه ند قوولترو راستتر له قورئان تیگه یشتین!

ئیسنا با نمونه یه کتان بو بیئمه وه:

تو به چاوی رووت ته ماشای گولیک ده که ی، هه ر گوله که ده بینی، یان ته ماشای میوه یه ک، یان زینده وه ریک ده که ی به هه مان شیوه، به لام به مایکرۆسکۆب ته ماشای بکه، شتی زور عه جایب ده بینی، یان دلۆیه ئاویک نه گهر به زه ره بین سه رنجی ده ی چه نده ها زینده وه رو مه خلوو قاتی تیدایه.

چون باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

ده‌جا ئیمه‌ش به‌راستی ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌عه‌قلێکی ئاسایی ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، شتی که‌م تیدا ده‌بینن، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌عه‌قلێکی چه‌کدار به‌ ئیمانێکی باش، به‌عه‌قلێکی منه‌وه‌ر و هوشیار به‌ زانست ته‌ماشای بکه‌ین، ئه‌و کاته تیگه‌یشتنمان بو‌ که‌لامی خوای بی وینه زور جیاواز ده‌بی له‌وه‌ی پێشی.

ئه‌وه‌ش که‌ باسمانکرد، خوای به‌ به‌زه‌یی زور به‌ روونی به‌یانی کردوه، که‌ مروؤ هه‌تا‌کو زیاتر ئه‌هلی ته‌قوا بی و زیاتر ئه‌هلی ئیمان بی، زیاتر له‌ تیگه‌یشتنی قورئان به‌هرمه‌ند ده‌بی.

وه‌ك خوای به‌خشنده له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٢﴾، واته: ئه‌م قورئانه گومانی تیدانیه‌ رێپێشانده‌ره بو‌ پارێزکاران. دیاره قورئان خو بو‌ هه‌موو به‌شه‌ر هاتوه: ﴿... اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ یوسف، واته: (قورئان) جگه له‌ بیرخه‌روه بو‌ هه‌موو جیهانییان شتیکی دیکه‌ نیه، به‌لام لی‌رده‌دا هیدایه‌ته‌که‌ی تاییه‌ت کردوه به‌ ئه‌هلی ته‌قواوه، واته: ته‌نها ئه‌هلی ته‌قوا ری پی دهرده‌که‌ن و به‌رپێی خۆیانی پی ده‌بینن، بو‌چی؟ چونکه‌ مروؤ به‌بی ته‌قواو پارێز وه‌کو پێویست له‌ قورئان به‌هرمه‌ند نابێ، رواله‌ته‌که‌ی ده‌بینی به‌لام پێیدا قوول نابیه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی یونس. ئایه‌تی (57) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مِّنْ مَّوْعِظَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه ئاموژگاریتتان بو‌ هاتوه، وه‌ شیفاه و

بىرلىك كىردىنە ۋە تىۋە پىرامان

چارەسەر، بۇ ئەۋەى كە لە دەروونە كاندا ھەيە، ئەۋە بۇ خەلكى بەگشتى قورئان ئامۇزگارىيى و شىفایە، بەلام بۇ ئەھلى ئیمان چىيە؟ (وَهْدَى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ)، ھىدايەت و رېنمايىيە، ۋە مايەى رەھمەت و بەزەيى خۋاى بەبەزەيىيە بۇ پىرواداران. كەۋاتە: بۇ خەلكى ئامۇزگارىيى و شىفایە، بەلام بۇ ئەھلى ئیمان ھىدايەتە و مايەى رەھمەت و بەزەيى خۋاى بەخشەرە.

ھەرۋەھا لە سوورەتى (فصلت) دا لە ئايەتى (44) دا دەفەرمۇى: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَاةٌ﴾ ۋاتە: - ئەى موھەممەد عليە الصلاة والسلام - بلى ئەم قورئانە بۇ ئەھلى ئیمان رېنمايىيى و شىفا و چارەسەرە (بۇ نەخۇشېيەكانى كە لە عەقل و دلياندا دەبن).

ئەۋە بە نىسبەت ھۆكارى يەكەم كە جگە لە بىرلى كىردنەۋەى قورئان و ھەبوونى شارەزايى و زانىيارى، پىنويستمان بەۋەش ھەيە كە ئىماننىكى باشمان ھەبى بۇ ئەۋەى چاك لە قورئان تى بگەين.

دوۋەم: بىرىتتە لە رىزگار بوونى عەقل و رىزگار بوونى عاتىفەمان، عەقل و دلمان لە كۆت و بەندى ئەۋ بىرو بۇچوون و داب و نەرىتانهى كە خەلك گىرۇدەيان بوون.

چونكە زۇر جاران ئەۋ عادەت و بىرو بۇچوون و فىكرانەى دەبنە باوو. رەۋاج پەيدا دەكەن لە نىۋو خەلكدا، دەبنە پەردەيەك لە نىۋان تۋو تىگەيشتنى قورئاندا، بۇ وىننە قورئان باسى (عالم) دەكات، ئەگە لە مېشكى خۇتدا وا

چون باستر له قورئان بههرمه‌مند ده‌بین!

حالی بووبی که (عالم) یانی (مه‌لا - ماموستا)، نه‌وه‌ی که مه‌ندیلیکی له‌سه‌ر بی و که‌واو سه‌لته‌یه‌کی له‌به‌ربی.

دوایی که خوای به‌خشنده ده‌فه‌رموی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ العنکبوت (43)، ده‌لیلی مانای وایه به‌س مه‌لاکان له وینه هینانه‌وه‌ه‌کانی قورئان تیده‌گه‌ن، به‌لام نه‌و تیگه‌یشتنه غه‌له‌ته له خوته‌وه‌یه و خوای په‌روه‌ردگار باسی (مه‌لا) ی نه‌کردوه‌و باسی زانا (عالم) ی کرده⁽¹⁾، (عالم) یش لی‌رده‌ا واته شاره‌زا به‌و شته‌ی که قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌کری، چونکه وشه‌ی (علم) له قورئاندا به‌ پیی شوینه‌که مانای ده‌گوری و، ده‌زانری مه‌به‌ست پیی چ جوړه زانایه‌که، بو وینه: له سووره‌تی (فاطر) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ...﴾ فاطر (28)، مه‌به‌ست پیی عالمیکه که شاره‌زایه به‌ بوونه‌وه‌رو نیشانه‌کانی خواو دروستکراوه‌کانی، بوچی؟ چونکه نه‌م رسته قورئانییه: (... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ...) واته: ته‌نیا زانایان ته‌نیا به‌نده زاناکان له خوا ده‌ترسین، له‌دوای نه‌وه هاتوه که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبَسُوا الْحُلُمَ إِذْ دَخَلُوا مِنِّي لِيُخَالِفُوا وَلِيُخَالِفُوا وَلِيُخَالِفُوا...﴾ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَبِيَّةٌ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ، كَذَلِكَ...﴾ نجا فه‌رموویه‌تی: (... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) فاطر. واته: (سه‌رنج ناده‌ی چون خوا ناوی له ئاسمانه‌وه

(1) هه‌لبه‌ته لی‌رده‌ا مه‌به‌ستمان نه‌وه نیه که (مه‌لا) زاناو شاره‌زا نیه هه‌رچه‌نده له‌م پدژگاره‌دا مه‌لای نه‌زانیشمان هه‌ن، به‌لکو مه‌به‌ستمان نه‌وه‌یه که خوا عَزُوجَلْ باسی زانایان و شاره‌زایانی ژبانی جالجالۆکه‌ی کرده که مه‌رج نیه مه‌لا و ماموستا بن.

واته له بهرزی یه وه) ناردۆته خواری ئنجا چهندان میوهی رهنگ جیا جیامان پئی دهرهیناوه، وه له چیاکانیش هیللی سپی و سووری رهنگاورهنگ ورهشی توخ. ههروهها خهلك و ئازهل و ژياندارانیش رهنگاورهنگن، بیگومان ته نیا بهنده زاناکانی خوا لینی دهرسن..) كهواته مه بهست له (علماء) لیژهدا ئهوانه كه (عالم)ن به سروشت، به بوونهوهرو دروستكراوهكانی خوا و زانیاری هه بی به چۆنیهتی باران بارین و پروانی دارو درهخت، شارهزایی هه بی له بوارهكانی زهویناسیی و زیندهوهرزانییی و...هتدا.

كهواته ده بی بزانیین كه وشه ی (عالم) یان (علم) به پینی سیاقی ئه و ئایهته كه تییدا هاتوه، مه بهست پینی چ جوړه (عالم) یكه و چ جوړه (علم) یكه؟ مه بهستم ئه وهیه كه له زهینی ئیمهدا وشه ی (مهلا) له گهل وشه ی (عالم) پینكه وه بوون به هاوواتا (مترادف) و ئیدی به هوی ئه و غه له ته وه ئه و كاته تو ده لینی: باشه بۆچی ئه و مامۆستایه ئه و (ضرب المثل) هی خویندۆته وه و لیشی حالی نه بووه؟! كه چی قورئانیش ده فهرموی: (وَمَا يَعْزُبُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ)، ئه وه ته ئه و (مهلا) یه ش (عالم) هه لیشی تینه گه یشتوه!! ده بی خوی كار به جی بو وای فهرمووی؟! لیژهدا ده كه وهیه گومانه وه!!

بهلام كه زانیت (عالم) لیژهدا واته ئه وه ی (عالم) ه به ژیانی جالجالۆكه و ده بی تییدا كه له ماله كه ی دا چ باسه؟ كه لیژهدا بوارمان نیه باسی بكهین كه چ ههراو فهوزایه کی تییدا یه، خوی مهزن بۆچی كه سی په نا دهباته بهر غهیری خوی و غهیری ئیسلام، ده ی شوبهینی به و زیندهوه ره بیعه قله، كه په نا دهباته بهر تهونی جالجالۆكه و ئه ویش ورد و باریك له وی دهیخواو ته راییه كه ی تییدا

چون باستر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین!

ده‌مژیت و دوایی وه‌کو که لاکینکی بی رووح به ته‌ونه‌که‌ی خو‌یه‌وه هه‌لی ده‌واسی و... هتد، به‌لی که‌سی له‌وه تیده‌گا، که له ژیا‌نی جال‌جالو‌که حالی بی و زینده‌وه‌رزانیی خویندی بی و بزانی له مالی جال‌جالو‌که دا چ باسه؟!

به‌لی ده‌بی زه‌ینی خو‌مان و دلی خو‌مان رزگار بکه‌ین له‌و زانراوه هه‌لانه‌ی که له نیو خه‌لکی دا باون، دیاره ئه‌ویش خوی به‌رزو بی وینه زور به راشکاو‌یی و روونی کردوته‌وه، بو وینه فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٤٦﴾ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ نَفُورًا ﴿٤٦﴾﴾

الإسراء، واته: کاتیک که قورئان ده‌خوینیه‌وه — ئه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله علیه و سلم — له نیوانی توو ئه‌و که‌سانه‌ی که بر‌وایان به خواو به رژی دوایی نیه، په‌رده‌یه‌کی داپوشراومان داناوه، وه له‌سه‌ر دل‌یشیان کیفمان داناوه بو ئه‌وه‌ی لینی تی نه‌گه‌ن. له گویشیاندا قورساییمان داناوه. (وه‌کو بلینی قورقوشمیشمان به‌گوی دا کردوون بو ئه‌وه‌ی هه‌ر هیچ نه‌بیستن). وه کاتیک که به ته‌نیا باسی په‌روه‌دگارته ده‌که‌ی ئه‌وانه پشت هه‌لده‌که‌ن و دوور ده‌که‌ونه‌وه‌و ده‌سله‌منه‌وه.

خوای په‌روه‌دگار سی ئامیری داوه‌ته ئینسان بو ئه‌وه‌ی ده‌رکی شتی پی بکا، چاو بو بینین، عه‌قل بو تیگه‌یشتن، گوی بو بیستن.

جا لی‌رده‌دا خوای کاربه‌جی باسی ئه‌و کافرانه ده‌کات که له ئه‌نجامی کوفرو یاخیبوونیانه‌وه، ده‌یان‌شوبه‌ینی به‌که‌سانیک که په‌رده به‌سه‌ر چاوایان هه‌لکشاوو، عه‌قلیان جام‌کراوه‌و خراوه‌ته نیو کیفیکه‌وه‌و داخراوه‌و،

قورقوشمیشیان بەگۆی دا کراوه! ئیدی سەرەنجام نە دەبینن نە تێدەگەن، نە دەبیستن.

جا ئایا لێرەدا مەبەست لەو تەعبیرە چییە؟ یانی: ئەو بیرو برۆا پووچ و هەلەو عادت و نەریتە نەفامییانە ی که هەیان بووه، لێیان بۆتە پەردەو قورقوشم و بەرگ و کیف، عەقل و چاوو گۆیی لە کار خستوون.

کەواتە: ئینسان هەتا خۆی رزگار نەکاو وا لە خۆی نەکات که نەکەویتە ژێر کاریگەریی هیچ فیکرێک و هیچ عەقیدەیهک و هیچ داب و نەریتێک و ئازاد نەبی، ناتوانی باش لە قورئان تی بگا.

ئێستاش لە کۆتایی ئەم دەرسەمان دا بە کورتی هۆکارە گرنگەکانی چاک لێ تیگەیشتنی قورئانتان، که باسمان کردن، دەخەمەوه بەرچاو:

1. تیفکرین و لێوردبوونەوهی یەک یەکی پیت و وشەو برگەو رستەو ئایەتەکان و هەلۆهستەکردن لە بەرانبەریندا.

2. پیکهوهو ویکرا سەرنج دان و تیۆهرامانی هەموو ئەو ئایەتەکانی که لەبارە ی بابەتیکهوه دەدوین، واتە سەرنج دانی ئایەتەکان لەو سیاقەدا که تێیدا هاتوون و لێوردبوونەوهی ئایەتەکانی پیش و دوای و پیکهوه گرێدانیان.

3. خۆ چه کدارکردن بە زانیاری و شارەزایی جۆراوجۆر لە هەموو بوارەکانی زانستدا.

4. ئیمان و تەقواو تەزکیه و لە خوا نزیکبوونەوهی زیاترو بەندایەتی تۆختر بۆ خوا سبحانە و تعالی، چونکه بە ئەندازە ی نزیکیمان لە خوا، لە فەرمايشتهکە ی تێدەگەین.

چۆن باشتر له قورپان بههرمهئند دمبين؟!

5. خۆ ده‌ربازکردن له فشارو کاریگه‌ری هه‌ر جووره‌ بیربووچوون و عاده‌ت و نه‌ریت و هه‌لوێستیکی له نیو کۆمه‌لگادا باوو به‌میرات گیراو، یان پێش وه‌خت ده‌ستنیشانکراو و ته‌به‌ننی کراو.

به‌رپۆزان!

ئه‌وه به‌کورتی وانه‌ی سێهه‌م بوو که وه‌ک گوتمان ئینسان بۆ ئه‌وه‌ی له قورپان تێبگا، ده‌بی بی‌ری لێ بکاته‌وه‌و لێی ورد بیه‌وه‌و پێیدا قوول بیه‌وه‌، به‌و شیوه‌یه‌ی که باسما‌ن کرد.

خوای په‌روه‌ردگار له‌و که‌سانه‌مان بگێری که یارمه‌تییان ده‌دات و ته‌وفیقیان ده‌دات که وه‌ک بۆ خۆی فه‌رمانی پێی کردوه‌، ئاوا به‌و شیوه‌یه‌ی له قورپان ورد ده‌بنه‌وه‌ و تیوه‌ی راده‌مینن، وه‌ خوا عزوجل ئه‌و هۆکارانه‌شمان بۆ ئاسان بکات که مایه‌ی چاک لیتینگه‌یشتنی کتیبی به‌رزو به‌رپۆزینی. آمین.

وصلی الله علی محمد وآله وصحبه أجمعین

والحمد لله رب العالمین

وانه‌ی چواره‌م

هه‌نگاوی چواره‌م: کارت‌تیکران و په‌ند وهرگرتن (التائر والتذکر)

الحمد لله رب العالمين و صلى الله تعالى و سلم و بارك على حبيبنا و شفيعنا
محمد إمام المتقين و قائد المجاهدين و آله أجمعين من الصحب و الأزواج و القرابة و
التابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

به‌ریزان !

ئه‌م وانه‌یه‌مان وانه‌ی چواره‌مه له زنجیره وانه‌ی (چۆن باشتەر له قورئان
به‌هره‌مه‌ند ده‌بین؟!). له سێ وانه‌ی رابردوودا باسی سێ هه‌نگاومان کرد له
هه‌نگاوه‌کانی چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وتکردن له‌گه‌ل قورئانی به‌ریزدا، لیره‌شدا باسی
هه‌نگاوی چواره‌م ده‌که‌ین، هه‌نگاوی چواره‌می هه‌لس و که‌وتکردنی راست و
دروست له‌گه‌ل قورئاندا بریتیه له: (کارت‌تیکران و په‌ند وهرگرتن) کاتیک که قورئان
ده‌خوینی یان به‌سه‌رتدا ده‌خوینریته‌وه، ده‌بی وات لێ بکات کارت تێ بکا و
پاشان په‌ندی لێ وهرگری و سوودی لێ بیینی و لێی به‌هره‌مه‌ند بی.

له سه‌ره‌تاوه ده‌لیین: هه‌رکاتیک ئه‌و سێ هه‌نگاوه‌ی رابردوو به‌ شیوه‌ی راست و
دروست نران بۆ چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل قورئاندا، واته هه‌نگاوی
یه‌که‌م که بریتی بوو له شه‌ده‌ب نواندن و ریز و قه‌درگرتنی قورئان (التأدب و
التعظیم)، هه‌نگاوی دووهم که بریتی بوو له خویندنه‌وه‌ی قورئان و گوی بۆ گرتنی
(التلاوة و الإستماع)، وه هه‌نگاوی سێیه‌م که بریتی بوو له بیر لێ کردنه‌وه‌ی

چۆن باشتەر له قورئان بههرمه مند دمبين؟!

قورئان و لى ورد بوونهوه و پيدا قوول بوونهوهى، ههركاتىك ئهم سى ههنگاوهى پيشوو به شيوهيهكى راست و دروست بو چۆنيهتى ههلس و كهوت كردن له گه‌ل قورئاندا، نزان، ئهوه ههنگاوى چوارهم بهرهم دىنن، واته ئهم ههنگاوى چوارهم بهرهم و ئه‌نجامى سى ههنگاوى پيشوو، چونكه ئه‌گه‌ر ئىنسان به راستى ئه‌ده‌بى هه‌بى بهرانبه‌ر به كتيبى خوا و بزاني ئهم كتيبه فه‌رمايشتى كييه، پاشان قه‌در و ريزى تايبه‌تى لى بنى و قورئان له دلى دا به‌گه‌وره‌گيراو (مُعَظَم) بى و به‌ريز (مُحْتَرَم) بى و، دوايش بيخوينى و گووى بو بگرى بهو شيوهيهى كه شه‌رع فه‌رمانى پى كردوه و، پاشان بىرى لى بكاته‌وه و تيه‌وه رابمىنى و پيدا قوول بيته‌وه، وه‌كو له رابردودا باسمان كرد، ئه‌وه ئه‌وه ههنگاوهى چوارهم كه برىتبه له كارتىكرانى ئىجابى و به‌هره وه‌رگرتن له قورئان، ديتته دى، ئىستاش با هه‌ندىك پىناسه‌ى هه‌ركام له كارتىكران (تأثر) و په‌ندوه‌رگرتن (تذکر) بكه‌ين.

پىناسه‌ى كارتىكران و په‌ندوه‌رگرتن

مه‌به‌ستمان له كارتىكران ئه‌وه‌يه كه بكه‌وينه ژىر كاريگه‌رى و تاووتىنى ئه‌و شتانه‌ى كه كتيبى خوا باسيان ده‌كات، بو نمونه: كتيبى خوا باسى خوا سبحانه و تعالى ده‌كا، باسى به‌ديهينه‌رايه‌تى خوا ده‌كات، باسى په‌روه‌ردگارىتى خوا ده‌كات، باسى په‌رستراويتى خوا ده‌كات، باسى خاوه‌ندارىتى خوا ده‌كات، وه باسى ناو و سيفه‌ته به‌رزه‌كانى خواى بى وىنه و هاوه‌ل ده‌كا، وه‌ك: به‌زه‌بى خوا، حيكه‌تى خوا، به‌خششى خوا، عىزه‌تى خوا، زانىارى خوا، تواناى خوا، خواست و ويستى خواى په‌روه‌ردگار سبحانه و تعالى، وه قورئان باسى كرده‌وه‌كانى خواى بالاده‌ست ده‌كات، وه باسى كاروبارى خواى ميهره‌بان له

کارتیکران و بهند وهرگرتن

بوونه وهردا دهکات، وهك فهرموویه تی: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ﴿٢٩﴾ الرحمن، وه باسی حاکمیه تی خوا دهکات به سهر هه موو شتیکدا.
 وه دواپی باسی ئه و سهره نجامه دهکات که خوی کار به جی دایناوه بو مروؤ و جند، که له روژی دواپی دا چاوه رپیان دهکات و له به ههشت و دوزه خدا خوی ده بینیته وه، ده جا قورئان خوینی راسته قینه ته فاعول له گه له هه موو ئه راستییانه دا دهکات و کاری تیده کهن، به لی کارتیکران به قورئان چ بیخوینی چ به سهرتدا بخویندری، ئه وهیه که پی (منفعل) بی و کارت تی بکا.

(محمد اقبال) خوا لیلی خوش بی له و باره وه وتهیه کی جوانی ههیه، ده لی: (من بچووک بووم، بام ئاموزگاری کردم و گوتی: روله گیان! که قورئان ده خوینی وا بزانه که خوی پهروه دگار ئه قورئانه ی به تایبه تی بو تو ناردوته خوار، که ده فهرموی: (یا ایها الذین آمنوا)، بزانه به تایبه تی ئه وه له گه له تویه تی)، ئنجا له راستی دا هه رواشه، چونکه تو خوت به ئیماندار ده زانی، خوی پهروه دگاریش ده فهرموی: (ئه ی ئیماندارینه!)، توش یه کیکی له ئیمانداران، که واته له گه له تویه تی، مادام خوت به ئیماندار ده زانی له گه له تویه تی، به لام بیگومان قورئان تایبه ت نیه به پرواداران وه، به لکو وپرای پرواداران له گه له هه موو به شه ریش دا ده دوی، چونکه که ده فهرموی: (یا ایها الناس) ئه ی خه لکینه! توش هه ر چون بی یه کیکی له خه لک، یان که ده فهرموی: (یا ایها الإنسان) توش ئینسانیکی، یان که ده فهرموی: (یا بنی آدم) توش هه ر وه چه ی ئاده می، که واته: هه ر چون بی، خیطابی قورئان هه ر ده تگریته وه، ئه گه ر ئیماندار بی وه کو ئیماندار، ئه گه رنا وه کو ئینسان و خه لک و وه چه ی ئاده م!

چون باستر له قورئان بههرمه مند دهبین؟!

ئینجا بۆ زیاتر روون کردنه وهی چه مک و واتای کارتیکران و پهنده وهرگرتن به هوی قورئانه وه ده لئین: بۆ نمونه: کاتیک خوا باسی پهروه دگاریتی خوی دهکات، بیری لی بکه وه به عقل و به دل، بۆ وینه: خوی بی وینه دهفرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ، واته: ستایش بۆ خوی پهروه دگاری جیهانه کان، تۆ ده بی هه موو جیهانه کان، جیهانی مروؤف، جیهانی جند، جیهانی فریشته، جیهانی رووح، جیهانی ماده، جیهانی رووهک، جیهانی ژبانداران، جیهانی زنده وهه ران... هتد ئه وه هه موو عالمانه که خوی پهروه دگار خولقاندوونی، که هه ر بۆخوی هه موویان ده زانی، ده بی بیانیه نیه بهرچاوی خوت، خوی بهرز و مه زن خاوه ن و مشوورخوری هه موو ئه و جیهانه یه، که واته: خاوه نی هه موو ئه و عالمانه، بهرنامه ی بۆ تۆ ناردوه و به ندایه تی له سه ر تۆ بیویست کردوه.

وینه یه کی دیکه: خوی به به زه بی دهفرموی: ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الجاثیه، واته: جا ستایش بۆ خوا خاوه نی ئاسمانه کان و خاوه نی زه وی و خاوه نی جیهانه کان. لیره دا خوا سی جو ره پهروه دگاریتی (ربوبیه) ی خوی به یان دهکا، له پیندا ستایش بۆ خوی بریار ده دا، ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ که ده لی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ واته جینسی ستایش، مه دح و سه نا، هه مووی بۆ خوی به، به لام لیره دا (له) ی پیش خستوه و فهرموویه تی: ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾، واته: چه مد و ستایش و سه نا ته نها بۆ خوی پهروه دگاره.

کارتیکران و په‌ند وه‌رگرتن

ثنجا سی جور له (ربوبیة)ی خوئی باس ده‌کات: ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ

الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

1- (رَبِّ السَّمَوَاتِ) په‌روه‌ر‌دگار و خاوه‌نی ئاسمانه‌کان که بوونه‌وه‌ری زانراومان به‌شیکي گچکه‌یه‌تی و ته‌نیا گوشه‌یه‌کیه‌تی.

2- (وَرَبِّ الْأَرْضِ) خاوه‌ن و مشوورخوئی زه‌وی، که (زه‌وی) به‌شیکي گچکه‌ی بوونه‌وه‌ره، به‌لام یه‌کجار گ‌رنگ و به‌به‌هایه، چونکه نشینگه‌ی مروّقه و واش پی‌ ده‌چی ژبانی ئاسایی ته‌نیا له‌ودا بوونی ه‌بی و له هیچ گوشه و که‌ناریکی دیکه‌ی بوونه‌وه‌ر و بگره ئاسمانه‌کانیش دا بوونی نه‌بی.

3- (رَبِّ الْعَالَمِينَ) خاوه‌ن و په‌روه‌ر‌دگاری جیهانه‌کان، که‌وا پنده‌چی لی‌ره‌دا به‌س‌ئو جیهانانه مه‌به‌ست بن که له‌سه‌ر زه‌وین، وه‌ک مروّق و جند و فریشته و ئاژهل و زینده‌وه‌ر و رووه‌ک ... ه‌تد.

وه بو زیاتر روّش کردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ته‌فاعولکردن له‌گه‌ل قورئان دا ده‌لیم: پی‌ویسته کاتیک خوای په‌روه‌ر‌دگار باسی جه‌لال و چه‌رام ده‌کا، چاکي لی ورد بیه‌وه و، کاتیک باسی ئه‌مر و نه‌هییه‌ک ده‌کات، ده‌بی ئه‌مره‌که جی به‌جی بکه‌ی و نه‌هییه‌که ده‌بی خوئی لی پپاریزی، وه کاتیک خوا (جلّ شأنه) باسی شه‌یتان ده‌کا و باسی پی‌نغه‌مبه‌ران علیهم السلام ده‌کا، بو نمونه: باسی مووسا علیه السلام و فیرعه‌ون ده‌کا، تو ده‌بی رقت له شه‌یتان بیته‌وه و بیبوغزینی، وه پی‌نغه‌مبه‌رانت خو‌شبوین علیهم الصلاة والسلام و ریزیان لی بگری، وه ده‌بی کارلینک (تفاعل) له‌گه‌ل به‌سه‌ره‌اته‌کانیان دا بکه‌ی و لی‌ره‌وه په‌روشی مووسات بی که به‌ده‌ست فیرعه‌ونه‌وه گیری خواردوه و، په‌روشی ئیپراهیمت بی که به‌ده‌ست

چۆن باشتەر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بين؟!

نه‌مرووده‌وه گيري خواردوه و، په‌رۆشى عيسات بى كه به‌ده‌ست جووله‌كه و رۆمانيه‌كانه‌وه گيري خواردوه و، په‌رۆشى نووحت بى و، له‌گه‌ل ئيش و ژانه‌كاني دابى، ئنجا شايانى باسيشه كه هميشه (تأثر) پيش (تذكر) ده‌كه‌وى، هه‌روه‌ها كارتيكراى ئينسان به‌كتيبي خوا و به‌ره‌ وه‌رگرتنى لى، به پنى ئيمانكه‌يه‌تى، هه‌يه قورئانى بۆ ده‌خوينى وا ده‌زانى گويزانى بۆ ده‌زميري! يان هه‌يه قورئان ده‌خوينى هينده به‌خيراى ده‌خوينى فرىاى بيرليكرنه‌وه‌ى ناكه‌وى، وه‌ك (ابن مسعود) به‌ كابرايه‌كى گوت: (هَذَا كَهَذَا الشَّرْعِ)⁽¹⁾، واته: به‌خيراى گوتنى وه‌ك شيعر!

به‌لى به‌ريزان!

ئيمه هه‌ر كاميكمان له قه‌ده‌ر ئيمان وته‌قوا و ته‌زكيه و له خوا نزيكيمان كه‌لام و فه‌رمايشتى خوا سبحانه و تعالى كارمان تپه‌ده‌كات و ته‌فاعولى له‌گه‌ل ده‌كه‌ين، پاشان به‌ئه‌ندازه‌ى كارتيكراى شيمان له‌لايه‌ن قورئانه‌وه لى سوودمه‌ند و پى به‌هرمه‌ند ده‌بين، كه‌واته: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وى چاك كارتيكراو بن به قورئان و چاك لى به‌هرمه‌ند بن، ده‌بى چاك خواى خوتان بناسن وه‌كو له رابردوودا باسمان كرد، وه زورتان خۆشبووى و زورى لى بترسن، وه چاك به ناو و سيفه‌ته‌كاني ئاشنا بن، وه بزائن په‌روه‌ردگارىتى خوا چييه وچۆنه؟ وه خاوه‌ندارىتى خوا بۆ بوونه‌وه‌ر يانى چى؟ وه په‌رستراويتى خوا ماناى چييه؟ ئيدى هه‌تا زياتر به ناسينى خوادا قوول ببه‌وه‌ه و هه‌تا زياتر پابه‌ند بن به‌وه‌ى كه خوا فه‌رمووويه‌تى، به ته‌ئكيد زياتر

كارتېكران و پەندە وەرگرتن

له فەرمايشته كانى بههرمه‌ند دەبن، وه زياتر پىنى كارتېكراو دەبن و چاكتريش ته‌فاعولى له‌گه‌لدا ده‌كهن.

كه‌واته نه‌گه‌ر ئينسان هه‌ستى كرد به‌وه‌ى كه وه‌ك پيويست قورشان كارى تى ناكا، يان له‌گه‌لى دا كارليك ناكا، نه‌وه با به ئيمانكه‌يدا بچيته‌وه و له‌ويوه چاره‌سەرى بكا، چونكه تو‌بو خوت چو‌ن بى هه‌لو‌يستە‌كه‌شت وا ده‌بى، هه‌ميشه هه‌لو‌يستی ئينسان به پىنى كه‌سايه‌تى ئينسانه، واته هه‌لو‌يستت به‌رانبه‌ر خواى په‌رستراوى تاك به نه‌ندازه‌ى ئيمانكه‌ته، وه هه‌لو‌يستيت به‌رانبه‌ر به‌كتيپى خوا به نه‌ندازه‌ى ئيمانته به‌خواه‌نه‌كه‌ى، وه به‌و پيغه‌مبه‌ره‌ش كه نار‌دوويه‌تى. وه به‌و راستيانه‌ش كه نه‌و كتيپه به‌رز و به‌پيژه گرتوويه خوى !

چونيه‌تى كارتېكران و پەندە‌رگرتنى باباى مسولمان به‌هوى قورثانه‌وه

ئنجبا با چەند ئايه‌تيك به‌نموونه بي‌نينه‌وه كه چونيه‌تى (تأثر) ئينسانى مسولمان و (تذكر) به قورشان روون ده‌كهنه‌وه، واته: چونيه‌تى كارتېكرانى ئينسانى ئيماندار و چونيه‌تى به‌هره وەرگرتنيشى:

1. له ئايه‌تى ژماره (23) ى سووره‌تى (الزمر) دا خواى په‌روه‌رگار چونيه‌تى

(متأثر) بوون و (منفعل) بوونى ئينسانى ئيماندارمان به‌هوى قورثانه‌وه بو‌وي‌نا

ده‌كات و ده‌فه‌رموى: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مّتَابَيًا فَتَشِعْرُ مِنْهُ

جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ واته: خوا باشتري‌ن

قسەى نار‌دوته خوار، كتيپي‌كه مه‌به‌سته‌كانى وي‌كچوو و دووباره كراوه‌ن

به‌هويه‌وه نه‌وانه‌ى له په‌روه‌رگاريان ده‌ترسن مچوركيان پي‌دادى و پي‌ستيان گرژ

چون باشر له قورئان بههرمه‌مند ده‌بین؟!

ده‌بی، پاشان پیستیان و دلیان به‌رهو یادی خوا نهرم ده‌بی، نه‌وه‌ش رینمایی خوایه، هر که‌سیکی بیه‌وی پپی رینمایی ده‌کات، وه هر که‌سیکیش خوا سرگه‌ردانی بکات (به‌هوی خراپه‌کانیبه‌وه) هیچ ری پینشاندهریکی نابی.

به‌لی خوا سبحانه و تعالی چاکترین فه‌رمایشتی ناردوته خوار و قورئان چاکترین قسه‌یه و چاکترین فه‌رمووده‌یه، وه‌ک له شوینیکی دیکه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ النساء (87) واته: کی له خوا قسه‌ی راستره؟! که‌واته: مادام خوا خوی فه‌رمووده‌که‌ی وا وه‌سف بکات، دیاره وایه، دیاره خوا جیاوازی چه‌نده له‌گه‌ل غه‌یری خوی، فه‌رمایشته‌که‌شی جیاوازی نه‌وه‌نده‌یه له‌گه‌ل قسه‌ی نه‌وان! ئنجا بیگومان ته‌نیا قورئانیش (أَحْسَنَ الْحَدِيثِ) نیه، ته‌وراتیش (أَحْسَنَ الْحَدِيثِ) بووه و هه‌روه‌ها ئینجیل و زه‌بووریش و هه‌موو کتیبه‌کانی دیکه‌ی خواش، چونکه هه‌موویان فه‌رمایشتی خوا بوون، جاری وا هه‌یه هه‌ندی له مسولمانان له نه‌نجامی ده‌مارگیری (تعصب) بو ئیسلام، نه‌زانانه په‌سندیی (تفضیلی) قورئان ده‌ده‌ن به‌سه‌ر ته‌ورات و ئینجیل و کتیبه‌کانی دیکه‌ی خوی په‌روه‌ردگاردا، به‌لام نه‌وه راست نیه، چونکه هه‌مووی فه‌رمایشتی خوایه و خوی کاربه‌جی نه‌وکاتی وای فه‌رمووه و دواییش نه‌وه‌ی دیکه و، فه‌رمایشتی خواش له نیوه‌روکدا و له هیله‌ گشتیه‌کانی دا هه‌مووی یه‌ک بووه، وه‌ک له سووره‌تی (الأعلى) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ (١٨) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (١٩) واته: نه‌مه (نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که له سووره‌تی (الأعلى) دا باسمان کرد)، ئا نه‌وه له کتیبه‌ پیشووه‌کانیشدا هه‌بووه، به‌تایبه‌ت نامه‌کانی: (ابراهیم) و (موسی).

کارتیکران و بهند وەرگرتن

کهواته فهرمایشتی خوا چ ئهوهی له گهڵ کۆتایی پینغه مبهران (خاتم الانبیاء) دا صلی الله علیه وسلم فهرموو یه تی و چ ئهوهی له گهڵ باقی پینغه مبهران دا فهرموو یه تی، هه موویان فهرمایشتی خوان و چاکترین فهرمایشتن، پاشان ده فهرموی: (کُنْبًا مُتَشَبِهًا)، کتیبیکه ویک ده چی، (متشابه) واته: ئایه ته کانی یان مه بهسته کانی ویک ده چن، (مشانی) واته: مه بهسته کانی دووباره ده کرینه وه، راستیه کانی تیدا دووباره ده کرینه وه، به شیوازی جوړاوجوړ، بۆ ئهوهی چاکترین وهریگرن. خوی زانا و توانا جاری وایه یه ک راستی به چهند شیوازیك دووباره ده کاته وه بۆ ئهوهی به باشی له هه موو ری (مَنْفَذ) هه کانه وه بیته نیو دلی ئینسانه وه. ئنجا ده فهرموی: (نَقَشِعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ) باسی چۆنیه تی کارتیکرانی برواداران به هوی قورئانه وه ده کات، مانای وشه ی (اقشعرار) بریتیه له گرژبوون و ته زوو پیداهاتن، واته: پینستی ئه وانه ی که له پهروه ردگاریان ده ترسن گرژ ده بی وریك دی و مچورکیان پیدا دی و ته زوو یان پیدا دی، کهواته: تۆش ئه گه ر ده ته وی بزانی (متأثر) و (منفعل) بووی به قورئان یان نا؟ سهیری خۆت بکه بزانه رۆژیک ته زوو ی پیدا هیناوی؟ خوی کار به چی حاله تی کارتیکران به جوړیک وینا (تصویر) ده کات که له خۆت حالی بی داخۆ تۆ له کوپی له بواری کارتیکران به قورئان و له بواری (منفعل) بوون به قورئاندا! ئایا رۆژیک له رۆژان قورئان ته زوو ی پیدا هیناوی؟ که دیاره ئه ویش وه ک پینستر باسمان کرد له قه ده ر ئیمان و به ندایه تی ئینسان و پاریز و بۆ خوا سولحان و نزیکیه تی و تۆ ئه گه ر به راستی خوات خۆش نه وی و لپی نه ترسی و به به رزی نه گری و له لات له هه موو شتیک گه وره تر نه بی، دیاره فهرمایشته که شی کارت تی ناکات.

چون باستر له قورئان بههرمه مند دهبين؟!

جا له قوناغی یه که مدا دهفرموی: مچورکیان پیدا دی و پیستیان رینک دی و گرژ دهبی، پاشان باسی قوناغی دووم دهکات و دهفرموی: (مُم تَلِیْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ) واته: پاشان پیستیان و دلشیان نهرم دهبی بو یادی خوا، یانی: دواى شهوى یه که مجار پیستیان گرژ دهبی و مچورکیان پیدا دی و دهتهزی، له دوا پیدا ورده ورده پیستیشیان و دلشیان نهرم دهبی بو یادی خوا، واته: ورده ورده نارامبی و سهکینهت و ئوخژن دیتته نیو دلیان و ، دواى شهوى که حالهتی ئینفیعالی یه کهم به سهر دهچی، ئینجا دهگوری بو حالهتی ته فاعول و حالهتی بههره وهرگرتن که دیاره ئه وه بههره وهرگرتنهش له هیدایهت دا بهرجهسته دهبی: (ذٰلِكَ هُدٰی اللّٰهُ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَمَنْ يُضَلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾) الزمر، واته: ئا شهوه رینمایی و هیدایهتی خوییه هر که سیک بیهوی رینی نیشان ددها، وه هر که سیکیش خوا رینی لی ون بکا، هیچ کهس ناتوانی رینمایی بکا و رینیشاندهری بی.

2. له ئایهتی ژماره (73) ی سوورهتی (الفرقان) دا خوی بهرز و بی وینه بهجور و شیوازیکی دیکه چونیهتی کارتیکران و بههره وهرگرتنی بروادارانمان بههوی قوزئانهوه بو روون دهکاتهوه و دهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِآٰیٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخِرُّوْا عَلَیْهَا صُمًا وَّعُمَیٰنًا ﴿٧٣﴾﴾ واته: ئهوانه ی کاتیک ئایهتهکانی پهروهردگاریان دهخریتهوه بیر، به کهریبی و کویرانه مامه لهیان لهگهلا ناکهن.

دهگوتری: (خر علی وجهه) واته: لهسهر روو کهوت، (خرور) شهویه که

ئینسان لهسهر روو بکهوی، واته: وهکو ئاژهل و چوارپی لهگهلا ئایهتهکانی

کارتیکران و بهند وەرگرتن

خوای پهروهردگاردا مامه له ناکهن، سهریان له خواری بی و هیچ نه بینن و نه بیستن، به لکو چاو و گوینی دلایانیاں بو ده که نه وه، جا لیره دا وا پی ده چی مه به ست له (آیات) نایه ت و نیشانه کانی ههردوو کتیبی خوینراوه (مقروء) و بینراو (منظور) ی خوا بن، چونکه وشه ی (آیات) که کوی (آیه) ه و به مانای نیشانه دی، له کتیبی خوای زانا و شارهزادا هم بو رسته کانی قورپان و هم بو دیارده و دیمه نه سروشتیه کانی به کارهاتوه، وه ک خوا فرموویه تی:

﴿طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُبِينٍ ﴿١﴾ النمل. وه فرموویه تی: ﴿وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١٥﴾ يوسف.

دیاره هو ی ئەو ناونرانهش ئەوهیه که هه رکام له رسته کانی قورپان و دیارده و دیمه نه کانی بوونه وه، نیشانه و دروشم و به لگه ی به دیهینه رایه تی و پهروهردگاریتی خوای بهرز و بی وینه ن.

وه ده شگونجی که مه به ست له وشه ی (آیات ربهم) ته نیا رسته کانی قورپان بن و حکمه تی باسکران (چاو و گوئی) ش ئەوه بی که ئینسان یان خو ی نایه ته کانی خوا به چاو ده خوینیه وه، یان به گو ی ده یان بیستی کاتیک به سه ریدا ده خویندرینه وه و، ئەو به نده په سندانه ی خواش جل و علا به چاوی کراوه و گوینی بیسه ره وه له گه لیان دا مامه له ده که ن و وه ک ئەهلی کوفر له به رانه بریان که ر و کویر (أصم و أعمی) نین !

که واته لیره شدا چۆنیه تی هه لو یست نواندنی ئەهلی ئیمان (عباد الرحمن)، له گه ل کتیبی خوا دا ئەوهیه که به چاوی کراوه و گوینی کراوه وه، له گه ل نایه ته کاندای مامه له ده که ن بو ئەوه ی بزانه ئەو نایه تانه چی یان تیدایه و چ

ده گه یه نن و چی له ئینسان داوا ده که ن !؟

3. له نايه تي ژماره (15، 16) ي سووره تي (السجدة) دا خواي كار به جي جل شانه زور روونتر بومان باسي چوڻيه تي كارتېكراني ٿينساني مسولمان و چوڻيه تي بهره وهرگرتني له قورئان دهكات، كه دهفرموي: ﴿ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾، واته: بيگومان ته نيا نه وانه ٿيمانين به ٿايه ته كانمان هه به كه كاتيڪ ٿايه ته كاني ٿيمه يان بيرده خرينه وه له په و روو سه جده ده بن وه پهروه ردگاريان به ستايش كردنه وه به پاك دهگرن، وه له هه مان كاتدا خوڻيان به زل ناگرن. (شه وانه) كه له كه يان له سهر جيگادا به رز ده بيته وه (و هه لدهستن) وه به ترس و ٿومنده وه له پهروه ردگاريان ده پارينه وه، وه له وه ي كه پيمان داون (له پيناوي خوادا) خه رج ده كه ن.

جا خوشك و براياني خوشه ويست !

ٺه م دوو نايه ته ي خواي كار به جي حهوت جوړه هه لوڻيستي ٿينساني مسولمان ده خه نه روو، وه رايده گه نن كه ته نيا ٺه و جوړه كه سانه ي خاوه ني ٺه و خه سلته و هه لوڻيستانه ن، به راستي ٿيمانين به ٿايه ته كاني خوا هه به، چونكه له سه ره تادا ده فرموي: ﴿ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ ﴾ ته نيا ٺه و جوړه كه سانه ٿيمانين به ٿايه ته كاني ٿيمه هه به كه ٺه و حهوت هه لوڻيسته يان هه به، كه واته: هه ر كه سيك ٺه و جوړه هه لوڻيستانه ي ٿيدا نه بن، ٿيماني راسته قينه ي به ٿايه ته كاني خوا نيه، زور جاري ديكه ش باسما ن كردوه، زوريش دوو باره ي ده كه ينه وه، كه ٿيمان به قورئان و ٿيمان به ٿايه ته كاني خوا ٺه وه نيه بلڻي:

کارتیکران و بهند وەرگرتن

دهزانی که خوا قورئانی ناردوه، چونکه ئهوه بهس زانیاری ههبوونه به نایهتهکانی خوا و (أبو جهل) یش دهیزانی که قورئان خوا بو موحممهدی ناردوه علیه الصلاة والسلام، وه فیرعه ونیش دهیزانی خوای پهروهردگار مووسای ناردوه و وه حی بو ناردوه، بهلام ئایا تهنیا بهوه به ئیماندار له قهلهم دراون؟! بیگومان نهخیر، بگره (ئیبلیس) یش دهیزانی که خوای پهروهردگار پنی فرمووه سهجده بهره بو ئادم - سهجدهی ریژگرتن -، دهیزانی ئهوه فرمانی خوایه و ئاراستهی کراوه، بهلام ئایا (ئیبلیس) له بهرئهوهی که دهیزانی خوا فرموویهتی، به (مؤمن) له قهلهم دهری؟ بیگومان سه دجار نهخیر، چونکه ئیمان ئهوهیه تو ههلوئیسیتیک وهریگری که خوای به بهزهیی داوای کردوه، واته: داوای ئهوهی که دهزانی خوا ئهوهی فرمووه وایه، ههلوئیسیتیکیش وهریگری، که خوا داوای کردوه، بو نمونه: تو دهزانی که نوێز فرهزه، بهلام ئایا نوێزه کهت دهکی داوای ئهوهی که زانیت فرهزه؟ کاتیک تو وا داده نری که ئیمانت به نوێزی هیه، ههلوئیسیتیک له بهران بهر نوێژدا وهریگری که خوا داوای کردوه، ئهویش چیه؟ ئهویش ئهوهیه که نوێز بهریا بکهی.

یان کابرا دهزانی رۆژووی مانگی ره مهزان فرهزه، بهلام کاتیک به برواداری تهواو داده نری بهران بهر به رۆژوو، که رۆژوو که بگری وه ههروهها...

جا خوای زانا و توانا جل شانه ئاوا بومان باسی ئه و جووره که سانه دهکات و ههوالمان پندهدات که به ئیماندار بهران بهر به قورئان له قهلهم دهرین که:

1- به کهم ههلوئیسیتیان ئهوهیه که: (خَرُوا سَجْدًا)، له په و روو سهجده ده بهن، جا لیره دا ئه م تهعبیره ئه وه دهگهیه ننی، چونکه وهکو باسمان کرد (خَرَّ

چون باشر له قورئان بههرمه مند دهبين؟!

ساجداً) واته له په و روو كهوت، كه زوو سه جده ده بن، هر بويه زانايان ده لين: نه و شوينانه ي كه دياري كراون له قورئاندا و نيشانه يان بو كراوه، يه كسهر كه نايه تي سه جده ت ه و او كرد، ده بي يه كسهر سه جده بهري به بي دواخران، نه ك راهه ستي تا چند نايه تيكي ديكه ده خويني، يا خود تا ده گه يته كو تايي سووره ته كه، له بهر نه وه ي دوو نايه تي ماوه، به لكو ده بي يه كسهر سه جده بهري، كه واته: يه كه مين هه لو يستي نه وانه ي كه ئيمان يان به قورئان هه يه و (تفاعل) ي راسته قينه له گه ل قورئاندا ده كه ن، نه وه يه كه سه جده بو خوا ي بهرز و پاك ده بن، له كاتيدا كه نايه ته كاني سه جده ده خوينن، وه مه به ستي ديكه ش نه وه يه كه (خروا سجداً) واته: ملكه چ ده بن بو خوا ي پهروه ر دگار كاتيك نايه ته كاني خوا ده خوينن يان به سه رياندا ده خوينري و به ته عليمات و ناراسته و ياساكانيه وه پابه ند ده بن.

جا سه جده بردن دوو جوړي هه يه: سه جده ي عورفيي هه يه و سه جده ي زمانه وانې (لغوي) ش هه يه، چونكه هه موو شتيك له بوونه وه ردا كر نووش به ره بو خوا، واته ملكه چه، وه نه و سه جده عورفييه ي ئيمه بو نمونه: كه له نويزدا سه جده ده بن، نه وه ره مزيكه بو سه جده گشتيه كه مان بو خوا، تو ده بي هه موو زيانن برتي بي له سه جده بردن بو خوا عزوجل و ده بي له هه موو زيانن دا له گويزايه ليي دابي بو فرمانه كاني خوا ي پهروه ر دگار و پابه ند بي به شه ريعه تي خواوه، نجا كه وابي، هر نه و كاته به (ساجد) له قه له م نادر يي كه سه ر ده خه يه سه ر زه وي، به لكو هر كاتيك فرماني خوا جي به جي بكه ي، تو (ساجد) ي بو

خوا و ملکه چي بو خوا سبحانه و تعالی، چونکه له بنه رته و ریشه دا وشه ی (سجود)⁽¹⁾ واته: ملکه چي و گوپرایه لئی و گه ردن که چي بو خوی بهرز و مهزن عزوجل.

2- هه لویستی دووه میان: (وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ) پهروه دگاریان به پاک ده گرن و ستایشی ده کن، جا زور که س مانایه کی ساده و ساکاری له می شک دایه بو وشه کانی: (سبحان الله) و (الحمد لله)! به لام نه خیر به لکو ده بی پینیدا قوول بینه وه و لئی ورد بینه وه: (سبحان الله) یانی چی؟ که تو ده لئی خوا پاکه، واته: زاتی خوی پهروه دگار پاکه و وه کو دروستکراوه کانی ناچی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری (11)، چونکه غهیری خوی هه رچی بی هه دروستکراو (مخلوق) ی خوی ته ی و به دیهینه ر (خالق) و به دیهینه راویش (مخلوق) یش جیاوازن، ههروه ها (سبحان الله) یانی سیفه ته کاتی خوا هه موویان له وپه ری چاکی و ته واوی دان، بو نمونه: عهد هه ندی شت ده زانی و زوریکیش نازانی، هه ندی شت ده توانی و زوریش ناتوانی، به لام خوی پهروه دگار هه موو شتیکیش ده زانی و هه موو شتیکیش ده توانی، وه ره حمه تی خوا سنووری نیه: ﴿.. وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف (156) واته: بهزه بیم هه موو شتیکی گرتوته وه، وه خوا هه موو شتیکی له توانا دایه: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فاطر (1)، وه هیچ شتیکی له ژیر رکیفی ویستی خوا ده رناچی: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج، وه سیفه ته کانی

(1) وهك (راغب الاصفهاني) گوته ته تی: (السَّجُودُ: أَسْلُةُ التَّطَامُنُ وَ التَّذَلُّلُ وَ جُعِلَ ذَلِكَ عِبَارَةً عَنِ التَّذَلُّلِ لِلَّهِ وَ هُوَ عَامٌ فِي الْإِنْسَانِ وَ الْحَيَوَانَاتِ وَ الْجَمَادَاتِ). (مفردات ألفاظ القرآن) ص 396.

هه‌موویان له چاکی دا بی سنوورن: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ النحل (60)، هه‌روه‌ها خوا عزوجل ناوی هه‌ره‌چاکی هه‌ن، چ ناویک زور چاکه هی خوی پهره‌ردگاره، به‌لام دیاره ناوه هه‌ره چاکه‌کانی خوی بی وینه جگه له‌وانه‌ی که خوی به‌یانی کردوون له قورئاندا، یان پیغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام له سوننه‌تدا، دروست نیه ناویکی دیکه بو خوی به‌رز و مه‌زن هه‌لده‌ین، چونکه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (١٨٠) الاعراف، واته: وه خوا ناوی هه‌ره‌چاکی هه‌ن به‌وان لئی بیارینه‌وه و واز له‌وانه بینن که لادان له ناوه‌کانی دا ده‌که‌ن. به‌لی: نابی له‌خورا ناویک بو خوی پاک و تاك دابنیین، بو نموونه: له کتیبه‌کانی (علم الکلام) دا ناویان له خوی پهره‌ردگار ناوه: (المحرك الأول)، یان (واجب الوجوب)، یان (الصانع)، دیاره ئەم وشانه له‌به‌رته‌وه‌ی خوی زانا وه‌کو ناو بو‌خوی به‌کاری نه‌هیناون له قورئاندا، وه پیغه‌مبه‌ریش علیه الصلاة والسلام به‌کاری نه‌هیناون، نابی وه‌ک (ناو) به‌کاربه‌یترین.

به‌لی ده‌بی ئیمه هه‌ر ئەو ناوانه‌ی بو به‌کار بینن که بو‌خوی یان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌کاری هیناون، چونکه: خوا بو‌خوی چاک خوی ده‌ناسی و بو‌خووشی ناوه‌کانی له‌خوی هه‌لداون.

جا ناوه‌کانی خوی تاك و پاک هیچ کهم و کوورییه‌کیان تیدا نیه، که ده‌لیی: (سبحان الله)، واته خوی به‌ناوه‌کانت هه‌مووی پاک و بیگه‌ردن. هه‌روه‌ها فه‌رمايشته‌کانی خوا کهم و کووریان تیدا نیه و که تو ده‌لیی:

کارتیکران و په‌ند وەرگرتن

(سبحان الله) واته خواجه فرمایشتی تۆ، کتیبی تۆ، کهم و کورپی تیدا نیه و یاساکانی تۆ کهم و کورپیان تیدا نیه.

مسولمانی عه‌وامی وا هه‌یه له رۆژنیکدا سه‌د جار (سبحان الله) ده‌کا، دوایی ده‌لی: دینی خوا به‌که‌ک نایه‌ت!! یان پیاوی سیاسی وا هه‌یه له‌وانه‌یه (سبحان الله) و (الحمد لله) له‌گه‌ل مسولماناندا بکات، به‌لام ده‌لی: فلان شته‌ی ئیسلام به‌که‌لکی ئیستا نه‌ماوه!! ده‌ی برادر! مانای وایه تۆ نوقصانییت پالدایه لای دینی خوا، که‌واته (سبحان الله) ی چی؟! درۆت کرد له‌گه‌ل خوا، به‌ده‌م ده‌لیی خواجه تۆ پاک، که‌چی ده‌لیی دینه‌که‌شت به‌که‌ک نایه‌ت!! ئە‌گەر خوا پاک و بی‌ه‌له‌ بی، دینه‌که‌شی بی‌ه‌له‌یه، مادام خواجه پوره‌ردگار هه‌موو سیفه‌ته‌کانی له‌وپه‌ری چاکی دا بن، دیاره‌ ئه‌و قورئانه‌ش به‌ عیلمی خوا هاتوه: ﴿...أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ النساء (166)، ده‌جا وه‌کو چۆن عیلمی خوا کهم و کورپی تیدا نیه و هیچ له‌ خواجه زانا شاره‌وه نیه، قورئانه‌که‌شی که‌ بۆ ریکخستنی ژبانی مروّقی ناروده هه‌ر تیر و ته‌واوه هیچ کهم و کورپیه‌کی تیدا نیه، که‌واته: نابی که‌سیک خۆی به‌ مسولمان بزانی، هیچ کهم و کورتیه‌ک پالداته لای خوا.

هه‌روه‌ها دروستکراوه‌کانی خوا هه‌موویان له‌و رووه‌وه که‌ خوا دروستی کردوون، هیچ کهم و کورپیان تیدا نیه: ﴿...مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ﴾ الملك (3) واته: له‌ دروستکراوی خواجه به‌به‌زه‌یی دا هیچ نارپکی نابینی، کورته‌ی مه‌به‌ست، که‌ ده‌لیی: (سبحان الله) واته: زاتی خوا، سیفه‌ته‌کانی خوا، ناوه‌ به‌رزه‌کانی، فرمایشته‌کانی، یاساکانی،

چون باشر له هورنمان بههرمه‌مند ده‌بین؟!

دروستکراوه‌کانی. کرده‌وه‌کانی، برپاره‌کانی خوا تبارک و تعالی، هه‌موویان پاک و بی‌نگه‌ردن.

وه که ده‌لێی: (الحمد لله) واته: ستایش بو خوا، ئه‌وه یانی: زات و سیفەت و ناو و نایین و فەرمووده و کرده‌وه‌کانی و هه‌موو شتیکی خوای تاك و پاک، په‌سند و چاکه و بگره هه‌مووی له‌وپه‌ری چاکیی و ته‌واویی دایه، به‌لێ: که ده‌لێی: (سبحان الله و الحمد لله) ده‌بی ئاوا لێی حالی بی. جا وه‌کو باس‌مان کرد هه‌لوێستی دووهمی ئه‌وانه‌ی که به راستی قورنمان ده‌خوینن و لێی به‌هرمه‌مند ده‌بن، ئه‌وه‌یه که خوا به پاک ده‌گرن و ستایشی ده‌که‌ن (وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ).

3- سێیه‌م هه‌لوێستیان: (وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ) خو به زل ناگرن، خو به‌زل گرتن دوو حاله‌تی هه‌یه: ئینسان یان له به‌رانبه‌ر دینی خوادا خو‌ی به‌زل بگری و ملکه‌چ نه‌بی، یان به‌رانبه‌ر به‌عه‌بده‌کانی خوا خو‌ی به‌زل بزانی، وه‌ك پینغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام فەرموویه‌تی: (الكبر بطن الحق و غمط الناس)⁽¹⁾ واته: خو به‌زلگری دوو شته: حه‌ق ره‌ت کردنه‌وه و خه‌لك به سووك سه‌یر کردن.

لێره‌دا خوای په‌روه‌ردگار که باسی ئه‌وه‌عه‌بدانه‌ی خو‌ی ده‌کات ده‌فه‌رموی: (وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ) واته: نه له به‌رانبه‌ر دینی خوا دا خو به‌زل ده‌گرن و نه ره‌فزی هیه‌چ یاسایه‌کی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن، وه نه له به‌رانبه‌ر به‌نده‌کانیشی دا خو به‌زل ده‌گرن.

4- چوارەم هەلۆیستیان (نَتَجَافِي جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ):

باسی شەونویژیان دەکات، کێیە (متأثر)ە بە قورئان و کێیە پینی (متذکر)ە و کێیە لینی بەهرەمەند دەبی؟ کەسی کە شەونویژ بکا، هی وا هەیه نوێژە فەرزهکانیش بە چاکی ناکا، مانای وایە لە قورئان دوورە، ئەگەر هەموو قورئانیشی لەبەربیی، با زۆریشی بخوینیتەوه، بەلێ تۆ بتەوی بە هاوێلی قورئان لەقەلەم بدیری و وا لەقەلەم بدیری بەهرەمەند بووی لە قورئان، دەبی ئەو شتانە ی کە قورئان مەدحی کردوون لە خۆتیان دا بێنیه دی، قورئان زۆر مەدحی شەونویژ دەکات و زۆر مەدحی ئەوانە دەکات کە شەوی هەلەدەستن بەندایەتی بۆ خوای خزیان دەکن، ئنجا بۆیەش خوای پەنهانزان دەفرموی: (نَتَجَافِي جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) لاتەنیشتهکانیان وردە وردە بەرز دەبنەوه لەسەر جینگاکانیان، چونکە (مَضَاجِعِ) کۆی (مَضْجِع)ە، کە ئەو شوینەیه ئینسان تێیدا خەوتو، (جنوب)یش کۆی (جنب)ە، واتە: لاتەنیشتهکانیان، (تتجافی)ش واتە: (تتباعد)، واتە: وردە وردە بەرز دەبنەوه، تاکو وینای ئەو حالەتە بکات کە ئینسان بۆ شەونویژی هەلەدەستی، لەلایەك ئیماننت پالت پێوه دەنی و پیت دەلی هەستە خوای بەرزو مەزن لەخۆت رازی بکە و لە لایەکی دیکەشەوه نەفست ناهیلی!

5- ئنجا پینجەم هەلۆیستیان پارانەوهیانە لە پەرورەدگاریان: (يَدْعُونَ رَبَّهُمْ)

واتە: لە پەرورەدگاریان دەپارێنەوه، دووعا و پارانەوهش لە خوای پەرورەدگار، ئەویش جوړیکی دیکەیه لە بەهرەمەندبوون لە قورئان، چونکە قورئان زۆر جارمان فرمانی کردووە بۆ ئەوهی لە پەرورەدگارمان بپارێنەوه.

چون باستر له قورئان به هر مه نند ده بين؟!

6- هه‌لۆیستی شه‌شه‌میان که به: (خَوْفًا وَطَمَعًا) ته‌عبیری لیکراوه، ئه‌وه‌یه که هه‌میشه هه‌م ترسیشیان هه‌یه له به‌رانبه‌ر خوای دادگه‌ر و هه‌م ته‌ماعیشیان هه‌یه، ترسیان هه‌یه له دادگه‌ری (عدل) ی خوا و ته‌ماعیشیان هه‌یه له به‌خشش (فضل) ی خوا دا، هه‌ندی که‌س وا ده‌زانی که تو ده‌بی له زاتی خوا عزوجل بترسی، وه‌ک بلینی خوای بی وینه شتیکی ترسناکه! به‌لام نه‌ء، ئه‌وه راست نیه.

به‌لکو ئیمه له گونا‌هه‌کانی خۆمان ده‌ترسین و له دادگه‌ری (عدل) ی خوا ده‌ترسین، ئه‌گه‌ر نا خوای به‌به‌زه‌بی بوخوی کاتیک وشه‌ی (ترس) ی بوخوی به‌کاره‌یناوه: ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُمُ﴾ الملك (12)، یان: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ﴾ آل عمران (175)، ئه‌وه مه‌به‌ست پێی ترسانه له سزا و تۆله‌ی دادگه‌رانه‌ی خوا عزوجل، ئه‌گه‌رنا خوای په‌روه‌ردگار بو خوی له زاتی خۆیدا خۆشه‌ویست (محبوب) ه و ده‌بی ئه‌وپه‌ری خۆشه‌ویستیت بوی هه‌بی، وه خوای به‌رز و مه‌زن هه‌یچ سته‌میك و هه‌یچ خراپه‌یه‌کی لێناوه‌شیته‌وه: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ فصلت (46)، به‌لام ئه‌وه خراپه‌کانی خۆمان دینه‌وه رینگامان، تو ده‌بی له سزا و جه‌زه‌به‌ی خراپه‌کانی خۆت بترسی، ترست له دادگه‌ری خوا هه‌بی، چونکه ئه‌گه‌ر به دادگه‌ری خۆی ره‌فتارت له‌گه‌لدا بکات و به پێی خراپه‌کانت سزات بدات، تووشی چه‌رمه‌سه‌ری ده‌بی.

کارتیکران و بهند وهرگرتن

جا بهریزان!

ئینسان ده‌بی همیشه له هه‌لسوکه‌وتی دا له‌گه‌ل خوای به‌رز و مه‌زن. هم ترسی هه‌بی و هم ته‌ماع و له نیوان ترس و ئومید (خوف و رجاء) دابی، ترسی هه‌بی وه‌کو باسماں کرد له خراپه‌کانی خوئی، ته‌ماع و ئومید و ره‌جاشی هه‌بی به ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده.

7- هه‌لوئستی حه‌وته‌م و کۆتایی: (وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ)، له‌وه‌ی پیمانداون ده‌به‌خشن، ئه‌وه‌ی پیشه‌وه بریتی بوو له پاریزکاری (تقوی)، ئه‌مه‌شیان بریتیه له چاکه‌کاری (إحسان)، ئه‌گه‌ر سه‌یری قورئان بکه‌ین، ده‌بینین ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ی که باسیان ده‌کات بو ئه‌هلی ئیمان، هه‌میشه هاوسه‌نگییان پیوه دیاره، ئیستا لی‌ره ئه‌م سیغه‌تانه هه‌م باسی سه‌جده بردن، هه‌م باسی زیکر و ته‌سبیح و ته‌حمیدی خوای پاك و تاك، هه‌م باسی خۆبه‌زل نه‌گرتن، هه‌م باسی شه‌ونویژکردن، هه‌م باسی پارانه‌وه. هه‌م باسی ترس و ئومید، هه‌م باسی مال به‌خشین، ده‌که‌ن، واته مسولمانی رینک و پینک ئه‌وه‌یه مسولمانه‌تییه‌که‌ی هاوسه‌نگ بی و شه‌ریعه‌ت هه‌مووی پیاده بکات، نه‌ک هه‌ر به لایه‌ک دا بروا، ئنجا ئایا چ که‌سی ده‌توانی مال ببه‌خشی؟ دیاره که‌سینک که ده‌وله‌مه‌ندبی و ده‌ستی پرپی، که‌واته: پیویسته کار و که‌سابه‌تی حه‌لالیش بکا بو ئه‌وه‌ی بتوانی ببه‌خشی.

هه‌روه‌ها بو روونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه که پاراستنی هاوسه‌نگی (توازن) له دینداری و مسولمانه‌تی دا شتیکی گرنگ و پیویسته، با سه‌رنجی ئه‌م ئایه‌ته‌ش بده‌ین: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

چون باستر له قورئان بهرهمه‌ند دمبين؟!

وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غَضَبًا وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾ التوبة، واته: نه‌ی
نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! له دژی نه‌و کافرانه بجه‌نگن که لیتانه‌وه نزیکن
وه با زبریتان پیوه ببینن وه بزائن خوا له‌گه‌ل پاریزکاران دایه!
وه‌ک ده‌بینن خوی کاربه‌جی‌ هاوکات له‌گه‌ل فه‌رمانکردنی به‌پرواداران
که نه‌هلی جه‌نگ و فیداکاریی بن، فه‌رمانیشیان پیده‌کات که نه‌هلی
خواپه‌رستی و پاریزکارییش بن، که‌واته: فیداکاریی و پاریزکاریی و
شه‌به‌یخوون و شه‌ونویژ و به‌ندایه‌تی بو خوا کردن و له‌ پیناوی ئیسلام دا
جه‌نگ کردن، نه‌ک هر دژایه‌تییان نیه، بگره‌ته‌واوکه‌ری یه‌کدین و پیکه‌وه
په‌یوه‌ستن! که‌واته: مسولمانی ته‌واو نه‌و که‌سه‌یه که‌ هاوسه‌نگ بی و له
شوینی خویدا خواپه‌رست (عابد) بی و جه‌نگاوه‌ر (مجاهد) بی و سیاسی
بی و، هاوکات ئاگای له‌ نه‌خلاقی ئیسلامیشی بی و ئاگای له‌ نه‌ده‌بی
ئیسلامی بی و ئاگای له‌ عزیزه‌تی مسولمانه‌تی بی و ئاگای له‌ مالبه‌خشین
و هاوکاری نه‌دارانیش بی، به‌کورتی: ئاگای له‌ مافی خواش بی و، ئاگای
له‌ مافی خه‌لکیش بی و، ئاگای له‌ مافی خو‌شی بی: ئاگای له‌ حه‌قی
لاشه‌ی بی و ئاگای له‌ حه‌قی رووحیشی بی و ئاگای له‌ حه‌قی عه‌قلی بی،
واته: نه‌و هاوسه‌نگییه که‌ قورئان ده‌یه‌وی ده‌بی له‌خوتی دا بینیه‌دی،
ئینجا مانای وایه تو به‌ مسولمانیک له‌قه‌له‌م ده‌دری که‌ به‌لی قورئان کاری
تیکردوی و لی‌شی به‌هره‌مه‌ندبووی.

خوای په‌روه‌ردگار له‌و که‌سانه‌مان بگپری که‌ به‌راستی (منفعل) ده‌بن و
کارتیکراو ده‌بن به‌ ئایه‌ته‌کانی خوای به‌به‌زه‌یی، چ که‌ بو خویمان ده‌یخویننه‌وه

کارتیکران و بهند وهرگرتن

چ که بهسهریاندا دهخوینریتتهوه، وه یارمهتیشمان بدات که کارلئک (تفاعل) بکهین لهگهل قورئاندا و ئه و راستییانهی که قورئان دهیانفهرموی دهربارهی خوای بی هاوول، دهربارهی پیغهمبهر علیه الصلاة والسلام، دهربارهی دینی خوئی، دهربارهی دواروژ و بههشت و دوزخ، وه ئه و حوکم و یاسایانهی که شهریعت دهیانفهرموی و خوای کاربهجی له قورئاندا باسی کردوون و شهریعتتهکهی پیکدینن، کارلئک (تفاعل) یان لهگهلدا بکهین و ههولبدهین راستییهکان فام بکهین و ههزم (استیعاب) بکهین و یاساکان جی بهجی بکهین له ژبانی تاکیی و خیزانیی و کومهلایهتی و سیاسییمان دا، وه ئه و ناموژگارییانهی که له قورئاندا هه ن وهریگرین و رهوشته بهرزهکان له خویماندا بینینه دی و خهسلته نزمهکان له خویمان دارنن، وه ئه و دوستایهتی و دوژمنایهتییهی که قورئان باسی دهکا، ههول بدهین خوای بالادهست له قورئاندا کیی بهدوست داناوه به دوستی بگرین و، کیی به دوژمن داناوه، به دوژمنی بگرین، جا ئهگهر وامان کرد ئهوکاته مانای وایه ئیمه قورئان کاری تیکردووین و له قورئان بههرمه‌ند بووین.

وصلی الله تعالی علی محمد و علی آله و صحبه أجمعین
و الحمد لله رب العالمین.

وانه‌ی پینجه‌م

هه‌نگاوی پینجه‌م؛ شوینکه‌وتن و گهردن که‌چکردن (الإتباع و التسليم)

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم و بارك على حبيبنا وشفيعنا محمد إمام المتقين وقائد المجاهدين و آله أجمعين من الصحب و الأزواج و القرابة لهم بإحسان الى يوم الدين.

خوشك و برايانی به‌رپرز و خوشه‌ويست!

ئهم وانه‌یه‌مان که وانه‌ی پینجه‌مه له زنجیره وانه‌ی: (چۆن باشتەر له قورئان به‌هره‌مه‌ند ده‌بین؟!) له ژیر ناوونیشانی: شوینکه‌وتن و گهردن که‌چکردن (الإتباع و التسليم) دایه.

به‌لی پینجه‌مین هه‌نگاوی هه‌لس و که‌وتکردنی شه‌رعییانه‌ی راست و دروست له‌گه‌ل قورئاندا، دوا‌ی ئه‌ده‌ب نواندن و به‌گه‌وره‌گرتن و دوا‌ی خویندنه‌وه و گو‌ی لی‌گرتن و پاشان بیر لی‌کردنه‌وه و پیدایه‌بوون بوونه‌وه و لی‌گرتن و پاشان به‌قورئان و په‌ند لی‌وه‌رگرتن و لی‌به‌هره‌مه‌ند بوون، ئه‌مجار نۆره‌ده‌گاته‌سه‌ر شوینکه‌وتنی قورئان و گهردن بو‌که‌چ کردنی (الإتباع و التسليم).

پیناسه‌ی شوینکه‌وتن و گهردنکه‌چکردن

سه‌ره‌تا پیناسه‌ی ئهم دوو وشانه‌ده‌که‌ین: مه‌به‌ستمان له: شوینکه‌وتن و گهردنکه‌چکردن (الإتباع و التسليم) چیه‌یه؟

مه‌به‌ستمان له شوینکه‌وتن (الإتباع)، شوینکه‌وتنی قورئانه له هه‌موو بواره‌کاندا، واته: هه‌موو ئه‌و راستییانه‌ی که قورئان گرتوونیه‌ته‌نیو خۆی، وه هه‌موو ئه‌و

شوینکه و تن و گهر دن که چکردن

یاسایانه‌ی که قورئان گرتوونیه ته خوئی، وه هه موو ئه و حکمهت و ئاموژگاریی و رینموونی و ئاراسته کردنانه‌ی که قورئانی به هیز و پیز گرتوونیه نیو خوئی. پیویسته له سه ر ئینسانی قورئان خوین، له سه ر که سیک که ئیمانی به قورئانه و شوین قورئان ده که وی، له هه موو ئه و بو ارانه دا شوینی بکه وی.

مه به ستیش له گهر دنکه چکردن (التسلیم) ئه وه یه که له ناخه وه بو قورئان ملکه چ بیئت، چونکه جاری وایه ئینسان به دوا ی شتیک ده که وی، به لام له رووی ناچار ییه وه یه و قه ناعه تی پیی نیه، به لام خوئی ناچار ده بیینی، به لام شوینکه و تنی قورئان له لایه ن ئینسانی مسولمانه وه، واته: شوینکه و تنی قورئان له هه موو ئه و لایه نانه دا که باسمانکرد، کاتیک به که لک دی و لای خوای به خشنده قبول ده کریت، که له سه ر بناغه ی گهر دن بو که چکردن و قه ناعهت پی بوون و قبول کردن و خوشویستن بیئت، وه کو دوا یی له کاتی هیئانه وه ی ئایه ته کان دا باسی ده که یین، ئه وه زور به روونی دیاره، به لی پینجه مین هه نگاوی هه لسوکه وت کردنی راست و دروست له گه ل قورئاندا بو که سیک بیه وی به شوینکه و تنی قورئان له قه له م بدری و بیه وی به خاوه ن بر وا به ران به ر به قورئان له قه له م بدری. بریتیه له شوینکه و تنی قورئان، ئنجا له راستی دا شوینکه و تنی ئینسانی بر واداز بو قورئان وه کو گوتمان چ بو راستییه کانی قورئان که له بواری ئیمان و عه قیده دا و له بواری بوونناسیی دا ده یانخاته روو، وه چ بو یاسا و ده ستووره کانی که له بواری تاکیی و خیزانیی و کومه لیی و ده وله تداریی دا ده یانخاته روو، وه چ بو حکمه ته کانی و ئه و ئاموژگاری و په ندانه ی که تییدان، چ په یوه ندییان به تاکه وه هه بی، چ به خیزان و چ به کومه له وه، وه چ بو ئه و ته وجیهات و ئه و ته علیماته ی که گرتوونیه نیو خوئی، شوینکه و تنی ئینسانی مسولمان و

چون باستر له قورئان بهرهمه‌ند ده‌بين؟!؟

گەردنکه چکردنی بۆ هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه‌ی قورئان، ده‌بی له رووی نه‌ک هه‌ر قه‌ناعت پی بوون، به‌لکو له رووی زۆر پێخۆشبوون و زۆر خۆ به‌به‌رهمه‌ند بینینه‌وه بی‌ت.

واته: ئینسانی مسولمان ده‌بی زۆر خۆی به‌مه‌نوونی خوای په‌روه‌ردگار بزانی خۆی به‌قه‌رزدار بزانی که کتیبی بۆ ناردوه، دواییش یارمه‌تی داوه که بیخوینی و تیی بگات، پاشان یارمه‌تی داوه که ئه‌و قورئانه کاری تی بکا و داوی بکه‌وی و لپی به‌هه‌رهمه‌ند بی، ئنجا بۆی گه‌ردن که چ بی! وه خۆی زۆر به‌خاوه‌ن نیعمه‌ت بزانی، هه‌ر بۆیه پێغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام له‌یه‌کی له‌فه‌رمایشته‌کانی دا ده‌فه‌رموی: (خیرکم من تعلم القرآن و علمه) رواه البخاري، که له (عثمان) هه‌وه خوا لپی رازی بی گێڕاویه‌ته‌وه، واته: باسترینی ئیوه که‌سیکه فی‌ری قورئان بی‌ت و قورئان فی‌ری خه‌لك بکات.

که‌واته: که تو فی‌ری قورئان بووی و خوای به‌خشه‌ر یارمه‌تی داوی فی‌ری خویندنه‌وه‌ی بی و فی‌ری لی تی‌گه‌یشتنی بی، فی‌ری ئیش پی کردنی بی، مانای وایه چوویه ریزی ئه‌و که‌سانه‌ی که پێغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام موژده‌ی ئه‌وه‌ی پێداون، که به‌چاکترین که‌س له‌قه‌له‌م دراون! جا کاتیک ئینسان وه‌به‌ر ئه‌و موژده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر بکه‌وی، دیاره ده‌بی زۆر خۆش‌حال بی و زۆریش سوپاسی خوای په‌روه‌ردگار بکات و زۆر خۆی به‌خاوه‌ن نیعمه‌ت بزانی.

وه له‌فه‌رمایشتیکی دیکه‌یدا پێغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سی قورئانی پی بدری (واته خوای به‌به‌زه‌بی له‌کتیبی خۆی شاره‌زای بکات)، وه پنی وابی که‌سیکی دیکه هه‌یه له‌و نیعمه‌تیکی گه‌وره‌تری پێدراوه، ئه‌وه نیعمه‌تی خوای به‌بچووک ته‌ماشاکردوه!

خوای کار به جیش له سووره تی (یونس) دا ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾﴾ وهك ده بینین لیره دا خوای میهره بان بانگی مروقیه تی ده کات و ده فهرموی: ئه ی خه لکینه له پهروه ردگار تانه وه ناموژگار بیتان بو هاتوه (ئو ناموژگارییه له کوئوه هاتوه؟! له پهروه ردگار تانه وه، واته خاوهن و مشور خورتان و کاروبار هه لسوورپنه رتان و پهروه ده کهرتان جا خوای پهروه ردگار ناموژگاری بنیری بو بنده کانی خوای که دروستی کردوون و پهروه ده بیان ده کات و ده یانژینتی، ده بی چ ناموژگارییه ک بی؟! به ته نکید دیاره ناموژگارییه که، هیچ ناموژگارییه ک نایگاتی)، (وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ) وه شیفا و چاره سهره بو ئه وهی له دهروونه کاندا هه یه، (وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) وه رینمایي و بهزه بیسه بو ئیمانداران، ئنجا دوا ی ئه وه یه کسه ر ده فهرموی: (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا) (ئهی موحه ممه د علیه الصلاة والسلام) تو به ئومه ته که ت بلی که به به خششی خوا و به به زهیی خوا، به وه دلخوش بن، جا دیاره به خشش و رحمه تی خوا، به هوی ئه و قورپانه وه ده ست ئینسان ده که ون، که ناموژگاری و شیفا و هیدایه ت و رحمه ته بو هه رکه سیك وهدوا ی بکه وی و به شوین ئه و رینبازه دا بروات که قورپان خه لکی بو رینمایي ده کات، هه رکه سیك و ابکات، ئه وه هه م ده بیته خاوهنی به خششی خوا له به هشت دا و ، هه م ده بیته خاوهنی رحمه ت و به زهیی خوای پهروه ردگاریش له دنیا و دوا رپوژدا.

چەند ئايەتێك له باره‌ی پيويست بوونی شوينکه‌وتن و گەردنکه‌چبوونی

مسولمانان بۆ کتیبی خوا و به‌رنامه‌که‌ی

ئێستاش با لهم ئايه‌تانه‌وه رامینین که خوا جلّ شأنه باسی ئەوه‌مان بۆ ده‌کات که چون ئەو که‌سه‌ی خۆی به شوینکه‌وتووی قورئان بزانی و خۆی به شوینکه‌وتووی پیغه‌مبەر بزانی و بیهوی به ئیماندار به قورئان له قه‌لم بدری، ده‌بی چون شوین قورئان بکه‌وی و چون بۆی ملکه‌چ بی؟!؟

1. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ الْمَصَّ ۝ كَتَبْنَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِئُنذِرَ بِهِ، وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اتَّبِعُوا مَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾﴾ الأعراف، واته: به‌ناوی خوا‌ی به‌به‌زه‌یی به‌خشنده. ئەلیف، لام، میم، صاد. ئەمه کتیبیکه بۆ لات نیردراوته خوار جا با له‌باره‌یه‌وه هیچ سه‌غله‌تییه‌ک له سینه‌ت دا نه‌بی، تاکو (خه‌لکی) پی بترسینی وه بیرخه‌روه‌یه بۆ برواداران. شوین ئەوه بکه‌ون که له په‌روه‌ردگارتانه‌وه بۆتان دابه‌زیوه وه شوین دۆست و پشتیوانانی دیکه مه‌که‌ون، کهم په‌ند وه‌رده‌گرن! ده‌رباره‌ی (الْمَصَّ): زۆریه‌ی زانایان پێیان وایه که به‌س خوا مانای ئەو پیتانه ده‌زانی، به‌لام بۆ ئیمه و بۆ هه‌موو خه‌لکی ئیشاره‌تن که ئەم قورئانه فه‌رمایشتی خوایه، چونکه هه‌ر له‌و پیتانه پیکهاتوه (ألف، لام، میم، صاد) و باقی ئەو پیتانه که ئیمه قسه‌یان پی ده‌که‌ین، که‌چی مرؤف و جند له‌به‌رانبه‌ریدا ده‌سته‌وستانن و ناتوانن سووره‌تیکی بچووکیش بینن، با سووره‌تیکی وه‌کو (الکوثر) یش بی، که ته‌نیا (3) ئايه‌ته، که‌واته: ئەوه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که ئەو قورئانه فه‌رمایشتی خوایه، ئەگه‌رنا خۆ هه‌ر له‌و پیتانه دروست بووه که ئیمه قسه‌یان پی ده‌که‌ین، جا ئەگه‌ر فه‌رمایشتی غه‌یری خوا‌ی په‌روه‌ردگار بووایه، ئەگه‌ر هی پیغه‌مبەر بووایه، وه‌کو کافره‌کان ده‌یانگوت و ده‌لین، یاخود که‌سێک

شوپنکه وتن و گهردن که چکردن

ئەوێ فیزی پینگەمبەر کردبایە، خۆ مەیدان مشکان نەکیلاو، دەبووایە ئەوانیش بتوانن لەو پیتانە قورئانیکی ئاوا، نەخیر، دە (10) سوورەت، نا، بەلکو سوورەتیکی بچووکی وەک یەکیک لە سوورەتەکانی بێنن!

ئنجا دەفەرموی: ﴿ كُنْ أَتَىٰ لَكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِنُذْرٍ بِهِ
 وَذِكْرٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿٢﴾ دیارە خوا سبحانە و تعالی پینگەمبەری خۆی دەدوینێ
 و دەفەرموی: ئەم کتیبە کتیبیکە بۆت نیراوتە خوار، کە هەم خۆت
 هیدایەتی پێ وەرگیری و هەم خەلکی پێ هیدایەت بەدی، وەکو خوا جل شانه
 دەفەرموی: ﴿ .. وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾ ﴿٥٢﴾ الشوری، دیارە تەنیا
 بەهۆی قورئانەوێیە کە موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم خەلک رینمایی دەکات،
 پاشان دەفەرموی: ﴿ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ ﴾ با لە سینەتدا هیچ جوړە
 سەغڵەتیبەک نەبێ دەربارە قورئان، واتە: بەرانبەر بە هیچ شتیکی قورئان،
 کە قورئان وەکو گۆتمان حەقائیق و ئەحکام و حکیمەت و تەعلیمات و
 تەوجیھاتی گرتۆتە نیو خۆی، بەرانبەر بە هیچ شتیکی قورئان هیچ جوړە
 سەغڵەتیبەک لە سینە و دلی تۆدا نەبیت و هەرچی قورئان فەرموویەتی قبوولت
 بێ و پێی رازی بە و شوینی بکەو و بۆی گەردن کەچ بە، ئنجا ئامانجی
 نیررانەخواری قورئان دەخاتە روو و دەفەرموی: ﴿ لِنُذْرٍ بِهِ وَذِكْرٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾
 قورئان بۆیە بۆ تۆ هاتووە تاکو خەلکی پێ وریا بکەبەو و راستییەکانیشی پێ
 وەبیر ئیمانداران بەینییەو، پاشان دەفەرموی: ﴿ أَتَعْبَهُوْا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾،
 ئەمجار شیوێ دواندن (خطاب)ەکە دەگۆرێ بۆ (صیغە)ی کۆ، چونکە قورئان
 بۆیە بۆ موحمەد هاتو، تاکو خەلکی بە گشتی پێ ئاگادار بکاتەو و
 ﴿ وَذِكْرٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ وە ئەهلی ئیمانیش بە تاییبەت پەندی لێ وەرگرن و پێی
 بیدار ببنەو و راستییەکانیشی پێ وەبیر خوێان بێننەو، ئەو راستییانە خۆ

چون باستر له قورئان به هر مه نند دهبين؟!

عزوجل له گه ل فیطړه ت و سروشتیاندا تیکی هه لشیلاون، ئنجا به موحه ممه د و ئوممه ته که ی ده فهرموی: (اَتَّبِعُوا مَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ) شوینی ئه وه بکه ون که له پهروه دگار تانه وه بؤتان ئیرا و ته خوار، (وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ) وه به دوا ی غه یری قورئان مه که ون، له وانه ی که ده بیانگرن به دؤست و سه رپه رشتیاری خؤتان. چونکه (ولی) به مانای دؤست دیت، وه به مانای سه رپه رشتیاری مشوورخؤر دی، واته: با غه یری قورئان مشوورخؤریکی دیکه تان نه بی و بهرنامه یه کی دیکه تان نه بی شوینی بکه ون.

جا لیره دا جیی سه رنج ئه وه یه که خوا جل شانه به راوردی کردوه له نیوان قورئان و (اولیاء) دا، واته هر که سی به دوا ی قورئان نه که وت دیاره غه یری قورئانی کردوه به سه رپه رشتیاری خؤی و به گه وره ی خؤی و به مشوورخؤری خؤی و به بهرنامه ریژی خؤی و به حوکمرانی خؤی، وه له کؤتایی دا ده فهرموی: (قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُونَ) دیاره قسه له گه ل خه لکییه به گشتی، که له نیوانیان دا ئیماندارانیش ده گریته وه، ده فهرموی: که م بیر ده که نه وه، یان که م په ند وهرده گرن، که مه کانیش بریتین له ئیمانداره کان، به لام خه لکه که ی دیکه په ند وهرناگرن و بیر ناکه نه وه.

2. وه هر له و باره وه له نایه تی ژماره (106) ی سووره تی (الأنعام) یشدا ده فهرموی: ﴿ اَتَّبِعْ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴾ واته: وه دوا ی ئه وه بکه وه که له پهروه دگار ته وه بؤت ره وانه کراوه، بیجگه له و په رستراویکی دیکه نیه، وه روو له هاوبه ش په یدا که ران وهرگیره.

شایانی باسیشه که هاتنی رسته ی: (لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ) پاش فه رمان کردنی خوا عزوجل به شوینکه وتنی کتیب و بهرنامه ی له ری و ه حیه وه ئیراوی،

شوینکه و تن و گهر دن که چکر دن

ئه وه دهگه یه نی که : ههر که سینگ وه دوای قورئان بکه وی ئه وه دیاره خوای کرده به پهرستراو (إله) ی خوئی و ههر که سی وه دوای غهیری قورئان بکه وی، دیاره غهیری خوای کرده به پهرستراوی خوئی، جا ئه وه زور جیی سه رنجه ! چونکه ئه م ئایه ته لینی وهرده گیری که خوا به یه کگرتن (توحید) ئه وه یه که تو بو شه ریه ته ی خوا ملکه چ بی وشوینی بکه وی و ههر که س وه دوای غهیری ئیسلام بکه وی، مانای وایه موشریکه و غهیری خوا ده پهرستی، بویه ده فهرموی : (اَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) واته : چونکه بیجگه له خوا پهرستراویکی دیکه نیه ، وه دوای ئه وه په یام و بهرنامه یه بکه وه که له وه وه بوت رهوانه کراوه، یانی بو ئه وه ی بیه یه کتا پهرست (موحد)، ده بی وه دوای بهرنامه که ی خوا و شه ریه ته که ی بکه وی، (وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ) وه روو له موشریکه کان وهرگیره و پشتیان تی بکه و ویلیان بکه و مه که وه ژیر کاریگه رییان، بو ئه وه ی له ریبازی خوا لات نه دن و تووشی شیرکت نه که ن، چونکه ههر که سینگ وه دوای ریبازی غهیری خوا بکه وی مانای وایه دوو چاری شیرک بووه، وه شه ریک بو خوا بریاردان دوو بواری سه ره کی هه یه :

یه که م : بواری درووشمه کان (شعائس) : که ئه و خوا په رستیانه ن ئینسان بو خوئی وه کو تاک ئه نجامیان ده دات و زیاتر په یوه نندیان به لایه نی روو حیسی و مه عنه و بیه وه هه یه ، وه ک ئیمان و عه قیده و بوونناسیی، ئه مجار نویژ و روژوو و زه کات و زیکر و پارانه وه و قوربانی و سه ره برین و سویند خواردن و... هتد . واته تو ئه گه ر به وی بزانی که که سینگ مسولمانه یان نا؟ ته ماشا ده که ی داخو ئه و درووشم و نیشانانه ی مسولمانه تیی و دینداریی تیدا هه ن یان نا؟ زه کات و چه جی هه یه یان نا؟ له خوا ده پارینه وه یان له غهیری خوا؟ له خوا ده ترسی یان له غهیری خوا؟ خوا په روه ردگاری له هه موو شتیکی خو شتر ده وی؟ یان

چۆن باشتەر له قورئان بههرمهئند دمبين؟!

غەيرى خوا؟! پىشتى به خوا دەبەستى يان به غەيرى خوا؟! ئەمانە ھەموويان درووشمن، لە دەرووندا بن يان دەربكەون، ئەو ھە بواری يەكەمى خوا بەيەكگرتن و بەندايەتتى بۆ خوا كردنە.

بواری دووھم: برىتتە لە بەرنامەكانى ژيان (شرائع الحياة): كە پەيوەندييان بە لايەنى سياسى و كۆمەلايەتى و ئابووورى و جەنگ و ئاشتى و پەيوەندييە سياسىيەكان و بەوانەو ھەيە.

جا لە ھەركام لەم دوو بواردەدا ئينسان روو لە غەيرى ئيسلام بكات، مانای وايە تووشى شيرك بوو، واتە: وەكو چۆن كەسيك سەجدە و روكووع بۆ غەيرى خوا بەرى و لەبەر غەيرى وى بپارپتەو ھە، غەيرى وى وەكو وى خۆشبوى، يان لەوى خۆشتر بوى! يان لە غەيرى خوا بترسى، وەك لە خوا دەترسى يان زياترئيش، وەكو چۆن ئەو ھە شيركە و خاوەنەكەى تووشى شيرك بوو، بەھەمان شيوەش كەسيك لە بواری ھەلال و ھەرامدا، لە بواری ياساكانى ژياندا بەدواى ئايين و بەرنامەيەكى ديكەى غەيرى ئيسلام بكەوى، ئەويش ھەر تووشى شيرك بوو و چۆتە ريزى ھاوبەش بۆ خوا دانەران (مشرکين) ھە، ھەر بۆيەش خواى كاربەجى دواى ئەو ھاوبەش دانەرە بپەرستەكانى مەككە وەك سەفسەطەيەك بە مسولمانان يان دەگوت⁽¹⁾: (كَيْفَ تَزْعُمُونَ أَنْتُمْ تَتَّبِعُونَ مَرْضَاةَ اللَّهِ وَمَا قَتَلَهُ اللَّهُ فَمَا تَأْكُلُونَهُ وَمَا ذَبَحْتُمْ أَنْتُمْ تَأْكُلُونَهُ؟) واتە: چۆن پىتان وايە شوين رەزامەنديى خوا دەكەون؟ لە حالەتيك دا ئەو ھە كە خوا كوشتووويەتى (واتە: مردان ناىخون، بەلام ئەو ھەى خوتان سەرى دەبەرن دەيخون؟!

(1) بېوانە: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير) ص444، وە (تفسير الطبري) ج12 ص81.

شوینکه وتن و گهردن که چکردن

ویناوه

له وه لامیان دا خوای پهروه دگار ثم ثایه ته ی نارده خووار: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكَ أَوْلِيَاءَهُمْ لِيُجَدِلُوا بِكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۱۳۱﴾﴾ الانعام، واته: وه شهیطانه کان خوتخوته بو دوسته کانیان ده کهن تا کو شه ره قسه تان له گه ل بکهن، وه نه گهر به قسه یان بکهن نه وه ئیوه هاوبه ش دانهرن.

دیاره مه به سستی هاوبه ش دانهر و بتپه رسته کان نه وه بووه که ئازه لی مردار (میتة) مادام خوا سبحانه و تعالی مراندوو یه تی، ده بووایه حه لال بیت، وه ک چون نه وه ی که خه لکی سه ری ده برن حه لاله! به لام بیگومان ثم قسه یه جگه له سه فسه طه هیچی دیکه نیه، هه ر بو یه ش خوای زانا و شاره زا ده ری خسته وه که نه وه خوتخوته ی شهیطانه کانه بو یان کردوون، نه گهرنا بیگومان خوای کار به جی جگه له شتی پیس وزیان به خش قه ده غه ناکات وه هرچی حه لالی شی کردوه پاک وچاکه، وه ک فه رموو یه تی: ﴿وَيَجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ الاعراف (157).

به لی خوای پهروه دگار وه کو چون له سه ری فه رز کردووین له وه عیباده ته شه خسیان هدا که نه نجامیان ده دین، هاوبه ش بو خوا دانه نیین، له سه ریشی فه رز کردووین که له حوکمی خواشدا هاوبه ش دانه نیین، وه ک له کو تایی سووره تی (الکھف) دا ده فه رموی: ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿۱۳۱﴾﴾، واته: با کرده وه ی باش بکات و هیچ که سیک له به ندایه تی بو خوا دا نه کاته هاوبه ش، واته: نه وه عیباده ته ی که نه نجامی هدا بو خوا، با به شی که سی دیکه ی تیدا نه بی.

چۇن باشتۇر لە قورئان بەھرمەند دەپىن؟!

وہ ہر لە سوورہتى (الکھف) دا دہ فرموى: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ (۶) واتہ: خوا هیچ کەسئک لە حوکمی دا ناکاتہ ھاوبەش، واتہ: خوا حەقى نەداوہ بە کەس کە حەلال و حەرەم دابنى.

وہ لە سوورہتى (الشورى) دا خواى بالادەست کەسانئک کە حەلال و حەرەم بۇ خەلکى ديارى دەکەن، شەرىعەت و بەرنامەى ژيانىان بۇ ديارى دەکەن، بە ھاوبەش و شەرىکى خوى لەقەلەمى داو، دہ فرموى: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾ (الشورى 21)، واتہ: ئايىا موشرىکەکان چەند شەرىکئکيان ھەن، کە بۇ خۇيانىان بىرار داو و دىنىان بۇ دادەنئىن (و بەرنامەى ژيانىان بۇ دادەنئىن، حەلال و حەرەمىان بۇ ديارى دەکەن) لەحالىک دا خوا رىگەى پى نەداوہ؟!!

ھەر وہا لە ئايەتى ژمارە (31)ى سوورہتى (التوبه) دا خواى پەرورەدگار لەبارەى ئەو جوولەکە و ديانانەوہ کە لە بواری ئەمر و نەهى و حەلال و حەرەم دا شوئىن زانا و دەمرەستەکانىان دەکەون، فەرموویەتى: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۳۱) واتہ: زانا و راھىبەکانى خۇيانىان لەجياتى خوا کردنە پەرورەدگار، ھەرچەندە فەرمانىشيان پىننەکرا بوو کە جگە لە يەك پەرستراو بپەرستن، جگە لەو ھىچ پەرستراو نئىن، پاکی بۇوى لەوہى کە دەیکەنە ھاوبەشى.

شوینگه و تن و گهردن که چکردن

ثنجا ئەو فەرموودهیهی پیغه مبه‌ریش صلی الله علیه وسلم زیاتر تیشک . ده‌خاته سەر چه‌مک و واتای ئەم ئایه‌ته: (عن عدي بن حاتم أنه قال: يا رسول الله ما عبدوهم! فقال: بلى، إنهم أحلوا لهم الحرام و حرّموا عليهم الحلال، فاتبعوهم فذلك عبادتهم إياهم) رواه الترمذي، واته: عه‌دی کورپی حاته‌می ته‌ی -کاتیڤ گویی له پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ئەم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه - گوتی: ئەی پیغه مبه‌ری خوا، نه‌یانده‌په‌رستن! فەرمووی: با چونکه چه‌رامیان بو‌ه‌لال ده‌کردن و چه‌لالیان لی چه‌رام ده‌کردن و ئەوانیش شوینیان که‌وتن، ئیدی ئەوه‌ش په‌رستنیانه بو‌یان - واته: بو‌زانا و راهیبه‌کانیان - !

3. وه له ئایه‌تی ژماره (155) ی سووره‌تی (الأنعام) دا فەرموویه‌تی: ﴿ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ (100) ، واته: ئەم قورئانه کیتیڤکه نار دوومانه بو‌لای تو‌پر به‌ره‌که‌ت و به‌پیزه، شوینی بکه‌ون و پاریز بکه‌ن به‌لکو ره‌حمتان پی بکری، که‌واته: کاتیڤ تو‌به پاریزکار (متقی) له قه‌له‌م ده‌درتی که شوینی قورئان بکه‌وی و پیوه‌ی پابه‌ئدی بی له هه‌موو بو‌اره‌کانی ژياندا و بیکه‌ی به‌ماموستا و چاوساگی خۆت.

(مبارک) واته: پر به‌ره‌که‌ت، به‌پیز، زور که‌س وشه‌ی (مبارک) له‌گه‌ل وشه‌ی (مقدّس) لیڤ جیانا که‌نه‌وه، وشه‌ی (مقدّس) یانی پیروز، پاک و پیروز، به‌لام (مبارک) یانی به‌به‌ره‌که‌ت و به‌پیز.

ده‌گوتری: ئەو زه‌وییه زه‌وییه‌کی به‌به‌ره‌که‌ته، واته به‌ره‌می زوره، یان بو‌ نمونه ده‌گوتری: فلان که‌س ئینسانییکی موباره‌که، واته به‌ره‌م و به‌ره‌که‌تی هه‌یه، قورئان کیتیڤییکی موباره‌که، واته به‌ره‌م و به‌ره‌که‌تی هه‌یه، ثنجا ئایا

چۆن باشتر له قورئان بهرهمهند دهبين؟!

(تقوى) به چى پهيدا دهبى؟ بيگومان به شوينكهوتنى بهرنامه و شهريعهتى خواى بهبهزهيبى پهيدا دهبى، چونكه (تقوى) يانى خوڤاراستن له هر شتيك كه خوا پيى ناخوشه، جا خوا دوو شتى پيى ناخوشن، نهو واجبانهى فهرزى كردوون بيانچوينى پيى ناخوشه، وه نهو قهدهغانهى ديارى كردوون بيانشكيني پيى ناخوشه، چواندى واجبهكان له گهلا شكاندى قهدهغهكان، خوا ههردووكيانى پيناخوشه، قورئانيش هم فهرزهكانى تيدان و هم ههرا مكرارهكانى تيدان، بهلى كه سيك به پاريزكار (متقى) له قهلهم دهدرى، كه هرچى خوا فهرزى كردوه پيوهى پابهند بى و نهجامى بدا به پيى توانا، وه هرچى خوا قهدهغهى كردوه، خوى لى دوور بگرى، ئنجا ئايا نهو حهلال و ههرا مانه كى ديارى كردوون و له كويدا ديارى كراون؟! بيگومان له قورئاندا، كهواته: بهبى شوينكهوتنى قورئان تهقوا پهيدا نابى، دياره ئينسانيش ناتوانى شوين قورئان بكهوى تا لى تينهگا و لى حالى نهبى، هر بويه هه موو نهوانهى كه له بوارى تهزكيهى نهفس و (تصرف) و لايهنى رووحى و مهعنهوبى دا له قورئان دووركهوتوونهتوه، له راستى دا تهقواكهيان بهكهلك نايهت، بوچى؟!

چونكه تهقوا تهنيا بو كه سيك فهراهم دى كه بهدواى قورئان بكهوى، تهقوا بهس له رپى قورئانهوه دهستگيردهبى، چونكه تهقوا يانى: خوڤاراستن و نهوه كه تۆ سوپهر و قهلفانك بؤخوت پهيدا بكهى له بهرانبهر توورهبى خوادا، ئنجا ئايا خوا به چى تووره دهبى؟ دياره بهوه كه واجبهكانى بچوينى، يان قهدهغهكانى بشكيني، واجبهكانى خواى بهرز و مهزنيش ههروهها قهدهغهكراوهكانيشى له قورئاندا روونكراونهوه و سوننهتى پيغهمبهريش عليه الصلاة والسلام ههرا شرح و تهفسيرى قورئانه، وهسهرهنجام دهفهرموى:

شوینکه و تن و گهر دن که چکردن

(لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) واته: نه گهر ده تانه وی ره حمتان پی بکری و به زه بیتان له گه لدا بنوینری له لایه نی خوی به به زه بییه وه، نه وه وه دوی نه و کتیبه مباره ک و پر به ره که ته بکه ون، بو نه وهی ته قواتان پهیدا بی؟، وه سه ره نجام شایسته ی نه وه بن که خوا به زه یی بیتاندا بیته وه.

4. وه له نایه تی ژماره (109) ی سوورپه تی (یونس) یش دا روو به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ده فره موی: ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَخْرُجَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْخَارِجِينَ﴾ واته: وه دوی نه وه بکه وه که بو ت نیردراوه و بو ت ده نی رری، وه خو ت راگره هه تا خوا حوکم ده کات که بیگومان نه و چاکترین حوکمران - یان دادوه - ه.

(حاکم) هه م به مانای حوکمران دی، که به ته نکید فره مانره وی ره ها (مطلق) هه ر خوی به، هه م به مانای دادوه ر دیت، واته: نه و که سه ی دادوه ری و قه زاوه ت له نیوان خه لکی دا ده کات، که به ته نکید خوی پاک و تا ک چاکترین و دادگه زترین دادوه ره، لیره شدا دیسان خوا - جل شأنه - دواندن (خطاب) هه کی له گه ل پیغه مبه ره علیه الصلاة والسلام، به لام دیاره موحه ممه دیش پیغه مبه ری سه رجه م مرو فایه تی به و کو تا په یام و به رنامه ی خوی بی ها وه لی بو هاتوه، وه دوایین ره وانه کراوی خوا شه بو لای مرو فایه تی و نه له دوی وی علیه الصلاة والسلام پیغه مبه ری کی دیکه دی، وه نه له دوی قورنانش کتیبه کی دیکه دیته خورای، نجا وه ک له وانه کانی رابردودا گوتمان: هه موو نه و دواندانه ی که خوی کار به جی ناراسته ی موحه مبه دیان ده کات، نه وه هه موو مرو فایه تی ده گرنه وه، چونکه هه مووی نومه تی پیغه مبه ره علیه الصلاة والسلام جا نه وهی که وه لامی داوه ته وه پیی ده گوتری: نومه تی وه لامد ره وه، نه وهی به ده م بانگی پیغه مبه ره وه هاتوه، نه وهی وه لامی شی

نه داوډته‌وه ټه‌ویش پیغه‌مبهر بانگه‌وازی خوی هر ناراسته کرده، وهك ده‌فرموی: ﴿ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ... ﴾ الأعراف (158) واته: بلی ټه‌ی خه‌لکینه من پیغه‌مبهری خوام و ره‌وانه‌کراوی خوام بو لای هه‌مووتان، یان ده‌فرموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ ﴾ سبأ، واته: وه تۆمان ره‌وانه نه‌کرده مه‌گهر بو تیکرای خه‌لکی، که دلخوشکهر و موژده‌دهریان بی، وه ترسینه‌ر و بیدارکهره‌وه‌یان بی، به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی نازانن.

وه له سووره‌تی (النساء) دا ټایه‌تی (65) که نمونه‌ی کوټاییه له‌و ټایه‌تانه‌ی ټیمه به نمونه هیناوماننه‌وه، خوا -جل شانه- روو له پیغه‌مبهر ده‌کا و پیی ده‌فرموی: ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ ﴾. واته: نه‌خیر سویند به په‌روه‌ردگارت! بروا ناهینن هه‌تاکو له‌وه‌دا که تییدا ده‌که‌ونه کیشه‌وه تۆ نه‌که‌نه دادوهر، پاشان له‌به‌رانبه‌ر بریاری تۆدا هه‌ست به هیچ سه‌غله‌تییه‌ک نه‌که‌ن، وه به‌ته‌واویی گهردن که‌چ نه‌بن.

له‌باره‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ټهم ټایه‌ته‌وه توپژره‌وانی قورئان چه‌ند به‌سه‌ره‌اتیکیان گپراونه‌وه که ټهمه یه‌کیکیانه:

{(ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌ی دا له (الحافظ أبو إسحاق ابراهیم بن عبدالرحمن بن ابراهیم بن دحیم) هوه هیناویه‌تی که:

دوو پیاو له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌بیته‌ مشت و مریان و ده‌چنه خزمه‌ت پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم ټه‌ویش بریار بو خاوه‌ن هه‌ق (محق) ده‌دات به‌سه‌ر بابای ناهه‌ق (مبطل) دا، کابرای بریار له‌سه‌ردراویش ده‌لی رازی نیم! هاوه‌له‌که‌یشی پیی ده‌لی: ټه‌دی چیت ده‌وی؟ ده‌لی: ده‌چینه لای ټه‌بووبه‌کری

صیددیق، دهچنه لای و بابای برپار بوڊراو دهلی: چووینه لای پیغه مبهه
 صلی الله علیه وسلم به قازانجی من دادوه ری کرد! نه بووبه کریش - خوا لینی
 رازی بی- دهلی: دهجا پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم چوئی دادوه ری
 کردوه هه رته وه برپاره و پییه وه پابه ند بن! به لام دیسان هاوه له که ری رازی نابی
 و دهلی: با بچینه لای عومهری کوری خه تتاب، ئیدی دهچنه لای و بابای
 بر دووه دهلی: کیسه که مانمان برده لای پیغه مبهه ری صلی الله علیه وسلم و به
 قازانجی من برپاری دا، به لام نه مه رازی نه بوو! عومهری کوری خه تتابیش -
 خوا لینی رازی بی- لینی پرسی؟ گوتی: وایه، ئنجا عومهر چوووه ژوره که یه وه
 و هاته ده ری و شمشیری هه لکیشراوی به دهسته وه بوو، ئیدی له سه ری نه و
 کابراهی دا که رازی نه ده بوو و کوشتی، خواش نه مه ی نارده خوار ی: (فَلَا
 وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ...)⁽¹⁾.

شایانی باسیشه که هه ندیک له تویره ره وانی قورئان ده لین: چ ئه م ئایه ته ی
 که قسه ی له باره وه ده که یین و چ ئایه ته کانی پیشووشی که له ئایه ته ی ژماره
 (60) هوه ده ست پی ده که ن، هوی هاتنه خوار (سبب النزول) یان به سه ره اتیکی
 دیکه یه که دوا ی توژیک با سی ده که یین، سه ره تا با ئایه ته ی ژماره (60) بینین و
 مانای بکه یین: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَرْعُمُونَ اَنَّهُمْ ءَامَنُوْا بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَتَحَاكَمُوْا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْا اَنْ يَكْفُرُوْا بِهٖ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ
 يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ واته: ئایا سه رنجی نه وانه ناده ی که پییان وایه
 ئیمانیان به وه هیناوه که بو تو نیراوه ته خوار، وه به وه ش که پیش تو
 نیراوه ته خوار، که چی ده یانه وی دادوه ری به رنه لای طاغوت هه رچه نده
 فه رمانیشیان پیکراوه بروای پینه که ن! وه شه یطان ده یه وی به گومرایی دوور
 گومرایان بکات؟!

چۆن باشتەر له قورئان بههرمهندن دهبین؟!؟

ئەو بەسەرھاتەش کە بۆتە ھۆی ھاتنەخواری ئەم ئایەتە و ئایەتەکانی دوایشی ھەك (طبري) و (ابن كثير)⁽¹⁾ و زورنك له تویژەرەوان گوتووویانە ، ئەو ھەبە کە پیاویکی ئەنصاری و پیاویکی جوولەکە لەسەر شتیك مشت و مریان دەبی ، جا ھەرچی جوولەکە کە یە دەلی : (بیني و بینك محمد) با بچینە لای محمد بۆ دادوهری ، بەلام کایرای دیکە دەلی : (بیني و بینك كعب بن الأشرف) با کەعبی کورپی ئەشەرەفمان لە نیوان دا بی بۆ دادوهری ، دیارە کەعبی کورپی ئەشەرەفیش سەرۆکی جوولەکەکانی خەیبەر بوو ، کەواتە : خوای پەرورەدگار و کاربەجی ناوی لە (کعب بن الأشرف) ناو (طاغوت) ، بۆچی ؟ چونکە بیگومان بەغەیری ئەو ھوکمی کردووە کە خوا ناردوویەتە خوار و ھەر کە سیکیش بەغەیری کتیب و بەرنامە ی خوا ھوکم بکات ، ئەو ھەبە طاغوتە .

جا ھەرچەندە (أبو جعفر الطبري) لە مانای (طاغوت) دا گوتووویەتی : (هو كل معبود سوى الله تعالى) واتە : طاغوت ھەر پەرستراویکە غەیری خوای بەرز ، بەلام من پیم وایە بە سەرنجدانی ئەو ئایەتانە ی کە وشە ی طاغوتیان تیدا ھاتووە دەر دەکەوی کە (طاغوت) بەو ھوکمرانە ملھورانە دەگوتری کە خوسە پینھانە ھوکمرانی بەسەر خەلکی دا دەکەن و بە ئارەزووی خۆیان ھوکم و بریار دەر دەکەن ، واتە : ھەموو ئەو شتانە ی کە خەلک دەیانپەرستن بینئەو ھەبە و ئاگاییان ھەبی ، ھەك : مانگ و خۆر و بت و سەنەم ... ھتد بە طاغوت دانانرین ، ھەرچەندە دەشپەرستری ، پیناسە ی (راغب الأصفهاني) یش بۆ وشە ی (طاغوت) زیاتر ئەو دەگەینەنی کە گوتمان ، چونکە دەلی : (... فعبارة عن كل متعدّ و لما تقدّم سمي السّاحر و الكاهن و المارد

شوینکهوتن و گهردن که چکردن

من الجنَّ و الصّارِفُ عن طریق الخیر طاغوتاً⁽¹⁾ واته: (طاغوت) بریتیه له هه سنووربه زینیک جا له بهرئه وه که رابرد جادووگهر و فالچی و جندی سرکesh و هه که سیک که خه لکی له ریی چاکه لابادت، ناوئراوه طاغوت.

جا ئه و ئایه تانه هه موویان — واته له ئایه تی ژماره (60) هه تا (65) — به و بۆنه یه وه هاتوونه ته خواری که بابایه ک یان که سانیکی خو به بروادار زان ئاماده نه بوون بو چاره سهری کیشه و گرفته کانیان بگه رینه وه لای شه ریه تی خوا و پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم. بویه خوی کار به جی له ئایه تی کۆتایی ئه و کۆمه له ئایه ته دا فه رموویه تی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ واته: نه خیر سویند به پهروه دگارت ئه وانه به بروادار دانانرین تا کو تو نه که نه دادوهر بو چاره سهری کیشه و گرفته کانیان، ئنجا ته نیا به وه ندهش به بروادار و مسولمان دانانرین له ته رازووی خوی کار به جی و دادگه ردا که هه موو کیشه و دووبه ره کییه کانیان بیننه وه بو لای ته رازووی شه ریه تی: به لکو ده بی له دهروونی شیاندا هه ست به هه یچ سه غله تییه که نه که ن، وه ختی حوکمیان به سه ردا ده ری، با حوکمه که ش به زیانی وان بیت، له دهروونیان دا نابی هه یچ سه غله تییه کیان هه بی، به لکو سه رباری ئه وه ش: (وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا) وه به ته وا وه تیش ته سلیم بن و گهردن که چ بن.

که واته: وه کو له م ئایه تانه دا دیاره — که ئه وانه مشتیکن له خه رواریک —، خوی بهرز و بی وینه له قورئاندا زور باسی ئه وه ی کردوه که ده بی مسولمانان شوین شه ریه تی خوا بکه ون و شوین کتیبی خوا بکه ون و بوی گهردن که چ بن و پییه وه

چون باستر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بين؟!

پابه‌ند بن، وه زور زور به روونی ئه‌وه‌ی به‌یان کردوه که هر که سیکیش شوین قورئان نه‌که‌وی له هه‌موو لایه‌نه‌کاندا، چ له رووی ئیمان و عه‌قیده‌وه، چ له رووی عیباده‌ته‌وه، چ له رووی خوو و ره‌وشت و ئاکاره‌وه، چ له رووی ئه‌و راستییانه‌وه که قورئان گرتوونیه‌ته نیو خوی، چ له رووی هه‌لس و که‌وته‌کانه‌وه له هه‌موو لایه‌نه‌کان دا، وه له هه‌موو بواره‌کانی ژياندا، که سیک و ده‌وای قورئان نه‌که‌وی و بو‌ی گه‌ردن که‌چ نه‌بی، ئه‌وه به مسولمان له قه‌له‌م نادری، وه‌ک له سووره‌تی (النور) دا خوی تاک و پاک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا...﴾ النور (51) واته: قسه‌ی برواداران ته‌نیا یه‌ک قسه‌یه له‌کاتیکدا بانگ ده‌کرین بو‌لای خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، بو‌ئه‌وه‌ی حوکمیان له به‌یندا بکه‌ن، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه بلین: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) بیستمان و فه‌رمانبه‌رین، واته: تیی گه‌یشتین و فه‌رمانبه‌رینی و جیبه‌جیشی ده‌که‌ین.

چوار مه‌رجی سه‌ره‌کی بو‌هاتنه‌دی شوینکه‌وتن و گه‌ردنکه‌چبوون

وه له کۆتایی ئه‌م بابه‌ته‌ماندا ده‌توانین بلین: پینجه‌مین هه‌نگاوی هه‌لس و که‌وت کردنی راست و دروستی مرؤفی مسولمان، یان کۆمه‌لگای مسولمان له‌گه‌ل قورئاندا ئه‌وه‌یه که ئه‌م چوار شته‌ی تیدا بیته‌دی:

یه‌که‌م: قه‌ناعه‌تی عه‌قلیی ته‌واو و بی‌له‌ره‌له‌ر و دل‌له‌دل دان، به‌وه که هه‌رچی له کتییی خوادا هاتوه په‌یوه‌ندی به‌هه‌ر لایه‌نیکه‌وه هه‌بی له: بوونناسیی و ئیمان و عه‌قیده و عیباده‌ت و ره‌وشت و ره‌فتار و سه‌رجه‌م هه‌لس و که‌وته‌خیزانیی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیه‌کان... هتد، له سه‌داسه‌د راست و دروست و بی‌گری و گۆله‌.

شونکه وتن و گەردن که چکردن

دووهم: بەدل پەسند و قبوولکردنی هەرچی کتیبی خوا فەرموویەتی و خۆشویستنی و دل پێخۆشبوونی.

سێیەم: بە زمان دانپیداھێنان (اقراری هەرچی قورئان فەرموویەتی و دەرپرینی راشکاوانە ئامادەیی (استعداد) بۆ جیبەجی کردنی.

چوارەم: بە کردەو و ئەندامەکان جیبەجی کردن و پراکتیزەکردنی ھەموو ئەو شتانە کە قورئان فەرمانی پێکردوون لە ھەموو بواریکانی تاکیی و خێزانی و کۆمەلایەتی و سیاسی دا.

شایانی باسیشە کە مەزھەتا عەقلی گەرەتر و زانیاری و شارەزایی و زیاتر بی، چاکتر لە قورئان تێدەگات و، بە پێچەوانەشەو کە مەتر راز و نەیننی و راستییەکانی قورئانی بۆ ئیستیعاب دەکرین و ھەزم دەکرین، بەلام ئەوێ زۆری بۆ ئیستیعاب دەکری و ئەوێش کەمی بۆ ئیستیعاب دەکری، ئەوێ زۆری تێدەگا و ئەوێ کەم، ھەردووکیان دەبی بلین: ھەرچی لە قورئاندا ھەبە مادام فەرمايشتی خوا، ھەمووی راستە، با منیش تێی نەگەم! ئا ئەو ھەلوئەستی مسوڵمانە، با حیکمەتە کەشی نەزانی، دەبی قەناعەتی تەواوی بە تەواویی ھەمووی ھەبی، واتە: مسوڵمان بۆی نەبە کە ھەر بێر لەو بکاتەو: تۆ بلی ئەو ئایەتە وایی؟ تۆ بلی بەکەلکی ئیستا بی؟ نابێ ئەو بەدلی ھیچ ئینسانیک دا بی کە خۆی بە مسوڵمان بزانی، ئەو پەرەکە دەتوانی بلی: من تێی ناگەم.

بەلێ مسوڵمان لە حیکمەتی حوکمە شەرعییەکان تیبگات، یان نا، ھەر بۆیان ملکەچە، دوای ئەوێ کە بۆی دەرکەوت کە خوا فەرموونی، ھەر وەھا سەرچەم

چۆن باشتەر له قورئان بههرمه مند دهبين؟!

راستییه‌کانی ئیسلام به عقل و دل قبول دهکات و به زمان دانیان پیدادینی و به‌کرده‌وه‌ش له‌خوی دا به‌رجه‌سته‌یان دهکات، جا ئه‌وه‌ی که به‌تاک ده‌کری، به‌تاکیی پێوه‌ی پابه‌ند ده‌بی، وه ئه‌وه‌ش که به‌کۆمه‌ل و به‌هه‌ره‌وه‌زیی ده‌کری، به‌و شیوه‌یه‌ هه‌ولێ جیبه‌جی کردن و پراکتیزه‌کردنی ده‌دات، وه‌ک زۆر باب‌ه‌تی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسی و... هتد، که‌واته: پێویسته‌ مرۆفی مسوومان وێرای پابه‌ندی شه‌خسی و تایبه‌تی خۆی به‌ قورئانه‌وه، هه‌ولیش بدات خه‌لکی وه‌ک خۆی په‌یدا بکات، وه ئه‌و راستییانه‌ی قورئان بلاو کاته‌وه، تاکو رایه‌کی گشتی وا دروست بی که ئه‌و کۆمه‌لگایه و ئه‌و ده‌ورو به‌ره، ئه‌وه‌ی که قورئان فهرموویه‌تی هه‌موویان جیبه‌جیی بکه‌ن.

له‌ کۆتایی دا ده‌لێین: خوای په‌روه‌ردگار له‌و که‌سانه‌مان بگێرێ که به‌ ته‌واویی شوین قورئان ده‌که‌ون، ئه‌وه‌ی که به‌ شه‌خسی بۆمان ده‌کری، خۆمان ئه‌نجامی بده‌ین و، ئه‌وه‌ی به‌ کاری کۆمه‌ل و هه‌ره‌وه‌زیی ده‌کری، کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌رمان وا لی بکه‌ین که له‌ هه‌موو روویه‌کی ژيانه‌وه‌ پابه‌ندی قورئان بین، وه‌ خوای به‌خشه‌ر ته‌وفیقه‌ماندا که ملکه‌ج بین بۆ هه‌رچی که خوا فهرموویه‌تی له‌ کتیبی موباره‌کی خۆیدا، وه‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا علیه‌ الصلاة والسلام له‌ سوننه‌تی به‌ پیز و به‌ره‌که‌تی دا.

سبحانك اللهم و بحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرک و أتوب إليك.

وانه‌ی شه‌شهم

هه‌نگاوی شه‌شهم: ته‌زکیه پیکردن و فی‌کردن (التزکیة و التعلیم)

الحمد لله رب العالمین و صلی الله وسلم و باریک علی حبیبنا و شفیعنا محمد إمام المتقین و قائد المجاهدین و آله أجمعین من الصحب و الأزواج و القرابة لهم یا حسان الی یوم الدین.

خوشک و بریانی به‌ریز و خوشه‌ویست!

ئهم وانه‌یه‌مان وانه‌ی شه‌شهمه له زنجیره وانه‌ی: (چۆن باشتر له قورئان به‌هره‌م‌ند ده‌بین؟!).

له پینج وانه‌ی رابردوودا باسی پینج هه‌نگاومان کرد، بۆ چۆنیه‌تی هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل قورئانی به‌رز و به‌پینزدا، ئه‌و پینج هه‌نگاوه‌ی رابردوو، هه‌موویان له چوارچیوه‌ی ئه‌و کهسه‌دان که قورئان ده‌خوینی، یان قورئانی بۆ ده‌خوینری، به‌زۆری له‌م چوارچیوه‌یه‌دا کورت هه‌لاتبوون، به‌لام ئهم دوو هه‌نگاوه‌ی دوایی: واته ئه‌وه‌ی له‌م وانه‌ی شه‌شهم و وانه‌ی داها‌تووشدا، باسی ده‌که‌ین، په‌یوه‌ندی به‌ چوارچیوه‌ی ده‌ره‌وه‌ی بابای قورئان خوین و بابای هه‌لگری قورئانه‌وه هه‌یه.

جا وانه‌ی ئه‌مرۆمان ناو‌نیشانه‌که‌ی بریتیه له:

ته‌زکیه پیکردن و فی‌کردن (التزکیة و التعلیم)

دیاره هه‌رکه‌سیک به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌وانه‌کانی رابردوودا باس‌مان کرد له‌گه‌ل قورئاندا هه‌لسوکه‌وت بکات و ئه‌و پینج هه‌نگاوه‌ی که باس‌مان کرد، هه‌رکه‌سیک

چۆن باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بين؟!

ئەو پینج هه‌نگاوانه بنی، واته ئەدهب نواندن و به‌گه‌وره گرتنی پینووستی له به‌رانبه‌ر قورئاندا هه‌بی. پاشان قورئان بخوینی یان گوینی لی بگری به‌و شیوه‌یه‌ی که شه‌رع فه‌رمانی پی کردوه، ئینجا له قورئان ورد بیته‌وه و بیری لی بکاته‌وه و تیوه‌ی رامینی. ئنجا قورئان کاری تیبکا و پاشانیش ته‌فاعول له‌گه‌ل قورئاندا بکات و لپی به‌هرمه‌ند بیت و په‌ندی لی وه‌ربگری، وه‌سه‌ره‌نجام شوینی بکه‌وی له‌هه‌موو ئەو بواراندا که کتیبی خوا رینموونی ئاراسته‌ی مرو‌قایه‌تی کردوه و بو‌ی گه‌ردن که‌چ بی، هه‌رکه‌سه‌یک ئەو پینج هه‌نگاوه بنی و له‌و پینج قوناغه‌دا له‌گه‌ل قورئاندا مامه‌له‌ بکات. ئەوه له‌راستی دا مانای وایه‌ خو‌شه‌ویستی قورئان و گه‌ره‌یی قورئان و نوور و ر‌وشنایی قورئان. له‌عه‌قل و دلی دا جیگیر بووه و له‌سه‌ر هه‌لس و که‌وت و ئاکار و ره‌فتاریشی دره‌وشاوه‌ته‌وه، ئنجا دیاره هه‌رکه‌سیکیش به‌ قورئان مونه‌ووهر بوو بی و لپی به‌هرمه‌ند بووی، به‌ته‌ئکید کاتیک که‌چاو ده‌کاته‌وه و کومه‌لگا و ده‌وربه‌ری به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بینی که‌ پینچه‌وانه‌ی قورئانه، عه‌قیده‌ وفیکریان، له‌گه‌ل قورئاندا ناکۆکه، هه‌لس و که‌وت و ره‌فتاریان له‌ بواری شه‌خسی و خیزانی و کومه‌لایه‌تی و ده‌وله‌تی و له‌ بواری سیاسی و ئابووری دا له‌گه‌ل قورئاندا ناگونجی، وه‌کو ئەو کومه‌لگایانه‌ی ئیستای خو‌مان، به‌لی هه‌ر که‌سه‌یک به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ باس‌مان کرد له‌ وانه‌کانی رابردوودا، هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل قورئاندا کردبی و راستیه‌کانی قورئانی هه‌زم (استیعاب) کردبی و لپی به‌هرمه‌ند بووی و ر‌وشنایی قورئان که‌ فه‌رمایشتی خوایه له‌عه‌قل و دلی دا جیگیر بووی، پاشان ره‌نگی دابیته‌وه بو‌سه‌ر ئاکار و ره‌فتاری، به‌ته‌ئکید له‌ واقیع و ده‌وربه‌ریکه‌وه رانامینی و له‌ به‌رانبه‌ری دا ده‌سته‌وه‌ئ‌ئ‌و دانانیشی که‌ دووره له‌ قورئان، به‌تایبه‌تی واقیع و ده‌وربه‌ریک که‌ خو‌ی به‌

تهزکیه بئکردن و فیرکردن

مسولمان و شوینکه وتوو قورئان دهزانی، که نهگهر سهیری واقیعی نه مپروی
 مسولمانان بکهین، چ له کوردستان، چ له عیراق، چ له زوربهی جیهانی ئیسلامی
 دا، بهراستی نه وهی به سهردا ده چه سپی، که خوی پهروه دگار له نایه تی ژماره
 (30) سووره تی (الفرقان) دا له سه زمانی پیغه مبهه علیه الصلاة والسلام
 دهیغه رموی: ﴿ وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴾ ﴿٣٠﴾
 واته: پیغه مبهه فهرمووی: نهی پهروه دگارم: خه لکه کهم، کومه لگا کهم، نه م
 قورئانه یان واز لیهیناوه، واته: دهست بهرداری قورئان بوون و لیی دوور
 که وتوونه وه، به لی نه م نایه ته ده باره ی نه و کومه لگا نه فامییه که پیغه مبهه صلی
 الله علیه وسلم له سه ره تادا له گه لی روویه روو بووه، بو نه وهی که به ره و خوی
 بینئ و دینی خوی تی بگه یه نی، به لام له راستی دا وه کو گوتمان زوربهی
 مسولمانان له زور رووه وه. (هه لبه ت ئیمه نالین خه لک یه کجاریی له دین چوته
 ده ری.) به لام به راستی زوربهی مسولمانان له زور رووه وه نه فامییان تی دا په یدا
 بووه ته وه و له قورئان دوور که وتوونه ته وه، ئنجا له نه جانی له قورئان
 دوور که وتنه وه شه وه بیر و بوچوونی جاهیلیی و داب و نه ری تی جاهیلیی و نه خلاق
 و رهوشتی جاهیلیی و هه لس و که وتی جاهیلییان له نیودا په یدا بووه و په ره ی
 ستانده.

شایانی باسیشه که وشه ی نه فامیتی (جاهلیه) چه مک و واتایه کی فراوانی هه یه
 و هه رجوره بیر و بوچوون و هه لس و که وت و رهفتار و هه لوئیستیک ده گریته وه که
 پیچه وانه ی شه ریعه ت بی، چونکه بیگومان هه رجوره لادانیک له شه ریعه ت
 به هو ی نه فامیی و نه زانییه وه یه، هه ریو یه ش خوی کار به جی عزوجل گومانی
 ناشایسته به خوا بردنی مونا فیق و دلنه خو شه کانی ناوانه گومانی نه فامیتی:

چۆن باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

﴿...يَطُئُونَ بِاللَّهِ عَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ...﴾ (آل عمران 154)، هه‌روه‌ها حوكم كردن به‌غه‌یری قورئانی به حوكم‌رانی نه‌فامیی ناوزه‌د كرده‌وه: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ؟!﴾ (المائدة 50)، وه خۆرازانده‌وه و عه‌وره‌ت و جوانیی خۆ ده‌رخستنی ئافره‌تانیشی دیسان به عاده‌ت و نه‌ریتیکی نه‌فامیتی داناوه: ﴿...وَلَا تَبَرَّحْ تَبْرُحَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ (الأحزاب 33).

كه‌واته: چ له رووی عاده‌ت و نه‌ریته‌وه، چ له رووی (حوكم)ه‌وه، چ له رووی بیر و بۆچوونه‌وه، هه‌ركات ئینسان له قورئان دووركه‌وته‌وه و وه‌دوای غه‌یری ئیسلام كه‌وت، مانای وایه به‌شيك له جاهیلییه‌تی تیدا هاتۆته‌دی.

جا به‌راستی ئەم كۆمه‌لگایه‌ی ئیستای ئیمه، چ له كوردستان و عیراق، چ زۆربه‌ی كۆمه‌لگاکانی جیهانی ئیسلامی دا، كه‌م و زۆر نه‌فامیتییان هاتۆته‌نیو، چ له رووی بیر و بۆچوون و عه‌قیده‌یانه‌وه، چ له‌رووی خواپه‌رستنیانه‌وه، كه‌ بیدعه‌ و داهینانی زۆر هاتۆته‌نیو عیباده‌تیانه‌وه، چ له‌رووی هه‌لس و كه‌وت و ئەخلاق و په‌شتیانه‌وه، كه‌ گه‌یرۆده‌بوون به‌ كۆمه‌لێك ره‌فتار و هه‌لس و كه‌وتی بیگانه‌وه، وه چ له‌رووی حوكم و سیاسه‌تیانه‌وه، كه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ کتیبی خو‌ی دا دوو جو‌ره‌ حوكمی دیاری كرده‌وون، یان حوكمی خوا، یان حوكمی نه‌فامیی: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (المائدة 50)، واته: ئایا حوكمی نه‌فامیی داوا ده‌كهن! جا ئایا به‌رنامه‌ی كی له‌ هی خوا چاكتره‌ بۆ كه‌سانێك كه‌ یه‌قینیان هه‌بی و ئیمانیان هه‌بی.

ئاشكراشه‌ كه‌ مه‌به‌ست له‌ نه‌فامییانه‌ (جاهلیه‌) بوونی بیروبو‌چوونێك، یان عاده‌تیك یان هه‌لوێستیك و ره‌فتاریك، مانای ئەوه‌ نیه‌ كه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی له‌ بازنه‌ی

ئەزكىيە پىكرىدىن ۋە فېررىگىردىن

ئىمان ۋە ئىسلام چۆتە دەرى ۋە فېررى بەسەر ئىسلامەۋە نەماۋە، بەلكو باباى بىرۋادار ۋە مۇسۇلمان ھەر لەسەر مۇسۇلمانەتتىى خۇى دەمىننېتەۋە ھەرچەندە ھەلە ۋە گۇناھىشى ھەبن، ھەتا يەككىك لە ھەلۋەشېنەرەۋەكان (نواقض)ى ئىمان ۋە ئىسلامى تىندا پەيدا دەبن، ۋەك بەدرىژىى لە بەرگى يەكەمى (ئىمان ۋە عەقىدەى ئىسلامى)دا باسماى كىردۋە، بەلگەشمان لەۋبارەۋە زۇرن، يەكياى ئەۋەيە كە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لەسەر قسە ۋە ھەلۋىستىكى ھەلە ۋە ناشەرەيىانە بە (أبو ذر الغفاري) فەرموو: (يا أبا ذر أَعْيَرْتَهُ بِأَمِّهِ ! إنك امرؤ فيك جاهلية) رواه البخاري برقم: 30. واتە: ئەى ئەبوو ذەر ئايا بەھۋى داىكىيەۋە عەبىت لىگىرت! بىگومان تۇكەسىكى نەفامىيىت تىدايە!

بەلى ئەۋە بىرۋىۋچوونىكى نەفامىيە كە تۆرەخنە لە خەلك بگرى لەبەرئەۋەى كە رەشپىستە، چونكە نە تۆئازايەتى خۆتە كە سېپى پىستى، نە ئەۋىش تاۋانى خۆپەتى كە رەشپىستە، ۋە دۋايش سىپەتى ۋە رەشپەتى سەنگى مەحەك نىن، بەلكو ئەۋە سەنگى مەحەكە كە ئىنسان بۇخۇى ۋە دەستى دىنى، نەك ئەۋە كە خۋاى پەرۋەردگار بەۋ شىۋەيە خۇلقاندۋۋىەتى، ئەۋە نە ئازايەتتېيە نە تاۋان.

بەلى ھەر كەسىك ۋەكو باسماى كىرد، بەراستى قورئانى ھەزم كىردى ۋە لىنى تىگەيشتى، واتە: بە عەقل ۋە بە دل قورئانى ۋەرگرتى، بە عەقل لە قورئان حالى بوۋى ۋە تىى گەيىبى ۋە بە دلش خۇشيوىستى ۋە راستىيەكانى ۋە حوكمەكانى ۋە ئاراستەكانى قىۋول كىردى ۋە بەتەۋاۋىبى بۋى گەردن كەچ بوۋ بى، ھەركەسىك بەۋ شىۋەيە بىت، كاتىك كە چاۋ دەكاتەۋە ۋە چاۋ بە دەۋرۋەرى خۇيدا دەگىرى ۋە سەير دەكات ناشەرەيى ھەيە، مونكەرات ھەيە، جاھىلىيەت

چون باستر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بين؟!

هه‌یه، لادان هه‌یه، به ته‌ئکید ئه‌و رۆشنا‌یه‌ی ئیمان و مسولمانه‌تی‌یه‌ی که به هۆی قورئانه‌وه له دل و عه‌قلی دا جیگیر بووه، پالی پیوه ده‌نی که بکه‌ویته خو، بکه‌ویته بیری ئه‌وه‌ی ئه‌و واقیعه‌ چون بگۆری، چون چاکی بکات، ئه‌و خه‌لکه چون چاکسازی و پاکسازی بکات، هه‌ر بۆیه خوی په‌روه‌ردگار له چوار ئایه‌ت له قورئاندا، له ئایه‌تی ژماره (129) و ئایه‌تی ژماره (151) ی سووره‌تی (البقره) و ئایه‌تی ژماره (164) ی سووره‌تی (آل عمران) و ئایه‌تی ژماره (2) ی سووره‌تی (الجمعة)، له هه‌رکام له‌م چوار ئایه‌تانه‌دا خوی به‌به‌زه‌یی -جلّ شأنه- ئه‌رك (وظیفه‌) ی پیغه‌مبه‌ر علیه‌ الصلاة والسلام له چوار شتدا کورت ده‌کاته‌وه، ئه‌و چوار شته‌ش بریتین له:

یه‌که‌م: خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا.

دووه‌م: ته‌زکیه‌ کردنی خه‌لك.

سێ‌یه‌م: کتیب فیرکردنیان.

چواره‌م: حیکمه‌ت فیرکردنیان.

بۆ نموونه له ئایه‌تی (164) سووره‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكَّيَهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ واته: بیگوومان خوا چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل ئیمانداران دا کردوه (و وای لی کردوون منه‌تباری خۆی کردوون)، که پیغه‌مبه‌ریکی له خویان له‌نیودا ره‌وانه‌ کردوون، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینتیته‌وه و ته‌زکیه‌یان ده‌کا و کتیبیان فیر ده‌کات و حیکمه‌ت‌یان فیر ده‌کات، هه‌رچه‌ند به ته‌ئکید له‌وه‌و پیش له گومراییه‌کی ئاشکرا و روون دا بوون.

تهزکيه ڤيرکردن و ڤيرکردن

ليزه دا خوا -جل شانه- ٺهرك (وظيفة) ى پيغه مبهه ر عليه الصلاة والسلام له م چوار شتانه دا كورت هه لديني، جا له چوار شويين له قورثاندا وه كو گوتمان شه وه دووباره بۆته وه، دياره له هه ر شويينه به شيويهك، به لام له هه ر چوار ياندا خويندنه وه ى ثابته و تهزکيه و ڤيرکردني کتيب و حيكمهت هاتوون، جا جاري وايه شيوه ى ته عبيره كه (غيابي) يه، جاري واشه (خطابي) يه، وه جاري وايه وشه ى تهزکيه پيش كه وتوه و جاري واشه ڤيرکردني کتيب و حيكمهت، به لام گرنگ شه وه يه له هه ر چوار ياندا شه م چوار شته هاتوون.

ئيجا ليزه دا پيويسته هه لويسته يهك بكهين: مادام خوا ى كار به جي رايگه ياندي ى دهبي ٺهرك و كاري پيغه مبهه ر عليه الصلاة والسلام چ به رانبهه ر به كومه لگاي مسولمان و چ به رانبهه ر به خه لك به گشتي، شه و چوار شته بن، چونكه شه گهه ر ته ماشاي هه ر چوار شويينه كان بكهين، هه ر چوار ثابته كان كه شه و چوار ٺهركه يان تيذا هاتوون، شه وه يان لي وه رده گيري كه پيغه مبهه ر عليه الصلاة والسلام ٺهركي سه رشاني به رانبهه ر ٺهه لي ٺيمانيش و به رانبهه ر به خه لكيش به شيويه كي گشتي شه و چوار شته ن، بو نمونه له سووره تي (آل عمران) دا ده فه رموي: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ...﴾ آل عمران (164) كه واته: شه م چوار ٺهركه ى پيغه مبهه ر عليه الصلاة والسلام دهبي له نيو ٺومه تدا بيانكات، شه و ٺومه ته ى كه بروادارن و ٺيمانيان پني هه يه، به لام له سووره تي (البقرة) دا كه (ابراهيم) عليه الصلاة والسلام ده پار ٺته وه و ده فه رموي: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ...﴾ البقرة (129)، (وَأَبْعَثْ فِيهِمْ) ياني: گه لي

چون باستر له قورئان بهرهمه‌ند دمبين؟!

عهره‌ب، یان شه و خه‌لکه‌ی که (ابراهیم) له نیوانیاندا پیغه‌مبه‌ری خوا بووه. عهره‌ب و غه‌یری عهره‌ب.

وه له سووره‌تی (الجمعة) ش دا ده‌فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ...﴾ (الجمعة (2)). (الأمم) واته: شه‌وانه‌ی که نه‌شاره‌زا بوون و له دیندا شاره‌زاییان نه‌بووه، که دیاره عهره‌ب و غه‌یری عهره‌بیش ده‌گریتته‌وه، چونکه (أمی) که‌سیکه که نه‌شاره‌زایه له (دین) و به‌رانبه‌ری خاوه‌ن کتیبه. که‌واته پیغه‌مبه‌ر علیه الصلاة والسلام که یه‌که‌م هه‌لگری قورئان بووه، وه یه‌که‌م وه‌رگر و راگه‌یه‌نه‌ری قورئان بووه، خوای زانا و توانا -جل شأنه- نهم چوار شه‌رکه‌ی له‌سه‌ر شان داناون:

چوار شه‌رکه‌سه‌ره‌کیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

یه‌که‌میان: (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) نایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیتته‌وه: که‌واته یه‌که‌مین کاریک که ئینسانی مسولمانی تیگه‌یشتوو له قورئان، چ پیغه‌مبه‌ری خاتهم بی علیه الصلاة والسلام، چ شوین که‌وتوانی بن، هه‌تا رۆژی دوایی، هه‌موو شه‌وانه‌ی خویان به‌هه‌لگری قورئان ده‌زانن، هه‌موو شه‌وانه‌ی که خوا به‌هرمه‌ندی کردوون به‌شاره‌زایی له کتیبی خوی، ده‌بی یه‌که‌مین کاریان بریتی بی له چی؟ (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) نایه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌ر خه‌لکدا بخویننه‌وه، واته ئیمه یه‌که‌مین شتیک که ده‌یکه‌ین له‌گه‌ل ده‌ورو به‌رماندا شه‌وه‌یه که له قورئان شاره‌زاییان بکه‌ین، نایه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگاریان به‌گویدا بده‌ین، وه بو‌یان بخوینینه‌وه و تییان بگه‌یه‌نین، که خوا چی لی داوا کردوون،

تەزكىيە پىكىردىن ۋە قىلىنغان

ئەۋ قەلەملىشىشەن كە خۇا ناردوۋىيەتى چى تىدايە، دەبى بۇ خەلك رۇشن بىكىتەۋە.

جا لىرەدا مەبەست لە (خوئىندەۋەى ئايەتەكانى خۇا) تەنیا ئەۋە نىە كە قورئان بخوئىنرىتەۋە، بەلكو مەبەست ئەۋەيە كە ئەۋ كەسانەى قورئانىيان بەسەردا دەخوئىنىەۋە بەرچاۋىيان رۇشن بىكەيەۋە ۋ بە نىۋەرۋكى قورئانىيان ئاشنا بىكەى، ئەگەرنا خۇ تۇ لەكاتىكىدا دەقىك بەسەر كەسىكىدا دەخوئىنىتەۋە كە لىنى شارەزا نىە ۋ تىنى ناگا. خوئىندەۋە ۋ نەخوئىندەۋەى ھەرۋەك يەكن! كەۋاتە: مەبەست لە تىلاۋەتى ئايەت بەسەر كەسىكىدا، ئەۋەيە كە بۇى بخوئىنىەۋە ۋ تىنى بىگەيەنى ۋ لىنى خالى بىكەى كە ئەۋ قەلەملىشىشە چىيە؟! بەلى بناغەى كارى ئىسلامىى، برىتىە لە ئاشناكردى خەلك بە قورئان ۋ تىگەياندىيان لە راستىيەكانى، پىغەمبەر عليه الصلاة والسلام ۋاى كرده ۋ ئىستاش ۋ لەمەۋ دۋاش ھەردەبى ۋابكرى ۋ لە رابردووشدا لە دۋاى پىغەمەر عليه الصلاة والسلام، ھەركەسىك ۋىستىبىتى لە رۇزگارى خۇيدا ۋ لە كۆمەلگا ۋ دەۋرۋبەرى خۇيدا (دىن)⁽¹⁾ زىندوۋ بىكاتەۋە ۋ ببوۋرۇئىنىتەۋە ۋ خەلك بەرەۋ دىنى خۇا بىئىتەۋە، دەبى لە قورئانەۋە دەست پى بىكات، چۈنكە (متن)ى دىن ۋ ئەساسى دىن. برىتىە لە قورئان، ۋە دىيارە سۈننەتى پىغەمبەرىش عليه الصلاة والسلام تەنیا برىتىە لە رۋونكردەۋەى قورئان ۋ رۋونكردەۋەى شىۋەى جىيەجى كرىنى قورئان ۋ شىۋەى پىادە كرىن ۋ جىيەجى كرىنى، ئەۋە ئەركى يەكەمە (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ).

(1) دىيارە لىرەدا مەبەستمان لە وشەى (دىن) مانا ۋ چەمكە باۋەكەيەتى لە كۆمەلگەى خۇمان دا كە برىتىە لە ئىسلام، تاكە ئايىن ۋ بەرنامەى راست ۋ دوست ۋ ھەق ۋ دەستتۇرەرنەدرۋاى خۇا.

چون باستر له قورشان بههره‌مەند دەبین؟!

دووهمیان: (وَيُزَكِّهِمْ) ته‌زكیه‌یان ده‌كات:

ئەركى دووهمى پىغه‌مبەر عليه الصلاة والسلام بریتى بوو له ته‌زكیه‌ كردنى خەلك، ته‌زكیه‌ یانى چى؟ وشەى (تزكیه) له (زكاة) هوه هاتوه، (زكا - يزكو) یانى: (فا - ينمو) واتە: (گەشەى كرد - گەشە ده‌كات). بەلێ وشەى (زكاة) له بنچینه‌دا به مانای گەشە‌كردن دى، هه‌روه‌ها به‌مانای پاکیى (طهارة) یش دى، كه‌واتە: (ته‌زكیه) واتە پاكسازى و چاكسازى، واتە: ئەو ئینسانە پاك بكه‌یه‌وه له مونكەرات و له ناشه‌رعى له هه‌له و په‌له، چ له رووى عه‌قیده و بیروبو‌چوون، چ له رووى ئەخلاق و چ له رووى عیبادەت و چ له رووى هه‌لس و كه‌وته‌وه. پاکی بكه‌یه‌وه بژارى بكه‌ى و له بیژینگى بده‌ى و بیپالیوى، ئنجا چاكسازى بكه‌ى واتە: خێر و چاكەى فێربكه‌ى، چونكه‌ ده‌بى هه‌میشه‌ بژاركردن (تخلية) له پيش رازاندنه‌وه (تخلية) هوه بى و، ده‌بى پاكسازى له پيش چاكسازى بى، كه‌سێك كێلگه‌یه‌كى هه‌یه ده‌یه‌وى نه‌مامى تێدا بچینی، یان تۆوى تێدا بوه‌شینی، دیاره ده‌بى پيشتر كێلابى و ئاماده‌ى كردبى بۆ ئەوه‌ى كه ده‌یه‌وى تێدا ئەنجام بدات، جا تۆو تێدا وه‌شاندنه، نه‌مام تێدا چاندنه، هه‌رچى هه‌یه، هه‌تا بژارى نه‌كا و هه‌لى نه‌ویژیری و خاوینى نه‌كات‌ه‌وه و نه‌یكێلى و ئاماده‌ى نه‌كات، ناگونجى كاره‌كه‌ى تێدا ئەنجام بدات.

كه‌واتە: هه‌میشه‌ ده‌بى پاكسازى له پيش چاكسازیه‌وه بىت، وه‌كو ئەه‌لى ته‌زكیه‌ ده‌لین: (التخلية ثم التحلية). ئنجا خواى په‌روه‌ردگارىش هه‌ر واى فه‌رمووه، وه‌ك ده‌فه‌رموى: ﴿... فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى...﴾ البقرة (256) واتە: كه‌سێك كوفر به‌ طاغوت بكات و

تهزکيه پيکردن و هيرکردن

ئيمان به خوا بينيت نه وه دهستی به قولفیه کی قایمه وه گرتوه. له پيشدا دهبی مروؤ کوفر به طاغوت بکات و دهست بهرداری بی، نهوجار ئيمان له دلی دا جيگير دهبی، ههروهها وشه ی (لا اله الا الله) پيشی دهبی (نفي) په رستراویتی (ألوهية) له غهیری خوا بکری، ئنجا ته نیا په رستراویتی و تاکه مه عبودیتی خوا بچه سپی، به لی دهبی له پيشدا به شمشیری (لا)، ملی هه رچی (إله) بت و طاغوت هه یه، هه لپری، نهوجار ئيمان به خوا و خوا به یه کگرتن و یه کتاپه رستی له دل و دهروونیدا جيگير دهبی!

که واته تهزکيه چ بو پیغه مبه ر عليه الصلاة والسلام که یه که مین (مُزَكِّي) خه لک و دهو ربه ری خوی بووه، چ بو ئیمه له به رانبه ر کومه لگای خومان دا، نه وه یه که بژاریان بکه ین له هه رچی هه له و په له و که م و کورپی هه یه که له گه ل ئیسلام دا ناگونجی، چ په یوه ندی به ئيمان و عه قیده و تیروانین و بیروبوچوونه وه هه بی، چ په یوه ندی به لایه نی عیباده تیا نه وه هه بی، چ په یوه ندی به لایه نی نه خلاق و رهوشتیانه وه هه بی، چ په یوه ندی به لایه نی کومه لایه تیی و سیاسییه وه هه بی، دهبی بینی سه ره تا نه و خه لکه بژار بکه ی، له دواییدا بی رازینییه وه و جوانی بکه ی و چاکسازی تیدا بکه ی به وه ی که خوی په روه ر دگار پیی خوشه، چ له رووی ئيمان و عه قیده وه، چ له رووی عیبادت و، چ له رووی رهوشت و، چ له رووی مامه له و، هه لئس و کهوت و چ له رووی کومه لایه تیی و ئابووری و سیاسییه وه. نه وه ئه رکی دووه می سه رشانی پیغه مبه ر و هه ر که سیکه که وه دوای پیغه مبه ر ده که وی عليه الصلاة والسلام، یان خوی به هه لگری قورئان ده زانی.

تهزکيه بیکردن و فیترکردن

(حکمة) یش نهو نه دهب و رهوشت و نه خلاقه بهرز و جوان و نهو خهسله ته بهرزو په سندانه ن که له قورثاندا هه ن، ده بی فیتری خه لکیان بکه ی ن، یانی: دوا ی نه وه ی که خه لکت له دین شاره زا کرد و قورثانت تیگه یان دن، نه و جار ده بی بی نی ته زکيه یان بکه ی.

به لی خوشک و برایانی خوشه ویستم! کتیبی ناوازه و به پیژ و بهرز و به ریژی خوا عزوجل، به هه ر نه ندازه به ک که ئینسان لی نی نزیک ده بی و لی نی تی ده گات و کارلیکی له گه ل ده کات، پاکسازیی ده کات و چاکسازیی شی ده کات، به مانای فراوان و گشتگیری پاکسازیی و چاکسازیی. هه ر بویه ش (عائشه) خوا لی نی رازی بیت، کاتیک که پرسیری لی کرا ده ربه ری رهوشت و و هه لس و که وتی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام گوتی: (كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ) رواه مسلم، واته: رهوشتی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام هه لس و که وت و ره فتاری قورثان بوو، واته قورثان چی ده فهرموی، وای ده کرد.

ننجا دوا ی نه وه ی که هه لگری قورثان، ده ور و به ره که ی کارلیک پی ده کات له گه ل قورثاندا و، پاکسازیی و چاکسازیی تی دا نه نجام ده دات و، وایان لی ده کات که پاک و چاک بن، نه مجار دینی و نهو حوکم و یاسا و ده ستورانه ی که قورثان گرتوونیه نیو خو ی له هه موو لایه نه کانی ژیاندا، چ په یوه ندییان به لایه نی خیزانییه وه هه بی، چ به لایه نی کو مه لایه تییه وه، چ به لایه نی ئابووری و سیاست و ده وله تداریییه وه، دینی نهو یاسا و ده ستورانه یان فیتر ده کات، تا کو به پی نی نهو حوکم و ده ستورانه ی قورثان به ریوه بچن، هه روه ها (حیکمه ت) یشیان فیتر ده کات، حیکمه تیش نهو نه دهب و رهوشت و سیفه ته بهرز و جوانانه ن که

چون باستر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

قورئان فهرموونی، بۆیه‌ش گوتمان مه‌به‌ست له (کتاب) لی‌ره‌دا شه‌وه‌یه، چونکه دیاره‌ پینتر باسی ئایه‌تان تیپه‌ریوه، که‌واته: لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له (کتاب) لایه‌نی به‌رنامه‌یی و یاسایی قورئان و سووننه‌ته که ژیان و گوزهرانی کۆمه‌لگای پی‌ رسیک ده‌خری، وه بۆیه‌ش (حکمه‌)مان وامانا کرد، چونکه خوای به‌رز له سووره‌تی (الإسراء) دا دوا‌ی شه‌وه‌ی زیاتر له (20) ره‌وشتی به‌رز و په‌سه‌ند و جوان به‌یان ده‌کات، له‌و شه‌وینه‌وه که ده‌فهرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (الإسراء 23) له‌وی‌را پیندای، تاکو له کۆتایی شه‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌فهرموی: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (الإسراء 39).

که‌واته: (حیکمه‌ت) واته شه‌و شه‌ده‌ب و ره‌وشته به‌رز و جوانانه‌ی که ده‌بی‌ تاک و کۆمه‌ل خۆیانیان پی‌ برا‌زیننه‌وه. که‌واته: شه‌رکی هه‌لگری قورئان، شه‌رکی که‌سیک که له قورئان تیگه‌یشتوه، شه‌وه‌یه که ئایه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌ر خه‌لکدا بخوینیتته‌وه و تییان بگه‌یه‌نی، شه‌مجار دوا‌یی هه‌ول بدات و کاریان له‌سه‌ربکات که هه‌ر کامیکیان له‌سه‌ر ئاستی شه‌خسی خۆی خاوه‌نی که‌سایه‌تیبه‌کی پاک و چاک بی، پاشان له‌سه‌ر ئاستی نیو خۆیان وه‌کو کۆمه‌لگا هه‌ولیان له‌گه‌ل بدات و وایان لی‌ بکات که یاسا‌کانی قورئان له نیو خۆدا جیبه‌جی بکه‌ن و به شه‌خلاق و سلووک‌ی به‌رز و جوان و شه‌ده‌ب و ره‌وشتی به‌رز و په‌سه‌ندی که قورئان ده‌فهرموی، پیکه‌وه مامه‌له بکه‌ن و له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ریاندا ره‌فتار بکه‌ن.

ئینجا ئاشکراشه مروقی مسولمان و که‌سیک که هه‌لگری قورئانه، بو شه‌نجامدانی شه‌و چوار شه‌رکه که بریتین له: خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا و ته‌زکیه‌ کردنی

تەزكىيە پىتىرىدىن ۋە ئىپتىدائىيەت

دەۋرۈبەر ۋە كۆمەلگا ۋە كىتەپ ۋە ھىكمەت فېرىكىرىدىن، بەۋ چەمك ۋە واتايەى كە باسماڭ كىرد، دەبى ھەر شىۋازىكى شەرىعى بىگىرىتە بەر كە بۇى دەگونجى، ديارە شىۋازى كاركىرىنىش لە شوپىنىكەۋە بۇ شوپىنىك، لە كاتىكەۋە بۇ كاتىك ۋە لە قۇناغىكەۋە بۇ قۇناغىك ۋە لە كۆمەلگا ۋە ژىنگەيەكەۋە بۇ كۆمەلگا ۋە ژىنگەيەكى دى دەگۆرى، لە بەرئەۋە دەلىين: لە ئىسلامدا دەبى ئامانجەكان چەسپاۋ ۋە نەگۆر بن، بەلام ئامراز ۋە شىۋازەكان كە ئامانجەكانيان پى ۋە دەست دىننن، دەبى ھەمىشە نوپكارى ۋە تازەگەرىيان تىدا ھەبى ۋە نابى چەقبەستووبى لەسەر شىۋاز ۋە ئامرازىك لە شىۋاز ۋە ئامرازەكان، بۇ نموونە: پىش ئەۋەى تەكنۆلۇجىيا ئاۋا بەرەۋ پىش بچى ۋە ھۆيەكانى راگەياندىن بەۋ شىۋەيەى ئىستا گەشە بىكەن، ئەۋ ئامرازانەى كە ئىستا ھەن، كەنالىەكانى راگەياندىن ۋەك: تەلەفىزىۋن، رادىۋو، رۇژنامە، گۇڧار، ئىنتەرنىت، ئەۋانە كاتى خۇى نەبوون، بۇيە پىغەمبەر علىە الصلاۋە والسلام، ۋە ھەرۋەھا زانا ۋە پىشەۋايانمان، بەۋ ئامراز ۋە شىۋاز ۋە ھۆكارانەى كە دەستيان پىيان گەشىتۋە، كارى خۇيانيان كىردۋە، بەلام ئىمە ئىستا كە لە ئەنجامى ئەۋەدا كە ئىنسان لە روۋە ماددىەكەيەۋە زۆر بەرەۋ پىشەۋە چوۋە، زۆر ھۆكار ۋە ئامرازى ۋە ئامان كەۋتۋتە بەردەست كە دەتوانىن لىيان بەرەمەند بىن، لەسەرمان پىۋىستە ئەۋ ھۆكار ۋە ئامرازانە بەكاربىننن، چۈنكە زانايان لەسەر بىچىنەيەكى شەرىعى يەكەدەنگن، كە دەلى: (للسائل حكم المقاصد) واتە: ئامراز ۋە ھۆكارەكان ھۆكىمان، ھۆكى ئامانجە شەرىعىيەكانە، كەۋاتە: كاتىك ئامانجىكىمان پەكى لەسەر ئامرازىك كەۋتۋتە ۋە بەۋ ئامرازە نەبى جى بەجى نابى، ئەۋە دەبى دلىابىن كە ئەۋ ئامرازەش كە ئەۋ ئامانجە شەرىعىيە پەكى لەسەرى كەۋتۋتە، ۋەك ئامانجەكە فەرزە.

تەزكىيە پىتىرىدىن ۋە ئىپتىدائىيە

ھەممۇ كەسىپكە ئىشلىگەن ھالدا، ھەر بۇيە گوتىراۋە: (عمل رجل في ألف رجل، أبلغ من قول ألف رجل في رجل) واتە: كىرىدىغىنى پىياۋنىڭ لەسەر ھەزار پىياۋ، كىرىگەن تىرى لە قىسى ھەزار پىياۋ لەسەر پىياۋنىڭ.

بەللى ئىنسان بە كىرىدىغىنى ۋە رەقتارى، بە ھەلۋىست ۋە بە ئاكارى، دەتوانى كىرىگەن سەر خەللىكى زۆر، بەلام بەراستى ھەر قىسى بى ۋە كىرىدىغىنى لەگەلدا نەبى ۋە مامەلە ۋە رەقتار ۋە ھەلۋىستى لەگەلدا نەبى، ھىچ كەس بە پىياۋنىڭ ئاكارى، چۈنكى خەللىك تەماشادا دەكت، دەلى: ئەو ئىنسانە كە قىسى باش دەكت، ئەگەر بۇخۇ قىسىغا تى بە قىسىغا بىياۋ، دىيارە لە پىشدا بۇخۇ رەقتارى پى دەكتىن، كەواتە: كە بۇخۇ بەو شىۋە رەقتار ناكات، دىيارە لە پىش ھەممۇ كەسدا بۇخۇ قىسىغا تى پىيان نى!

بەلام ۋە رىبان لىرەدا مەبەست ئەو نى تۇ بىلى: بۇ ئەو تەسىر لە خەللىك بىكەن، با خۇمان چاك بىكەن، نەخىر، لە راستى دا خۇ چاكىدىن لە روى ئىمان ۋە قىدىغى، لە روى عىبادەتە، لە روى ئاكار ۋە رەشتە، لە روى ھەللى ۋە كەوت ۋە مامەلە شەرىئەتە لەگەل خەللىك، خۇ لە خۇدا مۇسۇلمانە تى ۋە بەندى ئىمان بۇ خۇ ئەو نى كە لە زاتى خۇمان دا پابەند بىن بە شەرىئەتە، جا لە بەرەكتە پابەندى خۇمان بە شەرىئەتە، خەللىش شىرىئەتە ئەو دىندارى ۋە مۇسۇلمانە تى ۋە ئىسلامە لە دلى دا دەچەسى، بەلام بە مەرىپەت بۇخۇمان دىندارى بە مەن دىندارى بە راست ۋە پىك بى، بەو شىۋە ئەو كە خۇ سىبھانە ۋە تەلى فەرمۇتە ۋە پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم كىرىدىغى، واتە: دەبى ئىمە دىنبا بىن، كە ھەر كاتىك دەورۇبەر ۋە كۆمەلگا ئەگەر بەراستى لە ھەق بىگەرى، ھەر كاتىك ئىسلامە بە شىۋە راستە قىنى

چۇن باشتىر لە قورئان بەھرەمەند دەيىن؟!

خۇى لە مسولماناندا بکەويته بەرچاۋ، ئەۋە بە تەئکيد ئەۋ کۆمەلگا و خەلک و دەۋرۋوبەرە، کەم تا زۇر دەکەويته ژىر کارىگەر يىيەۋە، چونکە خۋاى پەرۋەردگار ھەموو ئىنسانەکانى لەسەر فیتەرەتى خۋاپەرستىي خولقاندۋە، کاتیک مروؤ ئەۋەى کہ لە دەروونىي دا ھەستى پىندەکات لە واقىعى دەرەکىي دا دەيىنى، دەلى: ئەۋە ھەمان شتە کہ من لە دلما ھەيە، ئاخىر کى ھەيە کہ خۇشىي لە راستگۇيى نەيەت؟ يان کى ھەيە مروؤى ئازاى خۇشەنەۋى؟ يان باباى سەخىي خۇش نەۋى؟! بىگومان ھەموو کەس ئەۋانەى خۇش دەۋىن، بۇچى؟ چونکە خوا لە فیتەرەتى ئىنساندا ئەۋ شتانەى داناۋە و بە شتى چاکيان دەزانى، ۋە بە پىچەۋانەۋە ھەموو کەس رقى لە درۋيە، رقى لە فرت و فيلە، رقى لە دل رەقىيە، رقى لە ستەمە، رقى لە خراپەيە، بۇچى؟ چونکە لە فیتەرەتى ئىنساندا وايە و مروؤ بە سروشت کەيفى لە چاکە و خىرە و رقى لە شەر و خراپەيە.

جا ئەگەر بىتو ئىمە بەۋ شىۋەيە کہ ئىسلام دەلى لەگەل خۇمان و دەۋرۋوبەرماندا مامەلە بکەين، ۋە ئىسلام لە خۇماندا بەرجەستە بکەين، بۇ ئەۋەى کہ خوا لىمان رازى بى، بە تەئکيد ئەۋ ئىسلام لە خۇدا بەرجەستە کردنە و ئەۋ ئىسلام لە خۇدا رەنگ پىندانەۋەيە، باشتىر شىۋاز و باشتىر رىبازە بۇ بانگەۋاز و تەزکىە کردنى خەلک، ۋە بۇ ئاشنا کردنيان بە دىنى خۋاى پەرۋەردگار، کہ ۋەکو گوتمان ئەۋە ئەرکى ھەرە گرنگ و سەرەكى پىنغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بوۋە، کہ يەکەمىن ھەلگىرى قورئان بوۋە، ۋە ئەرکى سەرشانى ھەر کەسپىکيشە کہ خۇى بە شوپىنکەۋتەى پىنغەمبەر دەزانى، ۋە خۇى بەۋە دەزانى کہ ئەۋيش شوپىنکەۋتوۋى قورئان و ھەلگىرى قورئانە.

تهزکیه پیکردن و فیکردن

خوای به خشر له و که سانه مان بگیری که له پیشدا خویمان به کتیبی خوا تهزکیه دهکن و له راستییه کانی قورئان شارهزا دهن و پنیان ئاشنا دهن، پاشان تهوفیقی ئه وهشیان دها که دهوروبه ریشیان تهزکیه بکن به قورئان و ئاشنایان بکن به راستییه کانی قورئان، وه به هوی پابه ندیی به رهوشت و یاسا کانی قورئانه وه، کومه لگا و دهوروبه ره که یان به و شیوهیه لیبکن که راست بیت پنیان بگوتری: کومه لگایه کی مسولمان و میلله تیکی خاوهن ئیمان.

و صلی الله علی محمد و علی آله و صحبه أجمعین
والحمد لله رب العالمین.

وانه‌ی جهوتهم

ههنگاوی جهوتهم: چاکسازی و حوکمران کردن (الإصلاح و التحکیم)

الحمد لله رب العالمين وصلى الله تعالى وسلم و بارك على حبيبنا وشفيعنا محمد
و آله أجمعين.

خوشك و برايانی به‌ریز و خوشه‌ویست !

ئهم وانه‌یه‌مان وانه‌ی جهوتهم و کۆتاییه له زنجیره وانه‌ی: ((چۆن باشتر له
قورئان به‌هره‌مەند دەبین؟!)). جا ئیمه چه‌ند جارێك له وانه‌کانی رابردوو دا
باسمان کرد، که ئیمه بۆ چۆنیه‌تی هه‌لس وکه‌وتکردنیکی شه‌رعییانه‌ی راست و
دروست له‌گه‌ل قورئاندا، جهوت هه‌نگاومان دیاری کردوون، یان جهوت قۆناغ،
که پینج له‌و قۆناغ و هه‌نگاوانه تایبه‌تن به‌ مرقه‌وه‌وه وه‌کو تاک، که ده‌بی وه‌کو
تاکێک ئه‌و پینج هه‌نگاوانه بنی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لس و که‌وتیکی راست و دروست
له‌گه‌ل قورئاندا بگات، دووانیشیان که هی شه‌شم و جهوته‌من، واته وانه‌ی
رابردوو و ئه‌وه‌ی ئیستامان په‌یوه‌ندیان به‌ ده‌ره‌وه‌ی ئینسانه‌وه هه‌یه و ، له
ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی خود (ذات) دان. جا پینج هه‌نگاوی یه‌که‌م، که له بازنه‌ی
ئینسان خۆیدا کورت هه‌لدین، بریتی بوون له:

هه‌نگاوی یه‌که‌م: ئه‌ده‌ب نواندن و به‌گه‌وره و به‌رز گرتنی قورئان.

که ئه‌وه‌ش وه‌ک باسمان کرد ئینسان هه‌تا ئیمانی به‌ خوا زیاتر بی، هه‌تا له
خوا نزیکتر بی، وه هه‌تا ئیمانی به‌ قورئان زیاتر بییت و زیاتر لیبی تی بگات و

چاکسازی و حوکمران کردن

لیبی نزدیکتر بی. به ته نکید زیاتر له به رامبه ریدا به شهدهب دهبی به بهرزو
 گه وره ی دهگری و خوشی دهویت و له لای پایه بهرز و بهریز دهبی.
ههنگای دووهم: بریتی بوو له: خویندنی قورئان و گوی بو گرتنی.
ههنگای سییهم: بریتی بوو له: بیر لی کردنه وهو لی وردبوونه وهی.
ههنگای چوارهم: بریتی بوو له: کارتیکران له لایه نی قورئانه وه، خوت وا
 لییکه ی که قورئان کارت تی بکا و دلی خوتی بو بکه یه وه و کارلیک (تفاعل) ی
 له گه ل بکه ی و لیبی به هرهمه ند بی.
ههنگای پینجه م: بریتی بوو له: شوینکه وتنی قورئان و مل بو که چکردنی.

(عائشة) دایکی برواداران خوی لیبی رازی بیت دهرباره ی عومه ر خوا له ویش
 رازی بیت، دووهمین جینشینی پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام، گوتوو یه تی: (کان
 عمر وقافاً عند کتاب الله) واته: له کاتیکدا که کتیبی خوا ده خوینرایه وه، عومه ر
 چاک راده وه ستا، یانی: یه کیک گوتبای نه ی عومه ر نه وه نیه خوا وا ده فه رموی،
 یه کسه ر راده وه ستا و هه لوهسته ی ده کرد. دیاره (عائشة) خوا لیبی رازی بیت
 دهرباره ی عومه ر واده لی، له بهر نه وه خه سله تیکی ئاشکرا و دیاری بوو، نه گه رنا
 هه موو هاوه لان (أصحاب) خوا لییان رازی بی هر و ابوون، وه هه موو ئینسانیک ی
 مسولمانیش ده بی هه روا بی، کاتیک که فه رمایشتی خوا دیته پیش، ده بی ئینسان
 یه کسه ر هه لوهسته بکات و بوهستی و بزانی خوا چی فه رموو و چی لی داوا
 ده کات؟!، بو نموونه: له (عه بدوللای کور ی عومه ر) خوا له خوی و بابی
 رازی بی گیرا وه ته وه: رُوْزِیْکَ ثُمَّ نَایَه ته ی خوینده وه: ﴿لَنْ نَأْأُوَ الْاَلِیْرَحَتَّیْ تُنْفِقُوْا مِمَّا
 تُحِبُّوْنَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ۝۹۲﴾ هال عمران، واته: نابنه چاکه کار

چۇن باشتر لە قورئان بەھرمەند دەبين؟!

ھەتا لەو شتەى كە خۇشتان دەوى، نەبەخشن.. دەلى يەكسەر ئەو موصحفەى كە لىي دەخویند، وىكى ھىنايەوھ و داىخست و چۆوھ مالى و ھاتەوھ دەستى پىكردەوھ، يەكك لىي پرسى: ئەوھ چىت كرد، ئەى (عەبدوللا)؟ گوتى: ئەوھ چووم ئەم ئايەتەم جى بەجى كرد، قاتىك جلى چاكم ھەبوو، چووم لە مالەوھ بەخشىم و ئىنجا ھاتمەوھ، ئەم ئايەتەم جى بەجى كرد، ئنجا ئايەتەكانى دى دەخوینم! بەلى قورئان بۆيە دەبى بخویندرىتەوھ و لىي تى بگەى، تاكو بەراستى شوینى بكەوى، جا چ لە بواری رەفتارى شەخسى دا، چ لە كاروبارى سياسىيدا، چ لەبواری كۆمەلایەتى و خىزانیيدا... ھتد، لە ھەموو بواریكان دا دەبى ھەرچى قورئان فەرمووېتەى، بە پىي توانا شوینى بكەوى و بۆى گەردن كەچ بى، ئەوجار مانای وایە تۆرپىزت لە قورئان گرتوھ و بىروات پىي ھەيە و بەگەورەت گرتوھ و خۇشت دەوى و لەلات بەرز و بەرپزە، ئەگەرنا تۆ ھەر قورئان بخوینىتەوھ، بەلام ھىچ كارت تىنەكا و ھىچ ھەلوئىستت نەگۆرى و شوینى نەكەوى و بىر لە ئىش پىي كردنى نەكەيەوھ، ئەوھ وەك ئەوانە وایە كە (أبو حامد الغزالي) لەبارەیانەوھ، دەلى: ئەوانەى كە قورئان دەخوینن، بەلام ئىشى پىناكەن، لەسەر سەريان دايدەنن و ماچى دەكەن و لەبەرگىەوھ دەپپىچن، بەلام پىيەوھ پابەندنن، وەك ئەوھ وایە دەسلەتدارىك نامەيەك بنىریت بۆ شوینىك، بۆ خەلكى ولائىك، كە كۆمەلىك تەعلیماتى تىدابى بۆ جىبەجىكردن، ئەوانىش بىنن ئەو نامەيەى كە ئەو دەسلەتدارە ناردووېتەى بىنن بۆنخۇشى بكەن و لەبەرگىەوھ دەپپىچن و، لە شوینىكى بەرزى داننن و بلین: ئەوھ نامەى ئەو ھوكمران و دەسلەتدارەيە و، بۆيە دەبى رىزى لىبگرىن و بۆن خۇشى بكەين و لە شوینىكى بەرزى دابىنن تۆزى لى نەنىشى! جا (غزالي) دەلى: بە تەئكىد ئەو ھوكمرانە

چاكسازى و حوكمران كردن

ئەگەر ئەو ھى پىنگاتەو ھە لە جىياتى پىخۆشبوون زۆرىشيان لى توورەدەبى و سزاشيان دەدات و دەلى: خۇ من بۇ ئەو ھە نەناردو ھە بۇن خۆشى بکەن ئاوا رىزى لىبگرن، بەلکو ناردو ھە ئىشى پىبکەن، رىزى لىگرتنەكەى و ئەدەب بەرامبەر نواندەكەى ئەو ھەيە كە كارى پىبکرى.

جا ئەو پىنج ھەنگاوانە، ھەر مسولماننىك كە قورئان دەخوئىنى يان كە قورئانى بۇ دەخوئىندىتەو ھە و لە قورئان ھالى دەبى، دەبى ئەو ھەنگاوانە لە زاتى خۆيدا بنى و بەم شىو ھەيە ھەلس و كەوت لەگەل قورئاندا بکات.

و ھەنگاوى شەشەم: برىتى بوو لە: تەزكىە پىكردن و فىزىكردن، بەلى ئىنسانى مسولمان ھەولەدەدات دەوروبەر و كۆمەلگاكەى بە قورئان تەزكىە بکات وپاكسازى و چاكسازى بکات و بژارى بکات، لە ھەرچى ناشەرعىي و غەلەت و پەلەت و لادان ھەيە، جا چ پەيوەندى بە لايەنى ئىمان و عەقىدە و بىروبوچوونەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لايەنى عىبادەتەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لايەنى ھەلس و كەوتى شەخسىيەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لايەنى ھەلس و كەوتى خىزائىيەو ھەبى، چ پەيوەندى بە ئادابى گشتىيەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لايەنى حوكم و سىياسەتەو ھەبى، چ پەيوەندى بە لايەنى ئىدارىيەو ھەبى، دەبى ھەولەدات ئەو دەوروبەرەى خۆى بژار بکات و پاكى بکاتەو لە ھەلە و ناشەرعىيەكان و دوايىش بىشپرازىننىتەو بەو ھى كە خوا پىي خۆشە و فەرمانى پىكردو ھە، ئنجا دوايى لەسەر ئاستى ژيانى كۆمەلگەش كتىب و ھىكمەتيان فىزىبکات، كە وەك پىشتر باسماں كرد (كتىب) واتە: شەرعىتى خواى كار بەجى كە ئەو ھى بەزورى ھەر لە قورئان دا، كە ژيانى كۆمەل رىك دەخات لە ھەموو روو ھەكائىيەو ھە، و ھە (ھىكمەت) ھىش برىتە لەو ئەدەب و رەفتار و رەوشتە بەرزانەى كە قورئان گرتوونىتە خۆى.

چۆن باشتر له قورئان بههره‌مه‌ند ده‌بين؟

ئىستاش باسى هه‌نگاوى جهوتهمى ئىنسانى موسلمان ده‌كه‌ين بۆه‌لس و كه‌وتى له‌گه‌ل قورئاندا كه (چاكسازى و حوكمران كردن)ه، واته:

چاك كردنى كۆمه‌لگا به هۆى قورئانه‌وه و چاكسازى تىدا كردنى و گۆرپنى به‌ره‌و خىر و چاكه، وه پاشان حوكمرانكردنى كتيپى خوا به سه‌ريه‌وه، ئنجا وهك پىشترىش گوتمان: هه‌نگاو و قۇناغه‌كانى يه‌كه‌م و دووهم و سىيهم و چوارهم و پىنجهم باس له هه‌لس و كه‌وتكردنى راست و دروستى تاك له‌گه‌ل قورئان دا ده‌كهن، به‌لام هه‌نگاو و قۇناغه‌كانى شه‌شم و جهوتهم زياتر په‌يوه‌ندييان به خه‌لك و كۆمه‌لگاي موسلمانوه هه‌يه به‌گشتى و، ئه‌نجامدانىيان په‌كى له‌سه‌ر كارى به كۆمه‌ل و هه‌ره‌وه‌زى كه‌وتوه.

به‌تايبه‌ت ئهم هه‌نگاو و قۇناغى جهوتهمه به پله‌ى يه‌كه‌م په‌يوه‌سته به پاكسازى و چاكسازى تىدا كردنى دام و ده‌زگا و دامه‌زراوه‌كانى به‌رپوه بردنى كۆمه‌لگا له بواره‌كانى سياسى و ئابوورى و ئىدارى دا.

ئىستاش بۆ ئه‌وى چه‌مك و واتاى ئهم هه‌نگاو و قۇناغى جهوتهم و كۆتايىيه‌ى هه‌لس و كه‌وتكردن له‌گه‌ل كتيپى خوادا له دل و مېشكمان دا روونتر بىت، با تۆزىك چه‌مك و واتاى هه‌ركام له (اصلاح) و (تحكيم) روون بكه‌ينه‌وه:

چاکسازی و حوکمران کردن

پیناسه و چۆنیهتی (إصلاح)

وشه‌ی (إصلاح) یهك جار^(۱) له قورئاندا هاتوه له‌سه‌ر زمانی یه‌كێك له پیغه‌مبه‌ران كه (شعیب)ه علیه السلام، كه هه‌ندیك له زانیان به وتاریژی پیغه‌مبه‌ران (خطیب الأنبياء) ناویان بردوه له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریکی زۆر فه‌صیح و قسه‌زان و به‌ری و جی بووه، ئه‌ویش كه له سووره‌تی (هود)دا ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ يَنْفُورُ آرَاءَ يَشْرُ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝۸۸﴾

جا ده‌توانین ب‌لینین: وشه‌ی (إصلاح) به‌کورتی، واته: چاك کردن، چونکه (إصلاح) له‌سه‌ر وه‌زنی (إفعال)ه و له (ص‌لح)ه‌وه هاتوه كه به مانای (چاکبوو) دی، وه (أصلح) یانی چاکي کرد، كه واته: (إصلاح)ی کۆمه‌لگا، یانی صالح کردنی و چاککردنی. ئنجا خ‌وای په‌روه‌ر‌دگاریش به‌لیننی داوه به‌ه‌ر میلله‌تیک چاک (ص‌لح) بی‌ت، بیکاته جینشینی خ‌وی له‌سه‌ر زه‌وی دونیا و، سه‌ر زه‌مینی به‌ه‌شتیشی پی‌ ببه‌خشی، وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۵﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَلْبَلَاغَ لِقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾﴾

الأنبياء، واته: بینگومان ئیمه له‌د‌وای زه‌بوور له (ذکر)دا (که مه‌به‌ستی ته‌وراته) نووسیومانه (واته: ئه‌و یاسایه‌ی خ‌وی، هه‌م له‌زه‌بووردا نووسیوه و هه‌م له ته‌وراتیشدا، دیاره له قورئانیشدا هه‌ر به‌یانی کردوه)، که سه‌ر زه‌مین به‌نده

(1) واته: به‌م شیه‌یه، ئه‌گه‌رنا له‌گه‌ل پتیه‌لکێترانی پاناو دا، وه‌ك (إصلاحها...) چه‌ند جارێك هاتوه.

چون باشر له قورئان بهر مه نند ده بين؟!؟

چاکه کانم به میراتی ده گرن (واته ده ستلانی تییدا په یدا ده کهن و حوکمرانیی تییدا ده کهن). هه لبه ته لیږه دا مانای وشه ی (الأرض) دوو ئیحتیمالی هه ن، که پینکه وهش ناکوک نین، واته ده گونجی له یه ک کاتدا هه ردووکیان مه به ست بن، یه که م: که مه به ست سه ر زه مینی دونیا بی، دووهم: که مه به ست سه ر زه وی به هشت بیټ، چونکه خوی زانا و توانا له قورئاندا به هشتیش هه ر به وشه ی (الأرض) ناو ده بات⁽¹⁾.

ئنجا به ته ئکید نه و به ندانه ی که بو خوا چاکن و نه و کومه لگا و میلله ته ی که چاکه، خوی بالاده ست هم سه ر زه وی دونیا یان ته سلیم ده کات، که تییدا خاوه ن ده ستلانت و بالاده ست بن و شه ریه ته ی خوی تییدا پیاده بکه ن، وه هم زه وی به هشتیشیان ته سلیم ده کات، بو شه وی تییدا نیشته جی و سه قامگیرین. که واته: (اصلاح) یانی: نه و کومه لگا و ده ورو به رت وا لی بکه ی شایسته ی شه وه بی که خوی کار به جی بیچه سپینی له سه ر زه ویداو، ده ستلانی بداتی، به و شیوه یه ی که خوا پپی خوشه ژیا نی خوی ریک بخات و ئیداره بکات له سه ر زه وی، چونکه مروف داوای لیکراوه و له سه ری پئویست کراوه که به ندایه تی بو خوا بکات، به ندایه تی بو خوا کردنیشی به وه ده بی که به پپی شه ریه ته ی خوا ژیا نی خوی به ریوه به ری، جا له ژیا نی تایبه تی و شه خسی خویدا شه وه دیاره مسولمان هه میشه مولزه مه که به و شیوه یه ی خوا عزوجل فرمائی پیکردوه، بژی.

(1) وه که فرمویه تی: ﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ

چاكسازى و حوكمران كردن

وه ههروهها له ژيانى خيزانيشى دا ئهوهندهى دهسلاتى ههبي، وه له ژيانى كۆمهلايه تيشى دا به هه مان شيوه، بهلام له ژيانى كۆمهلبى دا ئهوه دياره كه به تهنيا ناكريت و دهبي مسولمانان به هه موويانهوه دهستبار بو يهك بگرن وهاوكارى بيكهوه بكن، بو ئهوهى ژيانهكهيان بهو شيويه لى بكن كه خوا پيى خوشه، چونكه خواى بهبهزهى كه دهفرمويت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ الذاريات، ههم چه مك و واتايهكى تاكى ههيه، واته: تاك تاكى جند و ئينسانهكان خوا بويه دروستى كردوون، كه بهندايتيى بو بكن، وه ههم چه مك و واتايهكى گشتيشى ههيه، واته كۆمهلبى جند و كۆمهلبى مروف، خوا بويه دروستى كردوون كه بهندايتيى بو بكن، جا دياره بهندايتييش بو خوا بهوه دهبي كه ملكهچى شهريعتى خوا و دينى خوا بن، واته: به هه موويان شهريعتى خواى پهروهردگار بهرپوهبهرن، بو ئهوهى ژيانهكهيان بهو شيويههبي كه خوا پيى خوشه، كه واته: بهلبى يهكيك له ئهركهكانى هه لگري قورئان برىتبه له چاك كردن (إصلاح)ى كۆمهلگا و دهووبهري، دياره ئهويش پاش ئهوهى كه خوى چاك (صالح) كرد، چونكه ئهوهى چاك (صالح) نهبي چاكسازى (إصلاح)ى پيناكري، زانايان گوتووويانه: چاك كردنى خهلك برىتبه له باجى چاك كردنى خوت (الإصلاح) ضربه الصلاح) بهلبى: (فاقد الشيء لا يعطيه)، كه سيك بوخوى شتيكى نهبي ناتوانى لى بيهخسى، كه سيك سيوى نهبن، ناتوانى سيوان بداته خهلكى، كه سيك بوخوى چاك نهبي، چاكسازى پى ناكريت و، كه سيك بوخوى راست نهبي خهلكى پى راسته رى ناكري و، كه سيك بوخوى له خوا نزيك نهبيت، خهلكى پى له خوا نزيك ناكريتتهوه، ئهوه خاليكى زور گرنگ و بنچينهبيبه كه بزانيين ئيمه بهئهندهى ئهوهى كارمان لهخومان كردوه، كار له خهلك دهكەين،

چون باستر له فورشان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

ته‌ماشا بکه‌ن! ئاسنیکی رەش و سارد و رەق دەخړیته نیو کووریه‌کی
 ئاگره‌وه، ئەو ئاگره ئاسنه‌که وه‌کو خۆی لێ ده‌کات، رەنگی وه‌کو رەنگی وی لێ دی
 و گهرمی ده‌کات وه‌کو خۆی، واته: ئاگره‌که سیفه‌ته‌کانی خۆی له‌سه‌ر ئەو ئاسنه
 رەقه په‌یداده‌کات، بۆچی؟ چونکه بۆخۆی کاریگه‌ریی هه‌یه و سیفه‌ته‌کانی خۆی
 نه‌قل ده‌کات بۆ شتی‌ک که خراوته نیوی!

دیاره یه‌کی‌ک له حیکمه‌ته‌کانی هاتنی ئایه‌تی: ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ
 عٰیِدِیْنَ﴾ (١١٦) ﴿الْاٰیٰتِیَّ﴾ واته: بیگومان له‌مه‌دا په‌ند هه‌یه بۆ خواپه‌رستان،
 به‌دوای ئایه‌تی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنْتَ الْاَرْضَ بِرِثَهَا عِبَادِیْ
 الصَّٰلِحِیْنَ﴾ (١١٥) ﴿﴾ دا هه‌رئه‌وه‌یه که بزانی: چاکبوونمان به‌ره‌می به‌ندایه‌تی
 کردنمانه بۆ خوا سبحانه و تعالی، بۆیه ئه‌گه‌ر بمانه‌وی (صالح) بین ده‌بی
 هه‌ولبده‌ین (عابید) بین!

به‌لێ به‌راستی مرووف به ئەندازه‌ی ئەوه که کاری له خۆی کردوه، کاریشی پێ
 له خه‌لکی ده‌کری و ئەوه‌ی که ئیمانی چاکی هه‌بی، ده‌توانی خه‌لک به‌ره‌و ئیمان
 بێنی و ئەوه‌ی که ره‌وشتی به‌رز و جوان بی، ده‌توانی ره‌وشتی خه‌لکیش جوان
 بکات و ئەوه‌ی هۆشیار بی و له دین حالی بووی، ده‌توانی خه‌لکیش حالی
 بکات و... هتد، به‌لام به‌راستی ئه‌گه‌ر ئینسان ئەو سیفه‌تانه‌ی تیدا نه‌بن، ئەوه
 قسه‌ی رووت هه‌چ نیه و، وه‌کو ده‌لی: (ئاسنی سارد به‌ فوو گهرم نابێ).

چاگسازی و حوکمران کردن

به‌لی به‌پریزان!

چاگکردنی کومه‌لگا که گه‌وره‌ترین ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌لگرانی قورپانه و له هه‌موو رووه‌کانه‌وه خه‌م له کومه‌لگا و میلله‌ت و ده‌ورو به‌ریان ده‌خۆن و هه‌ولده‌ده‌ن، کومه‌لگا و ده‌ورو به‌ریان به‌و شیوه‌یه لی بکه‌ن که قورپان فه‌رموویه‌تی.

ئیستاش با سه‌رنجیکی ئه‌و ئایه‌تانه‌ بده‌ین که له سیاقی ئه‌واندا رسته‌ی: ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ﴾ هاتوه:

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمِ أَتَوْا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَىٰ يَتَقٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾﴾ هود.

واته: وه بۆ لای گه‌لی مه‌دیه‌ن شوعه‌یبی برایانمان نارد، گو‌تی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا بپه‌رستن جگه‌ له‌و په‌رستراویکی دیکه‌تان نیه! وه که‌می له‌ پیوان وکیشان دا مه‌که‌ن من ده‌بینم وه‌زعتان (ژیان و گوزه‌رانتان) باشه، به‌لام له‌ نازاری روژیکی ئابلوو‌قه‌ده‌ر لی‌تان ده‌ترسم! وه ئه‌ی گه‌له‌که‌م پیوان و کیشان دادگه‌رانه بکه‌ن، وه شتی خه‌لکی به‌ سووک سه‌یر مه‌که‌ن، وه له‌سه‌ر زه‌مین دا هه‌ولی خراپه‌کاری

چۆن باشتر له قورئان بههره‌مه‌ند ده‌بین؟!

مه‌دهن! پاداشتی نه‌براه‌ی خوا (له دنیا) چاکتره بۆتان، وه من پارێزه‌ر نیم به‌سه‌رتانه‌وه (که نه‌هیتلم لابدهن).

گوتیان: ئه‌ی شوعه‌یب ئایا نوێژه‌که‌ت فه‌رمانت پێده‌کات که واز له‌وه بێنین که باب و باپیرانمان ده‌یانپه‌رست، یان به‌که‌یفی خۆمان ته‌سه‌رپروف له‌ مال و سامانی خۆماندا بکه‌ین؟! به‌راستی تۆ هیدی و مه‌ند و سه‌رراستی!

گوتی: ئه‌ی گه‌له‌م! ئه‌دی ئه‌گه‌ر من له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی رۆشن بم (هه‌ر ده‌بی به‌قه‌سم نه‌که‌ن؟!!) وه خوا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه بژیویکی باشی داومی و ناشمه‌وی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه بجوولیمه‌وه که لیتانی قه‌ده‌غه ده‌که‌م، جگه‌ له‌ چاکسازی به‌ پێی توانام مه‌به‌ستیکی دیکه‌م نیه، یارمه‌تیش به‌س له‌ خوا ده‌خوازم، پشتم هه‌ر به‌وی به‌ستوه و ته‌نیا بۆ لای ویش ده‌گه‌ریمه‌وه.

وه‌ك ده‌بینین شوعه‌یب سه‌لامی خوای لی بی که له‌میان‌ه‌ی قسه‌کانی دا خۆی به‌ چاکساز (مصلح) ناوده‌بات و به‌راشکاوی رایده‌گه‌یه‌نی که جگه‌ له‌ چاکسازی (إصلاح) کردنی گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌که‌ی هیچ ئامانج و مه‌به‌ستیکی دیکه‌ی نیه.

سه‌ره‌تای په‌یام و بانگه‌وازه‌که‌ی به: (رَبِّقَوْمٍ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ) ده‌ست پێده‌کات! که‌واته: به‌ردی بناغه و یه‌که‌مین هه‌نگاوی چاکسازی راسته‌قینه له‌ ئیمان و عه‌قیده و له‌ چه‌سپاندنی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) دا به‌رجه‌سته‌یه، به‌لی بۆ راستکردنه‌وه‌ی هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کی لار و لادهر، پێویسته خالی ده‌ستپێک و وه‌رچه‌رخان، ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتن بی، ئه‌گه‌رنا به‌ ته‌نکید ئه‌وه‌ی که ناوی لێده‌نری چاکسازی (إصلاح) جگه‌ له‌ پینه و په‌رۆکردنی واقعیی

نه‌فامییانه‌ی کۆمه‌لگا چیدی نابێ!

چاکسازی و حوکمران کردن

ثنا شوعه‌یب سه‌لامی خوی لی بی، پاش راگه‌یاندنی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) چوار شتی دیکه به گه‌لی مه‌دیه‌ن راده‌گه‌یه‌نی، به واتایه‌کی دیکه: پاش راگه‌یاندنی برگه‌ی یه‌که‌می به‌رنامه چاکسازی‌یه‌که‌ی، چوار برگه‌ی دیکه‌شیان ده‌خاته پیش چاو:

1. (وَلَا تَنْفُصُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ)
2. (وَيَنْفُورُوا أَزْفُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ)
3. (وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ)
4. (وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ)

له برگه‌ی یه‌که‌م دا رینگرییان لی ده‌کات له فیل و خیانه‌ت له پیوان و کیشان، واته: کاتیک که شت بو خه‌لک پیوانه ده‌که‌ن و ده‌کیشن، وه له برگه‌ی دووهم دا فه‌رمانییان پیده‌کات که به شیوه‌یه‌کی دادگه‌رانه پیوان و کیشان نه‌نجام بدن، چ بفروشن چ بکرن! له برگه‌ی سییه‌میش دا شتی خه‌لک به که‌م سه‌یرکردنیان لی قه‌ده‌غه ده‌کات، که هم شتی مه‌عنه‌ویی و هم ماددیش ده‌گریته‌وه، وه له برگه‌ی چواره‌م دا رینگریی و جه‌رده‌یی و خرابه‌کارییان لی قه‌ده‌غه ده‌کات، به‌مجوره به‌رنامه چاکسازی‌یه‌که‌ی، لایه‌نه‌کانی: ئیمان و نه‌خلاق و ئابووری و کومه‌لایه‌تیی و سیاسی، ده‌گریته‌وه!

به‌لام با بزاین گه‌له‌که‌ی ده‌لین چی و چونی وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه؟! (قَالُوا
يَسْئَلُونَكَ أَصْلَوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يُعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ)
ده‌لین نه‌ی شوعه‌یب! نه‌وه نویره‌که‌ت وات لی ده‌کات نه‌وه‌ی باب و باپیرانمان

چۆن باشتەر له قورئان بههرمهئند دهبين؟!

دهيان پهريستن دهستيان لى هه لگرين، واته: دهست له مه عبوود و پهريستراوه كانمان هه لگرين؟! وه ئايا نوپژه كهت وات لى دهكات ريگه مان لى بگري كه به كهيفى خومان هه لس و كهوت بكهين له و مال و سامانه دا كه له بهر دهستمانه؟! وا دياره گه لى شوعه ييب پروايان به رڙيمى سه رمايه دارى بووه و پروايان به ليبراليزم بووه، كه ده لى: تاك ئازاده چى دهكات بى گويدانه ئه وهى ميللهت زهره ر دهكات يان قازانج، ده بى كومه لگاي (شوعه ييب) يش به زاراوهى ئيستا كومه لگايه كى (ليبرال) بووين، جا دياره بهرنامه و ئاييى خوا ده لى: نابى چونت پى خوزه ئاوا ته سه رپروف له ماله كه تدا بكه ي، به لكو ده بى چون خوا فهرموو يه تى ئاوا بى، به لام سيسته مى سه رمايه دارى ده لى: چونت پى خوزه وا بكه، جا بازگانى به ماده سه رخوشكه ره كان (مُحَدَّرَات) وه ده كه ي، بازگانى به چه كى كوكوزه ييه وه ده كه ي، چى ده كه ي بيكه، گرنگ ئه وه يه سوود و قازانجى زياتر بكه ي و، نابى گوى بده يه ئه وه داخو كومه لگا و ميللهت زهره ر دهكات يان قازانج.

كه واته: شوعه ييب عليه السلام وه كو چون ويستوو يه تى كومه لگايه خوى له روى عه قيدى و فيكرييه وه (اصلاح) بكات، ئاواش ويستوو يه تى له روى ئابوو ريشه وه چاكيان بكات، ههروه ها له روى ئه خلاقىيه وه و له روى كومه لايه تى و سياسى و.. هتديشه وه، به لام ئه وان ره خنه لى ده گرن و ده لين: ئايا نوپژه كهت فه رمانت پى دهكات كه واز له پهريستراوه كانمان بينين و دهست له به كهيفى خو ته سه رپروف كردن له مال و سامانماندا هه لگرين؟! جا دياره ئه م قسه يه گه له كه ي ئه وه ده گه يه نى كه دياره شوعه ييب عليه الصلاة والسلام وا لى

چاكسازى و حوكمران كردن

حالى كردوون كه نويژ فرمان به نينسان دهكات كه دهبي عه قيدهى چاك بى،
 لايهنى تابوورى چاك بى، لايهنى كومه لايهتى چاك بى، لايهنى سياسى چاك
 بى، دياره لىي حالى كردوون كه نويژ نينسانىكى راست و دروست و ميلله تىكى
 راست و دروست پهروه رده دهكات، نجا شوعه ييب له وه لامياندا دهلى: (قَالَ
 يَنْقُورُ أَرْءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَيْهِ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَّا
 مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ) دهلى: ئهى گه له كه م ئه دى ئه گهر من له سهر رپيه كى
 ئاشكرابم، وه له سهر به لگه و بورهانيكى ئاشكرابم له لايه ن پهروه رديگار مه وه،
 واته: خوم بهرچا و روونم له رپي خومدا رپي خوم باش ده بينم، خوى پهروه رديگار
 هيدايه تى داوم، بهرچاوى روشن كردوومه وه، وه خوا رزق و رزوييه كى باشيشى
 داومى و پيوستم به پاره و سامانى ئيوه نيه و، بويه ناليم فرت و فيل مه كهن و
 زولم و زور مه كهن و خراپه كارى مه كهن له رووى تابوورى و كومه لايه تىي و... هتد،
 كه ته ماعم له مالتان دا هه بى، نه خير من پيوستيم به مالى ئيوه نيه، به لام
 ده موى كومه لگا كه م كومه لگايه كى ساغ و سه لامه ت بى، كومه لگايه كى به خته وه ر
 بى و قپى و پرى تيدا نه بى، زولم و سته مى تابوورى و سياسى و كومه لايه تى
 تيدا نه بى، نجا دوايى دهلى: (إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ) من بهس
 ده موى چاكسازى بكه م، واته: بهس ئامانج و مه به ستم ئه وه يه ئيوه چاك بكه م!!
 كه واته: چاك كردنى خه لك ئه وه مانا كه يه تى، ده بى له هه موو رووه كانه وه و له
 هه موو لايه نه كانى ژيانه وه، ئه و كومه لگايه چاك بكرى، به لام ئايا ده بى له پيشدا
 له كوئوه ده ست پى بكه ي؟ هيچ يه كيك له پينغه مبه ران عليهم الصلاة والسلام نيه
 له گه ل ميلله تى خوى دا قسه ي كردبى، مه گهر به و رسته يه ده ستى پيكر دوه:

چاگسازیی و هوگمران کردن

ترسینهر بی بو تیکرای مروقایه تی به لام زوربه ی خه لکی نازانن. که واته: دیاره
ئو پیغه مبه ره و ئو قورئانه ی که بو نیرواره، ئه وه یان له باراندا هه یه که
رینموونی هه موو مروقایه تی بکه ن و ژیانان رنک بخه ن، به و شیوه یه ی که خوا
ده یه وی له هه موو بو ار و لایه نه کان دا.

پیناسه و چۆنیه تی (تحکیم)

ئیتاش با سه رنجیکی چه مک و واتای وشه ی (تحکیم) بده ین:

وشه ی (تحکیم) به کورتی: یانی کردنه دادوهر و کردنه هوگمران، جا که ئیمه
باسی قورئان ده که ین، لیره دا مه به ست له (تحکیم) ئه وه یه که کتیبی خوا عزوجل
بکه ینه دادوهر (حکم) و بیکه ینه هوگمران (حاکم)، وشه ی (تحکیم) یش له قورئان
دا هاتوه به صیغه ی: (يُحَكِّمُوكَ)، وه خوی کاربه جی ملدان و رازیبوون به
حه که میتی و هوگمرانی قورئانی له لایه ن موسلمانانه وه کردوته سه نگی مه حه ک و
پیوهر و ته رازووی موسلمانه تی و ئیمانداریتییان، وه ک فه رموویه تی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا
قَضَيْتَ وُيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾ النساء، لیره دا خوا عزوجل پیغه مبه ری خوی
ده دوینی و هوی هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته شمان له وانه ی پیشووتر دا باسکرد و
کورته که ی ئه وه یه که دوو نه فه ر پیکه وه ده مه قالییه کیان بووه و یه کیکیان ئاماده
نه بووه که ئه و کیشه یه ی خوی به ریتته لای پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام و
گوتوویه تی ده یبه ین بو لای یه کیکی دیکه، ئیدی خوی پهروه دگار ئه و چه ند
ئایه تانه ی ناروونه ته خوار، که له ئایه تی کۆتاییندا فه رموویه تی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ

چاگسازىيى و ھوكمران كىردن

چ دەكات و كاتىك كە دەلى خوايه ھەر تۇ دەپەرستم! بزانى چى دەلى؟ چۇن ھەلۇيىستى واى دەبى؟ ئاخىر ئەگەر ھەر خوا دەپەرستى بۇ بە شەرىعەتەكەى رازى نىيە؟ پەرستنى خوا ئەوويە مرۇف ئەوپەرى ملكەچىيى بۇ خوا ھەبى، جا ئەو ھە چ ملكەچىيەكە بلى ئەى خوايه تۇ دەپەرستم، بەلام بەشەرىعەتەكەت رازى نىم؟! مسولمانم بەلام دىنى تۇم ناوى!!

كەواتە (تحكىم)ى كىتېبى خوا ئەوويە كە بىكەيە بە ھەكەم و ھوكمران، واتە: ھەر ئەو چارەسەركەر و دادوهرىيى بۇ يەكلانىيى كىردنەوھى كىشە و مشت و مېرەكان و بەس ئەويش بەرنامە بى، چونكە خواى كاربەجى لە قورئاندا ھەم خۇى بە ھەكەم ناو بىردوھ و ھەم خۇيشى بە ھوكمران ناوبردوھ، جا ھەندىك لە زانايان دەلېن (حكىم) و (حاكىم) ھەر يەكن، بەلام وا پى ناچى، چونكە (حاكىم) واتە: ئەو كەسەى كە بەرنامە دادەنى، يان ھوكمرانىيى دەكات، ديارە خواى بى وېنە بۇ خۇى ھوكمرانىيى ناكات، بەلام بەرنامەى داناوھ و پىغەمبەرەكەى عليه الصلاة والسلام ھوكمرانىيى كىردوھ، لە دواى ئەويش جى نشىنەكانى، لە دواى وانىش ھەركەسىك دەسەلاتى ئىسلامىيى كەوتۇتە دەست، دەبى ھوكمرانىيى بكات بە پىيى بەرنامەى خواى پەروەردگار، بەلام وەكو چۇن خوا ھاكەم بە ماناى بەرنامەرىئ (مُشْرَع)، دىسان ھەكەمىشە، خواى پەروەردگار ھەردووكيانى فەرمووھ، لەبارەى (حاكىم) بوونىوھ فەرمووھتە: ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴾ (التين، واتە: ئايا خوا كاربەجىترىنى ھوكمرانەكان نىيە؟! ديارە (حاكىم) لىرەدا بە ماناى بەرنامەرىئو ياسا دانەرە.

چون باستر له قورئان بههرمه‌مند ده‌بین؟!

هه‌روه‌ها له باره‌ی (حَكَمٌ) بوونییه‌وه، فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ﴾ (الأنعام 114)، واته: ئایا غه‌یری خوا دادوهری‌کی دیکه بخوازم؟! به‌ئێ ده‌بی به‌س خوا دادوهری‌ی و هه‌ر خوا بو‌ی هه‌یه دادوهری‌ی بکا له‌کاتی مشت و مر‌ی نیوان خه‌لکیدا: ئه‌وه هه‌قیه‌تی، ئه‌وه نا هه‌قیه‌تی، که‌واته: (تحکیم) ی کتیبی خوا بریتیه له‌وه‌ی که شه‌ریعه‌تی خوا بکه‌ی به (حاکیم)، وه‌ بی‌شی که‌ی به (حه‌که‌م)، واته: بی‌که‌ی به به‌رنامه‌دانه‌ر بو‌ ژیا‌نی خه‌لک و، بی‌شی که‌ی به دادوهر بو‌ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه و مشت و مرانه‌ی که له نیوانیاندا رووده‌ده‌ن.

ئینجا با سه‌یری ئه‌و سی‌ ئایه‌ته به‌ پیزه‌ی سووره‌تی (المائدة) بکه‌ین، واته: ئایه‌ته‌کانی (48 ، 49 ، 50)، خوا عز‌وجل فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ لَكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخَلِّفُونَ ﴿٥٨﴾ المائدة. واته: وه کتیب (قورئان) یشمان بو‌ تو‌ نارده‌خوار، که کتیبه‌کانی پیش خو‌ی به‌راست داده‌نی و به‌سه‌ریشیا‌نه‌وه چاودیره، ده‌جا به‌ پی‌ی ئه‌وه که خوا نار‌دوو‌یه‌ته خواری دادوهری‌یان له نیوان دا بکه و مه‌که‌وه شوین ئاره‌زووه‌کانیان و له‌وه‌ه‌قه لاه‌ده‌ه که بو‌ت هاتوه. بو‌ هه‌ر کامی‌کتان — له ئۆمه‌تان — به‌رنامه و رێبازیکمان داناوه، وه ئه‌گه‌ر خوا ویستبای هه‌مووتانی ده‌کرده یه‌ک ئۆمه‌ت، به‌لام — بو‌یه ئاوا بو‌ چهند ئۆمه‌تیک دابه‌شی

چاكسازىيى و ھوكمىران كىردىن

كىردوون- تاكو لەو ھەدا كە پىنى داون تاقىتان بىكاتهو، دەجا پىشېر كە بىكەن لە چاكەكان دا، تىكرا تان گىرەنەو ھەتان بۆ لای خوايە، جا ھەوالتان پىندەدا بەو ھە كە تىيدا كەوتبوونە راجىايىيەو.

ھەندى كەس دەلەين: جا كوا خۇ خوا باسى ئەو ھى نەكردو ھە دەبى قورئان ھەكەم بى و قورئان بەرنامە ھى ژيان بىت و دەبى شەرىعەت ھاكىم بى؟! بەلام ئەو مەسەلە يەكە كە لە مەسەلە ھەرە رۇشن و بەلگە نەو ىستەكانە لە شەرىعەتى ئىسلامى دا، بۆ وىنە تۇزىك سەبرى ئەم ئايەتە بىكە كە ئىستا ھىنامانەو: خوا جل شائە دەفەرموى: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾ ھەلبەتە ئەم ئايەتە دوای ئەو ئايەتەنە ھاتو ھە خوا تىياندا باسى تەورات و ئىنجىل دەكات، و ھە باسى ئەو دەكات كە تەوراتى ناردو ھە و ئىنجىلىشى ناردو بۆ ئەو ھەردووكىان بەرنامە بن بۆ ژيان، تەورات بۆ ژيانى بەنى ئىسرائىل لەسەردەمى (مووسا) دا ھەلە الصلواة والسلام، ئىنجىلىش بۆ ژيانى بەنى ئىسرائىل لەسەردەمى (عیسا) دا ھەلە الصلواة والسلام، دوای ئەو دەفەرموى: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾، واتە ھەكو چۆن تەوراتمان بۆ مووسا نارد، (وشە تەورات واتە: شەرىعەت، بەرنامە، و ھەشەھەكى عىبرىيە، ئىنجىلىش واتە: موژدە)، بە ھەمان شىو ھەش: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾ بۆ تۇش (ئەى موھەمەد) كە پىغەمبەرى ئوممەتى كۇتايى، پىغەمبەرى مۇقايەتى تا كۇتايى ژيانى، بۆ تۇش كىتیبان ناردو بە ھەق، (مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ)، ئەو ھى لەپىش خۇى دا بوو ھەمووى بەراست دەزانى، واتە قورئان پىشكىرىيى ئەو دەكات كە: (صحف) ى ابراھىم، تەوراتى مووسا، زەبوورى داوود، ئىنجىلى عىسا و ھەموو كىتیبەكانى دىكەى خوا

چون باشر له قورئان بهرهمه نند دهبين؟!

که خوا ناوی نه‌هیناون، وه هه‌موو په‌یامه‌کانی خوا که بو پیغه‌مبه‌رائی ناردوون، هه‌موویان هه‌قن، له ئەسل دا هه‌موویان هه‌قن، به‌لام ئیستا ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوور ده‌سکاری کران و پرکران له خورافات و شتی ئەفسانه‌یی، دیاره قورئان پشتگیری ئیستایان ناکات، به‌لکو پشتگیری ئەصلکه‌یان ده‌کات، که خوا به هه‌ق ناردوونی، (وَمُهَيِّمِنَا عَلَیْهِ)، وه به سه‌ریشیانه‌وه چاودییره، چون به سه‌ریانه‌وه چاودییره؟ واته ئیستا ئیمه به‌هوی قورئانه‌وه ده‌زانین ته‌ورات چه‌ندی ده‌ستکاری کراوه یان نه‌کراوه، ئینجیل چه‌ندی راسته و چه‌ندی راست نیه، ئەو ئینجیلانه‌ی ئیستا هه‌ن چه‌نده‌یان ده‌گونجی بلئی: خوا ناردوویه‌تی، چه‌نده‌شی ناگونجی بلئی: خوا ناردوویه‌تی، ئەوه قورئان هه‌که‌مه و چاودییره به‌سه‌ریانه‌وه، پاشان فه‌رموویه‌تی: (فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) واته: ده‌جا تو حوکه‌میان له به‌ین دا بکه به‌وه‌ی که خوا ناردوویه‌تی، خوا چی ناردوته خوار؟ دیاره قورئان، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام، خوی بی‌هاوه‌ل مولزه‌می کردوه به‌وه که حوکم به قورئان بکات له نیو خه‌لکی دا، وه له دوی خویشی دیاره ئۆمه‌ته‌که‌شی ده‌بی حوکم به قورئان بکات، مادام خوی به ئۆمه‌تی ئەو پیغه‌مبه‌ره علیه‌الصلاة والسلام ده‌زانئ، (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ) واته: وه‌دوی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه، له‌وه‌قه لانه‌ده‌ی که خوا بو‌ی ناردووی، که‌واته له به‌رامبه‌ر هه‌قیق‌دا که قورئانه، که خوا بو‌ی ناردوه چی هه‌یه؟ بی‌گومان هه‌وا و ئاره‌زوو!! (لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا) واته: بو‌ه‌ر کامیکتان ریباز و به‌رنامه‌یه‌کمان داناوه، (شرعة) که به مانای شه‌ریعت دی، واته: ئەو ریبازگه‌یه‌ی که خه‌لک ئاوی لیوه‌ دینئ، لییه‌وه ده‌چیته سه‌ر‌کانی و

چاګسازی و ځوکمران کردن

ښاوی لې هه لده هینجی و لیوهی دینی: (منهاج) یش واته: بهرنامه و ری به کی روشن، یانی: بو هر کامیک له نیوه، واته بو نوممه تی توو هر کامیک له نوممه تانی پیش تو (ئی موحه ممد علیه الصلاة والسلام) ری بازیک و بهرنامه یه کمان داناوه و ثم قورئانهش ری باز و بهرنامه ی تو و نوممه ته که ته، جا نه گهر دته وی خوا به بنده ی خویت له قه له م بدات و، نه گهر دته وی به نیماندار له قه له م بدری، وده وی نهو شهریه ت و بهرنامه یه بکه وه که قورئانه، ههروه ها له نایه تی ژماره (49) دا هه مان راستی دووباره ده کاته وه و ده فهرموی:

﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ

مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ واته: وه به وه که خوا ناردوویه ته خوار ځوکمیان له نیواندا بکه و

شوین ټاره زووه کانیان مه که وه، وه وریایان به که له هه ندیک له وهی که خوا بو ی

ناردوویه خوار، لات نه دن، جا نه گهر هر پشتیان کرده وه، نه وه بزانه که خوا

دهیوه ی به وهی هه ندیک له گونا هه کانیا نه وه سزایان بدات، وه به راستی زوریک له

خه لکی لادرن.

نیستاکه له م روژگاره دا له لایه ن ته وژی عه لمانییه وه چه ند مه سه له یه ک باس

ده کرین و ده وروژنرین، وه ک ره خنه گرتن له نیسلام و پی رازینه بوونی، به تاییه ت

له بواری ئافره ت و خیزان دا وه ک: شایه دی ئافره ت و میراتی ئافره ت و

مه سه له ی چه ند ژنیی (تعدد الزوجات) و ... هتد، که نه گهر هر کام له م

مه سه لانه به شیوه یه کی بابه تییا نه و به ویژدانه وه سه یر بکرین و به شیوه یه کی

بابه تییا نه و سروشتی ئافره ت و پیاو و په یوه ندی نیوانیان و به رژه وه ندی خیزان و

... هتد، ره چاو بکرین، به دلنیا ییه وه مسورگر ده بین و ده زانین نه وهی که

چون باشر له قورئان بههرمه‌ند ده‌بین؟!

شهریعت فەرموویه‌تی هه‌مووی له جی‌ی خۆی دایه و پێچه‌وانه‌ی شهریعت هه‌مووی زولم و نا‌دادگه‌رییه، به‌لێ ئیستا‌که باسی ئه‌وه ده‌کری: چون ده‌بی پیاویک بۆی هه‌بی چوار ئافره‌ت بینێ؟! ئه‌گه‌ر کابرا کافر بی، ئاساییه ئه‌و قسه‌یه بکات، به‌لام کیشه‌که ئه‌وه‌یه کابرا خۆی به‌ مسولمان بزانی و ره‌خنه‌شی له‌ حوکمی خوا هه‌بی! ئیمه کیشه‌مان له‌گه‌ل بابای عه‌لانی نیه که ده‌لی بروام به‌ دین نیه و دینه‌که‌ی بریتیه له (بی دینی)، به‌لکو کیشه‌مان له‌گه‌ل ئه‌و کهسه‌یه خۆی به‌ مسولمان بزانی و ره‌خنه‌شی له‌ دینی خوا هه‌بی!

شایانی باسیشه‌ من له‌ کتییی (ئافره‌ت و خیزان) دا به‌دریژی ئه‌و مه‌سه‌لانهم باس کردوه و روونم کردوته‌وه، که هه‌ر کامیکیان به‌لگه و هوکاری خۆی هه‌یه، هوکاری عیلمی و مه‌نتیقی و سروشتی⁽¹⁾، به‌لام مه‌به‌ست لێرده‌دا ئه‌وه‌یه که خوای زانا و توانا ده‌فهرموی: (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ): ئاگات لیبی (ئه‌ی موحه‌مه‌د علیه‌ الصلاة والسلام) وه‌ وریابه‌ لات نه‌دن له‌ هه‌ندی له‌وه‌ی که خوا بۆی نارده‌وی، چونکه‌ یه‌ک حوکمی خوا ره‌ت بکریته‌وه و تو رازی بی به‌ره‌ت کردنه‌وه‌ی پینی کافر ده‌بی، که دیاره‌ ئه‌مه‌ فه‌رزی مه‌حاله، ئه‌گه‌ر نا نه‌ک پینغه‌مبه‌زی خوا، به‌لکو هه‌چ برودارینکی باشیش هه‌چ شتیکی خوای په‌روه‌ر‌دگاری پی ره‌ت ناکریته‌وه: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ الاحزاب، واته: هه‌چ پیاویکی ئیماندار و ئافره‌تیکی ئیماندار

(1) هه‌روه‌ها له‌ نامیلکه‌ی (سروشت و پایه‌کانی خیزان و مه‌سه‌له‌ی چه‌ند ژنی له‌ ته‌رازووی عه‌قل و شه‌رع دا)

چاكسازى و حوكمران كردن

كاتيك كه خوا و پىغهمبهره كهى برپارىك ددهن و حوكميك دهر دهكهن، بۇيان نيه، مافى سهر پشك بوون و ههلبژاردن به خۇيان بدن، وه هر كه سيك سهرپىچى له خوا و پىغهمبهره كهى بكات نه وه به گومر ابوونيكى ناشكرا گومرا بووه. پاشان فهرموويه تى: (فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ) واته: جا نه گهر پشتيان هه لكرد له شه ريعهت، نه وه بزانه كه خوا دهيه وي به هوى هه نديك له گوناچه كانيانه وه (ههر له دنيا دا) سزايان بدات - واته: سزاي زوربهى گوناچه كانيان هه لده گرى بو قيامهت، به لام هى هه نديكيان هر له دنيا دا سزايان پى ددهت - وه زورىك له خه لكى لارين.

وه سهره نجام له ثابته تى ژماره (50) دا ده فهرموى: ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ واته: ثايا نه وانه حوكمى نه فامى داوا دهكهن، جا حوكمى كى له هى خوا چاكتره بو كه سانيك كه ئيمانيان هه بى؟! كه واته: حوكم و بهرنامه دوو جوهره:

1. حوكمى خوا جل شانه كه بينا كراوه له سهر عيلمى بى سنوورى خوا،
2. حوكمى نه فامى، كه بينا كراوه له سهر جهه لى ئينسان و له سهر هه وا و ئاره زوى ئينسان، تو سه يربكه! هر بهرنامه يه كى ئينسان بينه، ماركسىزم و كومونىزم دىنى، تهنيا بهرزه وه ندى چىنى پروليتار و كريكارى تيدا ره چاو كراوه له سهر حىسابى خه لكى ديكه و له سهر حىسابى چينه كانى ديكه كومه لگا، سه رمايه دارى دىنى، بهرزه وه ندى دهوله مهنده كانى تيدا ره چاو كراوه له سهر حىسابى خه لكى رهش و پرووت و جه ماوهر، فيكره ناسيوناليزم دىنى، تهنيا بهرزه وه ندى نه و گه له تيدا ره چاو كراوه كه بيروكه كهى بو دامه زراوه، بو

چون باشتر له قورئان بهرمه مند دهبين؟!

نمونه: قهومايه تى عه رهبى، كوردى، فارسى، توركى، نه گهر كرابى به بهرنامه نه وه ته نيا بهرزه وه ندى نه و گه له ی تیدا ره چاو كراوه، له سهر حيسابى گه له كانى ديكه و گه له خوى به پله يه ك ده زانى و گه له كانى ديكه به پله دوو، يان پله سى!

هه روه ها هه موو فيكره و بهرنامه كانى ديكه ش هه ر وان، بوچى؟ چونكه هه ر فيكره و بهرنامه يه ك كه ئينسان دای دهنى، يان ئينسانىك دای دهنى يان چين و توپژىك دای دهنى، يان حيزبىك دای دهنى، يان ميلله تىك دای دهنى، جا نه گهر ئينسانىك دای بنى، نه وه بهرزه وه ندى خوى تیدا ره چاو ده كات، وه كو حوكمه ديكتاتورى به كان، كه ته نيا بهرزه وه ندى خوى و بنه ماله كه ی و ده ور به رى له سهر حيسابى خه لكى ديكه، له بهر چاو ده گرى، وه نه گهر حيزب دای بنى، نه وه بهرزه وه ندى حيزبه كه ی خوى تیدا ره چاو ده كات له سهر حيسابى خه لكى ديكه، وه نه گهر ميلله تىك دای بنى، به هه مان شيوه و نه گهر چينىك بى به هه مان شيوه و... هتد.

به لام حوكمى خوا جل شانه، چونكه خواى خه لكى به، خواى كافر و مسولمانه و خواى رهش و سپيانه، خواى عه رهب و عه جه مه، خواى هه ژار و ده وله مه ندانه و خواى هه مووانه، بوپه حوكمه كه ی بو هه مووان وه كو يه كه، ته نانه ت حوكمى خواى په روه رديگار جياوازی كافر و مسولمانىش ناكات، له بواری قه زاوه ت و دادوهرى دا، جياوازی كافر و مسولمان ناكات و كى هه قى به ده سته وه بى، شه ريعه تى خوا هه قه كه ی ده داتى.

جاكسازى و حوكمران كردن

ئىنجا بۇيەش حوكمى غەيرى خوا ھەموو جۆرەكانى بە حوكمى نەفامىي (جاھلى) لە قەلەم دەدرىن، چونكە ھەموويان لە ئارەزوو ھەو و لە بەرژو ھەندىي تايبەتى و تاك و چىنايەتى و حىزبايەتى و... ھتدەو ھەلدەقولن، بەلام حوكمى خوا سبحانە و تعالى وا نىيە، چونكە خوا ھىچ پىويستى بە خەلكى نىيە و ھىچ بەرژو ھەندىيەكى لە ھىچ شتىكدا نىيە، تەنھا سۆز و بەزەيى بەرانبەر بە خەلك ھەيە و مېھرەبانە و بەخشى بۇ خەلك ھەيە و بەندەكانىش لە بەرانبەر خوادا ھەموويان و ھەكو يەكن، بۇيە ئەو شەرىعەتەى كە داى دەنى بۇ ھەمووان و ھەكو يەكە.

ھەروەھا خواى بەرز و مەزن لە ئايەتى (51) ى سوورەتى (النور) دا فەرموويەتى: ﴿ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (۵۱) واتە: بىگومان قسەى ئىمانداران لە كاتىكدا كە بانگدەكرىن بۇ لای خوا و پىغەمبەرەكەى عليه الصلاة والسلام بۇ ئەو ھى حوكمىيان لە نىواندا بكات (دادەورىيان لە نىواندا بكات)، قسەيان تەنيا ئەو ھەيە كە بلين: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) بىستمان و فەرمان بەرىن، (واتە: بىستمان و قبوولمانە، وە فەرمانبەرىشىن و جى بەجىشى دەكەين)، وە تەنيا ئەوانەش سەرفرازن.

پىادەكردنى شەرىعەت: پەلەپلەيى و نەخشەدانان و واقع بىنى پىويستە

لە كۆتايى ئەم وانەيەشمان دا دەلىين: بىگومان پىادەكردنى شەرىعەتى خواى پەرورەدگار و حاكم كردنى شەرىعەتى خوا جل شائە، ئەو شەرىعەتەى كە لە قورئان دا خۆى دەبىنىتەو، بە تەكيد شتىكى ئاسان نىيە، بە نووكە قەلەمىك

چۆن باشتىر لى قورۇئان بەھرەمەند دەيىن؟!

جىي بەجىي بىكرى، ھەرۋەھا شتىك نىيە كە بە رۇژىك و دوو رۇژان و بە سەبرىك و دوو فوان بىتتە دى، بە بەلگەي ئەۋە كە :

يەكەم: پلە پلەيى (تدرىج) سوننەت و ياسايەكى خوايە لى ھەموو بوونەۋەردا، بۇ نىمۇنە: خوا بۇمان باس دەكات و دەفەرمۇي: كە ئاسمانەكان و زەۋى بە شەش رۇژان دروست كر دوون، واتە: شەش قۇناغ، جا ھەندىك لى زانايان دەللىن: خواي پەرۋەردگار بۇيە وا باس دەكات، يانى: ئىۋەش ئىشەكانى خۇتان پلە پلە بىكەن، قۇناغ بە قۇناغ، تەماشاشا دەكەي رپوۋەكىك كە دەپوي، لى پىشدا چەكەرەيە و دوايى سەۋز دەبىي و دواتر گەۋرە دەبىي و دىتتە بەر، ھەرۋەھا كۇرپەيەك و ھەرشتىكى دىكە لى دروستكراۋەكانى خوا، خواي زانا و تۋانا ھەموو كارەكانى قۇناغ قۇناغ، كەۋاتە: رۇيشتن بە چەند قۇناغىك دا و پلەپلەيى سوننەت و ياساي خوايە لى ھەموو بوونەۋەر دا.

دوۋەم: شەرىعەتەكەيشى ھەروايە و پىغەمبەرى ئىمە ئىيە الصلوة والسلام لى ماۋەي (23) سالدا ھەموو قۇرئانى بۇ ھاتۇتە خوار، واتە: لى ماۋەي (23) سال دا ئەۋجار قۇرئان ھەموۋى بە خەلكى گوتراۋە و لى خەلكى ھالى كراۋە و ژيانى خەلكى پىي چاك كراۋە و رىنكخراۋە، بە تايىبەتى لايەنى شەرىعەتەكەي، دواي ئەۋەي كە پىغەمبەر ئىيە الصلوة والسلام لى (مەدىنە) نىشتەجىي بوو و دەۋلەت و كيانىكى ئىسلامىي دامەززاندى، لى ماۋەي زياتر لى (10) سال دا ئەۋجار خواي كاربەجىي ئەۋ ياسا و ھوكمانەي نار دوونە خوار كە شەرىعەتى كۇتايى پىك دىنن.

كەۋاتە پىغەمبەرى خوا ئىيە الصلوة والسلام ھەرچەندە ئەۋ ھاۋەلە بەرپزانەي لى بەردەست دا بوون كە باشتىر لى جىلى مسۇلمانان بوون، پىغەمبەرىش ئىيە

جاگسازیی و حوکمران کردن

الصلاة والسلام سه‌روه‌ری مروّقیه‌تی و چاکترین به‌نده‌ی خویبه و سه‌رقافله‌ی پیغهمبه‌ران بووه، که‌چی نه‌یتوانی بیّ به‌که‌متر له (10) سال نه‌و شه‌ریعه‌ته پیاده‌بکا و نه‌و یاساو حوکمانه‌جی به‌جی بکات، نه‌دی ئیمه‌چون ده‌توانین؟! له‌به‌رئه‌وه هه‌ر که‌سیک که‌باسی جی به‌جی کردنی کتیبی خوا ده‌کات، باسی ته‌حکیم کردنی شه‌ریعه‌تی خوا ده‌کات له‌ژیانی نه‌و کومه‌لگا و ده‌وروبه‌رده‌ا که‌تینیدا ده‌ژی، نه‌گه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی واقعی و پله‌پله‌یی و قوناغ به‌قوناغی نه‌بی، له‌راستی دا مانای وایه‌قسه‌که‌ی هه‌ر خه‌یال پلاوه و هیچ‌نیه، چونکه‌نه‌گه‌ر سه‌یری ژیانی پیغهمبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام بکه‌ی و دیقته‌بده‌ی، ده‌بینی هیدی هیدی، به‌لام به‌چه‌سپاویی، هه‌نگاو به‌هه‌نگاو چوته‌پیش، چ له‌بواری بانگه‌وازا، چ له‌بواری جه‌نگ و جیهاددا، چ له‌بواری سیاسه‌تی شه‌ریعی و هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل نه‌و خه‌لکه‌دا که‌له‌مه‌دینه‌بوون، وه‌کو مونافیقه‌کان و موشریکه‌کان و جووله‌که‌کان و نه‌وانه‌ی که‌له‌ده‌وره‌وبه‌ری مه‌دینه‌بوون، هه‌روه‌ها له‌رووی په‌روه‌ده‌بیشه‌وه پیغهمبه‌ر علیه‌الصلاة والسلام دیسان پله‌پله‌یی و قوناغ قوناغی ره‌چاو کرده، نه‌ک هه‌رئه‌وه‌نده، بگره‌له‌بواری جی به‌جی کردنی دروشمه‌کانی عیباده‌تیش دا، دیسان پله‌پله‌یی ره‌چاو کراوه، بو‌نمونه: رۆژوو له‌سالی دووه‌می کۆچی دا پنیویست بووه و، زه‌کاتیش دوای نه‌و پنیویست بووه، ته‌نانه‌ت پنینج نویژه‌فه‌رزه‌کانیش له‌سالی (12-13)ی پیغهمبه‌رایه‌تی دا، واته: نه‌و شه‌وه‌ی که‌پیغهمبه‌ر علیه‌الصلاة و سلام چوو بو‌میعراج، پنینج نویژه‌فه‌رزه‌کان پنیویست کران، وه‌حه‌جیش له‌دوادوای ته‌مه‌نی پیغهمبه‌ردا پنیویست کرا.

به‌لی شه‌ریعه‌تی خوی کاربه‌جیی به‌رجه‌سته له‌قورئان و سوننه‌ت دا، له‌عیباده‌ته‌وه بگره‌هه‌تا جیهاد و جی به‌جی کردنی سزا شه‌ریعییه‌کان و مه‌سه‌له‌کانی

چۈن باشتر له قورئان بهرمه مند دهبين؟!

سياسه تى نيوخۇ و دهره كىي (السياسة الداخلية والخارجية) هه مووى قۇناغ قۇناغ و پله به پله بۇ پىنغه مبهر عليه الصلاة والسلام هاتۇته خواره وه و پىنغه مبهر عليه الصلاة والسلام ئەو كۇمه لگايه ي خۇي پى پەرورده كرده و چاك كرده و پىي چاكسازىي (اصلاح) كرده، بهو شيوه يه ي كه خواي پەرورده گار فه رمانى پى كرده.

ئىنجا دياره ئەو كۇمه لگا و دهوروبه رانه ش كه ئىمه ده مانه وى كتيب و شهريعه تى خويان تىدا حاكم بكه ين، تاكو له دونيا و دوارۇزدا به خته وه ربن، ئەو كۇمه لگايانه ش، كۇمه لگايه ك بۇ كۇمه لگايه كى دىكه جياوازى هه يه، بگره يه ك كۇمه لگاش له قۇناغىك بۇ قۇناغىك جياوازى هه يه، بۇيه ده بى بزانيه كه هه ر كۇمه لگا و هه ر قۇناغه جۇره ميكانيزمىكى تايبه تى پىويسته و جۇره شىوازيكى كاركردى سهر به خۇي ده وى، بۇ نموونه: ولاتىكى وهك (مصر) شيوه ي كاركردى ئەو ي به كه لكى ئيره نايه ت و هى ئيره ش به كه لكى شوينىكى دى نايه ت و هى پاكستان به كه لكى توركي نايه ت و... هتد.

كورتەى قسان:

شيوه ي كاركردىمان بۇ ئىسلام و شيوه ي هه ولدانمان بۇ ئەوه ي كه كتيبى خوا بكه ين به حاكم و فه رمانرەوا به سه ر ژيانى خه لك دا و بىكه ين به دادوه بۇ چاره سه ركردنى كيشه كانيان، به ته ئكىد پىويستى به چاك خويندنه وه ي ئەو واقيعه ده كا كه تىيدا ده ژين، دوايىش به رنامه رپژييه كى ورد و قوولى پىويسته و پىويستى به ورد بينى و دووربينى ده كات و پىويستى به وريايى ده كات.

چاکسازی و حوکمران کردن

خوای به خشنده به لوتف و کهرهمی خوئی له و کهسانه مان بگیری که به و شیوهیه له گهل کتیبی خوادا، هه لس و کهوت ده کهن که بوخوئی پیی خوشه، هه ر له بهر گه وره گرتنی قورپان و ئه ده ب نواندن له به رانبه ری دا و خوشویستنی و ریزلی گرتنی، و خویندنه وه و گوی لی گرتنی، و بیر لیکردنه وه ی و پی موته ئه سسیر بوون و به هره لی وه رگرتنی و گه ردن بو که چ کردن و شوینکه وتنی و ته زکیه پی کردنی خه لک و کومه لگا و فیژکردنی شه ریعه تیانه وه بگره، هه تا چاکسازی و جی به جی کردنی شه ریعه ت له هه موو بواره کانی ژیان و گوزه رانیاندا.

وصلی الله علی محمد وعلی اله أجمعین

والحمد لله رب العالمین

بهره‌مه‌کانی دانه‌ر

جاب و سال	بهره‌مه‌ چاڤکراوه‌کانی دانه‌ر	
2006 / 2	پوخته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی ئیسلام	
2006 / 3	ده‌به‌ریک پاجوونی ئیسلام و پڤچکان	2
1987 / 1	یادی خوا، گرنگی یادی خوا له‌ ژیانی مرؤف دا	
1988 / 1	کۆمه‌لی خوا	
2001 / 3	پیشمه‌رگه‌ی ئیسلام، یان مسو‌لمانی موجه‌مید کۆیه‌ و چۆنه‌؟	
1989 / 1	ده‌رد و ده‌رمانی بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامی	
	پڤیازی پڤغه‌مبه‌ر ﷺ کامه‌یه‌؟!	
1989 / 1	تڤبڤنی: ((دواتر خرایه‌ نڤو کتڤبی (مسو‌لمانی کامل: به‌شی یه‌که‌م: بیروپروای مسو‌لمان) وه‌ دواتر نه‌میش خرایه‌ نڤو کتڤبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی))یه‌وه‌.	
2005 / 2	پڤگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون	
1989 / 1	کوردستان بۆ وڤران بوو و چۆن ئاوه‌دان ده‌بڤتته‌وه‌؟!	
2005 / 2	حوکمی گه‌رانه‌وه‌ ژڤر نڤری طاغوت	
2005 / 3	سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و بڤری ناسیۆنالیزم له‌ ته‌رازووی ئیسلامدا	
1997 / 1	مسو‌لمانی کامل/ به‌شی یه‌که‌م: بیروپروای مسو‌لمان تڤبڤنی: ((دواتر خرایه‌ نڤو کتڤبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی))یه‌وه‌))	
1992 / 1	چاره‌سه‌ری کڤشه‌ی کورد له‌ نڤوان ئیمان و په‌رله‌مان دا	

- 1993 / 1 بزووتنه وهی ئیسلامیی له دووریانی مان و نه مان دا
- 1995 / 1 بزووتنه وهی ئیسلامیی و ئاینده یه کی گهش و پروون
- 1996 / 1 پرۆژهی بهرنامهی فیکری کاری ئیسلامیی
- 1996 / 1 چه ند پرۆونییه ک بو ئیسلامییه کانی کوردستان
- 1995 / 1 ئیسلام و کیشه هه نووکه ییه کان
- 2006 / 2 با وریا بین! دارووخانی په وشت کۆمه لگا که مان به ره و
هه ل دیر نه بات
- 2000 / 1 مسوولمانی کامل: به شی دووه م / خواپه رستی مسوولمان -
به رگی به که م
- 2000 / 1 مسوولمانی کامل: به شی دووه م / خواپه رستی مسوولمان -
به رگی دووه م
- 2000 / 1 تیبینی: ئەم کتیبه به هه ردووک به رگه که یه وه ئیستا که له ژیر چاپه بو
جاری دووه م له چوار به رگدا به ناوونیشانی: خواپه رستی ئیسلامیی
- 2005 / 4 گه پانه وه لای خوا (عزّ و جلّ)
- 2002 / 2 زانایانی ئیسلام، کین و چۆن؟!
تیبینی: بو زمانی عه ره بیش وه رگ پراوه
- 1999 / 1 بنچینه گرنه کانی هه ل س و که وتی شه رعییانه و ژیرانه
له گه ل ورده بابته خیلافییه کان دا
- 2000 / 1 تیبینی: ئەم نامیلکه یه باسیکی به رگی به که می کتیبی: (خواپه رستی
ئیسلامیی) به
- 2000 / 1 مرگه وته کانی کوردستان له نێوان ئاوه دان کردنه وه و
وێران کردن دا

- 2000 / 1 26
 تاقیکردنه وهی خوا بۆ بهنده کانی چی یه و چۆنه؟
 بنه ما شهرعییه کان و هیتله گشتیه کانی کۆمه لئیکی
- 27
 ئیسلامیی ره سه ن
تییینی: (ئه م نامیلکه یه وه رگتیراوه ته سه ر زمانئ عه ره بی)
- 2001 / 1 28
 کۆمه لی ئیسلامیی: ئامانج و هه لۆیسته کانی
- 2001 / 1 29
 پاساوو به لگه شهرعییه کانی بنیاتنانئ کۆمه لئی
 ئیسلامیی، (ئالقه کانی: 1، 2، 3، 4)
- 2000 / 1 30
 ئافره تی مسو لمانئ کورد
 مافه شهرعییه کانی و ئه رکه گرنگه کانی
- 2005 / 2 31
 ئافره ت و خه یزان له سایه ی شه ریه ت دا
- 2005 / 5 32
 چه ند مه سه له یه کی باوی سه رده م
- 2005 / 5 33
 چه ند مه سه له یه کی باوی سه رده م
 (وه رگتیراوه ته سه ر زمانئ عه ره بی)
- 2002 / 1 34
 چه ند پێروونییه ک بۆ خوشک و برایانمان له هه نده ران
- 2003 / 2 35
 سنووره قه ده غه کان مه شکینن!
 (چاوپێکه وتنی دکتۆر حسین محمد عزین)
- 2002 / 1 36
 چۆن هه لسه وکه وت له گه ل خه لگی دا بکه یین؟!
تییینی: وه رگتیراوه ته سه ر زمانئ عه ره بی
- 2002 / 1 37
 شه هید کئیه و چ پله و پایه یه کی هه یه؟!
- 2002 / 1 38
 جیهاد له پێی خوادا و چه ند سه رنج و ئاگادارییه ک
- 2002 / 1 39
 بۆ ئه وه ی له سه ر جیهادکردنمان قه رزدار نه بیینه وه!
- 2002 / 1 40
 جیهاد له پێی خوادا چی یه و بۆچی ده کړئ و چۆن ده کړئ؟

2006 / 2	ئەشكەنجە و زىندان (چاوپىڭكەوتنى ھاۋزىن غومەر) <u>تېبىنى</u> : ۋەركىپراۋەتە سەر زىمانى غەرەبى	41
2006 / 2	كار و پىرۆژەى ئىسلامىمان (وتارى كۆنگرەى يەكەمى كۆمەلى ئىسلامىي)	42
2006 / 1	ئىسلام و مسوئمانەتى و كارى ئىسلامىي لەبەر پۇشنايى قورپان و سوننەتدا	43
2006 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 1 ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي چى يە و چۆنە؟! 1 تا 12	44
2006 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 2، خوا بە يەكگرتن (التوحىد) لە بەدبەيتنەرايەتتى و پەرۋەردىگارىتى دا. 13 تا 26	45
2007 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 3، خوا بە يەكگرتن لە ناۋوسىفەت و لە پەرسىتراۋىتى دا، 27 تا 36	46
2007 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 4، ئىمان بە فرىشتەكانى خوا (عزّوجلّ)، كىتئىبەكانى خوا (عزّوجلّ)، پىئغەمبەرانى خوا (عليهم الصلاة والسلام). 37 تا 40	47
2008 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 5، ئىمان بە پۇژى دوايى قەزا و قەدەر 41 تا 45	48
2008 / 1	ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي بەرگى / 6، تايىبەتمەندىي و دىد و بۇچۈنەكانى پەيرەوانى پىيازى راست. 46 تا 50 تەۋزىمى ئىسلامىي و ئەلمانىي و خالە ھاۋبەش و	49
2007 / 1	جىاۋازەكانىان <u>تېبىنى</u> : نۆدىي بە (24) ئالاقە لە ھەفتەنامەى (ھاۋولاتى) و ئەۋەى دىكەش بە (9) ئالاقە لە ھەفتەنامەى (ئاۋىنە)دا بلاۋكراۋەتەۋە.	50

گهجه کانمان له نیتوان په سه نایه تی و لاسایی کردنه وه دا
به دوورخستنه وه ی ئافرهت له ئیسلام چ زیانیک ده که یین؟

سیاسه تی ئیسلامی و چند پوونکردنه وه یه ک

چۆنیه تی بوونه پیشه نگ و بنیاتنانی بنکه ی جه ماوه ری

چهند بنه مایه کی گرنگی وتارییژی

قوتابیان زانیاری شه رع ی چند سه رنج و پینمای یه ک

خووپه وشتی به رزو په سند سه نگی مه حه کی مسولمانه تییه

بانگه واز بو لای خوا

قوتابیان له م هه ل و مه رجه دا پیویسته چۆن بن و چی

بکن؟!؟

ضیف و قضیه (مقابله مع قناة العربیه)

حوار خاص (مقابله مع قناة العالم)

(خواناسی، ئاین، ئیمان)

واقیعی هه ریمی کوردستان... دیدیکی ئیسلامیانه

گورانی و موسیقا و چند بابه تیکی دیکه ی هونه ری له بهر

تیشکی قورپان و سوننه ت دا

ئهو به ره ه مانه ی له ژیر چاپن

الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى

نهو بهرهمانهی چاودرئی چاپن

پوختهی ژياننامهی پيغه مبري خوا ﷺ

خوو و په وشتي ئيسلامي

ثافرهت و خيزان له سايهی شهريعت دا (برگی دووهم)

گرنکی و پټويستی پابهندی به قورټان و سوننه ته وه

چهند دهرسيك له: (ته فسيري قورټانی به رزو به پيژن)

که نه گره خوا ته من بدات هموو قورټان ته واو ده که ين

سەرئەثرى ھېكمە

بۇ قېر كۆرۈنۈش ۋە پىي لەبەركۆرۈنۈش قورۇننى پىرۆز

پىناسە / دامەزراوھىيەكە ھەلدەستىت بە كارى فېر كۆرۈنۈش ۋە پىي لەبەركۆرۈنۈش قورۇننى پىرۆز بۇ گىشت چىنەكانى كۆمەلگا ۋە ھەر ھۆكارىك كە يارمەتيدەر بېت بۇ نىزىك خىستنەوھىيان لە قورۇن ۋە نىزىك خىستنەوھى قورۇن لىيان.

لە ئامانجەكانى /

- 1 . گرنكى دان بە فېر كۆرۈنۈش قورۇن ۋە چاك خويندەنەوھى لەبەركۆرۈنۈش.
- 2 . روون كۆرۈنەوھى رافەكۆرۈنۈش ماناكانى قورۇن ۋە دەر خىستى موعجىزە زانستى ۋە زمانەوانى ۋە دەر وونى يەكانى.
- 3 . چەسپاندىن ۋە قول كۆرۈنەوھى بنەماكانى ئىمان ۋە ھەقىقەتى ئىسلام لە دل ۋە دەر وونى ھەلگىرانى قورۇن، ئەمەش لە رېگەى دەست گرتن بە ئايەتەكانى ۋە وەستان لە ئاست ھوكمەكانى ۋە كار پىي كۆرۈنۈش.
- 4 . راھىيانى زمان ۋە بەھىز كۆرۈنۈش لەسەر شىوازى قورۇن ۋە گرنكىدان بە زمانى عەرەبى.
- 5 . گرنكىدان بە تواناكانى مامۇستايان بۇ بە دەست ھىيانى مۆلەت (اجازە) لە خويندەنەوھى راست ۋە دروست.
- 6 . ھەولى بەردەوام بۇ دەولەمەندكۆرۈنۈش كىتېبخانەى كوردى بە بابەتە قورۇننى يەكان.

نرخى (۲۵۰۰) دىنارە